

Divan-i Luqat-i it-Türk Dizini

ديوان لغات الترك ديزينى

Hazırlayan: Türk Dil Kurumu
PDFleşdirən: Mehran Bahari – 2003
حاضیر لایان: تورک دیل قورومو
بئدئقله شديره ن: منهران باهارى، ۲۰۰۳

سۆزوموز ونبلاقی
SÖZÜMÜZ VEBLAQI
<http://mehran1.persianblog.com>

DİVANÜ LÜGAT-İT TÜRK (*)	BUGÜNKÜ TÜRKİYE TÜRKÇESİ (*)
a	şaşalamayı anlatan bir edat. I, 39
aba	ayr. I, 86
aba	baba. I, 86
aba	ana. I, 86 bkz> ana, apa
aba başı	dağlarda yetişip dağlıların yediği hıyar gibi dikenli bir ot; yer mürveri, Cannabis sativa. I, 86
abaçı	umacı, bununla çocuklar korkutulur; ağır basma, kâbus. I, 136
abakı	bostan korkuluğu, I, 136
abalı	bir şeyi az görme ve azımsama zamanında söylenen kelime. I, 137
abarñ	"eğer" anlamına şart edatı, I, 134, 399, 442; II, 209
abıdmak	gizlemek, saklamak. I, 216 bkz> abıtmak
abımak	gizlemek, örtmek. III, 250
abıtgan	daima gizleyen, saklayan. I, 154
abıtmak	gizlemek, saklamak, örtülmek. I, 206, 216 bkz>
abıdmak aç	aç, karnı tok olmayan, I, 75, 79, 387, 452. 453, 517; II, 227
aç	çağırma, ünde, ünlem edatı. I, 35
açı	yaşlı kadın, hanım nine. I, 87 bkz> eçi
açıg	nimet içinde yaşayış, I, 63
açıg	hanın bahşışı. I, 63
açıg	acı, acı olan her nesne; ekşi. I, 63, 279; II, 75, 299, 311; III, 272
açıglıg	bolluk içerisinde bulunan (kimse). I, 147
açıglıg	ekşili, içine konanı ekşiten, I, 147 bkz> açıglık ş açıglık küp; içine konanı ekşiten küp, içinde ekşi bulunan küp. I, 147

açıklık tutmak	<i>iyi gıdalar ile beslemek· I, 63 ,</i>
açıglık	<i>acılık· I, 150 bkz> açıglık</i>
açıgsamak	<i>canı ekşi istemek· I, 279, 302</i>
açıgsımak	<i>ekşimek, acılaşmak· I, 282</i>
açık	<i>büyük kardeş, I, 64</i>
açıkmak	<i>acıkmak· I, 21, 190</i>
açılmak	<i>açılmak· I, 193, 194; II, 71, 122 bkz> açılmak</i>
açımak	<i>ekşimek, (yara, vücut) acımak· III, 252</i>
açınmak	<i>doyumluk ve yem vermek, açınmak; açılmak; açar gibi görünmek. I, 199, 200</i>
açışmak	<i>açmakta yardım ve yarış etmek· I, 180</i>
açışmak	<i>ekşimek, acılaşmak· I, 180</i>
açıtgan	<i>daima ekşiten, acıtan, ekşitgen· I, 154</i>
açitmak	<i>ekşitmek; acıtmak, I, 207</i>
açlık	<i>açlık· I, 114</i>
açılmak	<i>açılmak· I, 256, bkz> açılmak</i>
açılışmak	<i>açılmak .I, 239</i>
açmak	<i>açmak; aramak; fethetmek, I, 163, 354, 358; II, 188; III, 18, 217, 234, 235</i>
açmak	<i>karnı acıkmak· I, 172, 283</i>
açsamak	<i>açmak istemek, I, 276</i>
açtırmak	<i>açtırmak, I, 218</i>
açuk	<i>açık, I, 64, 94</i>
açuklug	<i>koçak, huyu güzel· I, 147</i>
açukluk(g)	<i>açıklık, I, 150, § yüz açukluğu; yüz gülümseyişi· I, 150 § kapug açukluğu; kapı açıklığı. I, 150</i>
açurgan	<i>çok acıktıran, çabuk acıktıran., I, 156; III, 68</i>
açurmak	<i>acıktırmak, aç bırakmak. I, 268</i>
adaklık	<i>üzüm çardaklarına ayak yapılacak ağaç· I, 149</i>
adaş	<i>arkadaş, dost· I, 61, bkz> adaş·</i>
adaşlık	<i>dostluk, arkadaşlık; sadakat· I, 149</i>
adguk	<i>kim olduğu belli olmayan sığıntı adam· I, 99 bkz> aduk, aduk, agduk</i>
adın	<i>başka, diger, ayrı· I, 45, 76, 98; III, 151, 222 bkz> adın, adruk, ayruk, edin</i>
aduk	<i>tanınmayan, bilinmeyen· I, 65 bkz> adguk, aduk, agduk</i>
ad	<i>ipekli kumaş ve benzeri gibi dokuma cinsinden sanat eseri olan her şey· I, 79, bkz> ed,</i>
ad	<i>iyilik ve uğur belgisi· I, 79</i>

adak	ayak· I, 32, 53, 59, 65, 84. 165, 181, 182. 241, 268, 342, 353, 361, 380, 382, 522; II.II,16,112,131.137,142, 146, 158, 190. 195, 209, 215. 247, 327, 364; III, 97, 276, 280, 288, 296, 307, 337, 421,430, 435 bkz> ayak, azak
adaklamak	ayağa vurmak· I, 304
adaklanmak	ayaklanmak, ayak sahipl olmak·I, 293, 294
adaklıg	ayaklı· I, 147
adaş	arkadaş, dost· I, 155 bkz> adaş
ad bolmak	iyilik getirmek· , 79
adgır	aygır·I, 18, 95, 152, 188, 234, 236; II. 96, 109,153, bkz> aygır § ögütlüg adgır; dişisi bulunan aygır, I, 52
adgırak	kulakları ak, vücudunun öbür tarafları kara olan erkek geyik; dağ keçisi tekesi·I, 144
adgırlanmak	aygırlaşnnak; aygır bulmak· I, 313
adığ	ayık· I, 63 § esrük adığ; sarhoş ayık· I, 63
adığ	ayı· I, 63, 84, 332 bkz> ayığ·
adıgılg	ayısı çok olan· I, 147
adığ merdegi	ayı yavrusu·I, 480
adıklamak	şaşalamak·III, 339 bkz> aduklamak·
adılmak	ayılmak·I, 194
adın	başka, diğer, ayrı·I, 45, 76, 98; III, 151, 222 bkz> adın, adrık, ayruk, edin
adırmak	ayırmak· III, 228 bkz> edirmek, ödürmek, ödürmek, udurmak, üdürmek·
adışmak	apışmak, ayrılmak. I, 181
adma	bırakılan, salıverilen, başı bo· I, 129 § adma yılık; yaşlı olduğundan yük vurulmayan hayvan· I, 129
adnagu	yabancı, başkası· III, 68
adnamak	değişmek; bozulmak· I, 288
adrı	buğday temizlemek için kullanılan araç,yaba, çatal, çatal değnek· I, 126;II, 22, 331
adrı butlug	bacakları açık kişi, eğri bacak, I,126
adrık	ayrık otu, Cynodon dactylon. I, 98, 113 bkz> ayrık
adrılmak	ayrılmak·I, 247
adрім	eğerin altına iki yana konan keçe, teyelti I, 107
adriş	ayrılış, ikiye ayrılan yolun başı· I, 96
adrişmak	ayrışmak, birbirinden ayrılmak· I, 233, 234, 270. bkz> ayrışmak
adruk	başka, ayrı· I, 98 bkz> adın, adın, ayruk, edin
aduk	tanınmayan, bilinmeyen, I. 65 bkz> agduk, aduk, adguk
aduklamak	tanınmamak, garip görmek, yadırgamak·I, 304 bkz> adıklamak

adut	<i>avuç·I, 50, 83 bkz> avut</i>
adutlamak	<i>avuçlamak·I, 298, 299</i>
aflgu	<i>bir deniz ağacı·III, 146 bkz> awılku</i>
aftabı	<i>kova·I, 432</i>
ag	<i>iki bacak arasındaki boşluk·I, 80</i>
agan er	<i>genizden laf söyleyen insan, genzek·I, 77</i>
agartgu	<i>Şerbet gibi buğdaydan yapılan içki, bir çeşit buğday birası·III, 442</i>
agduk	<i>bozuk, belirsiz, değişik·I, 65 bkz> aduk, aduk, adguk & agduk (kişi); kim olduğu belli olmayan sığıntı (adam)·I, 99</i>
agi	<i>ipek kumaş (altın veya gümüşle işlenmiş sırmalı)·I, 89;II, 153</i>
agıcı	<i>ipek kumaşları muhafaza eden kimse,hazinedar·I, 89, 136</i>
agıl	<i>ağıl, koyun yatağı; koyun plslığı. I, 65, 73</i>
agım	<i>çıkım, yükselim· I, 75</i>
agir	<i>ağır· I, 52, 53, 99; III, 68, 247</i>
agırlalmak	<i>ikram olunmak· III, 344 bkz> ağırılanmak</i>
agırlamak	<i>ağırlamak, ikram ve ihsan etmek, I, 53, 106, 300, 301; III, 344, 347</i>
agırılanmak	<i>ağırlanmak, ikram edilmek; pahalı bulunmak·I, 291, 292;III, 344 bkz> ağırılmak</i>
agırlıg	<i>ağırlanan;·I, 45, 146 & ağırlıg kişi; ağırlanan adam· I, 52</i>
agırlık	<i>ikram ağırlayış· I, 114</i>
agış	<i>yükseliş, ;ıkı;·I, 61</i>
agışmak	<i>yükseli;mek, çıkıçmak, çıkmakta yarış etmek, artırışmak; koğmakta yarış etmek·I, 185</i>
agitgan	<i>daima çıkartan, yükselten· I, 155,156</i>
agitmak	<i>çıkarmak, yükseltmek·I, 212</i>
agız	<i>agız· I, 43, 55, 129, 193, 195, 383; II. 6, 26, 175, 188;III, 102, 110, 247, 257, 339</i>
agızlamak	<i>ağza vurmak; ağız açmak·I, 302</i>
aglak	<i>ıssız, çorak, oturulmayan yer, boş·,I, 119, 468 & aglak yer; boş yer· II. 365</i>
aglamak	<i>yalnız olmak, bo; olmak,III, 258</i>
aglatmak	<i>savmak, uzaklaştırmak, ıraklaştırmak, boşaltmak,I, 265;III, 365</i>
agmak	<i>çıkmaq, belirlemek; aşmak, yüksel;nek, ağmak; değişmek, başkala;mak, bozulmak, meyletmek, dönmek·I, 65,167,173, 309, 354; II, 43, 50, 61, 67, 68; III, 183, 219, 327</i>
agnamak	<i>(hayvanlar) yatıp debelenmek; kekemeleşmek, dili tutulmak· I, 289</i>
agnatmak	<i>(hayvanları) yatırıp debelendirmek; dili buruşturmak, dili ağırla;tırmak·I, 267</i>
agrıg	<i>ağrı·I, 98</i>
agrıkanmak	<i>ağrısından şikâyet etmek·I, 213</i>

agrimak	<i>ağrımak, I, 46, 273, 274; III, 169</i>
agrinmak	<i>ağrımak, acı duymak- I, 252</i>
agrısmak	<i>ağrısmak, sızlaşmak, I, 235</i>
agritmak	<i>ağrıtmak- I, 261</i>
agrug süñügi	<i>omurga kemiklerinin önce geleni, birincisi, ilki, I, 98</i>
agruk	<i>pılı pırtı, ağırlık, yük- I, 99; III, 68</i>
agruklanmak	<i>(bir iş veya yükü) ağırsınmak, ağır saymak- I, 313</i>
agrumak	<i>ağırlaşmak- I, 273</i>
agsamak	<i>(çıkmaq, yükselmek, ağmak) istemek, I, 277</i>
agtarılmak	<i>yere vurulmak, sarsılmak- I, 246 bkz> agtılmak</i>
agtarmak	<i>aktarınak, devirmek, yenmek- II, 74 bkz> axtarmak</i>
agtılmak	<i>yere vurulmak, sarsılmak, I, 246 bkz> agtarılmak</i>
agu	<i>agı, zehir, I, 89; III, 339</i>
aguj	<i>ağız, memeli hayvanların doğurduğu zaman verdiği ilk süt- I, 55 bkz> aguz</i>
agujlug	<i>agzı, ilk sütü bulunan kişi, I, 146</i>
agukmak	<i>agılanmak. I, 191</i>
agulamak	<i>ağılamak, I, 310</i>
ağurşak	<i>ağırşak, I, 149</i>
aguz	<i>agız, memeli hayvanların doğurduğu zaman verdiği ilk süt- I, 55 bkz> aguj</i>
axlamak	<i>göğüs geçirmek, ahlamak III, 118</i>
axsak	<i>aksak, topal, I, 119</i>
axsak buxsak	<i>topal ve çolaklar için söylenir. I, 465</i>
axsamak	<i>aksamak, topallamak. I, 276</i>
axsatmak	<i>aksatmak, I, 262</i>
axsum	<i>sarhoşlukta kavga eden- I, 116 bkz> axsuñ</i>
axsuñ	<i>sarhoşlukta kavga eden- I, 116 bkz> axsum</i>
axşam	<i>akşam, I, 107</i>
axtarmak	<i>aktarmak, I, 219, 516 bkz> agtarmak</i>
ajmuk	<i>ak ; ap, I, 99 bkz> ijmaklanmak- Ş ajmuk taz; başı şapla sıvanmış gibi kel I, 99</i>
ajun	<i>dünya, âlem- I, 41, 77, 160, 179, 407, 420, 463; II, 228, 283, 303, 335; III, 41, 52, 288, 303. 378 Ş bu ajun</i>
ak	<i>ak, beyaz, I, 81, 134, 258; III, 39 bkz> örüñ, ürüñ Ş ak at; boz renkli at- I, 81</i>
aka turmak	<i>akıp durmak- I, 73</i>
akı	<i>eli açık, koçak, selek, cömert- I, 90</i>

akılamak	<i>selek (cömert) saymak; selekliğe (cömertliğe) nispet etmek, seçlekmek-I, 310; III, 329</i>
akılık	<i>seleklik, cömertlik. III, 172</i>
akılmak	<i>şaşırtmak, şaşalatmak- I, 39</i>
akım	<i>akım, bir defada akacak kadar olan- I, 75</i>
akın	<i>sel, akıntı. I, 15, 77, 96, 156, 212, 377; III, 39, 61, 398 § munduz ak ın; birden bire gelen sel, deli sel-I, 77 § akın munduzu; deli sel-I, 96</i>
akınçı	<i>akıncı, geceleyin düşmanı basan asker, 1, 77, 134, 212</i>
akındı	<i>akıntı</i>
akışmak	<i>akışmak- I, 186</i>
akıtgan	<i>akıtan- I, 156</i>
akıtmak	<i>akıtmak; göndermek-I, 212</i>
akıyagak	<i>iç ceviz, iyi ceviz, I, 90</i>
aklışmak	<i>akı;mak- I, 88, 241</i>
akmak	<i>akmak,I, 15. 96, 168, 343, 377;II, 19, 45, 128, 228; III, 3, 39, 127, 159, 325. 398</i>
akru	<i>yavaş- I, 114 bkz> akrun-</i>
akru akru	<i>yavaş yavaş- I, 114</i>
akrun	<i>yavaş-III, 361 bkz> akru</i>
ak sakal	<i>saçı sakalı ağarmı;, kocalmış- I, 81</i>
akturmak	<i>aktırmak, akıtmak, I, 222; III, 17</i>
akur	<i>ahır,I, 7</i>
al	<i>hile, al,I, 63, 81; II, 289; III, 412 bkz> yap, yup</i>
al	<i>hanlara bayrak, devlet adamlarının atlarına eğer örtüsü yapılan turuncu ipek kumaş, I, 81</i>
al	<i>al renk, III, 162</i>
ala	<i>"acele etmeme" anlamına bir kelime-I, 92;III, 26</i>
ala	<i>ala, alaca; ala tenli, alaca tenli ki;I kl bir çe şit deri hastalığından vücudunda alacalar olur, apraşlık.I, 81, 91 § ala at; alaca renkli, ala, kır at- I, 81</i>
ala	<i>insanın içinde olan gizli ;eyler- I, 425</i>
alaçu	<i>alaçuk, çadır- I, 136</i>
alaçulanmak	<i>alaçuk edinmek- III, 205</i>
alañ	<i>alan, düz vé açık yer,I, 135 bkz> añañ § alañ yazı; düz ova- I, 135</i>
alañır	<i>geleni, tarla faresi-I, 161</i>
alarmak	<i>kamaşmak (göz); kızarmak, al olmak, ala olmak, alacalaşmak, I, 179</i>
alartmak	<i>belertmek (göz), yan bakmak- III, 428</i>
alavan	<i>timsah- I, 140</i>

alçak	yumuşak huylu, ince ki;i, uslu· I, 41,100
aldamak	aldatmak·I, 273, 472 alduzmak malını elinden aldirmek, soyulmak·II 87
algu	alacak·I, 341
alıg	kötü, fena, alık,I, 64, 384
alıgsamak	almak istemek·I, 281 alık kuş gagası· I, 68
alıklmak	alçalmak; bozulmak, azmak; kötüleşmek· I, 191, 192 bkz> alkmak
alım	alacak; borç, I, 44, 75, 168,188, 209, 294;II, 72, 96,159,176,185, 214, 294; III, 184, 251,
288	
alımçı	alıcı, alacaklı·I, 75, 409
alımga	hakanın mektuplarını Türk yazısıyla yazan kimse·I, 143 bkz> ılımga
alımlıg	alacaklı, alacağı olan adam,I, 148, 149, 240
alımsınmak	alır gibi görünmek·I, 20 alın alın; cephe, dağın ön cephesi·I, 78;II, 79 alınlıg er geniş ve yüksek alınlı adam,I, 148
alınmak	alınmak; kendi başına alacağını almak·I, 22, 203;II, 159
alış	borçluyu borcu yüzünden sorguya çekme. I, 62
alış	su ağızı, suyun havuzdan veya suvattan döküldüğü ağızlar·I, 62
alış beriş	bir hakkı alma ve verme·I, 62
alışgan	alış (veriş) yapan· I, 518, 519
alışmak	alacak almakta yardım etmek· I, 188
alkalmak	alkışlanmak, övülmek·I, 249
alkamak	alkışlamak, övmek I, 284
alkaşmak	alkışlamak, alkışta yarış etmek·I, 237
alkınmak	mahvolmak, yok olmak, bitmek, tükenmek I, 82, 195, 254
alkış	alkış, övme·I, 97, 249, 284
alkışmak	birbirini mahvetmek, yok etmek; , yok etmekte yarış etmek I, 237
alkmak	bozmak, mahvetmek, yiyip bitirmek, batırmak·III, 188, 419, 447 bkz> alıklmak
alma	elma· I, 130 bkz> almıla
almak	almak· I, 40, 41, 46, 51, 53, 99,114,149, 168. 175, 236, 329, 367, 373, 412, 421, 440;II, 13, 24. 87, 110, 219, 294; III, 6, 155, 161, 224, 371, 372
almıla	elma· I, 130, 138; II, 311; III, 19, 272 bkz> alma ş kımız almıla; ekşi elma· I, 366
alp	alp, yiğit, kahraman, bahadır· I, 41, 123, 125, 139, 182, 183, 237, 239, 359, 370, 388, 413, 517;II, 223, 349; III, 65, 332, 393, 406 ş alp tegin; yiğit köle· I, 413
alpagut	tek başına düşmana saldıran, hiçbir yandan yakalanmayan yiğit· I, 144; III, 422
alsamak	almak istemek· I, 278
alsıkmak	alınmak, soyulmak, I, 243

altın	<i>aşağı, alt- I, 108, 109</i>
altun	<i>altın, I, 52, 120, 147. 165, 185, 360, 371, 399, 504;II, 24, 153, 181, 192, 205, III, 138, 251 § altun bakan; altın halka,</i>
altunlaşmak	<i>altın öndül koyarak bahse girmek, II, 114</i>
altun tarım	<i>büyük kadınlara verilen ungun-I, 396</i>
alturmak	<i>aldırmak- I, 223</i>
aluç	<i>şeftali I, 122</i>
aluçın	<i>yenilen boğumlu bir bitki- I, 138</i>
aluk	<i>kel, dazlak, I, 67</i>
aluk	<i>kaba, haşın, I, 67</i>
alwırmak	<i>atılmak, sıçramak, I, 226 bkz> el-wirmek</i>
amaç	<i>öküz; sapan ve benzerleri gibi çiftçi aygıtları-I, 52</i>
amaç	<i>hedef, nişan yeri, annaç-I, 52, 333;II, 329;III, 107, 276</i>
amaçlamak	<i>nişanlamak, nişan almak,I, 299 bkz> emeçlemek</i>
amaçlık	<i>nişan yeri-I, 150</i>
amır	<i>sis, kırağı-I, 54 bkı</i>
amrulmak	<i>(kaynayan tencere, insan soluğu) senmek, çekilmek- I, 53, 248, 249 bkz> em-rülmek</i>
amrulmak	<i>yatıştırmak, dindirmek. III, 428 429 bkz> amurtmak, emrülme</i>
amşuy	<i>bir çeşit sarı erik-I, 115</i>
amuç	<i>doyumluktan verilen armağan- I, 140 bkz> armagan, yarmakan amul sakin, rahat, yava ş yavaş, seğnik, kımıl- damayan; yumuşak huylu adam-I, 74;III, 131</i>
amurtmak	<i>yatıştırmak, dindirmek, seğnitmek-III, 428, 429 bkz> amrulmak, emrülme</i>
amuşmak	<i>çıkışma veya kınamadan dolayı apışıp kalmak. I, 190</i>
ana	<i>ana- I, 32, 93, 169, 236, 278, 508;II, 96. 175;III, 18, 33, 210, 212. 272 bkz> aba, apa</i>
anaç	<i>küçükken büyük bir anlayış gösteren kız; anacık-I, 52</i>
analamak	<i>ana edinnnek, ana demek-I, 311</i>
ança	<i>o kadar, öyle, öylece-I, 63, 88, 332;III, 133, 233</i>
and	<i>ant, yemin- I, 42, 459</i>
anda	<i>orada, onda, ondan sonra- I, 109, 125, 130. 341; II, 96; III, 144, 224, 226, 240, 251</i>
andag	<i>böyle, öyle, o kadar- 1. 37,118,164, 200. 321; II, 274; III, 153, 155,186, 247, 271 andan ondan, ondan sonra, I, 108, 109, 126, 130, 223; III, 422</i>
andgarmak	<i>yemin ettirmek, ant içtirmek I, 226, 312; III, 423 bkz> añarmak</i>
andığ	<i>elek, kalbur gibi şeylerin kasnağı-I, 118</i>
andıkmak	<i>ant içmek, yemln etmek-I, 42, 243</i>
andın	<i>beylerin hizmetçisi; bunların adı yazılı defter,III, 77 bkz> ay</i>

andın	<i>ondan. 1. 60, 281, 317, 323;II, 12, 245,259, 345;III, 436</i>
aña	<i>değersiz, kıymetsiz I, 128</i>
añarmak	<i>yemin ettirmek, ant içirmek·I, 226 bkz> andgarmak</i>
anı	<i>onu, ona,I, 27, 37, 40, 54, 170, 171, 172, 176, 177, 178, 192, 207, 212. 213, 216, 217, 224.225, 226. 260, 261. 262, 264, 266, 267. 268, 271, 275, 276, 282, 284, 287, 299, 301,304. 305, 307, 308, 310. 311, 312, 333, 340, 352, 354, 372, 376, 395, 407, 419,</i>
anın	<i>onun, onunla, ondan·I, 155, 285, 301; II, 13, 133, 153, 172, 204;III, 183, 240</i>
anıñ	<i>onun·I, 27, 47, 65, 84, 87, 97,118,126, 143, 164. 173, 176, 178, 179, 182, 184, 186, 192, 196, 197, 200, 207, 209, 211, 213, 217, 220, 223, 226, 227, 229, 231, 233, 235, 237, 242, 243, 247, 255, 264, 267, 268, 273, 283, 284, 290, 291, 296, 310, 315, 320,</i>
anuk	<i>hazır·I, 18, 68, 93</i>
anuklamak	<i>hazır bulunmak· I, 305</i>
anukluk	<i>hazırlık, hazırlanma· I, 150</i>
anumak	<i>hazırlanmak· III, 256</i>
anımı	<i>cüzam hastalığı, Elephantiasis· I, 137</i>
anunmak	<i>hazırlanmak·I, 114, 206;III, 161</i>
anutgan	<i>daima hazırlıklı, hazırlayan·I, 156</i>
anutmak	<i>hazırlamak· I, 215</i>
añ	<i>bir kuş adı·I, 40</i>
añ	<i>yanak·I, 40</i>
añ	<i>yok, değil·I, 40</i>
aña	<i>ona,I, 352;III, 94</i>
añar	<i>ona·I, 35, 48, 68, 69, 79, 89, 93, 94,114, 129, 131, 174, 177, 184, 201, 204, 206, 208, 214, 216, 223, 225. 232, 236, 238, .261, 265, 267, 268, 271, 274, 275, 287, 290. 296, 317, 335, 362. 407, 440, 462, 486, 494;II, 26, 61, 73, 86,117, 123,125,127,130.13</i>
añdımak	<i>yakalamak için hile yapmak, tuzak kurmak, etrafını sarmak I, 311, 401</i>
añduz	<i>andız, bu otun kökü çıkarılarak atın karnı ağrıdığı zaman tedavi edilir· I, 115</i>
añıl	<i>büsbütün, tamamıyla·I, 94, 135 bkz>alañ</i>
añılamak	<i>anırmak (eşek)I, 311</i>
añıt	<i>ördeğe benzer kıvılcımlı renkli bir kuş, angut, I, 93</i>
añıtmak	<i>şaşırtmak, II, 274 bkz> eñitmek</i>
añız	<i>anı, hububatın biçildikten sonra tarlada kalan köke yak ın sapları· I, 94</i>
añlamak	<i>anlamak· I, 290</i>
añut	<i>içecek şeylerde kullanılan hunl· I, 93</i>
ap	<i>nefi ekl gibidir· I, 34 § ap bu ap ol; ne bu ne 0. I, 34</i>
apa	<i>ana· I, 86 bkz> aba, ana</i>

aplan	<i>sıçan cinsinden bir hayvancık- I, 120</i>
ar	<i>kestane rengi, kumral, konural, I, 80 bkz> arsal, ars il- arsik</i>
ara	<i>ara, arasında. I, 87, 317, 511, 528; II, 17; III, 60</i>
aralamak	<i>aralamak, arasını bulmak, barıçtırmak-I, 309 bkz> arılamak</i>
aran	<i>ahır, at tavlasi,I, 76</i>
aranlıg	<i>ahırlı, ahırı olan-I, 148</i>
ar böri	<i>sırtlan- I, 79</i>
arçı	<i>heybe- I, 124, 231, 250</i>
ardutal	<i>hamamotu- I, 145 bkz> ordutal, urdotal</i>
argag	<i>balık avlamak için kullanılan ucu eğri demir, olta-I, 141</i>
argarmak	<i>yormak.I, 225 bkz> argurmak argu iki dag aras ı, uçurum-I, 127</i>
arguç	<i>1nsanın aldandığı nesneler-I, 95 Ş arguç ajun; yalanc ı (aldaticı) dünya-I, 95</i>
argulamak	<i>arasını yarmak, geçmek-I, 317</i>
argun	<i>sıçan cinsinden, yarım arşın uzunluğunda bir hayvan- I, 120</i>
argurmak	<i>yormak, I, 486 bkz> argarmak</i>
argurtmak	<i>yordurmak- I, 229 bkz> argurturmak</i>
argurturmak	<i>yordurmak. I, 229 bkz> argurtmak</i>
arı	<i>arı. I, 87; II, 329; III, 156, 276</i>
arig	<i>temiz-I, 12, 18, 63, 66, 103, 230, 237.342, 376 bkz> arr ıg</i>
arig	<i>epeyce, çokça,I, 241; II, 328; III, 41</i>
arig	<i>;adır örtüsü- I, 63</i>
arıglamak	<i>iğdiş etmek; bir şey içinden iyisini seçmek ve toplamak- I, 303</i>
arıklık	<i>temizlik- I, 149</i>
arık	<i>ırmak, ark, germeç, kaş, kanal, I, 7, 65, 302, 375. 382; II, 10, 59, 135. 333, 347;III, 182,299.</i>
arık	<i>zayıf, cılız- I, 66</i>
arıklanmak	<i>(su) akarak ark yapmak, su yerde kendine ırmaklar glbi yol ve hendek açmak- I, 294</i>
arıklık	<i>nehirli, ırmaklı.I, 147</i>
arılamak	<i>aralamak, I, 308 bkz> aralamak</i>
arılmak	<i>yerinmek, kaygılanmak; kendine kızılmak. 11. 123 bkz> irilmek Ş sarılmak</i>
arılmak	<i>kızmak, darılmak-II, 123</i>
arımak	<i>temizlemek, temiz olmak, I, 19; III, 252 bkz> arıtmak</i>
arınçu	<i>günah- I, 134 bkz> érinçü</i>
arınmak	<i>temizlenmek istemek ve yunmak; iyileşmek; ot tutunmak I, 12, 201</i>

arış	<i>eriş, dokumanın tezgâha sarılmış olan ve uzunluğuna dikine bulunan telleri, I, 61</i>
arış arkag	<i>eriş argaç, dokumanın yanlamasına atılan ipleri.I, 61</i>
arışmak	<i>aldatmak, birbirini aldatmak· I, 182</i>
arışmak	<i>eriş argaç· I, 61</i>
arıtası	<i>arıtacak· II, 322 § tarıg arıtası yér; buğday arıtacak yer· II, 322 § tarıg arıtası neñ; buğday arıtacak nesne· II, 322 § tarıg arıtası ogur; buğday arıtacak zaman· II, 322</i>
arıtgan	<i>her zaman temizleyen, ayıklayan· I, 154</i>
arıtgu	<i>arıtacak II, 321, 322§tarıg arıtgu yér; buğday arıtacak yer·II, 321 § tarıg arıtgu neñ; buğday arıtacak nesne, II, 322 § tarıg arıtgu ogur; buğday arıtacak zaman· II, 321</i>
arıtışmak	<i>temizlemekte yardım ve yarış etmek· II, 322</i>
arıtmak	<i>temizlemek, I, 19, 208 bkz> arımak</i>
arıtmak	<i>taşağı çıkarmak, lğdi; etmek; çocuğu sünnet etmek; erkekleşmek·I, 208 bkz> eredmek, eretmek</i>
arı yagı	<i>bal,I, 87;III, 156 bkz> bal</i>
arju	<i>çakal· I, 127 bkz> arzu</i>
arjulayu	<i>çakal gibi·I, 127;III, 401</i>
ark	<i>pislik·I, 42 § temilr arkı; demir boku·I, 42</i>
arka	<i>arka, sırt; sıkıntılı anlarda yardım eden kişi, yardımcı·I, 123, 128, 139</i>
arkaçak	<i>ağıza ilâç akıtmak içln kullanılan içi delik bir aygıt, akıtınaç·I, 144</i>
arkag	<i>argaç; bez, halı, kilim gibi şeyler dokunurken enlemesine atılan ip veya iplik,I, 118</i>
arkalanmak	<i>arka (yani yardımcı) sahibi olmak; bir şeye sırtını vermek, dayanmak· I, 297</i>
arkamak	<i>yoklamak, arayıp taramak, I, 283, 284</i>
arkar	<i>boynuzundan bı;ak yapılan dişi dağ keçisi· I, 117, 214, 421</i>
arkaşmak	<i>yük yüklemekte yardım etmek;arka arkaya gelmek (çıkmaq)· I, 237, 395</i>
arkın	<i>gelecek yıl, öbür yıl, I, 89 bkz> arkun</i>
arkın	<i>izi gelecek yıl, öbür yıl I, 89</i>
arkış	<i>kervan; yurdundan uzak dü;mü; olan birine gönderilen kimse, elçi, haberci, mektup·I,97</i>
arkış	<i>büyü, afsun·I, 249 bkz> arwaş, arwış</i>
arkuçı	<i>iki kişi arasında araç olan; evlenme zamanında dünürler arasında gelip giden kişi·I, 141</i>
arkuk	<i>iki duvar veya iki direk arasına çapraz olarak konulan ağaç· I, 109</i>
arkuk	<i>aykırı· I, 109</i>
arkuk kişi	<i>söz dinlemez, kalp, inatçı klmse· I, 109</i>
arkuklanmak	<i>haylazlık etmek, dikbaşlılık etmek· I, 315</i>
arkun	<i>yaban aygırıyle evcil kısraktan olan at·I, 107</i>
arkun	<i>gelecek yıl, öbür yıl,I, 108 bkz> arkın</i>

arkun izi	<i>gelecek yıl, öbür yıl- I, 108 bkz> arkın izi</i>
armagan	<i>hısımlara doyumluktan verilen belek- I, 140 bkz> amuç, yarmakan</i>
armak	<i>yorulmak, dermansız kalınak- I, 148, 149, 172</i>
armak	<i>aldatmak- I, 172; III, 62 bkz> armak tewmek, armak yuwmak</i>
armak tewmek	<i>hile yapmak, aldatmak- I, 172; III, 62 bkz> armak, armak yuwmak</i>
armak yuwmak	<i>hile yapmak, aldatmak- III, 62 bkz> armak, armak tewmek</i>
armut	<i>armut- I, 95; II, 284</i>
armutlanmak	<i>armutlanmak- I, 312</i>
arpa	<i>arpa- I, 123, 343; II, 121, 316</i>
arpagan	<i>arpaya benzer başağı bulunan, evini bulunmayan bir bitki, I, 140</i>
arpalamak	<i>arpa vermek- I, 316</i>
arpalanmak	<i>arpalanmak, arpa sahipli olmak- I, 296</i>
arığ	<i>pek temiz- I, 143 bkz> arığ</i>
arsal	<i>kumral, konural, I, 105 bkz> ar, arsil, arsik Ş arsal saç; kızıla çalar saç, kumral saç- I, 105</i>
arsalık	<i>hem erkekliği hem dişiliği olan bir hayvan, aslık- I, 159</i>
arsıkmak	<i>aldanmak- I, 21, 242</i>
arsıl	<i>kestane rengi, kumral, konural- I, 80 bkz> ar, arsal, arsik</i>
arsik	<i>kestane rengi, kumral, konural- I, 80 bkz> ar, arsal, arsil</i>
arslan	<i>arslan- I, 75, 81, 125, 153, 231, 308, 409; II, 146, 289, 312; III, 5, 92, 263, 282, 412, 418</i>
arslanlayu	<i>arslan gibi, arslanımsı- I, 142; II, 13, 138</i>
arsu	<i>değersiz şey- I, 127</i>
art	<i>sırt, dag beli ve sırtı; sarp yer, yokuş; boyun, tepe- I, 42, 247, II, 27, 179; III, 4, 143, 197, 261 Ş art saç; arka saç- I, 42</i>
artak	<i>bozulmuş, bozuk, I, 119; II, 40</i>
artamak	<i>bozulmak, kötüleşmek. I, 272; II, 17; III, 358</i>
artaşmak	<i>birbirini bozmak, I, 230, II, 219</i>
artatmak	<i>bozmak, harap etmek- I, 203, 260; II, 360</i>
artıg	<i>yükletilen yükün bir dengi- I, 98</i>
artıg	<i>kadın mîntanı, göğüslük- I, 98</i>
artılmak	<i>yüklemek, binmek; ardılmak, bir binit üzerine başı bir tarafa ayakları bir tarafa gelmek üzere heybe gibi ardılmak; erişilmek- I, 244; II, 335</i>
artınmak	<i>yükletmek- I, 250</i>
artışmak	<i>bir şeyi hayvana ardmak ve yükletmekte yardım ve yarış etmek- I, 231</i>
artlamak	<i>enseyi tokatlamak, sille vurmak, III, 443</i>

artmak	<i>artmak· III, 425</i>
artuç	<i>ardıç, Juniperus· I, 95, 377, 412, 424</i>
artuçlanmak	<i>ardıçlanmak, ardıçı çok olmak·I, 312</i>
artuk	<i>fazla, ziyade·I, 99;II, 137</i>
artuklanmak	<i>aşırı gitmek·I, 313 arturmak artırmak; aşırı gitmek. I, 219</i>
artut	<i>armağan, beylere vb· büyüklere at ve benzer şeylerden verilen armağan ve belek· I, 109, 114, 182</i>
arubat	<i>temirhindi, tamarinde· I, 138</i>
aruk	<i>yorgun· I, 66. 148, 259, 298;II, 28</i>
aruklamak	<i>dinlenmek·I, 304, 305</i>
arukluk	<i>yorgunluk·I, 150;II, 316</i>
arumdun	<i>boya· I, 138</i>
aruşmak	<i>erimek·I, 182 bkz> erişmek</i>
arut	<i>kuru, soluk·I, 50, 133 bkz>urut § arut ot; bir yıl önceden artan kuru ot· I, 50;II, 133</i>
arwalmak	<i>büyü yapılmak, afsunlanmak· I, 249</i>
arwamak	<i>büyü yapmak, afsunlamak· I, 283</i>
arwaş	<i>büyü, afsun· I, 283 bkz> arkış, arwış</i>
arwaşmak	<i>birlikte büyü veya afsun tekerlemesi, duas ı söylemek· I, 236, 237</i>
arwış	<i>büyü, afsun, I, 249 bkz> arkış, arwa;</i>
arzu	<i>çakal III, 401 bkz> arju</i>
arzulayu	<i>çakal gibi· III, 410</i>
as	<i>kakım, hermelin·I, 80 bkz> az</i>
as	<i>cariyelere verilen bir ad·I, 80</i>
asıg	<i>fayda, kazanç, kârl, 64, 494; 111. 13</i>
asıglıg	<i>faydalı, kazançlı· I, 147</i>
asılmak	<i>asılmak· I, 196</i>
asılmak	<i>uzamak, uzatılmak·I, 196 bkz> esilmek</i>
asınmak	<i>blr ;eyi çekmek, germek·I, 201 bkz>esinmek</i>
asışmak	<i>asışmak, asmakta yardım etmek· I, 184</i>
asılmak	<i>bir şey bir şeye takılmak·I, 258, 259 bkz> eslinmek</i>
asmak	<i>asmak·I, 173</i>
asñarmak	<i>haylazlaşmak, işten uzakla;mak· I, 289</i>
asra	<i>alt, aşağı· I, 126</i>
asrı	<i>kaplan; kaplan gibi iki renkli, I, 126 bkz> esri § asr ı yışığ; iki renkli ip·I, 126</i>

asruşmak	<i>aksırışmak. I, 234</i>
ast	<i>sokak,I, 42</i>
astın	<i>aşağı, alt. I, 108</i>
asturmak	<i>astırmak. I, 220, 221</i>
asurgan	<i>çok aksıran. I, 156</i>
asurmak	<i>aksırmak. I, 178</i>
asurtgu	<i>aksırtan. III, 442</i>
asurtguk	<i>anlayı;lı, akıllı. III, 442</i>
asurtmak	<i>aksırtmak. III, 442</i>
aş	<i>kenet. I, 80</i>
aş	<i>yemek, aş. I, 20, 45, 75, 80, 93, 102, 156, 210, 227, 310, 318, 372, 443, 515, 516;II, 18, 73, 74, 130, 147, 158, 191, 241, 278, 299,308, 309;III, 31, 37, 61, 64, 67,116,133,185, 186, 249, 257, 261, 264, 270, 368, 382, 391, 397. 439</i>
aşaç	<i>tencere,III, 382 bkz> aşıç, eşiç</i>
aşak	<i>aşağı; dağ dibi-I, 66</i>
aşaklamak	<i>aşağılamak, küçük saymak-I, 305</i>
aşamak	<i>yemek, aş 701116^III, 253, 261</i>
aşatmak	<i>yemek yedirmek. I, 210</i>
aşbar	<i>saman, kepek ve ot gibi şeyler karıştırılıp ıslatılarak hazırlanan hayvan yemi. I, 117;II, 351</i>
aşgınmak	<i>aşınmak. I, 254</i>
aşıç	<i>tencere-I, 52,116, 223, 248, 258, 313, 323, 327, 357, 409, 411, 514, 518;II, 12, 72, 78, 178, 201, 253, 302, 333, 356, 357; III, 142,191 206, 249, 280, 409, 430 bkz> e şiç, aşaç</i>
aşlaka	<i>aşlara, yemeklere. II, 54</i>
aşlalmak	<i>kap kenetlenmek. I, 295</i>
aşlamak	<i>kap kenetlemek-I, 80 ,268</i>
aşlatmak	<i>kap kenetletmek-I, 265</i>
aşlık	<i>aş evi, mutfak, yenieklik-I, 114, 373; II. 204 bkz> tarıg</i>
aşmak	<i>aşınak, bir tepeyi öbür yana geçmek-I, 173; III, 261</i>
aşnu	<i>önce, evvel I, 130</i>
aşrulmak	<i>aşırılmak, tepeden aşırılmak. I, 247</i>
aşsamak	<i>tepeyi aşmak istemek; yemek yemek istemek. I, 277</i>
aşsatmak	<i>yemek arzulatmak. I, 262</i>
aştal ogul	<i>birinin en son çocuğu. I, 105</i>
aşu	<i>kırmızı toprak, a;ı toprağı-I, 89</i>
aşuk	<i>insanın aşığı, topuğu; topuk kemiği,I, 66</i>

aşuk	<i>demir başlık, tulga-I, 67 bkz> yaşuk, yışıklık</i>
aşukmak	<i>özlemek . I, 191; II, 165</i>
aşukmak	<i>özlemek-I, 191; II, 165</i>
aşuklamak	<i>aşık kemiğine vurmak- I, 305</i>
aşulmak	<i>örtülmek, örtünmek- I, 197 bkz>eşülmek</i>
aşumak	<i>koşmak, aşmak-I, 123</i>
aşunmak	<i>geçmek, aşmak-I, 202</i>
aşutmak	<i>örttürmek-I, 210 bkz> eşütmek</i>
at	<i>ad, isim, unvar, lakap, I, 78; III, 77, 250, 367, 384</i>
at	<i>at-I, 16, 34, 53, 80,104, 115, 123, 147,178, 184, 201, 203, 206, 225, 244, 255, 273, 275, 276, 278, 285, 289, 292, 296, 297, 300, 322, 324, 326, 329, 338, 343, 361, 363, 390, 395, 406, 417, 426, 427, 430. 436, 446, 458, 461, 470,472,481,483,491, 507, 513,</i>
ata	<i>baba, ata, I, 32, 86, 206. 288, 508; II, 80; III, 87, 210, 383</i>
ataç	<i>büyüklük gösteren çocuk- I, 52; II, 80 § ataç ogul; büyüklük gösteren çocuk- I, 52</i>
ataki	<i>babacığım anlamına sevgi bildiren bir söz, I, 136, 262, 445; II, 120, 178, 196, 311; III, 87, 210, 212, 272, 291</i>
atamak	<i>takma ad (lakap) vermek-III, 250, 374</i>
atan	<i>iğdi; edilmiş deve-I, 75</i>
atanlanmak	<i>iğdiş deve sahibi olmak-I, 295</i>
atanlık	<i>iğdiş edilmiş devesi olan kimse-I, 148</i>
atasagun	<i>hekim, doktor- I, 86, 403</i>
atatmak	<i>atlaşmak, (tay) at olmak- I, 206, 207; III, 158</i>
at birkığı	<i>atın ve eşeğin genizden ses çıkar-ması. I, 33, 35, 53, 74, 94,128,155,164,167, 173, 175, 176, 199, 225. 227. 229. 267. 291, 302. 304, 307, 309, 316, 328, 333, 363, 367, 381, 441, 461, 472, 486, 515;II, 3, 13, 20. 21, 74, 78,92,118.137,140. 149, 150, 177,</i>
atgak	<i>karında blriken sarı su hastalığı, kay- gıdan yüz sararması.I, 118</i>
atgak	<i>sarı renkte blr bitki,I, 118</i>
atgarmak	<i>ata bindirmek-I, 225</i>
atılmak	<i>atılmak; (çiçek) açılmak; herhangi bir şey büsbütün ayrılmayarak açılmak.I, 21, 193</i>
atım	<i>atıcı, nişancı,I, 75;III, 379 § atım er; nişancı, iyi atan adam,I, 75</i>
atım	<i>atış, atım-III, 59</i>
atınçu	<i>atılan-I, 133</i>
atınmak	<i>bir tarafa atılmak, yuvarlanmak; atar gibi görünmek I, 199</i>
atış	<i>atışma.I, 60</i>
atışgan	<i>daima atışan,I, 157</i>
atışmak	<i>atışmak-I, 180</i>

atız	<i>iki dere arasındaki su geçecek set-I, 54 bkz> etiz</i>
atızlamak	<i>ark açmak; set yapmak; toprağı parçalara ayırmak, evlek yapmak,I, 301 bkz>etizlemek</i>
atızlanmak	<i>(tarla hakkında) maşalaya ayırmak, sulanmak ve ekilmek için parçalara ayırmak-I, 292</i>
at kamçısı	<i>at siki I, 417</i>
atlanmak	<i>ata binmek, atlanmak; bir şeyin üzerine çıkmak, atlaşmak, at haline gelmek, I, 255, 256, 285, 353;II, 254</i>
atlaşmak	<i>at ortaya koyarak bahse girmek, atı öndül koyarak yarış etmek,II, 114, 226</i>
atlıg	<i>adlı, unvanlı; ulusun büyüğü,I, 79</i>
atlıg	<i>atlı, süvari.I, 97, 166;II, 175; III, 37, 64, 435</i>
atmak	<i>atmak,I, 21,116,129,160, 170, 236, 237, 280, 403, 528;II, 20 26, 221, 226, 303, 306, 326;III, 106, 356, 370, 374</i>
atsamak	<i>atmak istemek, I, 275, 280</i>
attırmak	<i>attırmak-I, 217</i>
av	<i>av-I, 32</i>
av	<i>emir verenin emrini tanımamayı bildirir bir edat,I, 40</i>
av(ş)n	<i>agaç-I, 84</i>
avlaşmak	<i>toplanmak, yığılmak-I, 240 bkz> awlaşmak, ewleşmek</i>
avut	<i>avuç-I, 83 bkz> adut</i>
aw	<i>av-I, 81</i>
awa	<i>acımak bildiren bir kelime- I, 89</i>
awalamak	<i>(karışıklık çıktığında) toplaşmak, üşüşmek- I, 310 bkz> awmak, awlamak</i>
awçı	<i>avcı- I, 63, 311, 425</i>
awıçga	<i>kocamış klşi, ihtiyar adam- I, 143</i>
awılku	<i>kırmızı meyveleri olan ve meyvesinin suyu tutmaca katılan, göz ağnsına ilâç yapılan ve elbise boyanan bir ağaç-I, 489 bkz>afılgu</i>
awınç	<i>alışma, avunma-I, 132; III, 449</i>
awınçu	<i>avunulan, alışılan- I, 134</i>
awınmak	<i>alışmak, avunmak-I, 132, 202, 263</i>
awlalmak	<i>avlanmak,I, 295, 296 bkz> awlanmak</i>
awlamak	<i>avlamak-I, 287, 421;II, 45</i>
awlamak	<i>toplanmak, üşüşmek-I, 287 bkz>awmak, awalamak</i>
awlanmak	<i>avlanmak,I, 298 bkz> awlalmak</i>
awlaşmak	<i>toplanmak, yığılmak-I, 240 bkz> avlaşmak, ewleşmek</i>
awlaşmak	<i>evini ortaya koyup kumaroynamak,evini öndül koymak,I, 240, 241 bkz> ewle şmek</i>
awlatmak	<i>avlatmak-I, 263, 265</i>

awmak	<i>toplaşmak, üşüşmek; etrafını çevirmek, avlanmak,I, 174, 310;II, 137; III, 401 bkz> awalamak, awlamak</i>
awran	<i>demirci ocağı biçiminde yapılan ekmek fırını.I, 109</i>
awrındı	<i>kırıntı, döküntü-I, 145</i>
awujgun	<i>deri sepilenen palamut ağacı meyvesi I, 157</i>
awurta	<i>daya, süt nine- II, 144</i>
awus	<i>mum, balmumu- I, 59 bkz> law</i>
awya	<i>ayva- I, 114, 311</i>
awzuri	<i>buğday ve arpa unu glbi şeyler karıştırılarak yapılan ekmek, karışık ekmek, I,145</i>
ay	<i>yılın on ikide biri olan zaman; gökteki ay, kamer- I, 82, 258. 259, 270. 288, 348, 507; II, 5,143; III, 33 § ay evi</i>
ay	<i>buyruğu tanımamayı bildiren bir söz,I, 40</i>
ay	<i>hitap edatı-I, 74</i>
ay	<i>turuncu renkte ipek kumaş-I, 40</i>
ay	<i>beylerin hizmetçisi, kölesi; bunların adı yazılı defter-II,193; III, 77 bkz> andın</i>
aya	<i>avuç içi, aya- I, 85, 348</i>
ayag	<i>lakap, takma ad, I, 271</i>
ayak	<i>çanak, kâse, kadeh,I, 80, 84, 178, 265, 286. 295, 324, 375, 497; II, 17S, 346, 446; III. 15, 143, 296. 306, 371, 397 bkz> çanak</i>
ayak	<i>ayak-I, 84 bkz> adak, azak</i>
ayakçı	<i>kâseci, çanakçı,III, 296</i>
ayaklıg	<i>kaseli-III, 50</i>
ayalamak	<i>el ayalarını birbirine vurmak-III, 328</i>
ayamak	<i>lakap vermek; korumak-I, 271</i>
ayas	<i>ayaz; kölelere verilen adlardan,I, 123</i>
aya kök	<i>açık hava,I, 123</i>
aya yersgü	<i>yarasa-III, 433 bkz> yarısıa</i>
aybañ (er)	<i>kel (adam)-I, 116</i>
ay bitigi	<i>askerin adıyla azığının yazıldığı defter-I, 40</i>
aydıñ	<i>aydın, ay aydınlığı.I, 117</i>
aygır	<i>aygır- III, 122 bkz> adgır</i>
ayıg	<i>ayı,I, 84 bkz> adıg</i>
ayıg	<i>"ne iyi, ne fena" yerine kullan ılan bir edat, iyi ve kötüye delâlet eden kelimelerde pekitme edatı-I, 84</i>
ayık	<i>vaat, söz verme-I, 84;II, 45</i>

ayılmak	<i>söylenmek·I, 268</i>
ayıtgan	<i>soran·III, 52</i>
ayıtmak	<i>söylemek, sormak·I, 215, 216</i>
ayluk ayluk	<i>öyle öyle· I, 113</i>
aymak	<i>söylemek I, 36, 37, 52, 88, 89, 93, 94, 109, 110, 118. 174, 207. 321, 339, 352, 367, 377. 419, 492. 494;II, 45. 105; III, 80, 158, 208, 212, 218, 245, 357, 363, 368, 375</i>
ayran	<i>ayran· I, 120</i>
ayrık	<i>ayrık otu·I, 113 bkz> adrık</i>
ayrışmak	<i>ayrışmak, birbirinden ayrılmak·I, 233. 234, 270 bkz> adrışmak</i>
ayru	<i>başka·I, 126</i>
ayruk	<i>başka, ayrı. I, 113, 417 bkz> adın, adın, adruk, edin</i>
aytıg	<i>hıtap; hatır sorma· I, 113 bkz> aytış</i>
aytılmak	<i>sorulmak; söylenmek·I, 270</i>
aytınmak	<i>sormayı kendi üstüne almak·I, 270</i>
aytış	<i>hatır sorma· I, 113 bkz> aytığ</i>
ayturmak	<i>söyletmek I, 269</i>
az	<i>uzunlamasına çizik, tırnak yarası·I, 71 bkz>ezik, iz</i>
az	<i>kakım, I, 80 bkz> as</i>
az	<i>az·I, 75, 80</i>
azak	<i>ayak·I, 32 bkz> adak, ayak</i>
azak	<i>nereden ve kimden geldiği belli olmayan ok·II, 20 bkz> azuk</i>
azgan	<i>kuş burnu, yaban gülü; ağaçların en kötüsü olup gül gibi sarı, beyaz çiçekleri olan bir ağaçcık, küpe gibi kırmızı meyveleri olur· I, 439</i>
azıg	<i>azı dişi·I, 64</i>
azıglamak	<i>azı dişlyle ısırarak; azı dişine vurmak·I, 304</i>
azıglıg	<i>azı dişi belirmiş olan·I, 147</i>
azılmak	<i>azılmak. I, 196</i>
azımak	<i>sızmak; gürültüden ağır duyar olmak·III, 253</i>
azıtgan	<i>daima yoldan çıkaran, azdıran·I, 155</i>
azıtmak	<i>yoldan çıkarmak, azıtmak· I, 208, 209; II, 234</i>
azlanmak	<i>azımsamak, az görmek· I, 297</i>
azma	<i>taşağının derisi yarıldığı için aşamayan koç· I, 130</i>
azmak	<i>azmak, yoldan çıkmak·I, 93, 173</i>
azrak	<i>daha az·III, 361</i>

azu	<i>iki şeyden birini dilemeyi anlatır, yahut,veya- I, 88, 429</i>
azuk	<i>azık,I, 7, 16, 66, 342. 381</i>
azuk	<i>yolunu kaybeden, nereye gittiği ve nereden geldiği belli olmayan-I, 66 bkz> azak § azuk ok; nereden geldiği ve kimin attığı belli olmayan ok- § azuk munk; kaçan, yoldan çıkan, azan-I, 66</i>
azuklanmak	<i>azık sahibi olmak,I, 294</i>
azuklug	<i>aziği olan, azıklı-I, 148</i>
azukluk	<i>azıklık, azık için hazırlanmış şey-I, 150, 274</i>
baçak	<i>İsa'lıların (Hristiyanların) orucu, pehrizi- I, 411</i>
baçığ	<i>and, sözleşme-I, 371 bkz> bıçığ, bıçgas</i>
baçığ kılmak	<i>andlaşmak, ahidleşmek. I, 371</i>
badar	<i>gürültülü ses anlatan bir kelime, tekrarlanarak kullanılır, "patır patır" gibidir- I, 360</i>
badar kılmak	<i>sesle çarpmak, itmek- I, 349</i>
badgamak	<i>güreşte ayak yakalamak, çelme vurmak, III, 288, 289 bkz> bagdamak</i>
badıç	<i>asma çardağı- I, 502 bkz> badıç</i>
badıçlık yığaç	<i>üzüm asmalarına çardak yapılmak üzere ayrılan ağaç, I, 502</i>
badıç	<i>asma çardağı, I, 295 bkz> badıç</i>
badrarn	<i>bayram, sevinç ve eğlence günü- III, 176 bkz> bedrem, beyrem</i>
bag	<i>bağ, düğüm, bağlanacak ip vb.; odun vb, bağlamaları- I, 409; II, 21; III, 152, 153</i>
bag	<i>bağ, üzüm asması- III, 152, 212</i>
bagdamak	<i>güreşte sarmaya almak, sarmalamak, ayak yakalamak, çelme vurmak,II, 364;III, 276, 277, 289 bkz> badgamak</i>
bagdatmak	<i>güreşte sarmaya aldırma- II, 327, 364, 365</i>
bagır	<i>bagır; karaciğer-I, 272, 360;III, 85, 255 § ya bagrı; yayın orta yeri,I, 360</i>
bagırçak	<i>eşek semeri-I, 502</i>
bagırdak	<i>kadın göğüslüğü .I, 502</i>
bagırlak	<i>"bağırtlak" denen kuş, Pterocles, 1, 503, 505</i>
bagırlamak	<i>bağrına vurmak; yayın tutamagını düzeltmek-III, 331</i>
bagırlanmak	<i>pihtılaşmak, akar şey koyulaşmak, II, 264</i>
bagırlıg	<i>kimseyi dinlemeyen- I, 494 § bedük</i>
bagırlıg	
bagırsak	<i>merhametli; gönül alıcı- I, 502</i>
bagırsamak	<i>canı ciğer istemek- III, 332</i>
bagırsuk	<i>bağırsak- I, 502</i>
bağış	<i>parmakların ve başka uzuvların ek yerleri; kamış ve benzerlerinin boğumları, I, 367</i>

bağışlalmak	<i>bağışlanmak· III, 344 bkz> bağışlanmak</i>
bağışlamak	<i>bağışlamak· III, 334, 355</i>
bağışlanmak	<i>bağışlanmak· III, 344 bkz> bağışlalmak</i>
baglamak	<i>bağlamak· III, 292, 309 bkz> boglamak</i>
baglanmak	<i>bağlanmak· II, 238 bkz> boglanmak</i>
baglatmak	<i>baglatmak, bohçalatmak, II, 341</i>
bagna	<i>merdiven basamağı· I, 434</i>
bagram kum	<i>geniş büyük kumluk yer, I, 484</i>
bagrıkmak	<i>bağrı (ciğeri) göğüs kemiklerine yapışmak· II, 227</i>
baka	<i>kurbağa, I, 73; III, 226 § müriğüz baka; kaplumbağa· III, 226</i>
bakaçuk	<i>bakanın küçültmesi, küçük baka;eğe kemiği ile kol arasındaki et parçası· III, 226</i>
bakan	<i>halka, toka· I, 399, 432 bkz> kılıde şaltun bakan; altın halka· I, 339</i>
bakanak	<i>çatal tırnaklıların iki tırnakları arası ve iki tırnaktan her biri· III, 177 bkz> bakayak</i>
bakanlık	<i>halkalı, tokalı,I, 499 § bakanlık kadış; halkalı, tokalı kayış·I, 499</i>
bakanuk	<i>at tırnaklarının ortasındaki tümsecik et parçası·III, 177 bkz> bakayuk</i>
bakaturmak	<i>baka durmak· I, 73</i>
bakayak	<i>çatal tırnaklıların iki tırnakları arası ve iki tırnaktan her biri· III, 177 bkz> bakanak</i>
bakayuk	<i>at tırnaklarının ortasındaki tümsecik,et parçası·III, 177 bkz> bakanuk</i>
bakıg	<i>bakma, bakış· I, 373</i>
bakılmak	<i>bakılmak· II, 131</i>
bakınmak	<i>bir şeyin sonuna bakmak ve düşünmek; beklemek, II, 142, 160</i>
bakır	<i>Çin parası·I, 361</i>
bakır	<i>bakır· I, 360</i>
bakırlıg	<i>bakırlı, I, 495 § bakırlıg tag; bakırlı dag· I, 495</i>
bakırmak	<i>bağırmak· III, 186</i>
bakır sokum	<i>Merih yıldızı·I, 361, 398;III, 40</i>
bakış	<i>bakış, bakışma, gözle birbirine bakış·I,367</i>
bakışgan	<i>herkese göz ucu ile bakan·I, 519</i>
bakışmak	<i>bakışmak (göz ucu ile)I, 170, 183; II, 103</i>
bakıtmak	<i>baktırmak, bakıtmak· II, 308</i>
bakku	<i>tepe, yüksekçe yer· III, 226 bkz> baku</i>
baklan kuzı	<i>taze ve semiz kuzu·I, 444</i>
bakmak	<i>bakmak·I, 102, 192, 340, 425;II, 16, 26, 33, 144, 250. 292; III, 23, 194. 272,295, 440</i>

baku	<i>tepe, yüksekçe yer, yokuş· III, 219, 226 bkz> bakku</i>
bakurmak	<i>baktırmak·II, 83</i>
bal	<i>bal,II, 267, 354; 111.103,156. 338 bkz> arı yagı</i>
bala	<i>kuş ve hayvan yavrusu· II, 274;III,91, 232</i>
bala	<i>bir adamın içlerinde (çok kere çiftlik işlerinde) yardımcısı, çırağı·III, 232</i>
balalamak	<i>kuş yavrulamak·III, 92</i>
balçık	<i>balçık, sıvık çamur· 1. 248, 267</i>
baldır	<i>çağı başında yapılan iş ya da ilk olarak meydana gelen şey·I, 456</i>
baldır	<i>üvey·I, 456 § baldır oğul; üvey oğul·1, 456 § baldır kız; üvey kız·I, 456</i>
baldır	<i>dağın burun gibi çıkan yeri·I, 456</i>
baldır kuzu	<i>ilk doğan kuzu·I, 456</i>
baldır tarıg	<i>ilkbahar başında ekilen ekin·I,456</i>
baldız	<i>karının kendinden kilçük kız kardeşi·1, 457;III, 7</i>
baldu	<i>balta,I, 14, 418;III, 421</i>
balıg	<i>yaralı,I, 192, 242, 252, 407</i>
balık	<i>çamur·I, 248 bkz></i>
balk balık	<i>kale, şehir·I, 379</i>
balık	<i>balık· 1. 73, 379;II, 216, 231, 233, 349</i>
balıkçın	<i>balıkçıl kuşu,I, 512</i>
balıklanmak	<i>balıklanmak; çamurlanmak; bir yerde kale yapılmak·II, 265</i>
balıklıg	<i>çamurlu yer,I, 498</i>
balıklıg	<i>balığı olan, balıklı·I, 498, 501</i>
balıkmak	<i>yaralanmak·II, 119</i>
balıksamak	<i>balık yemek istemek· III, 334</i>
balk	<i>çamur·I, 379 bkz> balık</i>
balmak	<i>bağlanmak,II, 27 bkz> banmak</i>
balu balu	<i>· ninni·III, 232</i>
bamak	<i>bağlamak; örgü yapmak,III, 224, 247, 250</i>
bandal	<i>ağaçtan omuz başı şeklinde çıkarılan parça, bunu çocuklar alıp yakarlar, geceleyin közünü birbirlerine atarlar, Buna "ot bandal" denir· Çevgen oyununda oynan ır·I, 482</i>
banmak	<i>bağlanmak,II, 27 bkz> balmak</i>
banzı	<i>bağ bozulduktan sonra asmaların üzerindeki üzüm kınıntıları, neferneme·I, 422</i>
bañ	<i>bağırma·III, 355</i>
bar	<i>var, mevcut·I, 44, 47, 84. 320, 341, 360,373, 375, 427; II, 28, 40; III, 15, 147</i>

bar	<i>büyük-III, 147</i>
baragan	<i>çok varan, çok giden-I, 24, 33</i>
barak	<i>çok tüylü köpek- 1. 377</i>
baraklıg	<i>köpeği olan kişi-I, 497, 501</i>
barası	<i>varılacak, gidilecek-I, 33 § barası yér; gidilecek yer-I, 33</i>
barça	<i>bütün, hep-I, 210, 236, 399, 417; II, 213, 216, 312;III, 322</i>
barçın	<i>ipekli kumaş-I,153,175, 216, 358, 509; III, 17, 28. 143, 156, 335, 338, 394 § yolak barç ın; ; yol yol çizgili ipek kumaş- III, 17</i>
bardaçı	<i>gidici, varan- I, 24; II, 32, 48. 49</i>
bardukı	<i>vardığı, varışı- II, 42; III, 309</i>
bargalı kaldı	<i>gideyazdı- I, 22</i>
bargan	<i>mersin ağacı yemişi- I, 438 bkz> bazgan</i>
bargan	<i>varan, giden, gidici- II, 53</i>
bargu	<i>varılacak, gidilecek, I, 33;III, 211 §bargu yér; gidilecek yer-I, 33</i>
barguçı	<i>varıcı, gidici-II, 49, 54</i>
barguluk	<i>gitmeyi hakeden (kimse)-I, 24;II, 56</i>
barıg	<i>kokmuş şey (yalnız kullanılmaz)-I, 372bkz> bırıg</i>
barıg	<i>gidiş -I, 24, 26, 27, 371;II, 55, 57, 58</i>
barıglı	<i>varmayı, gitmeyi, dileyen; varmak, gitmek üzere olan (kimse)-I, 25;II, 57</i>
barıgsamak	<i>varmak, gitmek istemek-I, 281;III, 333 bkz> barsamak</i>
barılmak	<i>varılmak, gidilmek-II, 130, 139</i>
barımsınmak	<i>gider gibi görünmek-II, 258,259, 260</i>
barınmak	<i>gider varır görünmek-II, 141, 158</i>
barınmak	<i>aybaşı kanı boşanmak-II, 141</i>
barışlıg	<i>varılan, gidilen (yer); konuk odası, I, 370</i>
barışmak	<i>birbirine gitmek, gitmekte yardım ve yarış etmek-II, 94</i>
bark	<i>bark, mülk-III, 333</i>
barkın kişi	<i>kendini yolundan hiç bir şeyin alıkoymadığı yolcu-I, 440</i>
barlıg	<i>mallı, zengin-III, 438</i>
barmak	<i>peyda olmak; vermek-III, 155 bkz> bérmek</i>
barmak	<i>varmak, gitmek. I, 20, 22, 24, 26, 27, 37, 38, 40, 43, 46, 66, 74, 85, 87 ,88, 96,134,167, 281, 294, 319, 327, 340, 354, 371, 384, 392. 398, 399, 403, 423, 430, 435, 445, 484; II, 6, 31, 32, 34, 35, 36, 38, 40, 42, 43, 45, 46. 47, 49, 53, 55, 58, 59, 60,</i>
bar mu	<i>var mış I, 430, 462</i>
bars	<i>pars,I, 344 bkz> pars</i>

bars	<i>pire, bit gibi ha/vanların ısırmısından hasil olan kabarti-I, 348</i>
barsamak	<i>varmak, gitmek istemek,I, 281 bkz> barıgsamak</i>
bars bolmak	<i>kabarmak, I, 348</i>
bars yılı	<i>Türkler'in on ikili hayvan takvimindeki yıllardan biri, pars yılı.I, 344, 346</i>
bart	<i>su içilen bardak; şarap ve benzeri akıcı nesnelerin ölçüsü- I, 341 bkz> yart</i>
bart burt tutmak	<i>ansızın her yandan yakalamak,I, 341 bkz> yart yurt tutmak</i>
barturmak	<i>vardırmak, göndermek I, 20; II, 171, 179; III, 424</i>
baruçı	<i>varıcı, gidici- II, 52</i>
bar yigde	<i>iri içde, Zizypha rubra- III, 147</i>
basa	<i>sonra- III, 224</i>
basan	<i>ölü gömüldükten sonra yenilen yemek-I, 398, 399</i>
basar	<i>dağ sarımsağı- I, 360</i>
basarlıg	<i>tag sarımsaklı dağ- I, 494</i>
basıg	<i>gece baskını yapılacak olan ve ansızın düşmanın yakalanacağı yer- I, 372</i>
basıkmak	<i>düşman tarafından basılmak II, 116 bkz> bassıkmak basınçak er zayıf görülen, önem verilmeyen adam- I, 501</i>
basınmak	<i>zayıf görmek; basmak; kahretmek, II, 116, 142, 165</i>
basışmak	<i>basmakta yardım etmek- II, 100,101</i>
basmak	<i>basmak, üzerine çökmek, yıkmak- I, 434,516; II, 10,74,119,165</i>
basruk	<i>baskı, basrık- I, 466</i>
bassıkmak	<i>basılmak, baskına uğramak, II, 116, 119, 228 bkz> basıkmak</i>
basturmak	<i>bastırmak; bağlamayı ve bastırmayı emretmek; bastırılmak- II, 171</i>
basu	<i>demir tokmak, III, 224</i>
basurmak	<i>bastırmak, II, 77</i>
basut	<i>yardım; arka; acıyan; yardımcı- I, 354,459</i>
baş	<i>baş- I, 59, 70, 100. 102, 107, 125, 160, 171,179, 193, 259, 273, 274, 290, 305, 307, 313, 336, 349, 384. 397, 399, 439, 492;II, 24, 105, 112, 135, 152, 153, 178, 179, 191, 233, 234, 281, 283, 293. 312, 326, 356; III, 9, 58, 64,126, 133, 151. 169, 217, 230</i>
baş	<i>yara-I, 191, 192, 272. 386;II, 72, 240, 291, 294, 317; III, 53, 62, 85, 96, 151, 283, 301,406</i>
başak	<i>okun veya mızragın ucuna geçirilen demir, temren; ok temreni, ok ba;ağı- I, 378; II, 14, 129, 328; III, 220</i>
başak	<i>pabuç, I, 378; III, 417 bkz> başmak</i>
başaklamak	<i>başak, demir uç takmak,III, 337</i>
başaklanmak	<i>ok temrenlemek, oka temren takılmak-II, 264. 265</i>
başaklıg	<i>başlı, temrenli-I, 497</i>

başamak	<i>kertik yapmak, kertiklemek; ağaçlar birbirine dayalı olarak konmak .III, 265,266</i>
başgak	<i>oyluk kemiklerinin üstü-I, 470</i>
başgan	<i>50-100 rıtl ağırlığında büyük bir balık- I, 438</i>
başgıl	<i>başı ak- I, 481 bkz> başıl § başgıl yıldı; başı ak, dört ayaklı hayvan- I, 481</i>
başıl	<i>tepesinde beyazı bulunan. I, 392 bkz>başgıl § başıl koy;tepesinde beyazı bulunan koyun- I, 392</i>
başlag	<i>başıboş, bırakılmış- I, 461 § başlag yıldı; başıboş bırakılmış hayvan- I, 461 bkz>boş yıldı</i>
başlamak	<i>başlamak, kılavuzluk etmek, komutanlık etmek, III, 291, 292</i>
başlanmak	<i>başlanmak; yönelmek; hayvan dağa doğru sürülmek; başaklanmak-II, 238;III, 235</i>
başlatmak	<i>başlatmak,II, 341</i>
başlıg	<i>başıI,III, 227</i>
başlıg	<i>yaralı-II, 172</i>
başmak	<i>pabuç-I, 378, 466;III, 417 bkz> başak</i>
başmaklanmak	<i>başmak sahibi olmak, II, 274</i>
başnak er	<i>başında tulgası, eğninde zırhı olmayan kimse- I, 466</i>
baştar	<i>orak-I, 455</i>
batga	<i>üzerinde külâh yapmak için yünve keçe kesilen tahta-I, 424</i>
batıg	<i>batak; ırmak ve ırmağa benzer ;eylerin derin olan yerleri-I, 371</i>
batlamak	<i>kolalamak- III, 291 bkz> patlamak</i>
batmak	<i>batmak, gözden kaybolmak,I, 528; II, 128, 293, 294</i>
batman	<i>batman- I, 444</i>
batmul	<i>kara bibere benzer bir bitki, darü fülful-I, 481 bkz> bibli, butmul</i>
batrak	<i>ucuna bir ipek parçası takılan mızrak- I, 465 bkz> bayrak</i>
batruş	<i>bulanık, koyulaşmış (çorba vb- hakkında),I, 459 § batruş suw; bulanık su-I, 459</i>
batruşmak	<i>birbirini batırmak, batırışmak.II, 203</i>
batsıg	<i>batı, garp-I, 463 § kün batsıg; gün batısı-I, 463</i>
baturgan	<i>saklayan (kimse)-I, 515</i>
baturmak	<i>saklamak; batırmak; bağlatnnak- II, 73;III, 192</i>
bay	<i>zengin, I, 349; III, 158, 239</i>
baya	<i>az önce,I, 37</i>
baybayuk	<i>kelebek kuşu-III, 179</i>
bayık	<i>doğru söz- III, 166</i>
bayın	<i>koyu kırmızı, gelincik çiçeği rengi- III, 20 bkz> yipin, yipkil, yipkin</i>
baynak	<i>pislik, gübre. III, 175</i>

bayrak	<i>bayrak· II, 205; III, 183 bkz> batrak</i>
bayumak	<i>zenginlemek, zenginleşmek. III, 274, 406</i>
bayutmak	<i>zenginletmek· II, 325</i>
baz	<i>yat, yabancı, garip. III, 148, 159 bkz> yat</i>
bazgan	<i>mersin ağacının yemişi· I,"18bkz>bargan</i>
be	<i>koyun melemesi bildirir· III, 206</i>
beçel	<i>sünnet edilmiş kadın; hadım edilmiş erkek; iğdiş edilmiş at ve başka hayvanlar· 1. 392</i>
beçkem	<i>alâmet, belge; ipekten veya yaban sığırı kuyruğundan yapılan alâmet olup savaş günlerinde yiğitler takınırlar·I, 483 bkz> perçem</i>
beçkemlenmek	<i>savaş gününde ve başka günlerde belge takınmak·II, 277</i>
beçküm	<i>evin sofası·I, 484</i>
bedük	<i>büyük·I, 93, 360, 385, 499. 500 bkz>bedük</i>
bedüklemek	<i>büyük saymak·III, 340</i>
bedümek	<i>büyümek·I, 319; III, 359</i>
beder burhan	<i>heykel· I, 436 bkz> bedez burhan, burhan, furxan</i>
bedhez burhan	<i>heykel· I, 436 bkz> beder burhan, burhan, furxan</i>
bedizlig ew	<i>süslü ev· I, 507</i>
bedmek	<i>göz zayıf görmek· III, 439</i>
bedrem	<i>bayram, sevinç ve eğlence günü. I, 263, 484; III, 176 bkz> badram, beyrem Ş bedrem yer gönül açan yer· I, 484</i>
bedük	<i>büyük· I, 94 bkz> bedük</i>
bedütmek	<i>büyütmek, II, 300, 301</i>
beg	<i>bey, koca, evli erkek, I, 22, 35, 48, 49, 54, 64, 70, 78, 81, 82, 89,97,103, 168, 178, 182, 185, 199, 206, 212, 240, 249, 260, 274, 285, 287, 296, 300, 301, 302, 304, 320, 358, 362, 376, 378,421.424, 428,462,466, 486, 521;II, 8, 9, 10, 19, 21, 38, 75, 84,</i>
begeç	<i>beyceğiz (küçültme ile birlikte acıma ve sevme bildirir I, 357</i>
beglemek	<i>bey saymak, bey diye ad vermek·III, 292, 293</i>
beglenmek	<i>kadın evlenmek, koca sahibi olmak, koca edinmek·II, 239, 254</i>
beglig	<i>beylik·I, 362</i>
begsik	<i>bey gibi, beye benzer,III, 128</i>
bek	<i>muhkem, kavi, pek, sailam, sıkı·I, 333, 349, 455;III, 11 bkz> berk</i>
bek bekeç	<i>tekinlerin sanı· I, 357</i>
bekişmek	<i>pekişmek, sağlamlaşmak. II, 105 bkz> beküşmek</i>
bekitmek	<i>pekitmek, sağlamlaştırmak II, 309 bkz> bekütmek</i>
beklemek	<i>beklemek, gözetmek; saklamak, hapsetmek; pekitmek; kapatmak·I, 504; III, 292, 445 bkz> berklemek</i>

beklenmek	<i>bekişmek, sağlamlaşmak; kapanmak, kapatılmak; saklanmak-II, 239</i>
bekleşmek	<i>muahede yapmak, ahitleşmek; kapatmakta yardım etmek; beklemekte, gözetlemekte yardım etmek,II, 203, 204</i>
bekletmek	<i>bağlatmak; hapsettirmek; bekletmek, gözetletmek-II, 341</i>
bekmes	<i>pekmez- I, 440, 459 bkz> pekmes</i>
bekni	<i>buğday, darı, arpa gibi şeylerden yapılan içki; boza-I, 434;III, 60, 81</i>
bekreşmek	<i>pekişmek. III, 278 bkz> bekişmek</i>
bekrişmek	<i>peklimek-III, 278 bkz> bekreşmek</i>
bek turmak	<i>yerinde, sağlam durmak,I, 455</i>
bekümek	<i>berkişmek-III, 270</i>
beküşmek	<i>pekişmek, sağlamlaşmak.II, 105 bkz> bekişmek</i>
beküt	<i>gizli, saklı-III, 8 bkz> yaşut (yalnız kullanılmaz "yaşut" ile birlikte gelir)</i>
bekütmek	<i>pekitmek, sağlamlaştırmak.II, 309 bkz> bekitmek</i>
belek	<i>armağan, konuğun hısımlarına getirdiği armağan, bir yerden başka yere gönderilen armağan.I, 385, 408</i>
belékleme	<i>armağan kılmak, vermek, hediye etmek,I, 307;III, 340 bkz> belikleme</i>
belelmek	<i>batmak, bir şeye bulanmak,III, 196</i>
belemek	<i>koyun melemek- III, 206, 270</i>
belgü	<i>alâmet, nişan, im, belge, I, 427, 428</i>
belgölüg	<i>belli- I, 354, 384, 528; II, 40; III, 160</i>
belgürmek	<i>meydana çıkmak, belirnnek, açığa çıkmak- 1. 387;II, 172</i>
belik	<i>yara yoklamak için kullanılan mil- I, 385</i>
belik	<i>fitil, kandil fitil-I, 267, 385; II, 323</i>
belikleme	<i>armağan kılmak- I, 304 bkz> belekleme</i>
beliklik kebez	<i>fitillik, fitil yapmak için hazırlanmış olan pamuk-I, 510</i>
beliñ	<i>düşman gelmesi yüzünden halka düşen ürküntü ve korku- III, 370</i>
beliñçi	<i>çok korkak, çok ürkek- III, 371</i>
beliñlemek	<i>belinlemek, korku ile uykusundan sıçramak, hayvan habersizce bir şeyden korkup sıçrayarak ürkmek, III, 409</i>
bel kılmak	<i>bir kimseye dileğinden çok yemek vermek- III, 133</i>
ben	<i>ben- I, 31, 339 bkz> men</i>
benek	<i>bakır para,I, 386</i>
benek	<i>tane, habbe-I, 386</i>
berge	<i>kamçı,III, 323 bkz> berke</i>
berk	<i>muhafaza edilmiş, tahkim edilmiş, sağlam-I, 349;III, 445 bkz> bek</i>

berke	<i>döğme, sürmek için kullanılan deynek, kamçı· I, 427 bkz> berge</i>
berkitmek	<i>berkitmek, sağlamlaştırmak· II, 340</i>
berklemek	<i>saklamak, hapsetmek· III, 445, 446 bkz> beklemek</i>
berkelenmek	<i>kanla dolmak; kamçı sahibi olmak, III, 201, 202</i>
berkletmek	<i>korutmak, muhafaza ettirmek, korumakla emretmek·III, 424</i>
bertinmek	<i>berelenmek; el yorgunluğu peyda etmek,II, 237</i>
bertişmek	<i>sertleşmek, birbirini kesmek ve yaralamak,II, 203</i>
bertlenmek	<i>hırkalanmak, hırka giymek·III, 200 bkz> bertülenmek</i>
bertmek	<i>berelemek·III, 425</i>
bertü	<i>hırka, pardesü·I, 416 bkz> partu bertülenmek hırkalanmak, hırka giymek· III, 200 bkz> bertlenmek</i>
berü	<i>beri, tarafına. I, 35, 219; II, 55, 259; III, 65, 212, 245</i>
besbel	<i>bir tel iplik, bir söğüm iplik I, 481</i>
beş	<i>sayıda beş· I, 121. 132; III. 125, 449</i>
beşinç	<i>sayıda beşinci· I, 132;III, 449</i>
beyrem	<i>bayram, sevinç ve eğlence günü.I, 484;III, 176 bkz> badram, bedrem</i>
bezek	<i>nakış, I, 385, 412; II, 99</i>
bezelmek	<i>bezenmek, nakışlanmak. II, 131 bkz> bezenmek</i>
bezemek	<i>bezemek, nakışlamak.III, 263</i>
bezenmek	<i>süslenmek, bezenmek·II, 142, 155 bkz> bezelmek</i>
bezeşmek	<i>nakşetmekte yardım ve yarış etmek, II, 99</i>
bezetgen	<i>daima bezeten· II, 319</i>
bezetmek	<i>bezetmek, süsletmek, II, 305, 318</i>
bezgek	<i>titreme, tltreticl sitma·II, 289, 305 bkz> bezig</i>
bezig	<i>titreme., 385 bkz> bezgek</i>
bezinç	<i>ipek ve yün yumağı·III, 373</i>
b(e)z(i)nç	<i>dalları ve yaprakları kızıl olup, bağlarda biten ve ilâç olarak yenen bir bitki·III, 373</i>
bezitmek	<i>Titretmek II, 305</i>
bezmek	<i>titremek·I, 385;II, 8</i>
bég	<i>koca·III, 133 bkz> beg bél bel, III, 133</i>
bélemek	<i>belemek, beşiğe bağlamak; bu!aştırmak, III, 270</i>
bérgil	<i>borç, verecek· I, 427</i>
bérigli	<i>vermek isteyen, II, 58</i>
bérigsemek	<i>vermek istemek; vere yazmak· III, 334</i>

bérilmek	<i>verilmek· II, 131</i>
bérim	<i>verim, borç, verecek, I, 409; II, 185, 214; III, 288</i>
bérimçi	<i>borçlu, I, 75, 409</i>
bérimlig	<i>verimli; borçlu· I, 240</i>
bérişmek	<i>verişmek II, 94, 95</i>
bérmek	<i>vermek, gelmek bkz> barmak·I, 35, 63, 79, 97, 102. 120, 128, 130, 131, 210, 219. 243. 274, 320, 321, 354, 357, 459, 498; II, 61, 83. 249, 343; III, 14, 46, 129, 133, 145, 166, 180, 212, 217, 220, 222, 226, 333, 355, 359, 362, 364, 371, 372, 448, 449</i>
bért	<i>efendisinin köleden her yıl aldığı vergi· I, 341</i>
béşik (beşik)	<i>beşik,I, 236, 248, 261, 275,408; III, 58, 78, 185</i>
béşikliğ uragut	<i>beşikli, emzikli kadın· I, 509</i>
béz	<i>bez; etle deri arasında bulunan bez· III, 123</i>
bıçası	<i>bıçecek, kesecek· I, 14; II, 70 § yıgaç bıçası neñ</i>
bıçgas	<i>üluslar vb· arasında yapılan and ve bağlantı· I, 459 bkz> bağığ, bıçığ</i>
bıçgıl	<i>eldeki, ayaktaki çatlaklar, bıçılğın; yerdeki yarıklar ve çatlaklıklar· I, 480 bkz> bıçılğan § bıçgıl yér</i>
bıçgu	<i>bıçkı, bıçak, I, 13;II, 69</i>
bıçguç	<i>makas, sındı·I, 452</i>
bıçığ	<i>and, sözleşme·I, 371 bkz</i>
bıçılğan	<i>elde, ayakta ve yeryüzünde olan yarıklıklar I, 519 bkz> bıçgıl</i>
bıçılmak	<i>kesilmek, blçilmek· I, 15; II, 122, 356</i>
bıçım	<i>kesim, dilim, I, 15, 395</i>
bıçınmak	<i>kendi için doğramak; kendini dograr gibi göstermek; kendi başına doğramak·II, 141</i>
bıçış	<i>büyüklerin konukluğuna, düşününe, davetine gidenlere verilen ipekli kuma ş·I, 366</i>
bıçışmak	<i>bıçmekte ve kesmekte yardım ve yarış etmek, II. 91, 92</i>
bıçma	<i>bıçme, kesme, I, 431 § bıçma yorınçga; bıçılmış yonca· I, 431</i>
bıçmak	<i>kesmek, kestirmek I, 13, 15, 282, 338, 427, 434;II, 4, 268</i>
bıçturmak	<i>bıçtırmek, kestirmek· II, 171</i>
bıçuk	<i>kesik, parçalanmış her şeyin yarısı, buçuk· I, 377</i>
bıdık	<i>bıyık, I, 377</i>
bıgrıg	<i>çuval, dağarcık, tulum gibi ;eylerin tıka basa dolu olmasından sonra bu gibi şeylerde olan girinti ve çıkıntı· I, 461 bkz> bıgrıl,</i>
bugrıl bıgrıl	<i>tulum ve benzeri kapların dolunca hasıl ettiği büküntü, girinti ve çıkıntı · I, 481 bkz> bugrıl,</i>
bıgrıg bıkın	<i>böğür, boş böğür,I, 399</i>
bıldır	<i>bıldır, geçen yıl,I, 456</i>

bırığ	<i>kokmuş·I, 372 bkz> barığ</i>
bırkığ	<i>atın veya eşeğin genizden ses çıkarması·I, 461 § at birkığı; atın ve eşeğin genizden ses çıkarması·I, 33</i>
bırkırmak	<i>homurdanmak, genizden ses çıkarmak·II, 171</i>
bıruk	<i>teşrifatçı, hakanın yanına, aşamasına göre büyükleri alan ve yer gösteren adarn ın adı· (aslı buyruktur), I, 378</i>
bi	<i>kısrak, III, 88, 206. 310</i>
bi	<i>"böy" denen böcek· III, 206 bkz> böğ, böy</i>
bibli	<i>darü fülül 430 bkz> batmul, butmul</i>
biçek	<i>bıçak· I, 384, 473; II, 176, 196, 231, 260, 262, 271, 293, 310, 317, 325; III, 18. 82, 91, 126, 169. 254, 270, 273, 299, 350, 420, 442</i>
biçeklemek	<i>bıçaklamak, bıçakla vurmak. III, 340</i>
biçeklenmek	<i>bıçak sahibi olmak· II, 265</i>
biçin	<i>maymun· I, 346, 409</i>
biçin yılı	<i>Türkler'in on ikili yıllarından biri.I, 346, 409</i>
bildüzmek	<i>bildirmek, öğretmek·II, 202</i>
bile	<i>ile, beraber·I, 44, 82, 100, 170, 237, 242, 248, 354, 389, 417, 430, 434, 469, 528;II, 5, 22, 28, 79, 97,128,176, 212, 214, 215, 219, 226, 343; III,11, 15, 22, 66, 71, 101, 166, 392, 393, 443</i>
bilegü	<i>bileği·I, 447</i>
bilek	<i>bilek,I, 325, 385, 518;II, 148, 214</i>
bileklig	<i>bilekli, güçlü kuvvetli· I, 509, 511</i>
bilemek	<i>bilemek, II. 260, 325;III, 270, 272</i>
bilemsinmek	<i>biler görünmek·II, 260, 262</i>
biletmek	<i>biletmek·II, 310, 325</i>
bilezük	<i>Wez)k,I, 518;II, 82</i>
bilezüklenmek	<i>bllezik takınmak· III, 205</i>
bilge	<i>bilge, hakim; akıllı, bilgin, alim· I,II, 51. 88, 207, 385, 388, 419. 428; III, 45, 46, 59, 137,155,158, 212, 303, 370, 380, 440 § bilge beg; bilgin, ak ıllı ve hakim bey· I, 428 § бүгү</i>
bilge	<i>akıllı kişi, I, 428 § külüg bilge; ünlü kişi· 1. 428</i>
bilgedmek	<i>akıllanmak·II, 340, 341 bkz> bilgetmek</i>
bilgelenmek	<i>akıllanmak, akıllılaşmak·III, 202</i>
bilgetmek	<i>akıllanmak·II, 340 bkz> bilgedmek</i>
bilgimsinmek	<i>kendini akıllı göstermek·III,202</i>
bilig	<i>akıl, us; hikmet; bilgi·I, 61, 89, 92, 119, 140, 232, 252, 261, 385, 386, 467. 511;II, 22,148. 243; III, 81, 228, 358, 385, 393</i>
biligin	<i>bilgi ile,II, 91</i>

biliglig	<i>bilgili-I, 510</i>
biligsemek	<i>akıllanmak; akıllı olmak istemek-III, 334</i>
biligsizlik	<i>bilgisizlik-I, 440</i>
bilimsinmek	<i>bilir görünmek-I, 262</i>
bilinçek	<i>bir zaman sonra hırsızın veya başkasının elinde bulunan her çalınmış malın adı-I, 510 § bilinçek neñ</i>
bilinmek	<i>kendi işini bilmek; itiraf etmek; bilinmek, anlaşılmak- II, 23, 143, 228</i>
bilış	<i>bilış, tanış; bilen, bilici-I, 12, 367</i>
bilışmek	<i>bilışmek, tanışmak, II, 107;III, 71, 188</i>
bilmedük	<i>bilinmemiş, tanınmamış, bilinmeyen, tanınmayan-III, 160</i>
bilmek	<i>bilmek I,.11, 12, 22, 38, 44, 63, 127, 212, 300, 332, 394, 425, 456, 510;II, 22;III, 20, 222, 233, 259, 359, 372</i>
bilmiş	<i>bilinmiş, tanınmış, bilinen tanınan-III, 160</i>
bilsikmek	<i>bilinmek I, 21</i>
biltürmek	<i>öğretmek, bildirmek-II, 176</i>
bir	<i>bir- I, 15, 48, 50, 75, 107, 185, 186, 187, 189, 196, 219, 231, 232, 237, 239, 241, 258, 274, 283, 288, 296, 318, 321, 322, 329, 341, 349, 358, 369, 373. 382, 385, 387, 389. 391, 395, 396, 397, 398, 427, 429. 444, 523;II, 26, 42, 89, 92, 93, 94, 103, 107,</i>
birin birin	<i>birer birer-III, 360</i>
birinç	<i>sayıda birinciii, 373</i>
birle	<i>ile, beraber-I, 49, 61, 157, 167, 177,180. 181, 182, 184, 185, 186, 190, 221, 231, 233, 234, 235, 236, 237, 240, 242, 333, 367, 371, 414, 424, 430, 474, 518, 519, 520;II, 3, 26, 77, 87, 88, 89, 91, 92, 93, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 102, 106, 107, 108,III,</i>
birtem	<i>uzun müddet-I, 484</i>
biste	<i>tecimeni evinde konuklatıp onun mallarını satıveren ve koyunlarını toplayan ve tecimen giderken yirmi koyunda bir alan şahıs-III, 71</i>
bistik	<i>eğrilmek üzere hazırlanmış, atılmış pamuk sümeği I, 476 bkz> pistik</i>
bistik	<i>fitil-I, 476 bkz> pistik</i>
bit	<i>bit-I, 320,III, 291 § tarıg biti tahıl biti- I, 320</i>
biti	<i>gökten inen kitaplardan her biri.III, 217</i>
bitig	<i>yazma, yazı, bkz> bitik</i>
bitigü	<i>Türk diviti ve başka divitler. III, 174</i>
bitik	<i>kitap; mektup, yazma, yazı, yazış; yazılı şey, kâğıt, , 71, 156, 186, 197, 202, 212, 226, 232, 302, 384, 459;II, 7, 21, 39, 75, 88, 95, 113, 119. 127, 131, 133, 139, 140, 145. 149, 160, 298, 318, 320, 321, 325, 333; III, 59. 64, 94, 105, 254, 305, 353, 43</i>
bitik(g)	<i>muska, afsun, üfrük- I, 384; III, 164</i>
bitiklig	<i>yazı yazılacak nesne sahibi- I, 508, 511</i>
bitiklik	<i>yazı yazılmak için hazırlanan şey- I, 508</i>

bitilgen	<i>daima yazılan· I, 521</i>
bitilmek	<i>yazılmak· II, 119, 139, 160; III, 119</i>
bitimek	<i>yazmak· II, 325</i>
bitinmek	<i>yazılmak, yazınmak, kendisi için başkasının yardımı olmaksızın yazmak, II, 139, 140, 141, 160</i>
bitişmek	<i>yazmakta yardım ve yarış etmek·II, 88, 113</i>
bitişmek	<i>ikrar etmek,II, 88</i>
bititdecı	<i>yazdırıcı·II, 318</i>
bititeçi	<i>yazdırıcı· II, 318</i>
bititgü	<i>yazdıracak· II, 321 § bitig bititgu oruñ; yazı' yazdıracak yer· II, 321</i>
bititküçi	<i>yazdırıcı·II, 318</i>
bititmek	<i>yazdırmak· II, 298, 299, 312, 325</i>
bititmiş	<i>yazılmış·II, 320 § bititmiş bitik;yazılmış yazı, eser·II, 320</i>
bitlemek	<i>bit aramak·III, 291</i>
bitrik	<i>fıstık· 1. 476 bkz> buturgak</i>
bitrik	<i>kadınların avret yerinde bulunan dilcik, dılak·I, 476</i>
biz	<i>biz,I, 24, 25, 46, 94, 325, 341, 452, 509; II, 61, 66. 68, 274;III, 370 bkz> miz</i>
bizi	<i>ekmeğin üzerinde yanmaktan dolayı peyda olan siyahlık·III, 223</i>
bod	<i>boy·I, 412 bkz> bod</i>
bodug	<i>renk; boya·I, 175 bkz> bodug</i>
bod	<i>boy, kamet· III, 121, 216 bkz> bod</i>
bod	<i>toy kuşu·III, 121</i>
bod	<i>misk ile râmek'ten yapılan şey· III, 121 §bod moncuk; cariyelerin misk ile râmekten yaparak takındıkları boncuk·III, 121</i>
bodlug	<i>boylu, III, 121, 138, 156</i>
bodug	<i>boya; kına· II,II, 304 bkz> bodug</i>
bodumak	<i>boyamak; yapıştırmak· III, 260</i>
bog	<i>bohça, boğ, eşya konan heybe· II, 133, 141;III, 127</i>
bogarmak	<i>ağaca kertik kertmek,II, 80 bkz>bogramak</i>
bogaz	<i>boğaz,I, 364;II, 244 bkz> boguz</i>
bogım	<i>boğum·I, 395 bkz> bogum, bogun</i>
boglamak	<i>boğlamak, bohçalamak·III, 292 bkz>baglamak</i>
boglanmak	<i>bohçalanmak,II, 239 bkz> baglanmak</i>
boglunmak	<i>boğulmak,II, 239</i>

bogmak	<i>boğmak</i> ,I, 86;II, 14, 24, 173; III, 406
bogmak	<i>gömek düğmesi</i> . I, 466
bogmak	<i>gerdanlık, gelin gerdanlığı</i> -I, 466
bogmaklalmak	<i>düğmelenmek</i> -III, 350 bkz> <i>bogmaklamak, bogmaklanmak</i>
bogmaklamak	<i>düğmelenmek</i> -III, 350, 351bkz> <i>bogmaklalmak, bogmaklanmak bogmaklanmak</i>
bognaklanmak	<i>bulut parça parça olmak</i> -II, 274
bogra	<i>her hayvanın aygırı, boğa, deve aygırı, pohur</i> -I, 187, 188, 420, 443, 521, 11. 223, 287, 334; III, 254, 282, 293
bogralanmak	<i>pohurlanmak, pohurlaşmak</i> -III, 200, 201
bogramak	<i>ağaçta kertik kertmek</i> - II, 80; III, 277 bkz> <i>bogarmak</i>
bogruşmak	<i>ağaç yontmakta yardım ve yarış etmek</i> - II, 203
bogsuk	<i>kölelerin boyunlanna geçirilen lâle</i> -I, 465 bkz> <i>bohsuk</i>
bogturmak	<i>boğdurmak</i> , II, 171
bogulmak	<i>boğulmak</i> ,II, 131
bogum	<i>boğum</i> -I, 399 bkz> <i>bogım, bogun</i>
bogun	<i>boğum</i> -I, 399 bkz> <i>bogım, bogum</i>
bogundi	<i>hayvanların sidikliği, mesane (yalnız hayvanların, insanların değil)</i> .1, 449 <i>bogunmak</i>
bogurda saç	<i>kıvırcık saç</i> - I, 488
boguşmak	<i>birbirini boğmak</i> - II, 101
bog(u)z	<i>boğaz</i> - II, 24, 130, 290, 306; III, 264 bkz> <i>bogaz</i>
boxsuk	<i>kölelerin boyunlarına geçirilen lâle</i> - I, 465 bkz> <i>bogsuk</i>
boxsuklanmak	<i>eli boynuna bağlanmak</i> -II, 272
boxtay	<i>elbise bohçası, heybesi</i> -III,239 bkz; <i>boxtuy</i>
boxtuy	<i>elbise bohçası, heybesi</i> -III, 239 bkz> <i>boxtay</i>
bok	<i>bok</i> -III, 129
boka	<i>boğa</i> - II, 79; III, 226
bokadmak	<i>boğalanmak, boğa olmak</i> , II, 308 bkz> <i>bokatmak</i>
bokatmak	<i>boğalanmak, boğa</i> 0111^ <i>.II, 308 bkz> bokadmak</i>
boklamak	<i>boklamak, pislemek</i> -III, 292
bolgu	<i>olma, oluş</i> -I, 139
bolmagu	<i>olmayacak (iş vb.)- § boldiñ erinç</i>
bolmagu	<i>; olmayacak bir şey oldun</i> - III, 245
bolmak	<i>olmak</i> - I, 26, 36, 37, 42, 47, 49, 51, 53, 54, 55, 59, 62, 64, 66, 69, 75, 79, 82, 89, 92, 93, 95,104,115, 138, 139, 186, 192, 200, 205, , 219, 243, 250, 251, 252, 288. 307, 309, 318, 322, 325, 326, 330, 333, 342, 348, 349, 358, 369, 390, 400, 402, 410, 42

bolmuş	<i>olmuş· I, 93 § bolmuş aş; olmuş (pişmiş) yemek· I, 93</i>
boluş	<i>sözle yardım· I, 367</i>
boluş kılmak	<i>sözle yardım etmek· I, 367</i>
boluşmak	<i>birinden yana çıkmak, birinin dileğine uymak· II, 108</i>
bor	<i>şarap, süci·III, 119, 121</i>
borguy	<i>üflenerek öttürülen boru· III, 241</i>
borı	<i>ok ucuna geçirilen temren oyuğu halkası; hokka ve taş gibi şeylerin yarılmaması için ağızlarına geçirilen halka· III, 220</i>
borık	<i>huy, gidiş· I, 378 bkz> yorık, yoruk</i>
boş boş	<i>hür, ergin; boşanmış; sölpük, pörsük gevşek; salıverilmiş,boşaltılmış·I, 330;III, 124,125 § boş yıldı; başıboş salınmış hayvan sürüsü, I, 330 bkz> başlag yıldı· I, 461 § ol işler boş; o kadın boştur; ·o kadını boşadı, bıraktı, unuttu, I, 330</i>
boşanmak	<i>(kadın) boşamak, bağı çözülmek, II, 142</i>
boşatmak	<i>boşaltmak; çözmek, çözülmek, bırakılmak, (kadın) boşatmak· II, 306, 307</i>
boşgunmak	<i>boş kalmak, boş olmak, işten yorulmak· II, 238 bkz> boşunmak</i>
boş kılmak	<i>bırakmak, azat etmek, I, 330</i>
boşlaglanmak	<i>kızmak, öğüt tutmanmak·II, 272</i>
boşug	<i>hanın, elçiye dönmesi için izin vermesi,izin·I, 372 §</i>
boşug aş	<i>izin yemeği, I, 372</i>
boşugu	<i>salıverme zamanı,I, 446</i>
boşumak	<i>boşalmak; boşanmak, çözülmek, gevşemek; izin verip bırakmak; boşamak·III, 266</i>
boşunmak	<i>boşalmak·II,238 bkz> boşgunmak</i>
boşutgan	<i>çok yumuşaklık (ishal) veren, çok yumuşatan·I, 514</i>
boşutmak	<i>bırakmak, boş bırakmak, serbest bırakmak; yumuşaklık, (ishal) vermek,I,210</i>
botu	<i>potuk, deve yavrusu·I, 120;II, 341 bkz> botuk</i>
botuk	<i>potuk, deve yavrusu· III, 218 bkz> botu</i>
boy	<i>boy, ulus, kavim, kabile, aşiret; hısıml·I, 44, 51, 237, 238, 338;II, 209, 274, 316;III, 141</i>
boy	<i>yenilen bir ot, poy otu· III, 141</i>
boyın	<i>boyun, tutamak,III, 169 bkz>boyun</i>
boymaşmak	<i>dolaşmak, açılmamak (ip gibi şeyler ve işler), karışmak· III, 194</i>
boymul	<i>boynunda beyazlık olan hayvan, moymul·III, 176</i>
boynak	<i>dağ boynu, belen· III, 175</i>
boynak	<i>yılana ağı veren keler,III, 175</i>
boynamak	<i>kurulmak, gururlanmak, böbürlen-mek, mağrur olmak, dik başlı o1mak·I, 226; III. 377</i>
boynatmak	<i>dik başlılık ettirmek·II, 357</i>

boyun	<i>boyun·I, 127, 213, 370, 518; II, 3, 74, 76, 164, 180, 218, 219, 233, 235, 236; III, 194, 230, 248, 288, 325. 427, 431 bkz> boyun</i>
boyunduruk	<i>boyunduruk· III, 179</i>
boyunlamak	<i>boyuna vurmak· III, 145</i>
boz	<i>boz refl· II, 12; III, 122, 224</i>
bozlamak	<i>ses vermek, bağırarak; bozlamak· I, 120; III, 291</i>
bozlatmak	<i>böğürtmek· II, 341</i>
bozmak	<i>bozmak, yıkmak· II, 8</i>
bozuk	<i>bozuk, kırık yıkık, I, 378</i>
bozulmak	<i>bozulmak, yıkılmak· II, 131</i>
bozuşmak	<i>bozmakta yardım ve yarış etmek, II, 99</i>
bög	<i>bir çeşit örümcek, böğ· III, 131, 141 bkz> bi, böy</i>
bögrül	<i>bögrü ak olan hayvan· I, 481 § bögrül at; böğürleri ak olan at· I, 481</i>
bögür	<i>böğrek, böbrek· I, 316</i>
bögürlemek	<i>böğüre vurmak; harp safını karşılaşmadan sağ veya soldan vurup yenmek· III, 332, 345</i>
bök	<i>aşığın sırtının, tümseğinin yukarı gelmesi, III, 130 bkz> çik bök</i>
böke turmak	<i>bükülmek, eğilmek III, 231</i>
bökmek	<i>eğilerek yere kapanmak, yemekten bıkip, doyup usanmak, bıkmak, gözü doymak, kanmak. II, 18, 19 bkz> bükmek</i>
bökütmek	<i>doyurmak, bıktırmak II, 309</i>
bölük	<i>bölük· I, 385</i>
bölükmek	<i>hayvanlar bölüklere ayrılmak· II, 118</i>
böñ	<i>iri yarı, yoğun, obur· III, 354</i>
böñ	<i>ağır bir şeyin düşmesiyle çıkan ses· III, 354</i>
böri	<i>kurt· I, 36</i>
börk	<i>başlık, külâh, börk, I, 349; II, 93, 281, 303; III, 175, 200, 336, 351, 361 § kuturma</i>
börk	<i>önde, arkada iki kanadı bulunan külâh· I, 490 § sukarlaç börk uzun külâh· I, 493 § kad ıglığ börk kenarlı, kıyılı külâh· I, 496</i>
börkçi	<i>takkeci, serpuşçu, külâh yapan ve satan· I, 26; II, 41, 52</i>
börleyü	<i>kurt gibi I, 189</i>
börüñ	<i>suların yerde yaptığı yarıklar· III, 370</i>
böy	<i>bir çeşit örümcek· III, 141, 206 bkz> bi, böğ</i>
böz	<i>bez· I, 21, 49, 117, 152, 382, 477; II, 129, 308, 337, 345, 365; III, 51, 69, 101, 122, 198, 208, 291, 296, 352</i>
bu	<i>bu· I, 34, 36, 46, 49, 64, 72, 74, 77, 94, 126, 128, 132, 136, 141, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 186, 190, 193, 197, 204, 220, 225, 238, 244, 246, 253, 255, 259, 266, 270, 288, 291</i>

	292, 294, 297, 313, 315, 318, 323, 326, 329, 340, 362, 373, 374, 376, 391,
bu	<i>buğ, buhar, bugu-III, 206</i>
buç buç	<i>kuşun ötmesi için "güzel güzel" yerinde söylenen bir söz,II, 290</i>
buçgak	<i>bucak; aç, zaviye ve benzeri-I, 465</i>
buçgak	<i>kesilmiş hayvan derisinden çarık yapılan uçlar-I, 465</i>
buçgak	<i>kutur-I, 465</i>
buçgaklanmak	<i>köşelenmek-II, 273</i>
buçı	<i>bir çeşit kubuz; iyi ses veren, çok inleyen ut-III, 173, 219</i>
buç kubuz	<i>inleyen utlardan bir ut-III, 173</i>
budgay	<i>buğday- III, 240 bkz> bugday</i>
budun	<i>halk, ulus kavim, I, 155, 238, 239. 241, 352, 438, 439;II, 216, 223, 250;III, 398, 420 bkz> budun, buyun § budun başkanı</i>
budunlug bukunlug	<i>ulusu, oymağı olan-I, 499</i>
budursın	<i>bıldırcın-I, 513</i>
budmak	<i>buyamak, donmak ve ölmek-III, 439</i>
budun	<i>halk, kavim, ulus-I, 45, 231. 398, 466, 512;II, 110, 127, 211, 216;III, 4, 47, 69. 75,80, 90, 147, 185 bkz> budun, buyun</i>
buduşmak	<i>bir şey açılmak, ayrılmak (eğri bacaklar gibi), ap;ak olmak- II, 93</i>
budutmak	<i>soğukta dondurarak öldürmek- II, 302 bkz> yudutmak</i>
buga	<i>Hindistan'dan getirilen bir ilâç, III, 224</i>
bugday	<i>buğday- II, 235, 319, 363;III, 4, 73, 240, 254, 325 bkz> budgay</i>
bugrı	<i>tulum ve tuluma benzer dolu kapların hasıl ettiği büküntü, girinti ve çıkıntı. I, 481 bkz> bıgrıg, bıgrıl</i>
buxsamak	<i>kabul etmemek; zorla yapmak-III, 284</i>
buxsatmak	<i>dik başlılık ettirmek,II, 335</i>
buxsı	<i>pışmış buğday ile badem içi üzerine bal ve süt ile yapılmı; bulamaç dökülerek meydana getirilen bir yemek-I, 423</i>
buxsum	<i>boza, darıdan yapılan bir içki-I, 485</i>
bujın	<i>"çöpleme" denilen ağılı bir ot-I, 398</i>
buk	<i>içi boş şeylerin yere düşerken çıkardıkları ses-III, 129</i>
bukaç	<i>su kabı, topraktan yapılan çömlek ve benzeri şeyler, I, 357, 411</i>
bukagu	<i>hırsızların ellerine vurulan kelepçe- I, 446</i>
bukak	<i>kuş kursağı.II, 285</i>
bukmak	<i>bükmek, kıvrımak,II,16</i>
bukramak	<i>hayvan sıçramak, çamışlık etmek- III, 279 bkz> bukrımak</i>

bukrımak	<i>hayvan sıçramak, çamışlık etmek· III, 279 bkz> bukramak</i>
bukuk	<i>çiçek topluluğu; çiçek tomurcuğu·II, 285</i>
bukuk	<i>boğazın iki yanında deri ile et arasında peyda olan et bezleri·II, 285</i>
bukuklanmak	<i>tomurcuklanmak, kabarmak· I, 437;II, 285</i>
bukuklug er	<i>boğazı urlu adam,I, 497</i>
bukulmak	<i>bükülmek, burkulmak, toplanmak· II, 131, 132</i>
bukunmak	<i>bükmek, kıvrırmak· II, 142, 143</i>
bukurmak	<i>indirmek· II, 82, 83</i>
bukursı	<i>sapan demiri·III, 242</i>
buladmak	<i>tencere buğusunda pişirtmek·II, 310 bkz> bulatmak</i>
bulak at	<i>boyu kısa, sırtı geniş at·I, 379</i>
bulamak	<i>pişirmek·III, 270</i>
bulan	<i>Kıpçak illerinde avlanan büyük bir yaban hayvanı·I, 413</i>
bulatmak	<i>tencere buğusunda pişirtmek·II, 310 bkz> buladmak</i>
buldukmak	<i>bulunmak· II, 227</i>
buldunı	<i>içerisine yaş ya da kuru üzüm konan hoşmerim· I, 492</i>
buldur buldur	<i>güldür güldür, I, 456</i>
buldur buldur étmek	<i>güldür güldür etmek· I, 456</i>
bulduzmak	<i>buldurmak· II, 202</i>
bulgak	<i>düşman gelmesi yüzünden halk arasına düşen karışıklık· I, 467 bkz> bulga;</i>
bulgak	<i>bulanık· III, 320 bkz> bulgayuk</i>
bulgama	<i>yağsız ve tatsız bulamaç· I, 491</i>
bulgamak	<i>bulandırmak, karıştırmak, bulanıp kusayaznnak; öfkelenmek· III, 289, 320</i>
bulgamak	<i>can sıkmak (yalnız kullanılmaz)·III, 291 § bulgamak telgemek can sıkmak·III, 291</i>
bulganmak	<i>bulanmak; kızmak, öfkelenmek; karışmak·II, 238, 242;III, 21</i>
bulgaş	<i>düşman gelmesi üzerine halk arasına düşen karışıklık·I, 460 bkz> bulgak</i>
bulgayuk	<i>bulanık·III, 179 bkz> bulgak</i>
bulguna	<i>ılgın ağacına benzer gevrek, kırmızı bir ağaçtır, develer yer, I, 492 bkz> malguna</i>
bulıt	<i>bulut· I, 138,139,173,186, 212, 251. 257, 258, 354, 376;II, 222, 223; III, 50, 147, 282, 298, 319, 398 bkz> bulut</i>
bulıtlanmak	<i>bulutlanmak·II, 264</i>
bulmaduk	<i>bulunmamı·I, 419</i>
bulmak	<i>bulmak· I, 123, 215, 304, 360, 384, 398, 407, 445, 463, 508;II, 21, 22. 29, 316; III, 12, 90, 440</i>

bulmuş	<i>bulunmuş-III, 361</i>
bulnamak	<i>esir etmek, tutsak etmek-I, 60, III, 29, 301</i>
bulnatmak	<i>esir ettirmek-II, 350</i>
bulun	<i>esir, tutsak-I, 215, 307, 399; II, 150, 307; III, 63, 85, 97</i>
buluñ	<i>köşe, bucak, zavlye-II, 371</i>
bulunmak	<i>bulunmak-II, 143</i>
buluş	<i>kişinin yaptığı bir işten elde ettiği kazancı, kâr-I, 367</i>
buluşmak	<i>buluşmak-II, 107, 110</i>
bulut	<i>bulut-III, 39, 190, 217 bkz> bulıt</i>
burbag	<i>işi uzatma, işi yarına bırakma, sürüncemede bırakma-I, 461 bkz> yurbag</i>
burbalmak	<i>karışmak, II, 228, 229</i>
urbamak	<i>işi sallamak, savsaklamak, üzerine düşmemek-III, 275 bkz> buybamak, yubalmak, yubamak, yubanmak</i>
urbaşmak	<i>karışmak-II, 203, 227</i>
urbatmak	<i>karıştırmak ve geciktirmek-II, 327 bkz> yap yup kılmak, yubatmak, yubılamak, yuplamak</i>
urçak	<i>urçak-I, 466</i>
urçak	<i>ter taneleri-I, 466</i>
urçaklanmak	<i>urçaklanmak; (akar hakkında) tane tane akmak, urçak urçak olmak, I, 466; II, 273, 279</i>
urduz	<i>bahçe, bostan-I, 457 (öz Türkçe değil)</i>
urxan	<i>put, buda-I, 343, 436, III, 84 bkz> beder burhan, bedez burhan, furhan</i>
urış	<i>deride ve elblsedeki buruşukluk, I, 367 bkz> burkug</i>
urkı	<i>ekşi yüz, kırışık I, 18, 427</i>
urkıtmak	<i>(yüz) buruşturmak, ekşitmek-II, 339</i>
urkug	<i>deri ve deri gibi şeylerin büzülmesi-I, 461 bkz> urış</i>
urkurmak	<i>buruşmak, büzölmek. II, 171, 188</i>
urmak	<i>kokmak (iyi), buğusu yükselmek, buğulanmak-II, 6; III, 180</i>
urslan	<i>aslında "bebür" denen hayvan; erkek adı-III, 418</i>
urt	<i>kâbus, karabasan-I, 341; II, 10 § kötü urt; kâbus-I, 341</i>
urta	<i>altın kırıntıları-I, 416</i>
urtalamak	<i>altın varaklar veya kırntılar yapıştırmak-III, 351, 352</i>
urtalanmak	<i>altın kırıklarla süslenmek-III, 200</i>
urun	<i>burun, öne doğru çıkıntı yapan yer; önce-I, 375, 398, 412, 515. 518, 524, II, 85, 313; III, 107, 273 § kıval urun</i>
urunduk	<i>/ular, buruna geçirilen yular, urunduruk-I, 501; II, 16 uru iğ ok atımı yer-III, 370</i>

burunlamak	<i>buruna vurmak,III, 341, 342 buruşmak (yüz) buru;mak-II, 94 burutmak buğulandırmak, kokutarak yellenmek-II, 302</i>
buşak	<i>içi sıkıntılı, mükedder I, 154, 378 bkz> buşgan, puşak</i>
buşgan	<i>içi sıkıntılı, mükedder-I, 154 bkz> buşak, puşak</i>
buşgut	<i>çırak-I, 451</i>
buşgutlanmak	<i>çırak, çömez sahibi olmak-II, 270 bkz> tuşgutlanmak</i>
buşmak	<i>sıkılmak, can sıkılmak, usanmak-I, 373; II, 12, 145; III, 262 bkz> puşmak</i>
buşug	<i>can sıkıntısı-I, 373 bkz> puşug</i>
buşulgan (ş)	<i>eli işe yatkın-III, 53</i>
buşurmak	<i>can sıkmak-II, 78</i>
but	<i>but,I, 254;III, 120</i>
but	<i>değerli ve büyük peruze- III, 120</i>
but	<i>büyük bir adamın armağanını getirene verilen bahşiş,III, 120</i>
butak	<i>budak, dal- I, 44, 159, 168, 277, 377; II, 264 bkz> butık</i>
butaklamak	<i>budamak- III, 336, 337 bkz> butıklamak, butımak</i>
butaklanmak	<i>budaklanmak, tomurcuklanmak, kolları ayrılmak. II, 264, 269</i>
butanmak	<i>budanmak- II, 141</i>
butar	<i>hasır dokumasında kullanılan ip,I, 360</i>
butık	<i>budak, dal, ağaç-I, 377;III, 19, 55, 58, 78, 83, 95 bkz> butak</i>
butık	<i>küçük testi, kırba, boduç- I, 377</i>
butık	<i>atın ayak derisi çıkarılarak yapılan tulum, I, 377</i>
butıklamak	<i>budamak- III, 336, 337 bkz> butaklamak, butımak</i>
butımak	<i>budamak- III, 337</i>
butlamak	<i>buduna varmak; budunu ısırarak, III, 291</i>
butlu	<i>devenin burnuna geçirilen burunsal ık;(deve) burnundaki yumuşak yer,I, 430;II, 16</i>
butmul	<i>karabibere benzer bir bitki, darü fülful I, 481 bkz> batmul, bibli</i>
buturgak	<i>pıtrak, fıstık biçiminde çengelli bir diken-I, 502 bkz> bitrik</i>
buybamak	<i>savsaklamak, yüz üstü bırakmak- III, 310 bkz> burbamak, yubamak</i>
buyun	<i>kavim, ulus- III, 169 bkz> budun, budun</i>
buyurmak	<i>buyurmak, emretmek III, 186 buz buz,I, 186, 353, 425; II, 214, 346; III, 123, 297</i>
buzagu	<i>buzağı I, 59, 446, 528; III, 91</i>
buzagulamak	<i>buzağılamak, buzağı doğurmak- III, 91</i>
buzluk	<i>buzluk, içerisine buz konularak yaz için saklanan yer,I, 466</i>
buztlı	<i>sıçan gibi küçük bir hayvan-I, 446</i>

büdik	oynayış, zıplayış, raks-I, 412 bkz> büdik
büdik	oyun, raks, III, 259 bkz> büdik
büdimek	oynamak, raksetmek, III, 259
büdüşmek	oyunda ve raksta yarışmak. II, 93
büdütmek	oynatmak. II, 302
bügde	hançer-I, 31, 418;III, 272 bkz> бүкте
bügdelemek	hançerlemek,III, 352 bkz> бүkdelemek
büglünmek	toplanmak, birikmek.II, 239
bügmek	durdurmak, hareketine mani olmak; kapanmak, sed çekilmek, toplanmak; бүкүlmek, I, 100;II, 19 bkz> бүkmek
bügri (bukri)	eğri бүğrү- I, 219. 420
bügü	bilgin, akıllı, hakim.I, 428;III, 228, 303 bkz> бүкү
bügü bilge	akıllı-III, 228
bügülmek	bүğenmek, önü бүğenerek toplanmak ve çoğalmak-II, 132
bügüşmek	su бүğemekte yardım ve yarış etmek,II, 105
bük bük	, sık ağaçlık-I, 245, 260, 333
bük	köşe, bucak,I, 333
bük	tomurcuk.I, 233
bükdelemek	hançerlemek.III, 352 bkz> бүgdelemek
büke	ejderha, büyük yılan-III, 227
büken	karpuz, hint kavunu-I, 399
bükün	erliksiz, puluç,I, 399
büklünmek	kıvrılmak-II, 239
bükmek	durdurmak, toplanmak, бүkmek I, 100 bkz> бүgmek
bükmek	yere kapanmak, yemekten doyum, usanmak, doymak, kanmak, II, 18, 19 bkz> бөkmek
bilksek	kadının göğsü ile boynu arasında gerdanlık takılan yeri.I, 476
büksüklenmek	kızda meme tomurmak-II, 277
büksülmek	çatlamak, yanılmak-II, 229
bükte	hançer-I, 31 bkz> бүgde
büktel	orta boylu (insan hakkında); yassı arkalı, oturamaklı (at hakkında). I, 481
büktir	dağlardaki çukur ve sert yerler; dağların inişli çıkışlı yerleri,I, 455, 456
bükü	bilgin, akıllı, hakim.III, 228 bkz> бүgü
bükü bilge	bilgin, akıllı, hâkim.III, 228
bükülmek	bүkүlmek; kesilmek-I, 437;II, 132, 285

büküm etük	<i>kadın pabucu, I, 395 bkz> mükim, mükün</i>
bükün	<i>kör bağırsak· I, 399</i>
büküşmek	<i>bükmekte yardım etmek, II, 105</i>
bül	<i>zaman geçerek eskiyen herhangi bir şey, I, 335 § bül at; ayakları sekili olan, ayaklarında aklık bulunan at·I, 335 § bül tarıg; üzerinden yıllar geçerek tadı bozulan tahıl·I, 335</i>
bün	<i>çorba, I, 31 bkz> mün</i>
bürge	<i>pire· I, 427</i>
bürge kişi	<i>bir yerde durmayan, zevzek, taşkın kimse I, 427</i>
bürgelenmek	<i>öfkeden pire gibi sıçramak, pirenlemek. III, 202</i>
bürme	<i>don, torba gibi şeylerin ağı· II, 94</i>
bürmek	<i>büzmek· II, 6</i>
bürük	<i>sofra başı, şalvar uçkuru gibi şeylerde bulunan yuvar-lak ip ve iplikler· I, 385</i>
bürülmek	<i>buruşturulmak, bükülmek. II, 131</i>
bürünçük	<i>bürüncük, kadın baş örtüsü· I, 510; II, 151</i>
bürünmek	<i>bürünmek. II, 141</i>
bürüşmek	<i>yuvarlak ;ey dikmekte yardım etmek, II, 94</i>
büskeç	<i>çörek· I, 452 bkz> püşkel</i>
büsteli	<i>"kara pazı" denen sebze, I, 493 bkz> püstüli</i>
büşinçek	<i>üzüm salkımı, I, 506</i>
büte	<i>"çok" anlamına bir kelime; kısa zaman, III, 217 bkz> kibe</i>
bütkü	<i>kaka, büyük abdest (çocuklara söylenir)· I, 430</i>
bütmek	<i>ses kısılmak, alçalmak; borcu veya alacağı gerçekleşmek; yara kapanmak; sona ermek, yok olmak; bir şeye inanmak, ikrar etmek·I, 219; II, 294; III, 137, 166. 240</i>
bütmek	<i>bitmek (nüşvü nema), yaratılmak, doğmak· II, 294</i>
bütmüş	<i>kapanmış, iyileşmiş (yara)· I, 245 bkz> yetmiş</i>
bütrüşmek	<i>muhâkeme olmak ve şahit getirmek. II, 203</i>
bütsemek	<i>iyileşmeğe yaklaşmak· III, 284</i>
bütüge	<i>patlıcan, I, 447</i>
bütün	<i>doğru, dürüst, sahih; bütün·I, 224, 398</i>
bütünlemek	<i>gerçekliğini aramak, III, 341</i>
bütürmek	<i>sağaltmak, sağlam hale koymak; alacağını tanıklamak, ispat etmek·II, 72, 73 bkz> pötürmek;</i>
cılday	<i>atların göğsünde çıkan bir hastalık. III, 240 bkz> çildek</i>
cigi	<i>sağlam (dikişte)·III, 229 bkz> yi, yigi</i>
cincü	<i>inci. I, 31, 417; III, 30, 229 bkz> yincü yinçü, yünçü</i>

cugdu	<i>devenin uzamış olan 10/11.I, 31 bkz></i>
yogdu, yogru, yogruy, yugdu,	
cüvüt	<i>boya,III, 16î</i>
ça	<i>benzetme edatı-III, 207 bkz> çe çabak Türk gölünde bulunan ufak bir bal ık- I, 381</i>
çabak er	<i>soysuz, mayası bozuk, sütsüz adam, I, 381</i>
çaçır	<i>çadır- I, 406 bkz> çaşır, çatır</i>
çadan	<i>çıyan, kuyruğu örü, akrep- I, 409; III, 367</i>
çaflı	<i>şahin- I, 431</i>
çag çug	<i>gürültü, çar çur- III, 128</i>
çagı	<i>gürültü- III, 225 bkz> çogı, çugı</i>
çagıg	<i>kamçı, sırim II, 210 bkz> çawıg</i>
çağılamak	<i>bağırmak, çağırmak. III, 324 bkz>çogılamak</i>
çağılamak	<i>çağlamak. III, 324 bkz> jagılamak, şağılamak</i>
çagır	<i>şarap, şıra- I, 363; II, 336;III, 286, 385</i>
çagır	<i>dar yol, küçük yol, çığır-I, 363 bkz> çıgır</i>
çağırlamak	<i>şıra yapmak; şıra içmek-III, 331</i>
çağırlanmak	<i>şıra veya şarap sahibi olmak- II, 267</i>
çağırlıg	<i>şaraplı, şarabı olan- I, 494</i>
çağlanmak	<i>börtmek; yarı pişmek (et)- II, 245</i>
çagmur	<i>şalgam- I, 16, 457 bkz> çamgur</i>
çagrı	<i>doğan kuşu; çakır ku;u- I, 421;II, 343; III, 332</i>
çagruk	<i>sertleşen, katıla;an-I, 469</i>
çaxa	<i>çakmak,I, 9</i>
çaxşak	<i>dağ tepelerindeki taşlık yer-I, 469</i>
çaxşak	<i>kurutulmuş kaysı, üzüm gibi meyveler, I, 469</i>
çaxşamak	<i>çağıl çuğul etmek, takılan süs eşyası ses vermek-III, 286</i>
çaxşu	<i>"filiz herç</i>
çak	<i>ses anlatan bir söz-I, 333</i>
çak	<i>bir şeyin özünü, aynıını bildiren kelime,"tam, işte, aynı" sözleri gibi-I, 333</i>
çak çuk	<i>odun, ceviz, kemik gibi şeylerin kırılmasından çıkan ses,I, 333</i>
çak çuk etmek	<i>odun, ceviz, kemik gibi şeyler kırılırken ses çıkarmak-I, 333</i>
çak etmek	<i>ses çıkarmak-I, 333</i>
çakılmak	<i>çakılmak; ateş çakmak; eri;tirilmek-II, 133</i>

çakınmak	<i>çakınmak, kendisi için çakmak· II, 149</i>
çakır	<i>gök gözlü, çakır gözlü, çakır· I, 363</i>
çakışmak	<i>çakmakta yardım ve yarış etmek·II, 104</i>
çaklanmak	<i>çalkamak·I, 513</i>
çakmak	<i>çakmak; erişmek, II, 17, 23;III, 26</i>
çakmak	<i>(kuş) aşağı inmek·III, 46 bkz> çokmak, çukmak</i>
çakmak	<i>çakmak (yakma aracı)·I, 469;II, 17, 104, 133, 149, 181;III, 26</i>
çakrak	<i>kel, daz, 1. 469</i>
çakratmak	<i>gözü çakırlaştırmak·II, 334</i>
çakrışmak	<i>çağrışmak·II, 209</i>
çakturtmak	<i>çaktırmak; iki kişiyi kıztı;tırmak· II, 181</i>
çal	<i>alaca, kır· III, 156</i>
çalañ	<i>geveze, bağırان, çalçene·III, 371 § çalañ başı; çalçene, bağırان kişi· III, 371</i>
çalañ	<i>yanmış gibi siyah, ot bitmeyen, çorak yer· III, 371</i>
çaldır çaldır	<i>ses ifade eden bir söz·I, 457</i>
çaldır çaldır etmek	<i>çaldır çaldır etmek I,457</i>
çaldramak	<i>;ağıl çuğul etmek, ses vermek, III, 447, 448</i>
çalgay	<i>ku; kanadının uçları·III, 241</i>
çalıg	<i>yitik arama; beylerln önemli bir işi çıktığında gelmeleri için köylere, obalara gönderdi ğl haber, I, 374</i>
çalınmak	<i>kendini yere atmak; kulağına söz erişmek; anklannnak, zayıflamak·II, 149, 150</i>
çalış	<i>çelme, güreş· I, 368</i>
çalışmak	<i>bir şeyin çatlakları, ekleri, araları açılmak; güreşmek. II, 108, 114</i>
çalkan	<i>yanarın bir yerden başka blr yere yürümesi veya 20^651.I, 441</i>
çalk çulk	<i>itmenin çıkardığı ses,I, 349</i>
çalk çulk kılmak	<i>itmek, çarpmak·I, 349</i>
çalma	<i>kerme, kemre, koyun ağıllarında veya deve ahırlarında toplanıp, kurutularak kışın yakmak İçln kesilen kesek, kuru tezek,I, 433</i>
çalmak	<i>yere çalmak, vurmak, yenmek</i>
çalpak	<i>kir, pislik· 1. 470 § çalpak iş; karışık iş·I, 470</i>
çalpañ	<i>sıvık çamur·III, 385</i>
çalpaşmak	<i>çarpmak, mücadele etmek; sertleşmek; bir şey kötüleşip pisleşmek·II, 207</i>
çalpuşlanmak	<i>yapışkan olmak, çelpeklenmek. II, 271</i>
çalturtmak	<i>yere çeldirmek, yere çaldırmak;aratmak, aramasını emretmek; işittirmek için çağrılmak. II, 182</i>

çamguk	<i>koğucu, kovcu-I, 470</i>
çamgur	<i>şalgam,I, 457 bkz></i>
çağmur çamı	<i>gürültü, bağırtı (yalnız kullanılmaz, "çoğı" ile gelir).III, 234</i>
çamrak	<i>çoluk çocuk,I, 469 bkz> çar çarmak</i>
çanak	<i>kekez kimse, korkak, gevşek,I, 358</i>
çanak	<i>kapacak, çanak, tuzluk ve tuzluğa benzer ağaçtan oyulmuş kap-I, 84, 381; III, 32, 109 bkz ayak</i>
çanaklamak	<i>birini arık (zayıf) saymak veya bulmak; arıklığa, gevşekliğe, kekeziğe nispet etmek- III, 330 ça(n)aklık kekezik, gevşeklik, perişanlık- I, 503</i>
çaңcu	<i>erişte hamuru açılan oklava- I, 417</i>
çandırmak	<i>birbirine sertleşmek, birbirinden kaçınmak, çekinmek-II, 207, 208</i>
çañılamak	<i>döğölerek çenilemek; kötü söyleyip bağırmak-III, 404</i>
çanka	<i>bir çeşit tuzak-I, 427</i>
çanturmak	<i>caydırmak-II, 182 bkz> çindu-turmak</i>
çap çap	<i>ses bildiren bir kelime, vurulan kamçının ve dudağın şıpırdamasında çıkar- I,318</i>
çap çap yémek	<i>şapır şupur yemek-I, 318</i>
çapgut	<i>çaput, ;ilte- I, 451</i>
çapılmak	<i>ince, iyi yumuşak çamurla sıvamak;boynu vurulmak-II, 119</i>
çapınmak	<i>kamçılmak; yüzmek, II, 149</i>
çapıtgan	<i>çok saldıran- I, 513 çapıtgan er cellât, boyun vurnn,I, 513 çapıtmak saldırmak, vurdurmak,II, 298 çapmak yüzmek; arı çamurla sıvamak; vurmak-II, 3, 149</i>
çapsamak	<i>yüzmek istemek III, 284</i>
çapturmak	<i>suda yüzdürmek; çamurla sıvatmak; boyun vurdurmak,II, 180</i>
çar çar	<i>herhangi bir akarın çıkardığı ses,I, 324 bkz> şar şar</i>
çar çarmak	<i>çoluk çocuk-I, 469;II, 148, bkz> çamrak</i>
çarçur	<i>abur cubur-I, 323</i>
çarçur yemek	<i>eline geçeni yemek, bir şey bırakmamak,I, 323</i>
çarlamak	<i>cırlamak, ağlamak, bağırmak-III, 295 bkz> çoqlamak</i>
çarlaşmak	<i>ağlaşmak, bağırmak;mak, kükremek-II, 210</i>
çarlatmak	<i>cırlatmak, ağlatmak-II, 344</i>
çars çars	<i>ses ifade eden bir kelimel-I, 348</i>
çars çars urmak	<i>çat çat dövmek-I, 348</i>
çart	<i>parça,I, 341</i>
çart çurt	<i>her şeyin ufağı, döküntüsü- I, 341</i>
çaruk	<i>çarık-I, 318</i>

çaruklamak	<i>çarıklamak, Türk çarığı giymek;çaruk boyuna nispet etmek, III, 337, 338</i>
çaruklanmak	<i>çarıklanmak-II, 266</i>
çaruklug	<i>çarıklı-I, 497</i>
çarukluk	<i>çarık yapılmak üzere yapılmış deri-I, 503</i>
çarun	<i>çınar ağacı-I, 414 bkz> çünük, şünük</i>
çaşır	<i>çadır-I, 406 bkz> çaçır, çatır</i>
çat	<i>kuyu-III, 146</i>
çat çat	<i>bir şeyin düştüğü zaman çıkardığı sesi anlatır-I, 320</i>
çatllamak	<i>şaklamak.III, 323</i>
çatır	<i>çadır-I, 406 bkz> çaçır, çaşır çatır nı;adır-I, 406</i>
çatmak	<i>kuzuyu koyuna katmak,II, 294</i>
çatpa	<i>köy muhtarının ırmak, çeşme sularının yollarını kazmaya gitmeyen kimseterden aldığı tutu,I, 416</i>
çatuk	<i>Çin'den getirilen bir balık boynuzu- III, 218</i>
çaw	<i>şöhret, ;an; ses,I, 45;II, 250</i>
çawa	<i>delikanlılara verilen adlardan-III, 225</i>
çawar	<i>ateş yakmaya yarıyacak nesne, tuturak, I, 17, 411</i>
çawar çuwar	<i>ateş yakmaya yarıyacak nesne,tuturak-I, 411</i>
çawarlıg yer	<i>yavşan gibi tuturak yapmaya yarar odun bulunan yer- I, 495</i>
çawıg	<i>kamçı, kamçı ucu, I, 374; II, 231 bkz>çagıg</i>
çawju	<i>dalı, budağı, meyvesi kırmızı bir ağaç olup meyvesi acıdır- Kadınların parmağı kırmızılıkta buna benzetilir, I, 422</i>
çawlanmak	<i>sanlanmak, şöhretlenmek, ün sahibi olmakII, 245; III, 200</i>
çawlı	<i>ateş yakılan meyve kabukları, III, 442</i>
çawuş	<i>çavuş, savaşta safları düzelten ve askeri zulüm etmeğe bırakmayan kimse. I, 368 çaydam yatağa doldurulan veya yağmurluk yapılan İnce keçe- III, 176 bkz> çiydem</i>
çe	<i>benzetme edatı,III, 207 bkz> ça</i>
çeçek	<i>çiçek I, 119, 179, 193, 233. 388. 437; II, 122, 285</i>
çeçeklenmek	<i>çiçeklenmek II, 266</i>
çeçeklik	<i>çiçeklik,I, 508</i>
çeçge	<i>çulha tarağı,I, 429</i>
çefşeñ	<i>koyun kırılan makas, kırkı-III, 385</i>
çek	<i>çizgili, kumaş gibi bir pamuk dokuma-III, 155</i>
çek çük	<i>malın en değersiz, kıvrır zıvır,I, 334</i>
çekek	<i>çiçek hastalığı,I, 388</i>

çekik	<i>nokta-II, 149, 181, 287 bkz> çikik</i>
çekik	<i>küçük çocuk çükü-II, 287 bkz> çübek</i>
çekik	<i>serçeye benzer alacalı bir kuş ki siyah kayalıklarda bulunur-II, 287</i>
çekilmek	<i>kitap (10¹¹¹-II, 133, 134</i>
çekilmek	<i>kendisi için kitaba nokta koymak-II, 149</i>
çekinmek	<i>bohça bağlamayı üzerine almak,kendi kendine bağlamak-II, 149</i>
çekişmek	<i>nokta koymakta yardım ve yarışetmek-II, 107</i>
çekleşmek	<i>kur'a çekmek-II, 210</i>
çekmek	<i>kitap noktalamak; attan kan almak;sıkılan oku çekmek-II, 21</i>
çekmek	<i>çekerek bağlamak-II, 21 bkz> çıkmak</i>
çekrek kapa	<i>yünden yapılan kölelerin giydiği cepsiz blr kaftan-I, 477</i>
çektürmek	<i>noktalamak; kan aldirmek-II, 181</i>
çekük	<i>çekiç-II, 287</i>
çekün	<i>ada tavşanı yavrusu, göcen-I, 402</i>
çekürge	<i>çekirge-I, 490</i>
çeliñ	<i>çini; Çin'den gelme-III, 371 § çeliñ ayak; Çin kâsesi, III, 371</i>
çelpek	<i>göz çapağı-I, 477</i>
çelpeklenmek	<i>çapaklanmak, II, 277, 279 çeuğ zil, çalpara-III, 357 çeñel er şer adam, şerli adam-II, 290 çeñlik sarmaşık otu,III, 383</i>
çeñli merigli	<i>birçocukoyunu; salıncak-III, 379</i>
çeñşü	<i>küçük hırka-III, 378</i>
çepiş	<i>altı aylık keçi yavrusu, çepiç-I, 368</i>
çepişlenmek	<i>çepiç olmak, çepiç haline gelmek, II, 266</i>
çer	<i>vücudun ağırlığını bildiren bir kelime,I, 322</i>
çer	<i>savaşta karşılıklı duran saflar-I, 323</i>
çer	<i>vakit,I, 323</i>
çerig	<i>asker, asker dizisi, ordu,I,123,128, 323, 388, 442, 519;II, 97, 103, 209;III, 332</i>
çerik	<i>her şeyin karşısı; her şeyin vakti, sırası, I, 388</i>
çerkeşmek	<i>saf haline gelmek, sıralanmak, dizilmek, düzelmek.I, 179, 442; II, 209, 210, 283, 303</i>
çerlenmek	<i>vücut ağırlaşmak, ağırmak, hastalanmak-I, 322; 11. 244, 245</i>
çerletmek	<i>bozmak; ajırtmak; ağırlık vermek-II, 345</i>
çerlik	<i>karşı,I, 323</i>
çerlik	<i>vakit-I, 323</i>
çermelmek	<i>bir ;eyln ucu kıvrılmak, bükülmek-II, 231</i>

çermeşmek	<i>bükmekte yardım ve yarış etmek· II, 210</i>
çermetmek	<i>bir şey fitil gibi bükölmek; ördürölmek. II, 349</i>
çertilmek	<i>yok edilmek; ortadan yok olmak, ölmek, kaybolmak, uzaklaşmak, elden çıkmak· I, 103; II, 148, 229;III, 41</i>
çeş	<i>perüze, firuze·I, 330;II, 79, 192</i>
çeşkel	<i>çanak çömlek·I, 482</i>
çetgen	<i>gem dizgini·I, 443</i>
çetük	<i>kedi·I, 388;III, 127 bkz> muş ş küvük</i>
çetük	<i>; erkek kedi· I, 388</i>
çewrölmek	<i>çevrölmek, döndürölmek. II, 230</i>
çewrüşmek	<i>çevrlömek. II, 208</i>
çewşeñ	<i>gözü sulu, gözü her zaman akan kişi·III, 385</i>
çewürgen	<i>her zaman çevlren, I, 522</i>
çewtirmek	<i>çevirmek, bir şeyi sol elin baş parmağı üzerinde çevirmek· II, 82</i>
çétmek	<i>eri;mek· II, 314 bkz> yetmek, yétmek</i>
çıbık	<i>çubuk, yaş olan dal, I, 318</i>
çıbıklamak	<i>taze çubukla vurmak. III, 337</i>
çıbırtmak	<i>çırpıçtırmak, taze ;ubukla döğmek· III, 430</i>
çıçalak	<i>serçe parmak, sırça parmak,I, 487</i>
çıçamuk	<i>yüzük parmağı·I, 487</i>
çıf	<i>hurma ve üzüm gibi şeylerin şırasının çömlek veya benzerlerinde kaynamasından çıkan ses·I, 332</i>
çıfılamak	<i>çığıl çığıl ses verömek, sıra kaynarken ses vermek.III, 325</i>
çıg	<i>göçebelerin sele sazı (çığ otu) ile yaptıkları çadır örtüsü·III, 128</i>
çıg	<i>bir Türk arşını, Arap arşının üçte ikisi kadardır, göçebeler bununla bez ölçerler·III,128</i>
çıgan	<i>fakir, yoksul· I, 31 bkz> çıgay</i>
çıgay	<i>fakir, yoksul·I, 31, 214, 248, 349;III, 238, 239 bkz> ç ıgan</i>
çıgıl tıgıl	<i>ses bildiren bir söz·I, 393</i>
çıgıl tıgıl kılmak	<i>çığıl çığıl etmek,I, 393</i>
çıgılwar okı	<i>bir çeşlt küçük ok·I, 493, 494</i>
çığır	<i>daryol, küçükyol, çığır,I, 363 bkz> çağır</i>
çığırlamak	<i>çığır açmak; çığır açmağa yönelmek; karda ayağıyla yol açmak·III, 331</i>
çığırlanmak	<i>çığırlar peyda olmak·II, 267</i>
çıglamak	<i>Türk arşını ile ölçmek·III, 296</i>

çıglanmak	ölçülmek·III, 198 <i>çıglatmak</i> uzunluk ölçtürmek· II, 345
çıgmak	dürmek, çıkınlamak, bağlamak, II, 14, 15
çıgrı	çıkırık, değirmen, çark, dolap gibi şeylerin çıkırığı, ip çıkırığı ve her türlü makara;değre, felek· I, 421, II, 82, 230, 241, 255. 303 § kök <i>çıgrısı</i> ; felek, gök değresi- I, 421
çıgrıtmak	çiğnetmek; çiğneterek sertleştirmek; işte pişirmek (insan için)· II, 333
çıgrumak	gevşek şey sertleşmek, III, 280
çixansı	nakışlı bir Çin ipeklisi· I, 489 bkz>çixansı, çinaxsı
çixşansı	nakışlı bir Çin ipeklisi·I, 489 bkz> çixansı, çinaxsı
çijmak	binilmek veya yüklenmek istenen yağ ırlı hayvan eğinmek.II, 9 bkz> çijtürmek
çık	inciten ve korkutan kişiye karşı koyamayacak adama söylenen bir korkutma deyimi·III, 130
çıkan	yiğen, hala ve teyze oğlu· I, 402
çıkarmak	çıkarmak· II, 83
çıkılmak	çıkılmak, II, 133
çıkı	; menfaat, çıkar· I, 368
çıkışmak	çıkmakta yardım ve yarış etmek· II,104
çıkamak	çıkamak· I, 81, 305, 343, 362, 420, 424; II, 17, 18, 116, 246; III, 16, 120, 144, 161 bkz> taşıkmaq, tışıkmaq
çıkamak	çekerek bağlamak,II, 21 bkz> çekmek
çıkamak	nemlenmek· III, 183, 184
çıkramak	gıcırdamak. III, 280
çıkraşmak	çokça gıcırdamak, çıkırdamak· II, 209
çikratmak	gıcırdatmak (diş, kapı, kalem gibi şeyler), II, 334
çıkırışmak	çıkarmakta yardım ve yarış etmek (bir şeyi çıkarmak, meydana çıkarmak gibi). II, 208, 209
çikturmak	çıkartmak·II, 181
çikturmak	ıslatmak, ıslak yere koymak· II,181
çılanmak	yaşıktan ıslanmak; at terlemek· II,150
çılaşmak	ıslatmakta yardım etmek,II, 108
çilatmak	ıslattırmak, atı terletmek·II, 310 bkz> çıylatmak
çıldamak	çıldır çıldır etmek· III, 281 bkz>çılramak
çılramak	çıldır çıldır etmek, III, 281 bkz>çıldamak
çılratmak	seslendirmek, çığıl çığıl ettirmek· II, 333
çimguklanmak	koğcu (dedikoducu) olmak· II, 275
çın	doğru, gerçek, sahih,I, 86. 339;III, 138 § çın bütün kişi; kendine güvenilebilen,doğru dürüst kişi,I, 398
çınaxsı	nakışlı bir Çin ipeklisi,I, 489 bkz> çixansı, çixşansı

çından	<i>sandal ağacı-I, 436; 11 ,122</i>
çından	<i>at kula renkli at- I, 436 çındurmak caydırmak- II, 182 bkz> çanturmak</i>
çınarmak	<i>araştırmak, tahkik etmek-II, 182</i>
çınıkmak	<i>gerçekleşmek- II, 117</i>
çınlamak	<i>tahkik etmek, gerçekliğini araştırmak-III, 296</i>
çınlatmak	<i>gerçekleştirmek, tasdik ettirmek-II, 345</i>
çın	<i>çınlama, çan ve leğen gibi ;eylerin verdiği ses,III, 357 bkz> çirig</i>
çın étmek	<i>çınlamak-III, 357</i>
çınıl çınıl	<i>bir şeyin çingil çingil ses çıkarması, III, 366</i>
çınıl çınıl étmek	<i>çingil çingil etmek-III, 366</i>
çınrak	<i>gür ve pürüzsüz ses,III, 383</i>
çınramak	<i>çınlamak III, 402</i>
çınratmak	<i>çınlatmak-II, 358</i>
çıp	<i>her ince ve yumuşak dal-I, 318</i>
çıpkan	<i>innap, vücutta çıkan kırmızılık- I, 448 bkz> çıpkan</i>
çıpkan	<i>innap, Zizyphus vulgaris; vücutta çıkan kırmızılık- I, 448 bkz> çıpkan</i>
çır	<i>elbise yırtmakta, yırtılmakta çıkan ses-I, 323</i>
çırguy	<i>ok temreninin şişkince olan yeri- III, 241</i>
çırguy	<i>elbise kuşağının geçeceği iki taraflı köprücük- III, 241</i>
çıwı	<i>cinlerden bir bölüm- III, 225</i>
çıylatmak	<i>ıslattırmak, at terletmek, II, 310 bkz> çılaltmak</i>
çi	<i>toprakta yaşlık, yaş-III, 207</i>
çibek karguy	<i>delice doğan, moymul, at-macaya benzei- bir ku;-I, 388; 111. 241</i>
çibek karkuy	<i>delice doğan, moymul, at-macaya benzei- bir ku;-I, 388; 111. 241</i>
çibek kırguy	<i>delice doğan, moymul, at-macaya benzei- bir ku;-I, 388; 111. 241</i>
çibek kırkuy	<i>delice doğan, moymul, at-macaya benzei- bir ku;-I, 388; 111. 241</i>
çifşen	<i>ekşi, ekşimiş III, 385</i>
Çigillemek	<i>Çiğil*lerden saymak, Çigil'lere nisbet etmek-III, 345</i>
Çigillenmek	<i>Çiğil kılıgına girmek,II, 269</i>
çigilmek	<i>düğüm sıkıştırılmak, ip düğümlenmek-II, 134 bkz> çiklişmek, çiktürmek</i>
çigir çigir	<i>ekmek içerisinde taş kırıntıları olduğu zaman di;in ezemeyerek çıkardığı ses, I, 363</i>
çigit	<i>pamuk çekirdeği-I, 356</i>
çigne	<i>mala, çiftçilerin "sürgü" dedikleri aygıt-I, 435 bkz> çikne</i>

çij	demir çivi, zırh çivileri ucu·III, 123, 214
çijtürmek	hayyan yükten belini çökertmek·II, 180 bkz> ; ijmak
çik bök	aşığın sırtının tüseğinin yukarı gelmesi·III, 130 bkz> bök
çik çik	oğlağı çağırmak ve gütmek için kullanılan bir söz· I, 334 bkz> çilik çilik
çikik	nokta· II, 107 bkz> çekik
çikin	ibrişim·I, 414
çikin	üzüm bağlarında biten hayvanların yediği başaklı bir ot·I, 414
çiklişmek	sıkışmak, düğüm sıkışmak· II, 210 bkz> çigilmek, çiktürmek
çikne	çiftçilerin "sürgü" dedikleri aygıt· III, 301 bkz> çigne
çiknemek	sıkı dikmek, altın tellerle (yani kılıptan denen altın sarılı tellerle) ipek kumaş üzerine nakış işlemek; yere sürgü çekmek, I, 414; III, 301
çikremek	bir şeydekl yabancı şey gıcırdamak·III, 280, 281
çikten	eğer örtüsü· I, 435
çik turmak	aşık oyununda aşık yan yatınca çukur tarafı yukarı gelmek· I, 334
çiktürmek	sıkıştırmak, düğüm sıkıştırmak, II, 180 bkz> çigilmek çiklişmek ·
çil	çokluk bildiren sıfat edatı· III, 56, 57
çil	bere, döğmek yüzünden deri üzerinde olan iz· I, 336; III, 134
çil	çirkinlik, çil· III, 134
çildek	atın göğsünde çıkan bir çıban·I,477 bkz>cılday
çile	öğrekteki atın yaş gübresi·III, 233
çilemek	yaşartmak, ıslatmak·III, 271
çilgü at	al at·I, 430
çilik çilik	oğlağı çağırmak için kullanılan bir söz·I, 388 bkz> çik çik
çim	bir şeyin çiğ veya ya; olmasında obartma istenildiği zaman kullanılan bir edat·I, 338 Şçim yig et; çim çiğ et·I, 338 Ş çim öl ton; çip ıslak elbise·I, 338
çim ayrık otu·I, 338	
çiniştürük	bir ağaç meyvesi (fındığa benzer,kırmızımsı beyazı olur, ilk yazda yetişir, yenir)·I, 530
çinüştürüksemek	canı "cinüştürük" istemek· I, 280
çiñ	iyice, büsbütün·III, 357 Ş çiñ tolu; iyice dolu, büsbütün dolu·III, 357
çiñ	leğen ve benzeri şeylerin çıkardığı ses· III, 370 bkz> çıñ
çir	yag·I, 323
çirt	ses ifade eden bir söz·I, 341 Şçirt sudmak; dişler arasından "çirt" diye tükürük çıkamak· I, 341
çiş çiş	kadın çocuğu iştetmek istediği zaman söyler; at hakkında da böyledir, I, 331
çişemek	çişemek, çiş etmek, pislemek (çocuklarda)· III, 267

çişetmek	<i>çiş ettirmek, abdest bozdurmak· II, 307</i>
çit	<i>kamıştan veya dikenden yapılmış duvar veya hüğ, çardak·I, 320</i>
çit	<i>üzeri alaca nakışlı Çin ipeklisi· III, 120</i>
çiwgın	<i>yağlı, doyurucu, besleyici· I, 443 bkz>kewgın § çiwgın a ş; besleyici yemek· I, 443 § çiwgın ot; hayvanları semirten ot·I, 443</i>
çiwgünlenmek	<i>vücuda yararlı besleyici bulmak· II, 278</i>
çiydem	<i>yatağa doldurulan veya yağmurluk yapılan ince keçe· III, 176 bkz> çaydam</i>
çobulmak	<i>elmanın yarısı,blr ;akı, elma kakı·I, 503</i>
çocuk	<i>domuz yavrusu; herşeyin küçüğü·I, 381 çodın tunç ve çözülmüş bakır, bakır· I, 409 § çoğın esiç; bakır tencere· I, 409</i>
çog	<i>eşya konan heybe, bohça· III, 128</i>
çog	<i>ateş alevi, ateş yalını, güneşin yalını, saçaklar·III, 128</i>
çogı	<i>savaş· I, 41</i>
çogı	<i>gürültü, bağırtı· III, 225, 234 bkz> çağı,çugı</i>
çogılamak	<i>bağırarak, çağırarak· III, 324, 325 bkz> çağılamak</i>
çoglamak	<i>fil bağırarak· III, 295 bkz> çarlamak</i>
çoglamak	<i>bağlamak, bohçalamak, III, 295, 296</i>
çoglanmak	<i>ateş yalınlanmak, güne; yalını yere düşmek· II, 245</i>
çoglanmak	<i>toplanmak, akışarak toplanmak· II, 245</i>
çoglanmak	<i>bağlanmak, heybelenmek· III, 198</i>
çoglatmak	<i>bohçalatmak, sardırmak·II, 345</i>
çogmak	<i>sarmak, sıkı bağlamak·I, 210</i>
çogulmak	<i>bağlanmak, bohçalanmak·II, 133 çok kötü, alçak· III, 130</i>
çokmak	<i>süzülüp inmek, konmak· II, 17; III, 46 bkz> çakmak, çukmak</i>
çokmaklanmak	<i>yılan çöreklenmek II, 275, 279</i>
çokramak	<i>(pınarda su ve tencerede bir şey) kaynamak·III, 280</i>
çokrama yul	<i>suyu çok olan, fışkıran kaynak;fışkıрма I, 492;III, 4</i>
çokraşmak	<i>çoğalmak ve dalgalanmak·II, 208</i>
çokratmak	<i>kaynatmak·II, 333, 334</i>
çokturmak	<i>saldırtmak, üzerine indirtmek II, 181</i>
çolak	<i>çolak· I, 381</i>
çomak	<i>asâ, çomak, I, 381</i>
çomak	<i>üygurlar'ca ve bütün Müslüman olmayan halk tarafından Müslümanlar'a verilen ad, Müslüman ·I, 381;II, 3 § çomak eri; Müslüman·I, 381</i>
çor	<i>avret yeri bitişik olan kadın, sarılgan bitki·III, 121, 122</i>

çowlı	<i>tutmaç süzgeci, III, 442</i>
çögen	<i>topu çekmek için kullanılan ucu eğri bir değnek, çevgen· I, 187, 223, 242, 402</i>
çöjülmek	<i>gevşek ip gerilmek; uzayıp silnmek· II, 132 bkz> çüjülmek</i>
çok çok	<i>deveyi ihtirmek için kullanılır bir söz· I, 334</i>
çokdi	<i>kulağın altında "kafa baltası" denen yer·I, 418</i>
çökmek	<i>diz çökmek, dibe çökmek· II, 21, 33</i>
çöktürmek	<i>çöktürmek, maden ayırıp çok-türmek· II, 181, 182</i>
çökürmek	<i>çökmek, ihtirmek· II, 84</i>
çöküt	<i>kısa· I, 356 çökütlük kısalık, cücelik· I, 506</i>
çömçe	<i>kepçe, çömçe·I, 417</i>
çömgen	<i>her zaman dalan, I, 401</i>
çömmek	<i>dalmak, çimmek I, 401</i>
çöñek	<i>çömçe, kutu· II, 290</i>
çöp	<i>tutmaç parçası· I, 318</i>
çöp	<i>şarabın tortusu, her şeyin çöküntüsü, çöp, çör çöp; herhangi bir şeyin çökeli I, 318; III, 119</i>
çöp çep kişiler	<i>değersiz kimseler·I, 318</i>
çöpik	<i>meyve yenildikten sonra atılan şey, çör çöp· I, 390 bkz> şöpik</i>
çörek	<i>çörek· I, 388</i>
çöreklemek	<i>çörek yapmak· III, 340</i>
çubartmak	<i>çalıp, soyup çıplak bırakmak, cıbrılatmak· III, 429, 430 bkz> çubartusımak</i>
çubartusımak	<i>çalıp soymak ve çıplak bırakmak, III, 430 bkz> çubartmak</i>
çufga	<i>çabuk gitmek isteyen bir postacı nın,yoldan alıp başkasını buluncuya değin binip gittiği at· 1. 424</i>
çufga	<i>kılavuz, başbuğ·I, 424</i>
çugı	<i>gürültü·III, 128 bkz> çağı, çogi</i>
Çuglan	<i>Karluk büyüklerinnin adlarından· I, 444</i>
çugurdan	<i>uçurum, yar· I, 512</i>
çuh çuh	<i>atı yürütnnek ve azarlamak için çıkarılan ses· III, 117, 118</i>
çukmak	<i>süzülüp inmek, konmak· bkz> çakmak, çokmak</i>
çukmın	<i>kurabiye blçminde yapılan bir ekmek, çömlekte su buğusunda pişirilir·I, 444</i>
çukubarı	<i>pota yapılan çamur, lüleci çamuru· III, 243 bkz> hukubarı</i>
çulbuş	<i>elbiseye ve ele yapıılan meyve yapıı;kanlığı· I, 460</i>
çulık	<i>çulluk, öveyik büyüklüğünde alacalı bir su kuşu·I, 381</i>
çulıman	<i>su birikintisi· I, 448</i>

çuluman iş	<i>içinden çıkılamayan iş, çepreşik iş- I, 448</i>
çulk	<i>cılık, büsbütün, dibelik. I, 349 § çulk esgürük (esrük);c ilk sarhoş, bütün bütün sarhoş- I, 349</i>
çulkuy	<i>bir tarafa çarpılmı;- III, 242 § çulkuy elig; eli çolak, III, 242 § çulkuy etük; topu ğu çarpık papuç- III, 242</i>
çumalı	<i>karınca- I, 448</i>
çumguk	<i>ayağı ve başı kızıl, kanadında ak tüy olan karga, ala karga- I, 33, 470 bkz> çumuk</i>
çumılı bolmak	<i>sıcaktan göz kararmak, I, 448</i>
çummak	<i>insan suya dalmak- II, 26</i>
çumruşmak	<i>dalmakta yardım ve yarış etmek-II, 208</i>
çumturmak	<i>çimdirmek II, 182 çumuk ala karga- I, 33, 470 bkz> çumguk</i>
çumurmak	<i>suya daldırıp batırmak- II, 85</i>
çumuşluk	<i>aptesane, ayakyolu- I, 503</i>
çumuşmak	<i>suya dalmakta yarış etmek, I,441; II, 111</i>
çunmak	<i>yıkanmak,II, 314 bz</i>
çupan	<i>köy büyüğünün (muhtarının) yamağı,gizir.I, 402</i>
çupra	<i>eski elbise-I, 421</i>
çuram	<i>diğerlerinden daha uzağa gliden yegnl bir ok atılı;- I, 412 § çuram okı; dlğerlerinden daha uzağa gidecek ;ekilde atılan ok,I, 413</i>
çur çur	<i>hayvan sağılırken sütün kapta çıkardığı ses, I, 485 bkz> çür çür § tewl emgi çur çur; hayvan sağılırken sütün kapta çıkardığı ses (deve için), I, 485</i>
çurnı	<i>Türk hekimlerinin yaptıkları sürgünlük ilâcı- 1. 435</i>
çutur	<i>huyu kötü,I, 363</i>
çuvaş	<i>çadır-I, 195;II, 7. 190; III, 60</i>
çuwı	<i>Hotan töresince hakandan iki derece a şağı kimselere verilen ungun- III, 225</i>
çuwlamak	<i>börtmek, iyi pişmemek- III, 296</i>
çuwşamak	<i>kaynamak ve köpüklenmek; karnı yanmak ve ekşimek- III, 286</i>
çuwşatmak	<i>ekşitmek, II, 336, 337</i>
çuz	<i>yaldızlı kırmızı renkli bir Çin kumaşı-I, 325</i>
çü(çu)	<i>emirde (olumlu ve olumsuz) pekitme bildiren bir edat-III, 207 bkz> şu, şü</i>
çübek	<i>çocuk çükü-I, 388 bkz> çekik</i>
çübür	<i>keçi kılı-I, 363</i>
çübür çebür	<i>abur cubur, malın kötüsü ve değersiz-I, 363</i>
çübürlenmek	<i>keçi kıllanmak, keçinin kılı bitmek-II, 266 bkz> çüpürlenmek</i>
çüjmek	<i>çekerek uzatmak, uzunluğunaçekmek.II, 9</i>
çüjtürmek	<i>gerdirmek, çektiirmek,II, 180</i>

çüjülmek	gerilmek, gevşek ip gerilmek, sakız veya macun gibi şeyler uzayıp sünmek· II, 132 bkz> çöjülmek ;
çükreklenmek	yün elbise sahibi olmak ve giymek. II, 277
çülükmek	bozulmak, perişanlaşmak. II, 118, 119, 166
çümerük kişi	her zaman gözü sulanan, gözü az gören adam· I, 488
çümgen	çimenlik, ayrıkotu, <i>Panicum dactylon</i> ·
çümmek	ördek suya iyice dalmak·II, 26
çümtürmek	suya daha derin daldırmak,II,182
çümürmek	suya derin daldırmak·II, 85
çümüşmek	suya daha derin daldırmakta yarış etmek·II, 111
çilnük	çınar ağacı, I, 388 bkz> çarun, şünilk
çüpürlenmek	keçi kıllanmak II, 266 bkz> çübürlenmek
çür	menfaat· I, 323
çür çür	süt sağılırken kaptı çıkardığı ses, herhangi bir akarın çıkardığı ses· I, 323 bkz> çur çur
çürkü	çiş (çocuklar için).I, 430
çürlemek	menfaat elde etmek,I, 323
çürlenmek	faydalanmak·II, 245 çürletmek aşkırtmak.II, 345
çüşek	ot, çayır·I, 389
çüvüt	boya.III,162 bkz> çüwüt § kızıl çüvüt;kızıl boya, zindfre, sülüğen· III, 162 § alçüvüt; al boya· 111.162 § kök çüvüt; lacivert boya· III, 162 § ya şıl çüvüt; yeşil boya· III, 162 § sarı çüvüt; sarı boya, zırnık. III, 162
çüwüt boya	· III, 162 bkz> ·çüvüt
dag	atlara ve başkalarına vurulan dağ, dağlamak· III. 153
dag	yok, değil III,153 bkz> dag ol, dag, tegül
dag ol	değil· I, 393, III, 153 bkz> dag, dag,tegül
dakı	dahi, II, 195 bkz> takı
dañ	"dan" diye ses verme.II, 357
dangal	saman kesmiği·III, 384
dañ duñ etmek	"dan dun" diye ses vermek· III, 357 bkz> tañ tuñ étmek
-daş (-deş)	iştirak, yakınlık gösteren bir ek· I, 407
dava	ılgın ağacı meyvesi.III, 237
dava	yün sümeği·III, 237
dede	baba,III, 220
deve	deve·II, 195; III, 225 bkz> devey, teve, tevey, tewe, tewey, téwi, tiwi
devey	deve· I, 31 bkz> deve, teve, tevey,tewe, tewey, téw!, tiwi

didek	<i>gelin giderken yat kimselere görünmemek için örtülen örtü-I, 408</i>
didim	<i>geline gerdek gecesi giydirilen taç-I, 397</i>
dik	<i>dik-I, 334</i>
dik turmak	<i>dik durmak-I, 334</i>
dük	<i>şu kadar, birkaçI, 334;III, 367 § dük miñ</i>
dük urmak	<i>yumruğu ile yavaşçavurmak-I, 334</i>
dülek	<i>ağzı kırık saksı ve testi,I, 389</i>
dünüşge	<i>"sülüklü pancar" denen sebze-I, 490</i>
dag	<i>yok, değil,III,153 bkz> dag, dag ol, tegül</i>
ebek	<i>(çocuk dilinde) ekmek-I, 68</i>
eç eç	<i>atları gayrete getirmek ve sıkıştırmak için çıkarılan ş65.II, 282 bkz> heç heç</i>
eçe	<i>büyük kız kardeş-I, 86 bkz> eke, eze</i>
eçi	<i>yaşlı kadın, hanım nine-I, 87 bkz> açı</i>
eçkü	<i>keçi-I, 95, 128; II, 14, 117, 266 bkz> keçi</i>
edermek	<i>aramak- III, 11 bkz> edermek</i>
edin	<i>başka, dışında. III, 11 bkz> adın, adın, adruk, ayruk</i>
ed	<i>ipekli kumaş ve benzeri gibi dokuma cinsinden sanat eseri olan her şey- I, 79 bkz> ad</i>
eder	<i>eğer, hayvan eğeri- II, 224, 253, 283, 327; III, 300</i>
edergen	<i>çok arıyan; hakkını arayan- I, 157</i>
ederlemek	<i>eğerlemek-I, 300 ederlig eğerli, eğeri olan,I, 151</i>
ederlik	<i>üzerine eğer konulan ağaç-I, 151</i>
edermek	<i>aramak, takip etmek, kovalamak- I, 447 bkz> edermek</i>
edgermek	<i>iyi görmek, iyi bulmak, kulak asmak, dinlemek; düzeltmek, onatlamak- I, 227, 237; II, 29</i>
edgü	<i>iyi.I, 34, 64, 79 ,114. 128. 177, 221, 319, 386, 428, 432, 458, 523. 524;II, 153; III, 43. 155, 161, 214, 367, 374, 384, 435 § edgü yawlak; iyi kötü- I, 432</i>
edgölüg(·k)	<i>iyilik.I, 44, 129, 158, 420; II, 26, 91, 112</i>
edirmek	<i>ayırıp seçmek, ayırmak, I, 177, 178 bkz> adırmak, ödürmek, ödürmek,udurmak, üdürmek</i>
ediz	<i>yüksek, yüksek yer, her şeyin yükseği-I, 55, 94, 122 § ediz tag; geçit vermeyen dağ- I, 55</i>
edizlenmek	<i>engel ve sarp saymak- I, 292, 293</i>
edizlik	<i>yükseklik. I, 152</i>
edlelmek	<i>ıslah olunmak; araştırılmak. I, 295</i>
edlemek	<i>ülkü yapmak, değer vermek, ehemmiyet vermek, aklına getirmek; tesir etmek, I, 86. 286;III, 155</i>
edlenmek	<i>bir şey bir dillek için kullanılmak, bir şey dilek edinilmek. I, 257</i>

edleşmek	<i>saygı dolayısıyla birbirini aramak, I, .239</i>
edletmek	<i>iyileştirmek, ıslah ettirmek-I, 264</i>
edlig	<i> faydalanılan, faydalı-I, 103</i>
eğmek (-admak)	<i> yaradılış gösteren isimlerden fiil yapma edatı- II, 340</i>
ednetmek	<i>değişmek, bulunduğu halden başka bir hale girmek. I, 266,</i>
ef	<i>ev, III, 207, 212, 266, 313, 314 bkz> ev, ew,öw, üv, üw</i>
eget	<i>gerdek gecesi gelin için gönderilen hizmetçi kad ın-I, 51</i>
egetlemek	<i>cariye göndermek, birisi ile birlikte güveyin evine hizmetçi göndermek- I, 299 egetlenmek gelin kendisi ile birlikte gönderilen cariye sahibi olmak, I, 291</i>
egetlig	<i>cariye sahibi gelin- I- 151</i>
egetlik kara baş	<i>gerdek gecesi gelinle birlikte gönderilen hizmetçi kad ın, sağdıç kadın- I,150</i>
egilgen	<i>daima eğilen, eğilebilen-I, 159</i>
egilmek	<i>eğilmek I, 198; III, 215</i>
egin	<i>eğ in, sırt-I, 77, 110</i>
egin	<i>eni bir buçuk karış, uzunluğu dört arşın gelen bir bez- I, 78</i>
egir	<i>karın ağrısını sağıltmak için kullanılan bir kök (ilâç), Acorus calamus-I, 53</i>
egirgen	<i>çok eğiren-I, 158</i>
egirmek	<i>sevk etmek; döndürmek, eğirmek, çevirmek; bir yeri kuşatmak, sarmak. I, 178, 179; II, 13, 137</i>
egirsemek	<i>egir (ilâç) kullanmak istemek-I, 302</i>
egirsemek	<i>eğirmek istemek, (çevirmek, bir yeri kuşatmak) istemek-I, 302</i>
egirtmek	<i>eğirtmek; kalenin etrafını kuşatmayı emretmek-III, 428</i>
egiş	<i>maden eritildiği zaman çıkan pislik,I, 122</i>
egişmek	<i>çevgen eğmekte yardım ve yarış etmek- I, 187</i>
egit	<i>nazar değmennesi için çocukların yüzüne sürülen bir ilâç, bu ilâç safrana birtak ım şeyler katılarak yapılır. I, 51</i>
egleşmek	<i>birbirine uyup durmak; bir şeyi ayakla çlğnemekte birbirine yardım etmek.,I, 241 bkz> iklemek, ikleşmek, yiklemek</i>
egme	<i>evin kemeri.I, 130</i>
egmek	<i>eğmek I, 100, 168</i>
egri	<i>eğri, I, 127, 458</i>
egrik	<i>egirtilen ip, egrilmiş ip- I, 105</i>
egrilmek	<i>kale ku;atılmak,sarılmak; ip eğrilmek,I, 248</i>
egrim	<i>düden, suyun toplanıp kaynıyarak dönerek aktığı yer-I, 107</i>
egrimlenmek	<i>(su göllerde) eğreklenmek, kaynıyarak ve akarak dönmek, düdenlenmek I, 314</i>

egrinmek	<i>kendi için eğirmek, kendini eğirir gibi göstermek-I, 253</i>
egrişmek	<i>bir yeri sarmakta, kuşatmakta yar-, dım etmek, ip eğirmekte yardım ve yarış etmek-I, 186, 236</i>
egsemek	<i>eğmek istemek-I, 277</i>
egtürmek	<i>eğdirmek,I, 223</i>
egürgen	<i>taneleri olan bir bitki, Karluklar bunu yerler-I, 158</i>
ekdi	<i>sığır, koyun gibi hayvanların kesildiği yer, mezbaha-I, 125</i>
ekdü	<i>kılıç kını ve benzeri şeyleri oymakta kullanılan ucu eğri bıçak,I, 125</i>
eke	<i>büyük kız kardeş, koca vey» karının kendinden büyük kız kardeşi, I, 68, 90; III, 7 bkz> eçe, eze</i>
ekeç	<i>akıllı küçük kız, büyüklük eseri gösteren küçük kız, I, 52</i>
ekek	<i>ortaya düşmüş. I, 78 § ekek işler; ortaya düşmüş kadın- I, 78</i>
ekek işlerlik	<i>kadının arsızlığı, yüzsüzlüğü- I,153</i>
ekeklemek	<i>söğmek, "ortaya düşmüş karı"demek, kötülüğe nispet etmek-I, 306, 307</i>
ekelemek	<i>"abla" diye aytamak, "büyük kızkardeş, abla" demek,I, 310</i>
ekeme	<i>bir çeşit çalgı, III, 174 bkz> ikeme</i>
ekilmek	<i>ekilmek I, 198</i>
ekim	<i>bir kez ekilecek kadar olan yer- I, 75</i>
ekin	<i>çiftlik, ekin ekilen yer, I, 78</i>
ekindi	<i>öbürü, öteki- III, 75, 103 bkz> ikindi</i>
ekindi tarıg	<i>ekilen tohum, I, 140</i>
ekinmek	<i>ekinmek, kendisi için ekmek- I, 203</i>
ekişmek	<i>ekmekte yardım ve yarış etmek-I, 187</i>
ekitmek	<i>ektirmek- I, 212, 213</i>
eklemek	<i>çiğnemek, basmak-III, 443 bkz>erlemek</i>
ekmek	<i>bir şey ekmek-I, 64, 168</i>
eksük	<i>eksik,I, 105 § eksük yarmak; eksik para- I, 105</i>
eksümek	<i>eksilmek.I, 278, 326</i>
ekşig	<i>ekşi, I, 105</i>
ektürmek	<i>ektirmek,I, 223</i>
eldiri	<i>oğlak derisi,I, 127 bkz> elri</i>
eldrük	<i>üzerlik otu ve tohumu; Peganum harmala- III, 12, 412, bkz> ilrük, yıdıg ot, yüzerlik</i>
elgelmek	<i>elenmek-I, 250</i>
elgemek	<i>elemek-I, 284</i>

elgenmek	<i>kendisi içln elemek-I, 255</i>
elgeşmek	<i>elemekte yardım ve yarı; etmek,I. 238</i>
elgetmek	<i>eletmek-I, 264</i>
elig	<i>el-I, 72, 82, 134, 164, 197, 202, 242, 253,288, 410, 448;II, 44, 78, 82, 105, 123, 134,135,147,158, 231, 237, 238, 271, 292,328,346; III, 53, 62, 63, 79,124, 134, 142,154,193, 242. 297, 307, 425 § oñ elig; sag el-I, 72 § sag elig; sa ğ el-I, 72 § sol elig;</i>
eliglig	<i>elli, eli olan-I, 336</i>
eliglik	<i>eldiven, elcik-I, 153</i>
eliklemek	<i>alay etmek, I, 307 bkz> elük-</i>
elkin	<i>yelici, koşan; konuk, misafir, yolcu, seyyah- I, 31, 44, 102; II, 242; III, 37, 85 bkz> yelkin, yélkin</i>
elri	<i>oğlak derisi. I, 127 bkz> eldiri</i>
elşemek	<i>acıkmaktan dolayı göz kararmak-I, 283 bkz> ölşemek</i>
elşetmek	<i>açlıktan gözünü karartmak,I, 263 bkz> ölşetmek</i>
elük	<i>alay etme, maskaraya alma-I, 122 bkz>eliklemek</i>
elwirmek	<i>sıçramak, atılmak- I, 226 bkz> alwırmak</i>
em	<i>kadının dişilik aygıtı, am- I, 38, 335</i>
em	<i>ilaç-I, 38, 95, 407;II, 363;III, 157</i>
emçi	<i>ilâç yapan adam, eczacı,I, 38;III, 252</i>
emdi	<i>şimdi.I, 36, 37, 41, 46, 74, 125, 192, 200,367, 380, 442, 498;II, 110, 209, 264;III, 356, 372 bkz> imdi emeçlemek</i>
emek	<i>olmak I, 494;II, 29</i>
emet	<i>evet-I, 51;III, 8 bkz> evet, ewet, yemet</i>
emgek	<i>emek, zahmet,I, 110, 205, 420; II, 121,130, 228, 233, 288;III, 372</i>
emgeklenmek	<i>zahmetli saymak,I, 315</i>
emgemek	<i>emek çekmek, zahmet çekmek- I, 284, 362</i>
emgenmek	<i>emenmek, zahmet çekmek- I, 255</i>
emgeşmek	<i>birbiri yüzünden zahmet çekmek-I, 238</i>
emgetmek	<i>yordurmak, emek çektirmek- I, 264</i>
emik (emig)	<i>meme- I, 72, 407; II, 70 § tewi emiki; deve memesi,I, 485 emik ılık, soğuduktan sonra ısınıp sıcaklığı artmayan-I, 72 § emik kün; ılık gün.I, 72</i>
emikdeş	<i>bir memeden emen iki çocuk, süt kardeş,I, 407</i>
emiklemek	<i>memesine vurmak,I, 308</i>
emiglig işler	<i>emzikli kadın-I, 153</i>
emir	<i>kırağı, sis- I, 54 bkz> amır, imir, iñir</i>
emirçge	<i>kıkırdak, III, 442</i>

emitmek	eğilmek, meyletmek· I, 69, 214; II, 312. 325
emlelmek	ilaçlanmak I, 296
emlemek	ilâçlamak, sağaltmak (yalnız kullanılmaz, "samlamak" ile beraber gelir), I, 287, 380; III, 85, 295, 298
emlenmek	kendine ilâç etmek· I, 259
emleşmek	ilâçlanmak· I, 242
emletmek	ilâçlatmak, ilâç ettirmek· I, 266; II, 363
emmek	emmek I, 169
emrimek	kaşımak· I, 275
emrişmek	uyuz vb· şeylerden dolayı kaşınmak, deri karıncalanmak· I, 236, 463
emritmek	kaçıma ve gidiştirme yüzünden gıdıklanma· I, 261, 262
emrülmek	(kaynayan tencere, insan soluğu) senmek, çekilmek· I, 53, 248, 249 bkz> amrulmak
emrülmek	yatıştırmak, dindirmek· III, 428, 429 bkz> amrulmak, amrutmak
em sem	ilâç· I, 407 bkz> samlamak, sem
emsemek	emmek istemek· I, 278
emşen (amşan)	kuzu derisi, kürk yapılan deri, I, 109
emürmek	emzirmek· III, 264 bkz> emilmek
emüzmek	emzirmek I, 180; II, 264 bkz> emürmek
endek	satıh, bir nesnenin üst yanı; dam· I, 105
endik	şaşkın· I, 106 § endik er; budala adam· I, 105
enüç	göze inen perde· I, 52
enüçlemek	göze inen perdeye ilâç koynmak· I, 299, 300
enüçlenmek	göze perde inmek, I, 291
enük	hayvan yavrusu, enik, arslan, sırtlan, kurt, köpek yavru· I, 72
enüklemek	eniklemek, yavru· I, 308; III, 92
enüklenmek	eniklemek, enik sahibi olmak, I, 294
enüklüg	yavrulu· I, 153
eñek	ağzın iki yanında, azıların bittiği yer, avurt· I, 135
eñek	kadınların baş örtülerini bağladıkları ip· I, 135
eñitmek	şa;ırtmak· II, 274 bkz> angıtmak
eñlik	kadınların yanaklarına sürdükleri allık· I, 115
eñgmegü	imtihan, sınav· I, 252
eñmek	şaşmak· I, 174, 252
eñreşmek	canı sıkılmak, inlemek, mızızlanmak (çocuk hakkında)· I, 258, 289; III, 39

eñtürmek	<i>işinde şaşırtmak, dandırmak-I, 290</i>
ep	<i>pekitme ve obartma edatı-I, 34</i>
epmek	<i>ekmek-I, 101</i>
er	<i>er,erkek, adam- I,16, 21, 24, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 49, 54, 63, 71, 99, 104, 124, 128, 139, 146, 147, 148, 152, 154,155,156, 157, 158, 160, 162, 164, 166, 167, 168, 169, 170, 172, 174, 178, 181, 190, 191, 192, 194, 195, 196, 198, 199, 200, 201, 205, 216</i>
erdem	<i>fazilet, edep, terbiye; hüner- I, 51, 89, 103, 107, 252; 336,II, 97, 229, 243, 343; III, 41, 133, 143, 211, 303, 440 bkz> erdem</i>
erdini	<i>iri 100.I, 71, 141</i>
erdem	<i>fazilet, edep, terbiye; hüner. I,482 II, 8 bkz> erdem</i>
ereğmek	<i>erkekleşmek, I, 208 bkz> arıtmak, eretmek</i>
eren	<i>erin kural dışı çoğul şekli, I, 45, 74, 76,85, 149, 183, 187, 210, 229, 230, 247, 359, 362, 370, 384, 518;II, 17, 83, 101, 104, 220; III, 119, 155, 230, 378, 393, 406 § kurç eren;dayanıklı, yiğit adam- I, 343</i>
Erentüz	<i>Terazi yıldızı; Müşteri yıldızı- I, 76; III, 40 bkz> Karakuş, Karakuş yulduz</i>
eretmek	<i>taşağı çıkarmak, iğdiş etmek; çocuğu sünnet etmek; erkekleşmek. I, 208 bkz> arıtmak, eredmek</i>
ergürmek	<i>eritmek.I, 227;II, 198</i>
ergürmek	<i>erişmek, vaktinde yetişmek-I, 227, 228</i>
erik	<i>yağ ve yağa benzer eriyen şey, erimiş-I, 70</i>
erik	<i>yüğrük.I, 139 § erik yıldı; yorga hayvan- 1, 70 § erik at; yürüyen at-I, 70 § erik er;becerikli, yürekli adam-I, 70</i>
eriklik	<i>hayvanın istekliliği,I, 152</i>
erimek	<i>erimek III, 367 bkz> erilmek</i>
erinç	<i>olur ki, belki- I, 132; III, 65, 245, 309, 449</i>
erinçil	<i>günah, bkz> I, 134 arınçu</i>
eriñen	<i>ergen, bekâr-I, 117</i>
erinmek	<i>erinmek, üşenmek-I, 201</i>
eritmek	<i>eritmek.I, 208 bkz> erütmek</i>
erk	<i>salтанat, sözü ve buyruğu geçerlik, kudret, iktidar, gücü yeterlik,I, 43</i>
erkeç	<i>erkeç, genç teke-I, 95</i>
erkek	<i>her hayvanın erkeği-I, 111; II, 102; III, 6, 178 § erkek takagu</i>
erken	<i>"iken" anlamına hal bildiren edat-I, 108, 121, 376, 526;II, 68, 249, 301, 333; III, 168, 317</i>
erken	<i>erken-I, 389</i>
erki	<i>şüphe ve sorgu bildiren edat-I, 129</i>
erklemek	<i>çiğnemek, basttıak. III, 443 bkz> eklemek</i>
erküz suw	<i>ilkbahara doğru karların ve buzların erimesinden hasıl olan su- I, 96</i>

erlenmek	<i>kadın evlenmek, er sahibi olmak· I, 257</i>
erleşmek	<i>erkeklikte yarış etmek, I, 239</i>
erlik	<i>erkeklik·I, 104</i>
ermegil	<i>tembel, eringen· I, 42, 70, 138</i>
ermegürmek	<i>tembelleşmek· III, 349</i>
ermek	<i>olmak, imek·I, 24, 25, 74, 89,109,164, 215, 384, 399, 418, 430, 458, 516;II, 56, 57, 74, 169, 256. 257, 297, 320, 361; III, 38. 44, 168, 218, 219, 315. 333, 385 bkz> érmek</i>
ernek	<i>parmak· I, 104 bkz> errigek</i>
erñek	<i>parmak·I, 104, 121, 248; III, 130, 443 bkz> ernek</i>
erñeyü	<i>altı parmaklı adam· I, 136</i>
erñeyü	<i>çok kısa boylu, cüce·I, 136</i>
erre	<i>sidik; eşek kaşandırılmak istendiği zaman iki üç kere bu söz söylenir·I, 38</i>
ersek	<i>ortaya düşmüş azgın kadın, orospu·I, 104; II, 56</i>
erseklenmek	<i>kadın azgınlığından erkek istemek·I, 314</i>
ersig	<i>ere benzeyen, erkek gfbı,III, 128</i>
ersinmek	<i>erkekleşmek I, 253</i>
ertik	<i>işlek yol, I, 103</i>
ertişmek	<i>geçmekte yarış etmek· I, 231</i>
ertmek	<i>geçmek·III, 233, 425, 427</i>
erttini özü	<i>bedeni inci gibi kadın,I, 141</i>
ertürmek	<i>vazgeçmek, başışlamak, kabullenmek; geçirmek·I, 220</i>
erük	<i>kendisiyle deri sepienen nesne·I, 70</i>
erük	<i>;eftali, kaysı, erik gibi meyvelere verilen genel ad·I, 69, 318;II, 282 § tülüg erük</i>
erüklemek	<i>sepilemek·I, 70, 306</i>
ernklenmek	<i>eriklenmek, erik meyvesi vermek,I, 294;III, 348</i>
erüklük	<i>eriklik, erik bahçesi I, 152</i>
erüksemek	<i>eriksemek, canı erik istemek·I, 303</i>
erümek	<i>erimek·II, 198; III, 252 bkz> erimek</i>
erüşmek	<i>erimek; erişmek· I, 182, 186 bkz> aruşmak</i>
erütmek	<i>eritmek· I, 208 bkz> eritmek</i>
es	<i>fenalık, kötülük, ayıp şey; avret yeri. I, 210</i>
es	<i>yırtıcı, vahşî hayvanların avı, payı·I, 17, 36; III, 46</i>
esberi	<i>külde pişirilen bir çeşit ekmek· I, 141</i>
esen	<i>sağ, salim· I, 62, 77</i>

esenlemek	<i>selamlamak I, 308</i>
esgürük	<i>sarhoş, I, 349 bkz> esrük</i>
esilmek	<i>uzamak, uzatılmak. I, 196 bkz> asılmak</i>
esin	<i>esinti, rüzgâr, I, 77, 165, 266, 288; II, 223; III, 147</i>
esinmek	<i>bir şeyi çekmek, germek, uzatmak, I, 201 bkz> asınmak</i>
esirgemek	<i>acımak, eseflenmek I, 306</i>
esirgenmek	<i>acınmak i, 291</i>
esişmek	<i>ip ve benzeri şeyleri (çekmek, germek ve uzatmakta) yardım ve yarış etmek I, 185</i>
esitmek	<i>uzatmak I, 209</i>
esiz	<i>yazık, esef, III, 51 bkz> essiz, ısız, ıssız, isiz</i>
esizlig	<i>fenalık, kötülük, haşarılık III, 161 bkz> ıszılık, ıssızlık, isizlik</i>
eski	<i>eski, I, 129</i>
eskirmek	<i>eskimek, I, 228</i>
eskü	<i>kalbur, elek, I, 129</i>
eslinmek	<i>bir şey bir şeye takılmak I, 258, 259 bkz> aslınmak</i>
esmek	<i>esmek; kalburlayarak savurnak; uzatmak I, 165</i>
esnemek	<i>esmek; esnemek, I, 288; II, 223; III, 147</i>
esnetmek	<i>estirmek; esnetmek I, 266, 267</i>
esri	<i>kaplan; tekir renk, kaplan rengi- I, 126 bkz> asrı Ş esri yışık; alaca, iki renkli ip I, 126</i>
esrilemek	<i>nakışlamak, süslemek I, 316</i>
esrük	<i>sarhoş I, 105, 194; II, 213, 289; III, 281 bkz> esgürük</i>
essiz	<i>acınmaa-nlatır, yazık, vah- I, 143; II, 188 bkz> esiz, ısız, ıssız, isiz</i>
estürmek	<i>uzattırmak, çektirmek, gerdirmek; elettirmek, I, 221</i>
esürtmek	<i>sarhoş etmek III, 427</i>
eş	<i>eş, arkadaş I, 47, 458</i>
eşek	<i>eşek II, 246 bkz> eşgek, eşyek</i>
eşgek	<i>eşek I, III, 114 bkz> eşek, eşyek</i>
eşgeklenmek	<i>eşek sahibi olmak I, 315</i>
esiç	<i>tencere, çömlek- I, 52, 166, 223, 248, 258, 313, 323, 327, 357, 409, 411, 514, 518; II, 12, 72, 78, 178. 201, 253, 302, 333, 356, 357; III, 142. 191, 206, 249, 280, 409, 430 bkz> a şaç, aşıç Ş esiç bukaç; tencere, bardak, tas I, 357, 411</i>
eşiçlenmek	<i>tencere sahibi olmak I, 291</i>
eşik	<i>eşik- I, 42</i>
eşiklik	<i>eşiklik I, 152 Ş eşiklik yıgaç; eşik yapmak için hazırlanan ağaç- I, 152</i>

eşilgen	<i>daima eşilen·I, 158</i>
eşilgen	<i>her zaman uzayan, çekilen· I, 158</i>
eşilmek	<i>eşilmek I, 197</i>
eşilmek	<i>uzamak· I, 158</i>
eşişmek	<i>toprak eşmekte yardım ve yarış et-mek, I, 185</i>
eşitmek	<i>eşitirmek, araştırmak·I, 211 bkz> üşetmek</i>
eşittürmek	<i>işittirmek· I, 222 bkz> eştlirmek</i>
eşkin	<i>uzun yol· I, 109</i>
eşkin	<i>koşa koşa glden at postası· I, 109</i>
eşkin toprak	<i>akıp inen, uğünen toprak· I, 109</i>
eşkürti	<i>ipekli, nakı·lı Çin kuma·ı· I, 145</i>
eşlig	<i>genç kadından eşi bulunan kimse, eşli, eş sahibi I, 47</i>
eşmek	<i>eşmek; taşmak; (at hakkında) yorga yürümek· I, 166</i>
eştilmek	<i>işitilmek·I, 246</i>
eştürmek	<i>eştirmek·I, 222</i>
eştürmek	<i>işittirmek·I, 221 bkz> eşittürmek</i>
eşük	<i>büyüklerin ölümünde mezarları üstüne serilmek üzere gönderilen ipek kumaş; bu kumaş sonra parçalanarak fakirlere dağıtılır, I, 72</i>
eşük	<i>bürgü, örtü, üste giyinen, bürünülen her nesne· I, 14, 72</i>
eşüklig	<i>bürgülük kumaş sahibi. I, 153</i>
eşüklük barçın	<i>bürgu yapılmak için hazırlan-mış olan ipekli kuma·ı· I, 153</i>
eşülmek	<i>örtülmek, örtünmek· I, 197 bkz> aşulmak</i>
eşümek	<i>örtmek, bürümek, I, 14; III, 253, 254</i>
eşütmek	<i>örttürmek·I, 210 bkz> aşutmak</i>
eşyék	<i>eşek, I,III, 114, 244, 311, 492; III, 62, 326, 330 bkz> e şek, eşgek</i>
et	<i>et, I,35.36,95,169,173,177,184,196, 209, 220, 223, 236, 323, 338, 348, 379, 397, 401, 429, 444, 479, 485, 495;II, 4,15, 78,102,120, 126, 129, 141, 156, 157, 174, 211, 217, 222, 230,240, 243,245, 248, 252, 254, 281, 282,292, 293, 342, 348; III, 7, 16. 23,</i>
etçi	<i>kasap, II, 48, 49</i>
eteç	<i>çocukların ceviz oynadığı çukur, I, 52 bkz> etiç</i>
eteçlik	<i>ceviz oynamak için çukur açılmış yer· I, 151</i>
etek	<i>etek· I, 68</i>
eteklenmek	<i>eteklenmek· I, 294</i>
eteklig	<i>etekli, eteği olan, I, 122</i>
eteklik	<i>eteklik I, 152</i>

etetmek	<i>sıkıntıya koymak· I, 207</i>
etiç	<i>çocukların ceviz oynadıkları çukur· I, 52 bkz> eteç</i>
etik	<i>pabuç, mest· III, 283 bkz> etük</i>
etikmek	<i>(çocuk) yetiştirmek, tombullaşmak, büyümek· I, 192</i>
etilgen	<i>her zaman düzelen· I, 158</i>
etilgen	<i>atlarda bulunan bir hastalık·I, 158</i>
etilgen sayılan	<i>birçok işlere giren, çıkan, I, 158</i>
etiz	<i>iki dere arasındaki su geçecek sed·I, 54 bkz> atız</i>
etizlemek	<i>ark açmak, set yapmak, topragı parçalara ayırmak, evlek yapmak·I, 301 bkz> atızlamak</i>
etizlenmek	<i>parçalara ayrılmak, (tarla hakkında) maşalaya ayırmak· I, 292 bkz> atızlanmak</i>
etlelmek	<i>et yapılmak· I, 295</i>
etlemek	<i>etlik yapmak, et yapmak, I, 284, 285</i>
etlenmek	<i>etlenmek, şişmanlamak· I, 256, 285</i>
etletmek	<i>kestirip et haline getirtmek, I, 264</i>
etlig kişi	<i>etli, şişman·I, 101</i>
etlig ki	<i>;i et sahibi olan kimse·I, 101</i>
etlik	<i>et asılacak çengel, I, 101</i>
etlik	<i>kesilmek için hazırlanan koyun·I, 101 § etlik koy; etlik koyun, I, 101</i>
etmek (étmek)	<i>yenecek ekmek I, 102, 166,197, 202, 211, 247, 262, 329, 391;II, 28, 30,98, 112, 138, 197, 235;III, 93, 223, 280, 287, 304, 352, 426, 428</i>
etmekçi	<i>ekmekçi·II, 48, 49</i>
etmeklenmek	<i>ekmek sahibi olmak·I, 314</i>
etrek	<i>rengi kızıla çalan sarı adam·I, 101</i>
etsemek	<i>canı et istemek· I, 275, 279</i>
etsetmek	<i>ete istek getirtmek, I, 262</i>
etük	<i>pabuç, edik, I, 68, 218, 395; II, 49, 315; III, 97, 242, 426, 430 bkz> etik § büküm</i>
etük	<i>; kadın ayakkabısı· I, 395</i>
etükçi	<i>pabuççu, kavaf· II, 49</i>
etüklenmek	<i>ayakkabı, edik sahibi olmak·I, 294;III, 348</i>
etüklük sagrı	<i>ayakkabı yapmak için ayrılan sahtiyan I, 152</i>
et yer	<i>yumuşak yer· I, 35</i>
etyin	<i>vücut· I, 463</i>
ev	<i>ev,I, 32, 211, 516 bkz> ef, ew, öw, üv, üw § ev kızı; aile kızı· I, 326</i>
evet	<i>evet, peki· I, 51 bkz> emet, ewet, yemet</i>

evin	<i>tane-I, 84 bkz> ewin</i>
evleşmek	<i>evini ortaya koyup kumar oynamak-I, 240, 241</i>
evlig	<i>ev sahibi. II, 106, 176</i>
evlük	<i>kadın-I, 251</i>
ew	<i>ev- I, 24, 25, 32, 33, 37, 38, 85, 104, 124, 147, 148, 169, 191, 197, 214, 225, 226, 227, 231, 251, 253, 257, 281, 283, 293, 298, 323, 343, 370, 375, 377, 378, 384, 422, 435, 446, 447, 464, 495, 496, 498, 499, 501, 504, 507, 514, 515;II, 3, 4, 6, 8. 17, 1</i>
ewdilmek	<i>ele geçirilmek, toplanmak- I, 246</i>
ewdimek	<i>toplamak- I, 273</i>
ewdinmek	<i>toplamak, toplamayı üzerlne al- mak, kendi kendisine toplamak- I, 251;II, 254</i>
ewet	<i>evet, peki-I, 51 bkz> emet, evet, yemet</i>
ewin	<i>tane-I, 77, 84 bkz> evin</i>
ewlenmek	<i>hâlelenmek; kendine ev edinmek- 1. 258, 259</i>
ewlenmek	<i>evlenmek-III, 87</i>
ewleşmek	<i>toplanmak, yığılmak-I, 240 bkz> awlaşmak</i>
ewmek	<i>bir şeyin etrafına koşuşmak I, 167</i>
ewrişmek	<i>uğraşmak, çabalaşmak, bir işin üstüne düşmek; çevirmekte ve bir şeyin altını üstne getirmekte yardım etmek, I, 235, 248</i>
ewrülme	<i>yönelinen yerden çevrilmek. I, 248</i>
ewsemek	<i>evini özlemek. I, 277, 279</i>
ewsetmek	<i>evini özletmek, Istetmek, I, 262</i>
ewsinmek	<i>evi benimsemek, kendi evi saymak. I, 253, 258</i>
ewşük	<i>bir adama sonradan gelen hal, hastalık ve benzeri, arıza; evin merteği, direği-I, 105</i>
ewşükgen tewürgen	<i>her zaman evirip çeviren, güç işleri başaran-I, 157, 521</i>
ewürgen tewürgen	<i>her zaman evirip çeviren-I, 521</i>
ewürmek	<i>çevirmek, evirmek, döndürmek, altını üstüne getirmek, I, 178; II, 82</i>
ewüsgü	<i>savurma aygıtı- I, 13</i>
ewüşmek	<i>savurmak- I, 13</i>
ewzemek	<i>koğlamak, müzevirlik etmek I, 275</i>
eyegü	<i>her hayvanın eyeğisi, eye kemiği, kaburga; yanı; çadırın yanı, I, 137;III, 174, 425</i>
eyegü yér	<i>dağın ortası-I, 137</i>
eyle	<i>öyle- I, 113, 166; III, 186</i>
eymenmek	<i>utanmak; çekinmek-I, 270;III, 377</i>
eze	<i>buyuk kız kardeş-I, 90 bkz> ece, eke</i>
ezik	<i>uzunlamasına çizik, tırnak yarası-I, 71 bkz> az, iz</i>

ezitmek	<i>uzunluğuna yirmek-I, 209</i>
ezmek	<i>kazımak, sıyırmak-I, 165</i>
eztürmek	<i>yirdirmek-I, 220</i>
él	<i>i1, vilâyet-I, 48, 106, 168, 219, 354;II, 9, 10, 18, 25. 29, 238</i>
él	<i>atı anlatır bir isim-I, 48 él açıklık, boşluk-I, 48</i>
él	<i>kötü, değersiz. , 49 él iki bey arasında barışıklık-I, 49</i>
él başı	<i>ata bakan, seyis-I, 49</i>
él bolmak	<i>sulh olmak, başmak-I, 49</i>
él kuş	<i>kartala benzeyen alacalı bir kuş-I, 49</i>
én	<i>çukur; iniş-I,49;III,4 bkz> in § én yér</i>
én	<i>en, yan tarafa olan genişlik, yan-I, 49</i>
énemek	<i>enemek; kulaktan bir parçasını keserek imlemek III, 256</i>
énetmek	<i>enetmek; kulağın bir parçasını keserek imletmek-I, 215</i>
ér	<i>delik açmak için kullanılan aygıt, delgiç-I, 45</i>
ér	<i>yer-I, 45 bkz> yér</i>
ér	<i>yerin güneye bakan güneşli tarafı-I, 464 bkz> ir</i>
érilmek	<i>gedilmek, gedik açılmak; eksikleşmek-I, 270</i>
érin	<i>dudak-I, 70, 77 bkz> ir(i)n</i>
érinç	<i>iyi ya;ayı;, nimet içinde geçiniş, nimet, bolluk-I, 46, 132; III, 449 bkz> érinj</i>
érinçü	<i>günah- I, 134 bkz> arınçu</i>
érinj	<i>nimet, bolluk, I, 132; III, 449 bkz> érinç</i>
érle	<i>yurtluk, yurt tutulan yer\ III, 251 bkz> irle</i>
érmek	<i>i.rkilmek, yalnızlık duymak; (duvar) yarmak- I, 172, 173</i>
érmek	<i>olmak, imek, I, 24 bkz> ermek</i>
érte	<i>erte- I, 124</i>
értelemek	<i>erken başlamak- I, 316 bkz> ırtalamak</i>
ésilmek	<i>eksilmek. I, 270</i>
éşitmek	<i>işitmek. I, 212,508, bkz> işitmek</i>
étilmek	<i>düzelmek; edilmek, yapılmak- I, 53, 442; II, 209</i>
étinmek	<i>edlnmek, hazırlanmak- I, 82</i>
étişmek	<i>barıştırmak, beraber yapmak- I, 76</i>
étmek	<i>(yardımcı fiil) yapmak, etmek, eylemek, kılmak- I, 171, 324, 332, 333. 342. 361.456, 457, 486; 11. 25; 111. 128. 129, 130, 357,366, 370</i>
éttürmek	<i>büktürmek- I, 267, 268 bkz> iytürmek</i>

éttürmek	<i>onartmak, düzeltmeyi emretmek. I, 217, 218</i>
éwek	<i>acele, ivme; aceleci, iven-I, 77, 104, 387;II, 13, 19 § éwek er; aceleci adam,I,122</i>
éweklik	<i>işlerde ivme, acelecilik-I, 153</i>
éwet	<i>acele, ivme- III, 26</i>
éwilmek	<i>ivilmek, acele edilmek.I, 271</i>
éwişmek	<i>koşu;mak, acele edilmek- I, 186</i>
éwmek	<i>acele etmek, I, 167 .168;II, 12; III, 26,183</i>
éwsemek	<i>ivmek, acele etmek (Istemek)- I, 277</i>
furxan	<i>put-I, 343 bkz> burxan, beder burxan bedez burxan ·</i>
furhan ewi	<i>put evi, puthane-I, 343,</i>
ge	<i>zarf (mefulüleyh) edatı-III, 212,.</i>
gerü	<i>.....doğru III,251</i>
geşür	<i>havuç, I, 431 bkz> gezer, gizri, sarıg, turma</i>
gezer	<i>havuç, I, 431 bkz> geşür, gizri, sarıg turma</i>
gizri	<i>havuç. I, 431 bkz> geşür, gezer, sarıg turma</i>
gine	<i>küçültme eki- III, 359 bkz> ·kıya, -kiye</i>
gu	<i>fiillerin emir kipi üzerine gelerek zaman, yer ve aygıt ismi yapan edat- III, 211</i>
hana	<i>ana,I, 32 bkz> ana</i>
hata	<i>ata,I, 32 bkz> ata</i>
heç heç	<i>atları gayrete getirmek ve sıkıştırmak çıkarılan ses I, 321; II, 282 bkz> eç eç</i>
hoç hoç	<i>keçilergüdülüp sürülürken söylenen, ·II, 282</i>
hukubarı	<i>pota yapılan çamur, lülecl çamuru için çıkarılan ses, III, 243 bkz> çukuban</i>
xafı	<i>hokka-I, 423</i>
xakan	<i>Afrasyab'a verilen ungun,III, 157</i>
xamir	<i>emir, bey-I, 112</i>
xan	<i>han, Türkler'in en büyük başbuğu, Afrasyab oğullarına verilen ungun-I, 63, 82, 199, 255, 271, 410, 427, 459;II, 3, 7,190, 273, 288; III, 60, 127, 141, 157, 266. 327, 368</i>
xanda	<i>nerede-I,46, 418; III, 69, 173, 218 bkz> kanda, kayda, kayuda</i>
xasrı	<i>çocukları semirtmek için bir kese içine konularak ağızlarına verilen bir deva, Hin-distan'dan gelir- I, 435</i>
xayu	<i>hangi, hani, I, 31; III, 218, 237, 367 bkz> kanu, kayu</i>
xıyar maraz	<i>ücretle çalışan adam, ırgat-I,411 bkz> maraz</i>
xız	<i>kız- III, 218 bkz> kırkın, kırnak, kız</i>
xulıñ	<i>Çin'den getirilen birçok renkleri olan ipek kumaş,III, 371</i>

xumarı	<i>andaç olarak verilen mal, ölen büyük bir adam ın malından hakana ayrılan güzel parça, uzağa giden adamın hısımlarına bıraktığı mal I, 445</i>
xumarı	<i>miras I, 445;III, 440</i>
xumarulanmak	<i>mirasa konmak; dostunun veya başkasının malından kendine azık edin-mek,III, 205</i>
xun	<i>kaba, faydasız.III, 138</i>
xun xara işlemek	<i>kaba, faydasız iş i;lemek· III, 138</i>
xüçünek	<i>"kırlangıç" dahi denilen benekli, güzel kokulu küçük kavun, y ilkiç·I, 488</i>
ıçgın	<i>kaçırmak; kaybedilmek, yok edilmek,elden gitmek; yellen^iek·I, 253, 254;III, 307</i>
ıdılmak	<i>salıverilmek, boşanmak·I, 194</i>
ıdıncu saç	<i>erkeğin sonradan bırakılan saç·I, 133</i>
ıdıncu yılki	<i>yük vurulmayarak bırakılan hayvan· I, 134</i>
ıdısmak	<i>birbirine armağan vermek, armaganlaşmak ve bunda yarış etmek· I, 182</i>
ıdmak	<i>salmak, göndermek, serbest bırakmak, I, 210, 421; III, 172, 230, 343, 438 bkz> tonatmak, tonıdmak</i>
ıdsamak	<i>göndermek istemek·I, 276</i>
ıdu	<i>zaruret, zahmet·I, 110</i>
ıduk	<i>kutlu ve mübarek olan; aslında sahibininyaptığı bir adak için saklanarak yünü kırılmayan, sütü sağılmayan, yük vurulmayarakbaşıboş bırakılan, salıverilen her hayvana bu ad verilir·I, 65</i>
ıduk	<i>tag geçitsiz sıra dağlar·I, 65</i>
ıglamak	<i>ağlamak·I, 286, 287 bkz> yıglamak</i>
ıglaşmak	<i>ağla;mak·I, 240 bkz> yıglaşmak</i>
ıjmaklanmak	<i>bir yerde veya bir şeyde çok şap bulunmak; kelliği artmak, azmak·I, 313bkz> ajmuk</i>
ık	<i>soğuk su içilerek üzerine ekmek yenildikte gögsü kabartarakç ıkan bir hıçkırık, hık· I, 37</i>
ıkılaç	<i>asil, yüğrük at· I, 139</i>
ık tutmak	<i>hıçkırık tutmak, hık tutmak· I, 37</i>
ıldurmak	<i>indirmek I, 224</i>
ılıg	<i>ılık,I, 31, 64 bkz> yılıg</i>
ılımga	<i>hakanın mektuplarını Türk yazısıyla yazan kimse· I, 143 bkz> alımga</i>
ılınmak	<i>ilişmek, tutulmak, uğramak, takılmak·I, 204; II, 288; III, 358 bkz> ilinmek</i>
ılışmak	<i>inmekte yarış etmek, ini;mek·I, 190</i>
ılışmak	<i>blrbirine ilişmek; çatışmak; asmakta yardım etmek I, 188, 190 bkz> ilişmek</i>
ılmak	<i>inmek· 1.169,175;III,69,220 bkz> inmek</i>
ılsamak	<i>inmek istemek·I, 278 bkz> insemek</i>
imga	<i>malmüdüdü, tahsildar, hazinedar·I, 128</i>

inal	<i>anası hatun (kökten), babası ortalık adamı olan bütün gençlere verilen ungun, I, 122</i>
inanç	<i>güvenilen, inanılan, I, 133; III, 450 § inanç beg; inanılan, güvenilen bey-I, 133, 206</i>
inanmak	<i>inanmak, güvenmek- I, 206; III, 161</i>
ınışmak	<i>inişmek I, 190</i>
iñan	<i>dişi deve- I, 120, 289 bkz> iñen</i>
iñramak	<i>deve inlemek-I, 120</i>
iñranmak	<i>inlemek- I, 289</i>
iñraşmak	<i>inleşmek III, 398</i>
iñratmak	<i>inletmek, II, 357, 358</i>
ır	<i>ır, ırlama- III, 4 bkz> yır</i>
ır	<i>utanma bildiren bir söz-I, 36 bkz> ıra, ırra, ir</i>
ıra	<i>utanma-I, 39 bkz> ır, ırra, ir</i>
ır bulmak	<i>utanmak. I, 36</i>
ırgag	<i>donmu; olan buzu, buzluğa çekip getirmek için kullan ılan kanca, I, 141</i>
ırgalmak	<i>sallanmak, ırgalanmak. I, 249</i>
ırgamak	<i>sallamak, ırgalamak, I, 283; III, 316, 321</i>
ırganmak	<i>ırgalanmak- I, 254</i>
ırgaşmak	<i>ırgalamakta yardım ve yarış etmek- II, 322</i>
ırgatmak	<i>ırgalatmak, sallatmak- I, 263</i>
ırk	<i>kâhinlik, fal, yürektekini dı;arı çıkarma, I, 42</i>
ırklamak	<i>kâhinlik etmek, ırk (fal)a bakmak- III, 443</i>
ırra	<i>utanma- I, 39 bkz> ır, ıra, ir</i>
ırtalamak	<i>erken başlamak- I, 316 bkz> értelemek</i>
ısınmak	<i>ısınmak; sevmek- I, 201, 202 bkz> ısınmek</i>
ısırgan	<i>ısırgan, çok tsıran-I, 156</i>
ısırmak	<i>ısırmak, sokmak-I, 178; II, 329</i>
ısırtmak	<i>ısırtmak- III, 428</i>
ısışmak	<i>ısınmak, bir nesnenln bütün parçaları arasına sıcaklık yayılmak, I, 185 bkz> isişmek</i>
ısız	<i>ele, avuca sığmayan, haşarı çocuk, utanmaz, arsız, ırsız, fena, kötü- I, 122, 386; II, 117 bkz> esiz, essiz, ıssız, isiz</i>
ısızlık	<i>fenalık, kötülük, haşarılık. III, 161 bkz> esizlig, ıssızlık, isizlik ıslanmak ; islenmek- I, 298 bkz> işlenmek</i>
ısırik	<i>çocukları perilere ve göz dokunmasına karşı afsunlamak için ilâç yapıldığı zaman tekrarlanarak söylenir. I, 99</i>
ısırmak	<i>ısırmak, I, 247</i>

ısırm kişi	suratsız, sıkıntılı adam-ı, 107
ısırmak	öfkelenip derlenmek, toplanmak, çekilmek, büzülmek (Bu kelimde sebzelerle iyice pişmeden soğuk su konmasıyla pişme yerek çiğ kalması, sinirsek olması halinde 50/10 [^] . Yumuşak huylu bir kimsenin ser-telmesi de böyledir)-ı, 251, 252
ısırmak	ısırmak- ı, 234, 285
ısrumak	ısrırmak- ı, 163
ıssız kişi	yüzsüz, iyilik bilmez adam- ı, 142 bkz> esiz, essiz, ıssız, isiz
ıssızlık	, fenalık, kötülük, haşarılık. III, 161 bkz> esizlik, ıssızlık, isizlik
ış	ış-ı, 47, 53, 64, 141, 146, 147, 155, 156, 157, 158, 168, 171, 179, 186, 187, 190, 193, 197, 201, 204, 209, 217, 220, 221. 230, 235, 238. 244, 255, 270, 271, 272, 295, 300, 307, 313, 315, 316, 320, 348, 368, 376, 391, 410, 428, 448, 459, 462, 470, 494, 52
ışçı	ışçı-ı, 468 § tarfak ışçı; kıvrak, çalışkan ışçı-ı, 468
ışgunmak	Fársça'sı "aşhun" Arapçası el-rîbâs olan bitki-ı, 18, 109
ış küdük	ış güç-ı, 391
ışlamak	ışlemek- III, 138 bkz> işlemek
ışlar	kadın-ıı, 150, .171 bkz> işler, işler
ışlıg	ı; sahibi olan (kimse).ı, 495, 509 § ışlıg küdüglüg; işli, güçlü- 1. 509
ıt	ıt, köpek-ı, 35. 116, 156, 157, 164, 178, 228, 294, 308, 336, 346, 363, 365. 375, 483;II, 7, 8. 10, 16, 24, 73, 84, 177, 221. 292, 298, 305; III, 23. 70, 73, 214. 232, 255, 262, 291, 294, 300, 324, 353, 404, 405, 410, 429
ıtlamak	köpekletmek, söğmek- ı, 285, 286
ıtlıg	ıtlı, köpekli ı, 98
ıtlıg yılı	Türkler'ın on İkill yıllarından biri-ı, 346
ıwık	kırlarda, taşlı yerlerde yaşayan geyik-ı, 67, 239, 265
ıwrık	ıbrık ı. 99, 100; III, 131
ıyınmak	ıkınmak, ı, 269
îç	îç-ı, 35, 91, 225, 245;II, 208
îçegü	kaburga kemiklerinin iç tarafında bu-lunan şeylerin adı,II,îçirik ı, 137
îç et	ciğere bitişik olan ince et- ı, 35
îçgermek	îçeriye koymak; suçlarını söylemek, koğlamak- ı, 227
îçi	yaşça büyük olan erkek kardeş; kocanınıyaşça büyük erkek kardeşL ı, 87; III, 7
îçikmek	savaşta kendi dileğiyle teslim olmak- ı, 192;II, 118
îçilmek	îçilmek .ı, 194
îçin	"ara, iç" anlamını bildiren birek, ı, 76, 230
îçişmek	îçişmek, içmekte yardım ve yarış etmek, ı, 181 içkin er düşmanlardan iken bu yana geçen, kendisine dokunulmayan, baysallık verilen kişi, mülteci- ı, 108
îçkur	îç kuşağı, uçkur, ı, 35, 324

ıçkü	<i>ıçkı, ıçilen şey,I, 128 ıçlemek ıç geçirmek, astarlamak, I, 286</i>
ıçlenmek	<i>ıçlenmek, tanelenmek, ıçı olmak· I, 256, 257</i>
ıçlik	<i>eger keçesi, ıçlik, I, 102, 104</i>
ıçmek	<i>ıçmek, bir şeyi ıçmek veya sorup ıçine çekmek.I, 35, 47, 142, 164, 192;II, 6</i>
ıçmek	<i>kuzu derisinden yapılmış olan kürk·I, 102</i>
ıçmeklenmek	<i>kuzu kürkü giymek 've buna sahip olmak, I, 314</i>
ıçre	<i>de, ıçinde, ıçerisinde. I, 223, 367, 393; II, 83, 250;III, 235, 247, 339, 448</i>
ıçrüşmek	<i>ıçirişmek, ıçı'rmekte yardım ve yarış etmek,I, 233</i>
ıçsemek	<i>ıçmek 1516010^I, 20, 276</i>
ıç söz	<i>yürekteki gizli şey, sır·I, 35</i>
ıçtonlamak	<i>ıç donu giymek·I, 314 bkz> ııştonlanmak</i>
ıçtürmek	<i>ıçirmek, su ıçirmek,I, 218; II, 173</i>
ıçük	<i>samur, tegin gibi hayvanların derisinden yapılan kürk, I, 69</i>
ıçüklemek	<i>samur, teğın gibi hayvanların kürkünden urbasına ıç geçirmek, ıç kaplatmak, I, 305</i>
ıçürgen	<i>çok ıçiren· I, 157</i>
ıçürmek	<i>ıçirmek I, 47, 177. 218; II, 173</i>
ıdiş	<i>kadeh, tas, bardak, tencere gibi her nevi kap· I, 61 bkz> ıdi ş</i>
ıdi	<i>sahip, efendi; Tan^I. I, 87. 320, 330, 410; II, 243</i>
ıdiş	<i>kadeh, kap; mal mülk, III, 61,131, 232 bkz> ıdi ş</i>
ıdrik	<i>katı nesne· I, 102 bkz> ırik</i>
ıg	<i>ığ,I, 48, 85 bkz> ık, yig, yik</i>
ıg	<i>hastalık.I, 48, 296;III, 30, 224, 278, 281</i>
ıgçil	<i>hasta, III, 57</i>
ıgemek	<i>eğelemek, gıcırdatmak, III, 254, 255</i>
ıgemek	<i>inat etmek, III, 255</i>
ıgenmek	<i>benimsemek; (kısırak) gebe kalmak;çamışlaşmak, harınlaşmak; çekinmek· I, 104, , 200, 203</i>
ıgeşmek	<i>arka olmak, güvenmek·I, 187</i>
ıgeşmek	<i>eğelemekte yardım ve yarı; etmek; çarpışmak, ısırı;mak, boğufmak· I, 187, 188; II, 287</i>
ıgiş	<i>harınlaşan, inatlaşan hayvan, at·I, 122</i>
ıglelmek	<i>hastalanmak,I, 296</i>
ıglemek	<i>hasta olmak·I, 287, 380</i>
ıglenmek	<i>bir parça hastalanmak</i>
ıgleşmek	<i>hastalaşmak·I, 241</i>

igletmek	<i>hastalandırmak- I, 266</i>
iglig	<i>hasta-I, 79, 196, 273; II, 351</i>
ik	<i>iğ- III, 144 bkz> ig, yig, yik</i>
ikdilmek	<i>terbiye edilmek, eğitilmek; beslenlenmek-I, 246</i>
ikdi	<i>; anaları bir olan-III, 382</i>
ikdük	<i>peynir gibi süt ve yoğurttan yapılp yenen bir azık,I, 105</i>
ikeme	<i>bir çeşit saz, kubuz gibi çalınan bir çalgı-I, 137; III, 174 bkz> ekeme</i>
iki	<i>sayıda iki; ikisi I, 49, 131, 233, 256; II, 45, 251;III, 45, 101, 244, 363, 382 bkz> ikki</i>
ikidmek	<i>terbiye etmek, eğitmek, yetiştirmek, I, 213 bkz> ikitmek</i>
ikinç	<i>sayıda 1^1110.I, 131, 132; III, 449</i>
ikindi	<i>bazısı, öteki, ikinci- I, 140, 185, 186, 231, 238. 239;II, 89, 103, 203, 214, 217 bkz> ekindi</i>
ikindi	<i>ikindi,I, 140</i>
ikirçkün	<i>tereddüt, ikircim; tereddütlü, ikircimli.III, 419</i>
ikit	<i>yalan-I, 51</i>
ikitmek	<i>terbiye etmek, yetiştirmek .I, 213 bkz> ikidmek</i>
ikki	<i>iki, birbiri, ikisi, ikiden her biri-I, 182, 187, 188. 189, 234, 237, 239. 268, 270, 308, 317, 410, 519;II, 17, 88, 89, 93, 98, 99, 101, 102, 104, 105, 107, 108, 109, 112, 196, 203, 206, 207, 209. 211, 215, 217, 218, 220, 221, 222, 224, 258, 287; III, 71,</i>
ikkiz	<i>ikiz, I, 143 § ikiz oğlan; ikiz çocuk-I, 143</i>
iklemek	<i>çiğnemek, basmak-I, 287, 380;III, 310 bkz> egleşmek,ikleşmek, yiklemek</i>
ikleşmek	<i>birbirine uyup durmak, bir şeyi ayakla çiğnemekte birbirine yardım etmek, I, 241 bkz> egleşmek, iklemek, yiklemek</i>
ikletmek	<i>çiğnetmek, bastırmak-I, 265</i>
iktü	<i>ekti, elde beslenen hayvan, I, 114</i>
iktülemek	<i>ot vermek; beslemek- I, 317</i>
ilel	<i>(beylere ve hanlara cevap verilirken) evet- I, 78</i>
ilenç	<i>düşüncesinin yanlışlığı belli olan bir ki-şinin bir iş üzerine sözsöylemesini kınama; ayıplama, tekdir, çıkışma-I, 133, 204;III, 450</i>
ilenmek	<i>kötü dua etmek, ilenmek; ayıplamak, tekdir etmek,I, 204, 205</i>
ilermek	<i>göze ilişmek, belirmek, görünmek- I, 179; II, 283</i>
ilersük	<i>şalvar uçkuru-I, 152</i>
ilertmek	<i>iliştirmek, ilıştırtmek. III, 427, 428</i>
iletmek	<i>iletmek, götürmek- I, 214, 369; II, 263</i>
ilik	<i>ilik I, 72. bkz> yilik</i>
ili kapug	<i>iliştirilivermiş, anahtarsız açılabilen kapı-I, 92</i>

ilinmek	<i>tutulmak, yakalanmak·I, 204, 205, 206;II, 288;III, 358 bkz> ılınmak</i>
ilişmek	<i>birbirine ilişmek; çatışmak; asmakta yardım ve yarış etmek·I, 188, 190 bkz> ılışmak</i>
ilk	<i>ilk, her şeyin evveli· I, 43</i>
ilmek	<i>ilişmek I, 169</i>
ilrük	<i>üzerlik tohumu, Peganum harmala· I, 105 bkz> eldrük, yıdığ ot, yüzerlik</i>
iltürmek	<i>iliştirmek, astırtmak· I, 224</i>
im	<i>parola, orduda başbuğun askerler arasına silâh veya kuş adlarından birini belge olarak koyduğu kelimeler· I, 38</i>
imdi	<i>şimdi. I, 36, 37, 41 bkz> emdi</i>
imir	<i>aydınlıkla karanlığın birbirine karışması·I, 94 bkz> emir, imir, iriğir</i>
imlelmek	<i>göz kırpmakla ve buna benzer şeyle işmar olunmak·I, 296</i>
imlemek	<i>işmar etmek, işaret etmek, göstertmek· 1. 82, 287, 288;III, 84, 295, 310 bkz> yimlemek</i>
imleşmek	<i>işaretleşmek· I, 242</i>
imletmek	<i>işaret ettirmek· I, 266</i>
imren	<i>yurttaşlardan toplanan her yığnak· I, 88, 107</i>
imtili	<i>düşünüp taçınılmadan birdenbire yapılma. I, 141</i>
in	<i>çukur· I, 49 bkz> én</i>
in	<i>yırtıcı hayvan ini.I, 49, 55 bkz> yın, yin</i>
in	<i>koyun pisiği·I, 49 bkz> yin</i>
inç	<i>rahat, içi sakin, yüreği dök·I, 74;III, 437</i>
inçikmek	<i>duygusu gitmek, bayılmak, büzülmek, titremek·I, 243, 244</i>
inegil	<i>vücut içerisinde, göbek karşısında kulunca benzer bir hastalık·I, 137</i>
ini	<i>yaşça küçük kardeş, kocanın küçük erkek kardeşi· I, 93; III, 7</i>
inilmek	<i>inilmek.II, 130</i>
inmek	<i>inmek I, 169; II, 204; III, 61 bkz> ılmak</i>
insemek	<i>inmek istemek· I, 278 bkz> ılsamak</i>
iñek	<i>1116^I, 111; III, 91 iñek kaplumbağanın dişisi· I, 111</i>
iñek küçi	<i>küçük otu tohunnu· III, 121</i>
iñen	<i>dişi deve, I, 120, 289 bkz> iñan</i>
iñes kişi	<i>yabancı gibi sağına, soluna bakan adam· I, 94</i>
iñir	<i>aydınlıkla karanlığın birbriine karışması, alaca karanlık.I, 94 bkz> amır, emir, imir</i>
iñliç	<i>kebabla yenir, sarımsağa benzer blr dağ otu· I, 115</i>
iprük	<i>içerisine pekilk gelene (içlni sürdürmek için) yoğurt ile süt karıştırılarak verilen ilâç· I,101</i>
ir	<i>yerin güney, güneşli yanı· I, 464 bkz> ér</i>

ir	<i>utanma bildiren bir söz, I, 36 bkz> ır, ıra, ırra</i>
ir bolmak	<i>utanmak, I, 36</i>
irdemek	<i>aramak-III, 228</i>
irik	<i>katı olan nesne-I, 71, 102 bkz> idrik</i>
irik	<i>kel ve uyuzun kafası-I, 71</i>
irik	<i>erpik ve eski olan her nesne, I, 70</i>
irik otuñ	<i>odun kırıkları, kıymık I, 70</i>
irilmek	<i>kaygıdan titremek, kendi kendini yermek-I, 196 bkz> arılmak</i>
ir(i)n	<i>dudaklar, ağız-III, 74 bkz> érin iririg 11-10.I, 135;III, 59</i>
irk	<i>dört yaşına girmek üzere bulunan koyun-I. 43</i>
irkeklenmek	<i>dalgalanmak; erkek olmakı ür-permek-I, 315 bkz> erkeklenmek</i>
irkeşmek	<i>topla;mak.I,144 bkz> irkişmek</i>
irkilmek	<i>toplanmak, çoğalmak I, 249</i>
irkin	<i>irkilen, iriken şey- I, 108 § irkin yağmur; günlerce süren yağmur, I, 108 § irkin suw; irkinti su- I, 108</i>
irkinmek	<i>irkmek, mal irkmek, kendisi için toplamak- I, 254, 255</i>
irkişmek	<i>irkmekte yardım ve yarış etmek, toplaşmak- I, 238, 325 bkz> irkeşmek</i>
irkmek	<i>toplamak- III, 420</i>
irle	<i>yurtluk, yurt tutulan ye\ III, 251 bkz>érle</i>
irpelmek	<i>bıçkı ile biçilmek, bozulmak- I, 244</i>
irpemek	<i>bıçkılamak, biçmek, bozmak- I, 271</i>
irpetmek	<i>bıçkı ile biçtirmek, bozdurmak. I, 260</i>
irtelmek	<i>aranmak, araştırılmak; istenmek. I, 245</i>
irtemek	<i>arkasına düşmek; istemek- I, 245, 272; III, 356 bkz> istemek</i>
irteş	<i>araştırma, irdeme; isteme; iş hususunda vaki olan bahis, döğüş, kavga,I, 97, 402;II, 214;III, 416</i>
irteş kopmak	<i> bahis kızı;mak- I, 97</i>
irteşmek	<i>araştırmak. I, 230</i>
irtetmek	<i>istetmek, aratmak, I, 260</i>
irük	<i>duvar ve duvara benzer şeylerdeki gedik- I, 70</i>
irwi	<i>Hindistan'dan gelir bir ilâç-I, 128</i>
irwi	<i>ince uzun-I, 128 § irwi kulak; ince uzun kulak- I, 128</i>
isig	<i>sıcak- 1. 72;III, 400</i>
isiglemek	<i>çok sıcakta gitmek-I, 306</i>

isiglenmek	<i>bir şeyi sıcak bulmak·I, 294</i>
isiglik	<i>sıcaklık·I, 152</i>
isiglik	<i>sevda· I, 152</i>
isig yer	<i>uzayıp giden bozkır·I, 72</i>
isimek	<i>ısınmak·III, 253</i>
isinmek	<i>ısınmak; sevmek·I, 201, 202 bkz> ısınmak</i>
isirgenmek	<i>sıcak yüzünden isiriklenmek·I, 290</i>
ışışmek	<i>ısınmak, bir nesnenin bütün parçaları arasına sıcaklık yayılmak·I, 185 bkz> ısıışmak</i>
isitmek	<i>ısıtmak; ısıtmaya tutulmak· I, 209, 210</i>
isiz	<i>kötü, fena· II, 91 bkz> esiz, essiz, ısz, ıssız,</i>
isizlenmek	<i>sevimsizleşmek, yaramazlaşmak·I, 293</i>
isizlik	<i>şer, kötülük I, 152 bkz> esizllg, ıszlık, ıssızlık, isizlik</i>
iskemek	<i>ditmek·I, 284</i>
iskenmek	<i>(kıl, ot vb· hakkında) koparmak, yolmak, ditmek·I, 255</i>
isre	<i>aşağı; sonra·I, 126</i>
istek	<i>istek; ara;tırma· I, 120</i>
istek kopmak	<i>istek gelmek·I, 120</i>
istelmek	<i>istenmek, aranmak, I, 246 i</i>
stemek	<i>istemek, arkasına düşmek, aramak· I, 272 bkz> irtemek</i>
istetmek	<i>istetmek, aranması için arkasından adam göndermek·I, 260</i>
iş	<i>is, kandil dumanı·I, 37</i>
iş	<i>iş·I, 132, 253, 265; II, 166, 315; III, 68 bkz> iş</i>
iş bolmak	<i>islenmek, krlenmek·I, 37</i>
işenmek	<i>güvenmek, inanmak I, 202</i>
işiler	<i>kadın·I, 117 bkz> işlar, işler</i>
işilmek	<i>işe yatmak, işe yordam hasıl etmek· I, 197 bkz> yişilmek, yuşılmak, yuşulmak, yüşilmek, yüşülmek</i>
işitmek	
işküm	<i>saraylarda hanlar için kurulan, büyük çanak gibi ayaks ız sofa·I, 107</i>
işlelmek	<i>işlenmek·I, 295</i>
işlemek	<i>işlemek·I, 286 bkz> işlamak</i>
işlenmek	<i>Islenmek, dumanla örtülmek, tütsülenmek; kendini iş yapar göstermek·I, 297. 298;II, 72 bkz> ıslanmak</i>
işler	<i>kadın·I, 117, 153, 158, 314, 330, 477; III, 18, 57, 205, 432 bkz> işlar, işiler</i>

işleşmek	<i>iş yapmakta yarış ve yardım etmek, I, 240</i>
işletmek	<i>işletmek I, 265</i>
iştonlanmak	<i>iç donu giymek, I, 314, 315 bkz> içtonlanmak</i>
itegü	<i>değirmende dönen taşın üzerlne bindirilen ağaç parçası, ünün biraz kalın olması istenirse taş, bununla biraz yukarı kaldırılır, ince olması istenirse aşağı indirilir, I, 137</i>
itilmek	<i>itilmek, defedilmek; serpmek, büyümek; imekleme; sürünmek I, 193; II, 139</i>
itinçü	<i>nerig itilen nesne, I, 133</i>
itindi	<i>neñ itilmiş nesne, itik- I, 140</i>
itinmek	<i>itilmek, sürünmek II, 139</i>
itiş	<i>itişme, iki kişi arasında elle müdafa- I, 61</i>
itişmek	<i>itişmek, bir şeyi müdafaada yardım ve yarış etmek I, 180</i>
itlinmek	<i>itilmek- I, 256</i>
itlişmek	<i>itilmek, itilişmek, I, 239</i>
itmck	<i>itmek., I, 171; III, 137, 251</i>
itsemek	<i>itmek istemek, itsemek- I, 276</i>
iytürmek	<i>büktürmek- I, 267, 268 bkz> éttürmek ·</i>
iz	<i>yerde ve deride uzunlamasına olan çizik, 80 bkz> az, ezik</i>
izderig	<i>balık avlanan bir çeşit ağ, I, 116</i>
izi	<i>öbür yıl, gelecek yıldan sonraki yılı, 89</i>
izlik	<i>kesilen hayvanların derisinden yapılan Türk çarığı. I, 104</i>
jagılamak	<i>çağlamak, III, 324, 325 bkz> çağılamak, şagılamak</i>
ka	<i>kap, akar konan kap, zarf- I, 407; III, 211 bkz> kaça, kakaça</i>
ka	<i>kalın kelimelerde "de" anlamına zarfedatı- III, 211, 212</i>
ka	<i>Arapça'daki "ilâ ve izafet l'ı" anlamlarına edat, III, 212</i>
kabak(g)	<i>kabak, yaş iken yemeği yapılan bir sebze, I, 382</i>
kabaklık	<i>kabak tarlası, kabak biten yer- I, 503, 505</i>
kabargan	<i>vücutta kaşınmak ve sıcak yüzünden çıkan kabartı, sivilce- I, 516</i>
kabarmak	<i>kabarmak- II, 71</i>
kabartgan	<i>kabartan, şişiren, obartan (kimse)- I, 516</i>
kabartmak	<i>kabartmak, şişirmek, obartmak- III, 430</i>
kabırçak	<i>tabut, (çok kere) ölü tabutu- I, 501</i>
kaç	<i>kaç, sayı soran bir edat- I, 321, 476, 498</i>
kaça	<i>kap- III, 238 bkz> ka, kakaça</i>
kaçaç	<i>ipekli Çin kumaşı; carıye adı- II, 285</i>

kaçaç	<i>kir, II, 285 bkz> kakaç</i>
kaçalamak	<i>kaba koymak-III, 323</i>
kaçan	<i>ne vakit, vaktaki, ne zaman-I, 352, 403, 467;II, 69;III, 207, 272</i>
kaçar	<i>kaç kere-III, 247 bkz> kaçur</i>
kaçgın	<i>kaçan-I, 21, 79</i>
kaçıgay	<i>kaçan-III, 106 § kaçıgay er; kaçan adam, I, 106</i>
kaçı1mak	<i>kaçılmak-II, 134</i>
kaçınmak	<i>kaçar görünmek. II, 154, 155</i>
kaçış	<i>halk arasındaki uyuşmazlık, döğüş, I, 369</i>
kaçışmak	<i>kaçışmak-II, 92</i>
kaçıtmak	<i>kaçırtmak-II, 300</i>
kaç kaç	<i>cin çarpmasına karşı üzerlik ile yapılan tütsüde söylenen söz-III, 163</i>
kaçmak	<i>kaçmak; gitmek, I, 12, 60, 142, 195, 235, 272, 386, 529;II, 5, 33, 87,164, 225, 234, 335; III, 40, 178, 208</i>
kaçrumsınmak	<i>kaçırır görünmek, II, 261, 262</i>
kaçruşmak	<i>birbirini kaçırmak, II, 218, 225</i>
kaçturmak	<i>kaçırtmak- II, 89 kaçur kaç kere- III, 247 bkz> kaçar</i>
kaçurgan	<i>her zaman kaçıran- I, 516, 517</i>
kaçurmak	<i>kaçırmak. I, 47; II, 75, 87,164,166, 225, 261, 262</i>
kaçurtmak	<i>kaçırtmak- III, 431</i>
kaçut	<i>savaş ve kavgada yiğitlerin blrblrleriyle çarpışmaları.I, 356</i>
kaçut	<i>kısa mızrak-I, 12</i>
kadaş	<i>kardeş, hısım, akraba, I, 86, 403. 407; II, 102;III, 62, 96, 143, 245, 382 bkz> kada ş</i>
kadaşlık	<i>kardeşlik, hısımlık- I, 503</i>
kadgu	<i>kaygı, III, 295, 309 bkz> kağgu kadılmak seyrekçe dikilmek- II, 134 bkz> kadumak kad ır güç, sarp, zor- I, 364; II, 54 § kad ır han; hakanlann sert ve çetin olan ı; "Hakanlı" ulusunun büyükleri- I, 364 § kad ır</i>
kadırmak	<i>döndürmek, reddetmek-I, 144, 508</i>
kadışmak	<i>seyrekçe (ikileme) dikiş dikmekte yardım ve yarış etmek-II, 93</i>
kadıtmak	<i>inat etmek, dik ba;1ı olmak, boyun egmemek,I, 513 bkz> kad ıtmak</i>
kadıtmak	<i>geri dönmek, çekinmek; soğuktan ölmek.II, 301</i>
kadıtmak	<i>seyrekçe diktirmek. II, 301</i>
kadrak	<i>dağ katları ve kıvnmları, yamaç, yan- I, 320, 471 § kat</i>
kadrak	<i>; yan, yamaç I, 472</i>
kadrınmak	<i>huyunu çetinle;ir göstermek- II, 267 bkz> kad ırlanmak</i>

kadruklanmak	<i>dağın girintisi, çıkıntısı, sert yeri çok olmak· II, 275</i>
kad	<i>kar fırtınası, insan öldüren bora, tipl·II, 223;III, 147</i>
kadag	<i>kanal, ırmak· II, 190</i>
kadaş	<i>kardeş gibi yakın olan hısım, akraba, I, 369; III, 23, 327 bkz> kadaş</i>
kadgu	<i>kaygı, tasa, I, 106, 425, 486; III, 374 bkz> kadgu</i>
kadgulanmak	<i>kaygılanmak. III, 201</i>
kadgurmak	<i>kayırmak; kaygıya düşmek, kaygılanmak. II, 192, 193; III, 193. 194 bkz> kay-gurmak</i>
kadllg	<i>ikileme dikiş, çifte dikiş, I, 375</i>
kadık	<i>ağaçtan oyulmuş nesne·I, 382</i>
kadın	<i>kayın, dünür, hısım·I, 32, 403, 528;II, 110; III, 245 bkz> kayın, kazın</i>
kadın kadmagn	<i>kayın ve kayınbabalar; "kayın mayın" gibi bir deyim· I, 523</i>
kadıñ	<i>kayın ağacı, I, 32, 356; III, 134, 151. 369bkz> kayıñ</i>
kadırgak	<i>çok çalışmak yüzünden elde peyda olan nasır·I, 502</i>
kadırgan	<i>daima egdiren, daima büktüren·I, 518;II, 74</i>
kadırlanmak	<i>huyunu çetinleşir göstermek·II, 267 bkz> kadrınmak</i>
kadırmak	<i>büktürmek, eğdirmek, burdurmak; reddetmek·I, 370;II, 76, 164</i>
kadırtmak	<i>büktürmek·III, 431</i>
kadış	<i>kayış·I, 369, 499;III, 10, 325</i>
kadışlamak	<i>kayış yapınak. III, 335</i>
kadırgan	<i>kimseye boyun egmeyen, inatçı, dik başlı·I, 513</i>
kadırmak	<i>inat etmek, dik başlı olmak, kimseye boyun egmemek·I, 513 bkz> kadırtmak</i>
kadıız	<i>ağaç kabuğu, I, 365</i>
kadıızlanmak	<i>kabuklanmak· II, 267</i>
kadmak	<i>tipiden ölmek· III, 440</i>
kadmagn	<i>"kadın" ile birlikte kullanılır, "kayın mayın" gibi bir deyim. I, 528</i>
kadranmak	<i>kızmak, köpürmek. II, 249</i>
kadrılmak	<i>bükülmek, eğilmek· II, 235</i>
kadırmak	<i>bükümekte yarış etmek; karşılıklı olarak birbirinin sözlerini reddetmek, II, 218, 219</i>
kadumak	<i>seyrekçe dikmek, III, 260 bkz> kadılmak</i>
kafçrtmak	<i>kızdırmak. II, 329 bkz> kawçımak</i>
kafgar	<i>safran rengine ipek kumaş· III, 438</i>
kaftan	<i>kaftan, elbise; kapama. I, 435; III, 109, 287, 298</i>
kagıl	<i>üzüm asmaları bağlanan yaş söğüt dalı, I, 409</i>

kag kug	<i>kazın çıkardığı ses· III, 128 bkz> kak kuk</i>
kag kug etmek	<i>kaz ses vermek, III, 128</i>
kagrulmak	<i>kavrulmak·II, 144, 235 bkz> kagurmak, kawrulmak, kowurmak, kugurmak, kuwurmak</i>
kagruşmak	<i>kavruşmak· II, 219 220 bkz> kawruşmak</i>
kagun	<i>kavun·I, 15, 88, 174, 214, 268, 269, 395, 410;II, 290; III, 107, 129, 146, 190, 435</i>
kagunlanmak	<i>kavun sahibi olmak, III, 206</i>
kagunlug	<i>kavunlu· I, 499</i>
kagunluk	<i>kavunluk, kavun tarlası· I, 504, 505</i>
kagunsamak	<i>canı kavun istemek· I, 280</i>
kagurmak	<i>kavurmak· II, 81 bkz>kagrulmak, kawrulmak, kugurmak, kuwurmak</i>
kagut	<i>kavut, darıdan yapılan bir yemek,I, 406;III, 163 bkz> kavut</i>
kah kah	<i>köpeği çağırmak için kullanılan söz, III, 118</i>
kak	<i>erik, kaysı gibi meyvelerin kurusu, II, 282; III, 155</i>
kak	<i>kurutulmuş nesnè· II, 282</i>
kak	<i>göl, kurumuş göl, su birikintisi·I, 179; II, 282. 283; III, 155</i>
kakaç	<i>kir, pas, bulaşık·I, 358;II, 285 bkz> kakaç kakaça içine akarlar konan kap; kap kacak, III, 211, 238 bkz> ka, kaça</i>
kaka turmak	<i>kaka durmak, dürtè durmak, döge durmak·I, 73</i>
kakıg	<i>kakıma, kızma, istemezlik, rağmen·I, 376</i>
kakılğan	<i>her zaman itilip kakılan·I, 520, 525</i>
kakılğan sokulğan	<i>itilip kakılan·I, 520. 525</i>
kakılmak	<i>kakılmak·II, 135</i>
kakılmak sokulmak	<i>itilip kakılmak· II, 135</i>
kakımak	<i>birine kızmak, danılmak. III, 269 bkz> kakumak</i>
kakışmak	<i>birbirine kızışmak, birbirinln başına vuruşmak. II, 104, 105</i>
kakıtğan	<i>daima kızdıran, can sıkan· I, 514</i>
kakıtmak	<i>kızdırmak, canını sıktırmak· II,308</i>
kak kuk	<i>kazın çıkardığı ses· III, 130 bkz> kag kug</i>
kakkuk	<i>yarma, kurutulmuş et veya meyve. III, 130 bkz> kakuk</i>
kaklanmak	<i>kurutulmak, kakaç yapılmak, su toplanmak·II, 252</i>
kaklatmak	<i>kurutturmak II, 348</i>
kakmak	<i>kakmak, hafifçe vurmak·I, .102; II, 293, 356</i>
kakraşmak	<i>su çekilmek, şiş ve ur înmek., II, 220</i>
kakratgu	<i>kaçırmak için çalınan şey, II, 334</i>

kakratmak	<i>davul çalarak zararlı hayvanları,kuşları kaçırtmak· II, 334 bkz> kokratmak</i>
kaksımak	<i>kakaç olmak, kakaç olayazmak· III, 286</i>
kakturmak	<i>başına kaktırmak· II, 191</i>
kakuk	<i>yarma, kurutulmuş et veya meyve·III,130 bkz> kakkuk</i>
kakumak	<i>birine kızmak, darılmak· III, 269 bkz> kakımak</i>
kakurgan	<i>yağla yogrulan bir ekmek hamurudur, fırında veya tandırda pişirilir. I, 518</i>
kal	<i>yaşlı adam, I, 409</i>
kal aç	<i>kalın ve bekleyin anlamınadır· Halaç oymağının adı buradan gelmi; denir. III, 415</i>
kalamak	<i>yığmak, sandığa koymak,III, 249 bkz> kamak</i>
kalatmak	<i>kaplatmak, kılıf geçirtmek, bir şeyi sargıya veya sandığa koydurmak.II, 310; 311; III, 311</i>
kalbuz	<i>lokma, yudum· I, 458</i>
kalbuzlamak	<i>yutmak; tıkım veya lokma yapmak, I, 458'; III, 350</i>
kaldramak	<i>hışırdamak III, 447</i>
kaldruga	<i>hışırta yapan her nesne için verilen sıfat,III, 442</i>
kalı	<i>"eğer, hasıl, nice, artık, ne kadar, ise, olduğunda" anlamlarında bir edat·I, 82, 93, 207, 274, 425;II, 234;III, 26, 137, 158, 233, 234, 239, 272, 288</i>
kalık	<i>hava, gök, sema, I, 354, 383; III, 46</i>
kalıma	<i>güne;lik, yüksek çardak, III, 174</i>
kalımak	<i>sıçramak, çamıflanmak· III, 272</i>
kalın	<i>kalabalık, çok, sürü, kalın, kesif, yığırlı olan her nesne· I, 149, 371, 404, 424, 487; III, 216</i>
kalıñ	<i>öncül mihir olarak kadına verilen çeyiz· III, 371, 372</i>
kalıñuk	<i>ba;taki kepekler, kürk ve deriye yapışkan bir şey bulaşmasıyle olan kıvrıntı· III, 383 bkz> kalñuk</i>
kalıñulamak	<i>suyun yüzüne çıkmak, şudan başını yüksek tutmak. III, 410 bkz> kalugulamak</i>
kalışmak	<i>sıçraşmak; halkı terketmekte iki kişi yarış etmek,II, 109</i>
kalıtgan	<i>her zaman kalkıtan, sıçratan· I, 515</i>
kalıtmak	<i>kalkıtmak, sıçratmak· I, 515</i>
kalkan	<i>kalkan, I, 441; II, 356; III, 82, 221, 386 bkz> kalkañ</i>
kalkañ	<i>kalkan, III, 386 bkz> kalkan</i>
kalmak	<i>kalmak, bırakmak· I, 41, 45, 68, 85, 110, 219, 294, 362, 370, 376, 384, 409, 410;II, 25, 250; III, 30, 49, 156, 221, 222, 258, 309,367, 378, 384, 398</i>
kalnadmak	<i>kalınlaşmak· II, 350 bkz> kalnatmak, kalnumak</i>
kalnatmak	<i>kalınlaşmak· II, 350 bkz> kalnadmak, kalnumak</i>
kalñu	<i>suyun yüzünde durma, suyun yüzüne çıkma· III, 379</i>
kalñuk	<i>hasta hasıl olan kenekler· kürk ve deri gibi sevlere varışkan bir sev bulaşmasıyle olan</i>

	<i>kıvrıntı- III, 383 bkz> kalıñuk</i>
kalıñulamak	<i>suyun yüzüne çıkmak, sudan başını yüksek tutmak- III, 379 bkz> kalıñulamak kalnumak kalınlaşmak, III, 302 bkz> kalnadmak, kalnatmak</i>
kaltuk	<i>yaban sığırı boynuzu- I, 475</i>
kalturmak	<i>geçmek, arkada bı^akmak. II, 191</i>
kalwa	<i>öğrence oku, üzerinde temreni bulunmayan, yuvarlak bir tahta parçası bulunan ok-I, 426, 528</i>
kam	<i>kam, şaman, kâhin. I, 236, 283; III, 157, 443</i>
kamak	<i>kılmak, III, 231 bkz> kılmak</i>
kamak	<i>yığmak; sandığa koynnak- III, 249 bkz> kalamak</i>
kamamak	<i>kamaşmak- I, 340; II, 311; III, 272</i>
kamaşmak	<i>ekşi yemeden diş kamaşmak- II, 110, 111</i>
kamatgan	<i>çok kamaştırıan-I, 515</i>
kamatmak	<i>kamaştı^mak. II, 311 kamçı kamçı- I, 417 § kılıç kamçı; içinde kılıç olan kamçı- I, 417</i>
kamçı	<i>at, deve ve sığırın erkeklik aygıtı- I, 417</i>
kamçıgu	<i>ağızda ve parmaklarda ;iddetli ağrı ve sıcaklık yüzünden çıkan bir sivilce-I, 491 kamçılama kamçılama, kamçı ile vurma- III, 352</i>
kamdu	<i>dört arşın boyunda, bir karış eninde bir bez parçasıdır, üzerlne üygur Hanı'nın mührü basılıp alış verişte para yerine kullanılır I, 418</i>
kamgak	<i>eylerin açık yerlerine értülür, kamış gibi yüksekçe bir ot, semer otu- I, 475</i>
kamgı	<i>eğri büğrü, çarpık-I, 426 § kamgı yüzlüğü; çarpık yüzlü-I, 426</i>
kamgırmak	<i>çarpılayazmak, eğrileyazmak-II, 194</i>
kamıç	<i>kepçe, kaşık, I, 52, 359; II. 75</i>
kamıçak	<i>"kurbağa yavrusu" da denen su böceği-I, 487</i>
kamıçlamak	<i>kepçelemek, kepçeyi daldırmak, III, 331</i>
kamış	<i>kamış, kamışlık-I, 369, 439;III, 193, 391</i>
kamışlanmak	<i>kamışlık olmak, II, 268</i>
kamışlıg	<i>kamışlı- I, 495</i>
kammak	<i>çok (dövüleni öldüresiye, kuvveti kesilesiye) dövmek- II, 27</i>
kamturmak	<i>bayıltmak, sesl kısılayazmak- II,191</i>
kamug	<i>bütün, hep, kamu, hepsi- I, 44, 103, 179, 183, 186, 190, 191, 235, 236, 239, 241, 274, 359, 376;II, 17, 45, 92. 98, 101, 104, 110, 128, 204, 205, 206, 210, 211, 213, 214, 215, 216, 217, 220 ,221, 222, 245, 274, 283, 350;III, 6, 65, 74, 88, 102,105, 131, 1</i>
kamulmak	<i>söykenmek, yana yatmak-II, 135,136</i>
kan	<i>kan- I, 192, 272, 498; II, 115, 128, 141,171, 184, 188, 264;III, 53, 66, 70, 77, 79, 157, 196, 270, 325, 356</i>
kanak	<i>kaymak- I, 383 bkz> kayak, kıyak, konak</i>

kanamak	<i>kanamak, kan gelmek, kan almak- II, 323; III, 263, 273 bkz> kan ımak</i>
kanat	<i>kanat- I, 34, 357; II, 4, 183</i>
kanatgan	<i>daima kanatan-I, 515</i>
kanatlanmak	<i>binek sahibi olmak; uçmak, kanatlanmak, kanadı çıkmak, bitmek, II, 267</i>
kanatmak	<i>kanatmak. II, 313, 323</i>
kañça	<i>nereye, I, 74, 354; III, 40</i>
kañçık	<i>dişi köpek; bir kadına söğülürken de böyle denir.I, 188, 475</i>
kañçuk	<i>nereye?, nasılsı-I, 195</i>
kanda	<i>nerede? I, 46,418;III, 69,173, 218bkz> handa, kayda, kayuda</i>
kandır	<i>sepilenmeye yarayan deri yüzüldükten sonra etin üzerinde kalan ince zar,I, 457</i>
kandurmak	<i>su ve başka şeylere kandırmak-II, 192 bkz> kanturmak</i>
kangu	<i>nişter, kan alacak aygıt- I, 477</i>
kanı	<i>nere? III, 237, 238</i>
kanıg	<i>sevinç- I, 376, 377 bkz> kanık</i>
kanık	<i>kanmış, kanık; sevinç- I, 46 bkz> kahıg</i>
kanımak	<i>kanamak- III, 274 bkz> kanamak</i>
kanıtgan	<i>her zaman şevke getiren, I, 515</i>
kanıtmak	<i>şevke getirmek, I, 515</i>
kanmak	<i>su ve başka şeylere kanmak, I, 377; III, 184, 261</i>
kanturmak	<i>su ve ba;ka şeylere kandırmak. II, 192 bkz> kandurmak</i>
kanu	<i>hangi, hangi şey,I, 31; III, 237 bkz> hayu, kayu</i>
kañ	<i>kazın çıkardığı ses- III, 358</i>
kañdaş	<i>babaları bir olan- III, 382 bkz> kañsık</i>
kañ etmek	<i>kaz ses vermek, III, 358</i>
kañlı	<i>kagnı arabası (yük 1^).III, 379</i>
kañrak	<i>damak-III, 383</i>
kañrak	<i>çan,III, 383</i>
kañsık	<i>üvey-III, 383 bkz></i>
karigdaş kap	<i>kap, tulum, çuval, dağarcık; zarf; anası karnında, çocuğun bulunduğu torba-I, 195, 268; II, 122,127, 128, 164,170, 189, 218, 229; III, 15, 16, 77, 81, 146, 174</i>
kap	<i>egreti hısım- III, 146</i>
kapa	<i>kaba ve yüksek olan her nesne, III, 217</i>
kapak	<i>göz kapağı, I, 382</i>
kapak	<i>kızın kızlığı, bekâret. I, 382</i>

kapaklamak	<i>kız bozmak, III, 338</i>
kapaklıg	<i>kız kız oğlan kız,I, 496 bkz> kapıglıg</i>
kapçak	<i>su kollarının birbirine kavuştuğu yer, I, 471</i>
kapga	<i>büyük kapı, kale kapısı-I, 425</i>
kapgak	<i>kapak, sadağın kapağı-I, 471</i>
kapgaklanmak	<i>kapaklanmak-II, 275</i>
kapguçı	<i>kapıcı, kapan, çalan vb-II, 50</i>
kapıglıg	<i>kız oğlan kız,I, 496 bkz> kapaklıg kız</i>
kapılmak	<i>kapanmak, hapsedilmek; kapılmak-II, 120</i>
kapınmak	<i>yağma eder görünmek; hastalığa kapılmak, yakalanmak-II, 154</i>
kapış	<i>kapış, kapıp alma, yağma etme, çalma-I, 369</i>
kapışmak	<i>kapışmak-II, 88 bkz> kapuşmak</i>
kaplanmak	<i>kap sahibi olmak,III, 199</i>
kaplıg ogul	<i>anne karnından torbası ile doğan çocuktur ki uğurlu olur- III, 146</i>
kapmak	<i>kapmak, çalmak; dokunnnak, çarpmak, uçurmak; hücum ve defi etmek-II, 4, 90, 113; III, 33, 80, 422</i>
kapsamak	<i>kaplamak, kaplamak istemek; etrafını kaplamak, sarmak; kapmak istemek-I, 155, 463; III, 285</i>
kapturmak	<i>kaptırmak, çaldırmak-II, 189</i>
kapug	<i>kapı-I, 48, 64, 94, 150, 163, 180, 218, 239, 256, 276, 337, 375, 478, 506. 511, 520; II, 11, 27, 108. 135, 203, 308;III, 49, 57, 76, 83, 94, 167, 234, 262, 268. 280, 292, 330, 345. 348, 376 § kapug sedrekmek; parmaklıklılı kapı</i>
kapuglug	<i>kapılı-I, 495</i>
kapulgan	<i>daima sıkı;an-I, 520</i>
kapulmak	<i>sıkışmak-I, 520</i>
kapuşmak	<i>kapışmak-II, 113 bkz> kapışmak</i>
kar	<i>kar- 1. 7,186, 326, 386;II, 99,134.193, 204, 211. 305, 347; III, 39, 148, 263, 319, 324</i>
kara	<i>kara; karanlık,I, 7, 60, 338, 354, 382; II, 163, 223</i>
karabaş	<i>gerdek gecesi gelinle birlikte gönderilen hizmetçi kad ın, sağdıç kadın; köle ve cariyelere verilen adlardanır- "kara baş" anlamınadır.I, 150; III, 222</i>
karaçı	<i>kapıları dolaşan dilenci- I, 445</i>
kara ermek	<i>kararmak, II, 163 bkz> kararmak</i>
kara erük	<i>erik I, 69</i>
kara étmek	<i>bir çeşit ekmek-III, 222</i>
karagu	<i>zaç denilen kara boya,I, 446</i>
karagu	<i>kör-I, 446</i>

karagunı	<i>akşamleyin çocukların oynadıkları bir oyun.III, 243</i>
karak	<i>göz bebeği, gözün renkli yeri; göz-I, 382;II,116; III, 29 § kara karak; göz karas ı, I, 382 § ürüng karak</i>
karkan	<i>dağ ağaçlarından bir çeşit ağaç- I, 448</i>
kara karak	<i>göz karası- I, 382</i>
karaklamak	<i>yol kesip mal almak- III, 338</i>
karaklıg	<i>gözlü, gözü olan her hayvan, I, 497</i>
karaksız	<i>gözsüz. I, 497</i>
kara kura	<i>yan yana söylenen iki kelime- III, 222</i>
Karakuş	<i>Müşteri, (Jüpiter), Mizan yıldızı, (Libra), I, 331, 332 III, 40, 221 bkz> Erentüz, Karakuş, yıldız</i>
karakuş	<i>kara kuş, tavşancıl- I, 331; III, 221</i>
karakuş	<i>deve tabanının uçları.I, 332;III, 221</i>
Kara Kuş Yılduz	<i>Müşteri gezegeni, Jüpiter. III, 221 bkz> Erentüz, Karakuş</i>
karalamak	<i>karalamak; pislemek. III, 324, 329</i>
karamuk	<i>karamuk-I, 487</i>
karamuñ	<i>karakun, kara belâ-III, 33</i>
karañgu	<i>karanı, karanlık-III, 388 bkz> karañku</i>
karañku	<i>karanlık-III, 217, 290 bkz> karañgu</i>
kara orun	<i>sin, mezar- III, 221, 222</i>
kara ot	<i>Hindistan'dan gelen ağılı bir bitki; baldıran otu, Aconitum- III, 222</i>
kararmak	<i>kararmak- II, 77, 163 bkz> kara ermek</i>
karartmak	<i>kar'artmak,III, 431</i>
kara yag	<i>neft- III, 222</i>
karçamak	<i>katılaşmak- III, 276</i>
karç kurç	<i>"hatır hutur" gibi bir ses bildirir I, 343</i>
karç kurç yémek	<i>hatır hutur yemek-I, 343</i>
kardu	<i>zemheri sıralarında su üzerinde yüzen fındık büyüklüğündeki buz parçaları,I, 419</i>
karga	<i>karga,I, 254, 425;II, 26</i>
kargak	<i>lânet, kargış,II, 288 bkz> kargış</i>
kargak tarmak	<i>bir çeşit bitki I, 467</i>
kargalmak	<i>lânetlenmek-II, 236</i>
kargamak	<i>lânet etmek, beddua etmek; lânetlemek-I, 284;III, 290 bkz> alkamak, kargamak arkamak, kırgamak, kızgamak kargamak</i>
karkamak	<i>lânet etmek, kötülüğü sayıp dökmek- t, 284 bkz> alkamak, kargamak, kırgamak, kızgamak</i>

karganamak	<i>kendine lânet etmek II, 249</i>
kargaşmak	<i>birbirine lânet etmek, II, 220</i>
kargatmak	<i>lânetletmek, II, 338</i>
kargılaç	<i>kırlangıç kuşu- I, 526, 529; III, 178 bkz> karlıgaç</i>
kargış	<i>lânet, beddua, 1161^0. I, 274, 461 bkz> kargak Ş karg iş kişi; lânetlenmiş adam- I, 461</i>
kargu	<i>dağ tepelerine minare biçiminde yapılan yapı olup düşman geldiği zaman herkesin hazır bulunması için üzerinde ateş yakılır- I, 426 bkz> karguy</i>
karguy	<i>atmaca- III, 241 bkz> karkuy, kırguy, kırkuy Ş çibek karguy; atmacaya benzer bir kuş, III, 241</i>
karguy	<i>dağ doruklarında düşmanı ihbar için yapılan kuleler- III, 241 bkz> kargu</i>
karı	<i>yaşlı, ihtiyar; yaşlı olan herhangi bir şey- I, 425; II, 30; III, 128, 222, 223, 421</i>
karı	<i>karış, ölçü, bez ölçülen arşin- I, 117; III, 223 bkz> karış</i>
karıkmak	<i>kardan göz kamaşmak. II, 115, 116</i>
karı kırı	<i>tay kırsığının arkasında geri kaldığı zaman bu sözlerle çağrılır. III, 223 bkz> kurıh kurıh, kırı kırı, kurıh kurıh</i>
karılamak	<i>yaşlı saymak, ihtiyarlığa nispet etmek- III, 324, 329</i>
karılamak	<i>boylamak, karışlamak, arşinlamak, ölçmek- I, 309; III, 324, 329</i>
karılamak	<i>karlamak, ses çıkararak kar getirmek, III, 324</i>
karılmak	<i>karışmak, karılmak- II, 134 bkz> katılmak, katılmak karılmak</i>
karımak	<i>kocalmak, yaşlanmak, kocamak, I, 147; III, 263</i>
karımsınmak	<i>boğulur gibi olmak II, 260</i>
karın	<i>karın- I, 32, 171, 226, 324, 403, 486, 514; II, 201, 202, 288, 315, 337; III, 222, 244, 286, 289, 439</i>
karın atmak	<i>hayvan boğazlandıktan sonra, işkembe nişan alınarak ok atılır, Vuran adam etinden bir parça alarak götürür. I, 403</i>
karınca	<i>karınca- I, 501; III, 375 bkz> karınçak</i>
karınçak	<i>karınca- I, 501 bkz> karınça</i>
karındaş	<i>kardeş- I, 407</i>
karınlamak	<i>karına vurmak- III, 345</i>
karınlı	<i>karınlı- I, 499, 500</i>
karış	<i>karış, I, 369; II, 365 bkz> karı</i>
karış	<i>yünlü kumaş, III, 28</i>
karışlamak	<i>karışlamak- III, 335</i>
karışmak	<i>karışmak; kamaşmak; karşılanmak; karşı koymak I, 367; II, 95, 97, 98; III, 11</i>
karıt	<i>söğme, kufür- I, 356</i>
karıtmak	<i>kocatmak- II, 304</i>

karızan	<i>çok kocamış k.i.y, I, 448</i>
karkag	<i>çöl, suyu ve bitkisi bulunmayan kırlar, I, 465</i>
kar kur	<i>ses anlatan bir kelime- I, 324</i>
kar kur etmek	<i>guruldamak- I, 324</i>
karkuy	<i>atmaca kuşu- III, 241 bkz> karguy, kırguy, kırkuy</i>
karlamak	<i>karlamak. I, 463; III, 298, 319</i>
karlanmak	<i>karlanmak, kar yağmak- III, 197</i>
karlatmak	<i>kar yağdırmak- II, 347</i>
karlıgaç	<i>kırlangıç- I, 527 bkz> kargılaç</i>
Karluklamak	<i>Karluk boyundan saymak, Karluk boyuna nispet etmek- III, 351</i>
Karluklanmak	<i>Karluk kılığına girmek- II, 275, 276</i>
karma	<i>yağma. I, 410, 433</i>
karmak	<i>bir şeyi bir şeyle karıştırmak, katmak, karmak; boğazda su durmak, su bir yerde durmak, taşmak- I, 432; II, 187; III, 182</i>
karmalamak	<i>yağma etmek, kapmak, yağmalamak- I, 433; III, 354</i>
karmalaşmak	<i>yağmalamakta yarış ve yardım etmek II, 221 bkz> karmaşmak</i>
karmaşmak	<i>yağmalamakta yarış ve yardım etmek, II, 221 bkz> karmalaşmak</i>
karnagu er	<i>koca karınlı adam- I, 491 bkz> karnak er</i>
karnak er	<i>koca karınlı adam- I, 473 bkz> karnagu er</i>
kars	<i>deve veya koyun tüyünden yapılan elbise- I, 348</i>
karsak	<i>derisinden güzel kürk yapılan bir hayvan, bozkır tilkisi- I, 473</i>
kars kars	<i>el çırpırmaktan çıkan ses- I, 348</i>
kars kars aya yapmak	<i>el ayalarını birbirine vurarak ses çıkarmak- I, 348</i>
karşag	<i>elbisenin bir karış kadar olan parçası I, 464</i>
karşamak	<i>karışlamak, ölçmek III, 286, 287</i>
karşatmak	<i>ölçtürmek, karışlatmak- II, 337, 365</i>
karşı	<i>hakan sarayı, köşk, I, 255, 423; III, 374</i>
karşı	<i>karşı, zıt, I, 423 bkz> karşı</i>
karşı	<i>iki bey arasındaki uyu; mazlık- I, 424</i>
karşu	<i>karşı- III, 272 bkz> karşı</i>
karşut	<i>zıt- I, 451</i>
kart	<i>yara- I, 342; II, 234, 248, 255</i>
kartal et	<i>parçalanmış et, I, 483</i>
kartal koy	<i>aklı karalı, alaca koyun- I, 483</i>

kartalmak	azmak, yaranın başı koparılmak-II, 234
kartamak	tırmalamak; sağaltmak-I, 245, 272; II, 255 bkz> kartanmak, kırtlamak
kartanmak	sağaltmak-II, 248, 455 bkz> kartamak, kırtlamak
kart er	huysuz adam-I, 342
kart kurt	ses bildiren bir kelle-I, 342
kart kurt etmek	çitlamak-I, 342
karturmak	tıkamak; kardırmak, karıştırmak-II, 190. 197
karu	".....karşı.....dogru" anlamına edat-II, 83 bkz> kerü
karvamak	ararken bir şeye dokunmak-III, 290 bkz> karwamak
karvı	ince, yayımsı-III, 239 § karvı kaşlı kişi; yay gibi ince kaşlı adam-III, 239
karwamak	ararken bir şeye dokunmak-III, 290 bkz> karvamak
karwanmak	aramak-II, 250
karwaşmak	aramakta yardım etmek; karanlıkta el ile bir şey aramak-II, 221
karwatmak	gözü ile görmeden eliyle dokunarak aratmak- II, 339
kas	kabuk, her ağacın kabuğu; sertlik, katılık, I, 356, 382; III, 134, 151, 369 bkz> kasuk, kaz
kası	hayvanlara ağaçtan yapılan ağıl-III, 224
kasıg	ağzın içi, sag ve sol yanları, avurt-I, 375;III, 345
kasıglamak	iteklemek, itmek; avurda vurmak-III, 336, 345 bkz> kısıglamak
kasırku	kasırğa-I, 489
kasnamak	zırcırmak, çeneleri birbirine vurmak; titreşmek II, 223;III, 147, 302 bkz> kasnatmak, kıstaşmak
kasnatmak	titretmek-II, 350 bkz> kasnamak, kıstaşmak
kasuk	ağaç kabuğu-I, 382 bkz> kas, kaz
kasuk	at derisinden yapılan tulum-I, 382
kasuklug er	kendisinde kırmızı tulumu bulunan adam-I, 497
kaş	kaş, lekesiz beyaz veya kara ta;-I, 330; III, 22, 152
ka	herhangi bir şeyin kıyısı-III, 152
kaş	göz üstündeki kaş- I, 424, 524; II, 328; III,152
kaşak	kındıra otu, halfa-I, 383;II, 328
kaşañ	köleye söğmekte kullanılan bir kelime, "alçak" anlamındadır.III, 370
kaşanmak	(hayvan, at) i;emek-II, 155
kaşga at	yüzü ak, gözlerinin çevresi kara olan at, peçeli at-I, 426 § ka şga koy; başı ak, başka yerleri kara olan koyun-I, 426
kaşgalak	ördekten küçük bir su kuşu-I, 528

kaşık	<i>kaşık·I, 504 bkz> kaşuk</i>
kaşıklamak	<i>kaşıklamak,III, 338 bkz> kaşuklamak</i>
kaşıklık müñüz	<i>kaşık yapmak içtn hazırlanan boynuz,I, 504</i>
kaşımak	<i>kaşımak·I, 438;III, 267</i>
kaşınmak	<i>I, 261 kaşıtan çok kaşıtan, I, 514</i>
kaşıtmak	<i>kaşıtmak, II, 307</i>
kaşlamak	<i>kaş, germeç yapmak; kaşa vurmak· III, 299</i>
kaşlıg	<i>kaşlı· III, 239</i>
kaşuk	<i>kaşık· I, 383; III, 347 bkz> kaşık</i>
kaşuklamak	<i>kaşıklamak. III, 338, 347 bkz> kaşıklamak</i>
kaşuklanmak	<i>kaşık sahibi olmak· II, 268, 269</i>
kaşuklug	<i>kaşıklı. I, 497</i>
kat	<i>kat· I, 320; III, 27</i>
kat	<i>nezd, yan· I, 64, 320; III, 240</i>
kat	<i>"mugaylan" dikenli meyvesi; dikenli ;eylerin meyvesi; her bir a ğacın meyvesi· II, 146, 147</i>
kata	<i>kere, defa, kez, I, 321, 498; III, 218</i>
katargan	<i>her zaman geri döndüren·II, 74</i>
katarmak	<i>geri döndürmek, yöneltisinden döndürmek, çevirmek.II, 74;III, 193 bkz> kaytarmak</i>
katgı	<i>katı, sert· I, 441 bkz> katkı</i>
katgurmak	<i>gölerek katılmak· II, 188,192, 201</i>
katıg	<i>katı, sert, sıkı, kuvvetli, I, 110, 375, 472; II, 338, 354; III, 44, 219, 287, 373</i>
katıgılanmak	<i>çabalamak, uğra;mak· II, 268, 270; III, 159</i>
katıglıg	<i>soysuz, katıklı· I, 496</i>
katıglık	<i>felâket· III, 233</i>
katık	<i>katgı, herhangi bir nesneye katılan; sirke, yoğurt gibi tutmaç yemejine katılan nesne· I, 382</i>
katılğan karılğan	<i>her işe her zaman katılan, karışan· I, 520</i>
katılmak	<i>kariştirilmek; erkek kadın çiftleşmek, II, 121 bkz> karılmak, katılmak karılmak katılmak karılmak</i>
katınmak	<i>sertlemek·I, 498</i>
katınmak	<i>katar görünmek·II, 154</i>
katır	<i>katır,I, 364, 495;III, 302</i>
katırtmak	<i>döndürmek; reddetmekle emretmek·III, 430, 431</i>
katışmak	<i>katmakta yardım ve yan; etmek, II, 89</i>
kat kadrak	<i>yan, yamaç· I, 472</i>

katkı	<i>katı, I, 427 bkz> katkı ş katkı kişi; kimseye boyun eğmeyen adam· I, 427</i>
katkı	<i>(a?) ç çiyana benzer bir böcek· I, 455</i>
katlanmak	<i>meyvelenmek; dikenli ağaçlar meyvelenmek ·III, 196, 197</i>
katlış	<i>katlış; su kollarının kavşığında olan su birikintisi· I, 460</i>
katlışmak	<i>su kolları kavu;mak·I, 460</i>
katmak	<i>katmak, karıştırmak; katılaşmak, sert olmak; mihnete ve sıkıntıya düşmek, yorulmak·I, 205, 432, 440, 467;II, 295</i>
katmak karmak	<i>katmak, karıştırmak·I, 432</i>
katnatmak	<i>tekrar ettirmek·II, 349</i>
katrunmak	<i>duraklamak, çekinmek·II, 249</i>
katturmak	<i>büktürmek, katlatmak, kattırmak·II, 189, 190</i>
katun	<i>kadın, hatun, Afrasyab kızlarından olanların adı· I, 138, 376 ,410;III, 240</i>
katunlanmak	<i>hanımlanmak, han karısı şekline girmek·III, 206</i>
katurgan	<i>çok sevlİnen, çok öğünen, çok gülen· I, 516</i>
katurlug ok	<i>temreni ağıya bulaştırılmış ok, II, 284</i>
katurmak	<i>katılaştırmak·II, 74</i>
katurmak	<i>sevinmek, öğünmek, gülmek·I, 516</i>
katut	<i>katık,II, 284</i>
katut	<i>kak, yarma·II, 284</i>
katut	<i>pabuçcu çirişi·II, 284</i>
kavık	<i>kepek, darı kepeği,III, 165 bkz> kawık</i>
kavuk	<i>mesane, sidiklik; kavuk, III, 165 bkz> kawuk</i>
kavut	<i>kavut· III, 163 bkz> kagut</i>
kavuz	<i>şaraptaki çör çöp, tortu·III, 164</i>
kaw	<i>kav·III, 155</i>
kawçımak	<i>saldırmak, üstüne du;mek· III, 276 bkz> kafç ıtmak</i>
kawdınmak	<i>acınmak, şefkat göstermek, fenalıktan kurtulması yollarını aramak· II, 249 bkz> kawdunmak</i>
kawdunmak	<i>acınmak, ;efkat göstermek, fenalıktan kurtulması yollarını aramak· II, 249 bkz> kawdınmak</i>
kawık	<i>kepek, darı kepeği; kavuz· I, 221, 383; III, 165 bkz> kavık</i>
kaw kuw	<i>dikişin büzülmesi, çekilmesi, elblsenin dikilirken kırışıp büzülmesi· III, 129,155</i>
kaw kuw bolmak	<i>dikilirken büzülmek, çekil inek, kötü dikilmekten kıvrışmak·III, 129</i>
kawramak	<i>sıkmak, kavramak· II, 82 bkz>kawurmak</i>
kawrulmak	<i>kavrulmak, II, 235 bkz> kagrulmak, kagurmak, kowurmak, kugurmak, kuwurmak</i>

kawruşmak	<i>kavurmakta yardım etmek·II, 219, 220 bkz; kagruşmak</i>
kawşı	<i>ince, çatık·I, 424</i>
kawşut	<i>iki hanın, ülkelerinin baysallığı için, buluşarak barışmaları. I, 451; II, 102</i>
kawuk	<i>sidiklik, mesane; kavuk, I, 383; III, 165 bkz> kavuk</i>
kawurmaç	<i>kavrulmuş buğday·I, 493 bkz> kogurmaç, kowurmaç</i>
kawurmak	<i>kavramak, sıkmak·I, 518;II, 82 bkz> kawramak</i>
kawuşmak	<i>kavuşmak, yaklaşmak·II, 102, 103; III, 153, 188</i>
kaya	<i>kaya·I, 73;II, 7, 19, 20, 170 §yalım kaya; sarp dağın eteği·III, 19, 20</i>
kayaçuk	<i>güzel kokulu bir dağ otu· ("Safran"denen bitki olmak ihtimali vardır).III, 177</i>
kayak	<i>kaymak (yenecek)· III, 167 bkz> kanak, kıyak, konak</i>
kaya körmek	<i>uzaktan görmek·III, 219 bkz> kıya körmek· kura körmek, kuya körmek kayda nerede·I, 52, 419; III, 173 bkz> handa, kanda, kayuda</i>
kaygık	<i>kayık, I, 100; III, 175 bkz> kayguk</i>
kayguk	<i>kayık· I, 186 bkz> kaygık</i>
kaygurmak	<i>kayırmak, kaygılanmak·II, 193; III, 193, 194 bkz> kadgurmak</i>
kayıg yer	<i>yoldan sapa olan yer·III, 166</i>
kayın	<i>kardeş, hısım ve akraba· I, 32 bkz> kadın, kazın</i>
kayınmak	<i>kaynamak. III, 191 bkz> kaynamak</i>
kayıñ	<i>kayın ağacı·I, 32 bkz> kağıñ</i>
kayır	<i>kum, kaba topraklı yer·I, 158, 166; III, 165</i>
kayırlığ	<i>düz ve kaba topraklı·III, 178</i>
kayışmak	<i>birbirine acımak, birbirini kayırmak· III, 188 bkz> kaymak, kışmak</i>
kaymak	<i>meyletmek, kaymak; caymak; acımak, kayırmak, tınmak, iltifat etmek·I, 403; II, 45;III, 182, 245, 246 bkz> kayışmak, kışmak</i>
kaynamak	<i>kaynamak; karşı gelmek, kabulden çekinmek, sözünü reddetmek· I, 166, 225, 248, 390, 441;III, 191, 280, 302 bkz> kayınamak</i>
kaynatmak	<i>kaynatmak· II, 357</i>
kayrışmak	<i>bükmekte yarış etmek· III, 194, 195</i>
kaytargan	<i>daima geri döndüren, kaçıran·I, 516, 517</i>
kaytarmak	<i>yöneltisinde döndürmek, çevirmek,III, 193 bkz> katarmak</i>
kaytarmak	<i>saldırtmak,III, 429</i>
kaytışmak	<i>birbiri ardına gitmek,III, 195</i>
kayturmak	<i>kayırttırmak, yardım ettirmek· III, 193</i>
kayu	<i>hangi, hani, nice·I, 31;III, 218, 237, 367 bkz> hayu, kanu</i>
kayuda	<i>nerede, I, 99,419;III,173 bkz> handa, kanda, kayda</i>

kayuklanmak	<i>kaymaklanmak.III, 197, 198</i>
kaz	<i>kaz-I,100,104, 254, 256, 487;II,177,181, 359;III, 128, 130. 149, 332, 358, 384</i>
kaz	<i>her ağacın kabuğu- III, 151 bkz> kas, kasuk</i>
kazañku	<i>karma karışık, dolaşık (ip), III, 388</i>
kazgan	<i>sel sularının yardığı yer- I, 18 § kazgan yér; içerisinde yarlar, bataklıklar, çatlaklıklar bulunan yer- I, 439</i>
kazganç	<i>kazanç- III, 386</i>
kazganmak	<i>kazanmak- II, 249, 250</i>
kazı	<i>etlilikten insan karnındaki gırlntı ve çıkıntılar, at karnı içinden çıkan yağ- III, 223</i>
kazılmak	<i>kazılmak- II, 135</i>
kazımak	<i>kazmak ve eşmek, deşmek, kazımak- III, 264</i>
kazın	<i>kayın, dünür, hısım- I, 403 bkz> kadın,kayın</i>
kazındı toprak	<i>kazılmış toprak- I, 449</i>
kazınmak	<i>kazılmak, kazmayı iş edinmek, kazar görünmek- II, 155</i>
kazışmak	<i>kazmakta yardım ve yarı; etmek, II, 100</i>
kazılmak	<i>kazılmak, çukurlar yapılmak,II, 251</i>
kazmak	<i>kazmak, at hafarılanarak ve çamışlanarak ayağıyle yerl kazmak, kazılmak-II,10, 59</i>
kazñuk	<i>kazık,III, 383 bkz> kazuñuk</i>
kazturmak	<i>kazdırmak-II, 190</i>
kazuk	<i>kazılmış-I, 382 § kazuk arık; kazılmış ark-I, 382</i>
kazuñuk	<i>kazık-III, 383 bkz> kazñuk</i>
kebeli	<i>ışık etrafında geceleri uçan kelebek, pervane, evelek-I, 448</i>
kebez	<i>pamuk,I, 293, 303, 510 bkz> kepez</i>
kebezlig	<i>pamuklu, pamuk sahibi-I, 507</i>
kebezlik	<i>pamukluk, pamuk biten yer-I, 507</i>
kebimek	<i>bazı yerleri kurumak-III, 257 bkz> kepimek</i>
kebit	<i>dükkân, magaza, içkl içllen yer, meyhane,I, 357 bkz> kepit</i>
kebitmek	<i>kurutmak-II, 298 bkz> kepitmek</i>
keçe	<i>keçe,III, 219</i>
keçe	<i>karpuz ve hıyara ben2er şeylerin taşındığı sele ve sepet-III, 220</i>
keçi	<i>keçi,III, 219 bkz> eçkü</i>
keçik	<i>köprü, geçit,I, 390;III, 191 bkz> keçiş</i>
keçilmek	<i>geçilmek- II, 136</i>
keçiş	<i>geçit, ırmağın, derenin geçidi, I, 369 bkz> keçik</i>

keçişmek	<i>geçmekte yardım ve yarış etmek, II, 93</i>
keçitmek	<i>geçirtmek· II, 300</i>
keçmek	<i>geçmek, ölmek· I, 44, 79, 80, 82, 94, 245, 451;II, 5, 6, 87, 164, 225; III, 5, 9, 33, 85, 121, 288</i>
keçrümsinmek	<i>geçer görünmek· II, 261</i>
keçrüşmek	<i>birbirini geçmek, geçirmekte yardım etmek· II, 222, 225, 257</i>
keçsemek	<i>geçmek istemek·I, 155</i>
keçsetmek	<i>geçmek umudunda bulundurmak· II, 336</i>
keçtürmek	<i>geçtirmek II, 194</i>
keçünmek	<i>geçer görünmek· II, 156</i>
keçürgen	<i>her zaman başaran·II, 521, 522</i>
keşürgen	<i>çok bağışlayan·I, 521</i>
keçürmek	<i>evirip çevirmek, başarmak; bağı;lamak,I, 47</i>
keçürsemek	<i>geçirmek istemek·III, 247</i>
keçürtmek	<i>geçirtmek.III, 431, 432</i>
ked	<i>bir şeyi anlatmakta obartma ve pekitme istenirse kullanılan edat·I, 321 bkz> ked, key</i>
kedkirmek	<i>hayvan çamışlık etmek, üstüne yük vurduramaz olmak·II, 196</i>
kedrim et	<i>derisi yüzülmüş et· I, 485</i>
kedük	<i>tulganın altına giyilen tüyden yapılmış takke·I, 390</i>
kedük	<i>yağmurluk·I, 508 bkz> kedük</i>
kedüklüg	<i>yağmurluk sahibi·I, 509</i>
kedüklük kidiz	<i>yağmurluk yapmak için ayrılmış, hazırlanmış keçe·I, 508</i>
ked	<i>obartma, pekitme bildiren bir edat·I, 322 bkz> ked, key</i>
kedgü	<i>giyilecek nesne,I, 430</i>
kedilmek	<i>giyilmek·II, 136</i>
kedindi ton	<i>çok giyilen elbise I, 449</i>
kedirmek	<i>hayvan derisi yüzmek, bir hayvanı kakaç (pastırma) yapmak· II, 76</i>
kedlemek	<i>çabalamak. III, 299, 300</i>
kedmek	<i>giymek·I, 12, 394;II, 296;III, 20, 156, 441 bkz> ketmek</i>
kedrilmek	<i>et soyulup kurutulmak, kakaç (pastırma) yapılmak· II, 237</i>
kedrişmek	<i>et soyup kurutmakta yardım etmek, II, 222</i>
kedrülmek	<i>giyilmek· II, 237</i>
kedrüşmek	<i>birbirine giydirmek, II. 222</i>
kedük	<i>kepenek, yağmurluk; elbise, giyecek, I, 390;III, 38 bkz> kedük</i>

kedüklüg	<i>kepeneği olan kimse-III, 256</i>
kedürmek	<i>giydirmek-II, 76, 161</i>
kedürsemek	<i>giydirmek istemek III, 332</i>
kedüt	<i>çamaçır, giyecek, gelin ve güveyin hısımlarına armağan olarak giydirildikleri elbise- I, 12, 357</i>
kefeñ	<i>zahire armağanı- III, 385 bkz> keşeng</i>
kefgek	<i>peltek, kekeme kimse- II, 289</i>
kefremek	<i>gevşemek, I, 103 bkz> kewremek, köwremek, küfremek</i>
kefşeñ	<i>harman temizlendikten sbnra gelen kimseye verilen zahire armağan ı. III, 385 bkz> kefeñ</i>
kegirmek	<i>geçirmek- II, 84</i>
kek	<i>kin, hınç, öç; sıkıntı, zahmet, mihnet I, 44, 230, 479;II, 283 bkz> kekmek, kekmen</i>
keklig	<i>kinli, hınçlı-II, 283</i>
keklik	<i>keklik-I, 479</i>
kekmek er	<i>tecrübeli adam-I, 479 bkz> kek, kekmen</i>
kekmen	<i>başından geçen sıkıntı ve zahmetlerle pişmiş, pekleşmiş adam.I, 480 bkz> kek, kekmek</i>
kekre	<i>develerin yediği acı bir ot-I, 422</i>
kektesmek	<i>hınçlaşmak, kin bağlaşmak-II, 222</i>
kekük	<i>seksek kuşu; kemiği büyü ve tılsım için kullanılır- II. 287</i>
keküş	<i>;işlik için sürülen bir ilâç, aks ırgan otu; "Saponaria" veya "Veratrum album"-I, 407</i>
keldeçi	<i>gelici, gelen-I, 24</i>
keldügi	<i>geli;i.I, 36;II, 42</i>
keldürmek	<i>getirmek.I, 20, 71, 93, 94. 97, 251, 340;II, 195; III, 144 bkz> keltürmek</i>
keleşü	<i>söz- I, 445</i>
kelegen	<i>gelen- I, 24</i>
kelegü	<i>tarla sıçanı soyundan bir hayvancık, geleni- I, 448</i>
kelep	<i>Türk yaylalarında biten bir ot; davarı çabuk semirtir.I, 353</i>
keleplenmek	<i>bir yer "kelep" otuna sahip olmak- 11. 269</i>
keler	<i>keler, kertenkelelerin genel adı-I, 364</i>
kelesi	<i>gelme zamanı-II, 69</i>
kelgelimet	<i>gelmek için-I, 144, 325</i>
kelgin	<i>büyük ırmakların veya denizlerin taşar gibi kabarması, med-I, 443</i>
kelgirmek	<i>gele yazmak, gelmek istemek,II, 196</i>
kelgü	<i>gelme zamanı, geliş, gelecek-I, 119; II, 68</i>
kelgüçi	<i>gelici, gelen-II, 54</i>

kelgölük	<i>gelmeye hak kazanmış (kimse).I, 25</i>
kelig	<i>gelecek, geleceği.I, 26;II, 41, 52, 58, 172;III, 160</i>
keligli	<i>gelmek üzere olan-I, 25;II, 58</i>
keligsek	<i>gelmeye istekli olan;II, 55</i>
keligsemek	<i>gelmek istemek-III, 285, 335 bkz> kelsemek</i>
kelimsenmek	<i>gelir görünmek.II, 259</i>
kelin	<i>gelin-I, 404;III, 12, 242</i>
keliş	<i>geliş.I, 370</i>
keliş barış	<i>geliş gidiş.I, 370</i>
kelişlig barışlig ew	<i>konuk odası,I, 370</i>
kelişmek	<i>gelişmek.II, 110</i>
kelişmek barışmak	<i>birbirine gelip gitmek· II, 110</i>
kelmek	<i>gelmek,I, 20, 24, 26, 35, 36, 37, 53, 76, 77, 82, 87, 88. 93, 97,108, 125, 126, 129, 130, 132, 136, 165, 212, 219, 226, 315, 319, 323, 325, 328, 334, 339, 350, 387, 391, 403. 409, 417, 441, 442, 445, 462, 463, 468;II, 25, 26, 35, 38, 41, 43, 46. 59, 60, 6</i>
kelñiz	<i>sel I, 343</i>
kelñizleyü	<i>sel gibi.I, 343</i>
kelsemek	<i>gelmek istemek, gelsemek-III, 285 bkz> keligsemek</i>
keltürmek	<i>getirtmek-II, 195 bkz> keldürmek</i>
kem	<i>hastalık-I, 338;II, 363</i>
kemdük söñük	<i>sıyrılmış, eti yenmiş kemik. I, 480</i>
kemek	<i>pamuktan yapılmış çubuklu ve nakışlı bir dokuma; bundan bürgü yapılır, Kıpçaklar yağmurluk yaparlar-I, 392</i>
kemí	<i>gemi-I, 179; III, 235 bkz> kimi</i>
kem(i)şmek	<i>saldırmak, çıkarmak, atmak, sürmek; bir şeyi çıkarıp atmak-I, 309, 441, 472; II, 112, 115</i>
kemlemek	<i>kötülemek, hasta olmak,III, 301 bkz> kemlenmek</i>
kemlenmek	<i>hastalanmak· I, 338; II, 253 bkz> kemlemek</i>
kemletmek	<i>sıkıntı veya zarar vermek, kötületmek, hasta etmek· II, 348, 349, 363</i>
kemrüşmek	<i>kemirşmek, kemirmekte yarış etmek· II, 224</i>
kemürmek	<i>kemirmek. II, 85, 86</i>
ken	<i>dogu ülkelerinde her şehre verilen bir addır· I, 339 bkz> kend, kent</i>
kenç	<i>genç, çocuk; her hayvanın küçüğü· I, 169, 278; II, 304, 307; III, 181, 270, 438</i>
Kençeklenmek	<i>Kençek kılığına girmek, Kençekleşmek II, 277</i>
kençliyü	<i>hanların düğünlerinde veya bayramlarda yağma edilmek üzere yapılan sofra· III, 438</i>
kend	<i>şehir; kale-I, 22, 178, 236, 248, 302, 339, 343, 344; III, 150 bkz> ken, kent kendü</i>

kendi	, zat, nefis, kendisi. I, 127, 419; III, 29
kendük	küp gibi topraktan yapılan büyükçe bir kap, küp-I, 480;II, 129
kenpe	bir ot adı-I, 416
kent	şehir-III, 34 bkz> ken, kend
kenzi	kırmızı, sarı, ye;il gibi birtakım renkleri bulunan bir Çin dokuması-I, 422
keñemek	danışmak, görüşmek, tedbir etmek- III, 396
keñes	sığ, az, kolay, hafif-III, 364
keñeş	işlerde danışma, görüşme, düşünme,tedbir-III, 365
keñeşlik	danışıklı, tedbirli,I, 232;III, 358
keñeşmek	kar;ılıklı danı;mak, tedbir etmek- III, 393, 394
keñeşsiz	danışksız, tedbirsiz-I, 232
kerigirsimek	dlbi yanmak, dıbl yanarak koku yükselmek-III, 409
kepek	unda ve başta bulunan kepek,I, 390; II, 310; III, 93, 101
kepeklig	kepeği olan,I, 508
kepeklik	kepek konan yer-I, 508, 510
kepek yincü	küçük inci-I, 390
kepez	pamuk-I, 293, 303, 510 bkz> kebez
kepimek	bazı yerleri kurumak, III, 257 bkz>kebimek
kepit	dükkân, mağaza, meyhane-I, 357 bkz> kebit
kepitmek	kurutmak-II, 298 bkz> kebltmek
keregü	çadır; kışlık ev,I, 404, 447, 448
keregülenmek	çadırlanmak, çadır edinmek, çadıra girmek-III, 205
kerek	gerek, olmalı, yaraşır, lâzım, ihtiyaç, gerekli. 1. 126, 152, 163, 391;III, 44, 216, 371
kereklemek	yokluğu dolayısıyla aramak, araştırmak, III, 341
kereklig	gerekli- I, 509
kerem	izbe- I, 398
kerey	saç tıra; eden ustura,III,174 bkz> yüligü
kergemek	yaraşmak- I, 362
kergük	koyunun içerisinde, kırkbayır ile beraber bulunan şirden gibi ;ey- II, 289
kerik	geniş- I, 94
kerilgen	her zaman gerilen, gerinen, esniyen- I, 523 kerilmek gerllmek, gerinmek, esnemek- I, 119; II, 136 kerim duvarlara örtülen, kaplanan dokuma nesneler.I, 398
keriş	üstüne çıkılabilen dağ tepesi-I, 370
keriş	atin karnı, sırtı-I, 370

keriş	<i>savaşta dayanma, I, 370</i>
keriş	<i>kavga, çeki; I, 370</i>
kerişmek	<i>uğraşmak, kavga etmek, çekişmek I, 370; II, 99, 115</i>
kerişmek	<i>germekte yardım ve yarış etmek II, 98</i>
keritmek	<i>havlatmak, ürdürmek II, 305</i>
kerjü	<i>tüfekte atılan yuvarlak taneler, III, 441</i>
kerki	<i>dülger keseri, keser I, 430</i>
kermek	<i>germek, çekip uzatmak; kapatmak; ürümek, havlamak II, 8; III, 39</i>
kerpiç	<i>kerpiç I, 455; III, 119 § pışık kerpiç</i>
kerşegü at	<i>kürek kemiğinin altında yağırlı bulunan at I, 491</i>
kertik	<i>ekmek ve ekmeğe benzer şeylerin sayısını bilmek için bir ağaçta yapılan kertik, çetele I, 478 bkz></i>
kertük	<i>kertilme kenilmek; (insanlar için) horlanmak I, 160; II, 236</i>
kertişmek	<i>kenmekte yardım ve yarış etmek II, 222</i>
kertmek	<i>kertmek (köleyi yola getirmek için söylenir) III, 427</i>
kertük	<i>ağaçta açılan kertik I, 478 bkz> kertik</i>
kertük kemrük	<i>kesik, gedik I, 478</i>
kertürmek	<i>gerdirmek, serdirmek II, 194</i>
kerü	<i>geri,..... den ise I, 205, 361; II, 133 bkz>karu</i>
kes	<i>parça I, 329 bkz> kesek</i>
kes	<i>kesek, abdest bozduktan sonra bununla temizlenilir I, 329</i>
kesek	<i>kesik, parça I, 14, 391 bkz; kes</i>
kesgü	<i>kesecek nesne I, 13</i>
kesgük	<i>halka, köpeğin boynuna geçirilen halka, tasma II, 289</i>
kesilgen	<i>her zaman kesilen I, 523</i>
kesilmek	<i>kesilmek I, 339; II, 136, 137</i>
kesinmek	<i>kesinmek II, 157</i>
kesişmek	<i>kesmekte yardım ve yarış etmek II, 101</i>
keslemek	<i>kesikle koğmak III, 300</i>
keslinçü	<i>sarı keler, III, 242</i>
keslinmek	<i>kesilmek I, 352; II, 253</i>
keslişmek	<i>kesilip ayrılmak II, 224</i>
kesme	<i>enli ok 100^01^ I, 434</i>
kesme	<i>kakül, zülûf, perçem I, II, 233, 434</i>

kesmek	<i>kesmek· I.11 13, 14. 434; II. 11</i>
kesmelenmek	<i>zülüflenmek, kâküllenmek· III, 203</i>
kestem	<i>geceleyin davetsiz gelen adamlara verilen içki ziyafeti· I, 485</i>
kester	<i>saksı· I, 457</i>
kestürmek	<i>kestirmek· II, 195</i>
kesürgü	<i>dağarcık, kap·I, 358, 490; 111. 48</i>
keten	<i>zahmet, sıkıntı·I, 404</i>
ketişmek	<i>ayrılmak, ayrışmak·II, 89, 90</i>
ketki at	<i>sırtı dar, yanları geniş at·I, 430</i>
ketmek	<i>giymek·II, 296 bkz> kedmek</i>
ketmen	<i>yeri kazmak için kullanılan aygıt·I, 444</i>
ketü	<i>çolak·III, 219</i>
ketüt	<i>ekşi suratlı, buruşuk yüzlü· II, 284</i>
kewçi	<i>Uygur ellerine kadar Kâşgaristan'da kullanılan 10 rıtlık bir hububat ölççeği· I, 417</i>
keweg	<i>burundaki kıkırdak·I, 391</i>
kewel	<i>at yürüyüşlü, küheylan at, soylu at· I, 395; II, 133</i>
kewelmek	<i>gevşemek, zayıflamak·I, 397 bkz> kewllmek</i>
kewgin aş	<i>doyurmayan aş·I, 443 bkz> çiwgin</i>
kewilmek	<i>gevşemek, zayıflamak·II, 131, 137, 138 bkz> kewelmek</i>
kewli	<i>ırmak ağzı, III, 442</i>
kewmek	<i>gevelemek, gevme; gevşetmek· II,16; III, 288</i>
kewrek	<i>gevrek, yunnu;ak (bitki)· I, 479</i>
kewremek	<i>zayıflamak; gevşemek· III, 41, 282 bkz> kefrelemek, köwremek, kilfremek</i>
kewretmek	<i>gevşetmek· II, 334, 335</i>
kewrik	<i>gürgen ağacı· I, 479</i>
kewşek	<i>gevşek, yumuşak. I, 479 bkz> küwşek ş kewşek etmek; bir çeşit ekmek· III, 287</i>
kewşemek	<i>geviş getirmek; gevşemek, III, 287</i>
kewşengen	<i>çok geviş getiren· II, 256</i>
kewşenmek	<i>geviş getirmek· II, 252, 255</i>
kewşeşmek	<i>birbirini görerek geviş getirmek·II, 351</i>
kewşetmek	<i>gevşetmek, yurnuşatmak; geviş getirtmek· II, 338</i>
kewtürmek	<i>gevşetmek·II, 195</i>
kewürken	<i>dağ soğanı· I, 525 bkz> kümürgen, kümürken, küwürken</i>

key	<i>pek, gâyet, sağlam· I, 459 bkz> ked, ked</i>
keyik	<i>geyik, yaban hayvanı, aslında yabanî olan her şey, eti yenen hayvanlardan ceylân, sığın, dağ keçisi gibi hayvanlar, yabanî (vahşî) -evcil (ehlî) karşıtı-, av hayvanı ve av, I, 26,155,157, 171, 206, 224, 228, 263, 295, 306, 311, 421; 11, 8, 10, 16, 120, 14</i>
keyik	<i>maymun yapılı (insanlar için)·III, 168</i>
keyik söğüt	<i>yaban sogüdü·III, 168</i>
keylig	<i>maynıun·III, 175</i>
keylig kişi	<i>şaşkın veya yabanş gibi iki tarafına bakarak yürüyen adam. III, 175</i>
keyük	<i>kebe ve kepenek gibi ;eyler· III, 168</i>
kez	<i>gez· I, 326; III, 106, 318</i>
kez	<i>süt ve un gibi şeylerin tencere dibinde yapışıp kalan parçaları. I, 327</i>
kez	<i>ipekli bir Çin kumaşı· I, 327</i>
kezgermek	<i>gezlenmek, geze getirmek· II, 196; III, 106</i>
kezik	<i>gezek; sıtma, nöbet, işte nöbet· I, 391</i>
kezik	<i>cesaret · I, 391</i>
kezişmek	<i>gezmekte yarışmak· II, 100</i>
kezitmek	<i>gezdirmek· II, 306</i>
kezlemek	<i>gezlemek, gezini düzeltmek, temizlemek. III, 300, 318 ·</i>
kezlenmek	<i>gezlenmek; dibi tutmak, II, 252,253</i>
kezleşmek	<i>gezlemekte yardım ve yarış etmek·II, 224</i>
kezletmek	<i>gezletmek· II, 348</i>
keziklik	<i>küçük kadın bıçağı, kadınlar üst elbiselerine takarlar· I, 478</i>
kezmek	<i>gezmek, dolaşmak· II, 10</i>
kéç	<i>geç (vakit)·I, 294;III, 121</i>
kéçe	<i>gece, III, 219</i>
kéçilmek	<i>geciktirilmek. III, 195</i>
kéçitmek	<i>geciktirmek·II, 300</i>
kéçmek	<i>gecikmek·III, 180, 183</i>
kéçürmek	<i>geciktirmek· III, 187</i>
kéñütmek	<i>genişletmek, II, 326</i>
kétermek	<i>§1(161-1116^ III, 164</i>
kı	<i>nida "ya"sı yerine; çağırma edatı·III, 212</i>
kı	<i>hısımlık bildiren isimler sonuna gelerek acı ıma ve sevmeye anlatan bir edat·III, 212</i>
kıçı	<i>hardal· III, 238</i>

kıçılmak	<i>gıdıklamak· III, 323, 329</i>
kıçurmak	<i>kınamak, ayıplamak; başkasının kaygısından ferah duymak· III, 187</i>
kıdışmak	<i>kenar dilmekte yardım etmek, değirmi bir şeyin kenarını dikmekte yardım etmek·II, 93 ,94</i>
kıdıtmak	<i>kenar dikilmek, kıyılmak·II, 301</i>
kıdıg	<i>kıyı, yan, kenar 1. 375, 496</i>
kıdıglamak	<i>kıyı dikmek, kıyılamak·III, 336</i>
kıdıglanmak	<i>kıyılanmak, kenarlanmak·II, 268</i>
Kıpçaklamak	<i>Kıpçak boyundan saymak· Kıpçak boyuna nispet etmek·III, 351</i>
Kıpçaklanmak	<i>Kıpçak kılığına girmek· II, 279 bkz> Kıpçaklanmak</i>
kıftu	<i>makas, kırkı. I, 416</i>
kıftulamak	<i>sındı ile kırmak, kırpmak·III, 352</i>
kıg	<i>topragı kabartmakta kullanılan gübre·III, 129</i>
kıglatmak	<i>fışkı ile gübreletmek; (at) sıçırtmak, tersletmek·II, 348</i>
kıkı	<i>gürültü·III, 227 bkz> urı kıkı</i>
kık(ı)rmak	<i>yüksek sesle çağırmak, bağlamak, haykırmak·I, 441, 442;II, 83</i>
kıkrışmak	<i>çağırışmak, bağrışmak·II, 220</i>
kıl	<i>kıl (insanda ve hayvanda)·I, 337</i>
kıldruk	<i>buğday vb· başaklarındaki kılçık·III, 417</i>
kılğan	<i>çok kılan, çok yapan· I, 470</i>
kılgu	<i>kılı;, yapış, kılğı· I, 494</i>
kılıç	<i>kılıç·I, 183, 321, 339, 359, 397, 417;II, 116, 129, 147, 197, 246, 281, 308. 344, 356; III, 70, 77, 135, 169. 268. 277, 296, 373, 437</i>
kılıçlamak	<i>kılıçlamak, kılıç ile çalmak ve vurmak·III, 331, 346</i>
kılıçlanmak	<i>kılıç sahibi olınmak· II, 267</i>
kılıg	<i>kılış, yapış· II, 40</i>
kılık	<i>huy, gıdi· I, 383; II, 230 bkz> kılık</i>
kılınç	<i>iç, amel, ahlâk, nninez, huy, fena huy,kad ın naz ve kırışması· II, 156;III, 374</i>
kılınçlanmak	<i>nazlanmak (kadın), kırışmak· III, 374</i>
kılınmak	<i>tavır takınmak (kadın), nazlanmak; yapılmak, kılınmak, işlenmek I, 64, 394, 508; II, 156; III, 20</i>
kılışmak	<i>yapmakta yardım ve yarış etmek· II, 109</i>
kılide	<i>gerdanlık· I, 432 bkz> bakan</i>
kılık	<i>huy, gidiş· I, 383 bkz> kılık</i>
kıl kudruk	<i>kıl kuyruk; ördeğe benzer bir kuş· I 337</i>

kıl kuş	ördeğe benzer bir kuş, I, 337
kılma	yapma, yapı:, I, 150;III, 213
kılmak	kılmak, yapmak, etmek, eylemek, olmak· I, 36, 39. 44.74,113,114,141.171, 237. 263, 274, 321, 330, 342, 349. 350. 367. 371, 374, 376, 393, 399, 459, 462; 11. 25;III, 17, 122, 133, 159, 179, 213, 216, 224, 234, 239, 381, 432, 449 bkz> kamak
kılmış	yaptığı, I, 205, 221, 253, 407
kıltık	başta bulunan kepek, konak·I, 475
kılturmak	yaptırmak·II, 191
kımız	kımız·I, 365;II, 12; III, 197
kımız almıla	ekşi elma·I, 366
kımızlanmak	kımız sahibi olmak,II, 268
kın	kın, bıçak ve kılıç kını, kılıf·I, 183, 339, 359, 397; II, 246; I1I, 140
kınamak	işkence etmek, cezalandırmak; bir şeye kın yapmak· III, 273
kınatmak	işkence yaptırmak, cezalandırmak· II, 313
kınışmak	istekle işe koyulmak, II, 113
kınlamak	kın yapmak·III, 299
kıñır	kızgın, şiddetli·I, 170, 183, 359
kıñır	aşı, yan bakış· III, 363 bkz> kıñru
kıñrak	et ve hamur kesilen satıra benzer büyük bıçak· III, 382
kıñru	yan, şaşı· III, 23 bkz> kıñır
kır	kır, basık dağ, açık yer· I, 94, 324; III, 39
kır	su bendi, §61-1116^I, 324
kır	kır rengi·I, 324
kıragu	kırağı·I, 446
kırbas er	başında saç olmayan adam·I, 459
kırçalmak	değmek, değip sıyırmak·II, 234
kırçamak	amacın kenarına dokunmak, silip geçmek·III, 276
kırçatmak	sıyırtmak, yaralamak, amacı delip geçmek·II, 328, 329
kırgag	bey ve hanın eli altındakilere kızması ve kakıması·II, 288
kırgag	elbisenin yanı, kenarı·II, 288
kırgamak	kakımak, birine kızıp ondan yüz çevirmek, birine kızıp uzaklaştırmak (yalnız yapan insan olduğu zaman söylenir)·II, 288; III, 290 bkz> alkamak, kargamak, kargamak arkamak (Tanrı için), kızgamak
kırğaşmak	birbirinin tarafını dilemek·II, 220
kırgatmak	koğulamak, kızarak yüz çevirtmek· II, 338, 339

kırgıl	<i>kırçıl,I, 483</i>
kırguy	<i>atmaca-II, 95;III, 241 bkz> karguy, karkuy, kırkuy</i>
kırılmak	<i>kabuğu soyulmak; malı alınmak, yoksullaşmak; kar kürünmek II, 134</i>
kırındı	<i>her şeyin kınntısı, kazıntısı, soyuntu su-I, 449</i>
kırınmak	<i>soyar veya kazır görünmek-II, 155</i>
kırışmak	<i>kazımakta ve sıyırmakta yardım ve yarış etmek-II, 98</i>
kırk	<i>sayıda kırk,I, 349;II, 331</i>
kırkılmak	<i>kırkılmak I, 236</i>
kırkın	<i>cariye-II, 110 bkz> xız kırnak, kız</i>
kırkışmak	<i>kırkmakta yardım etmek-II, 221</i>
kırklum	<i>dolusu bir kile edip orancıların kullandıkları bir ölçüğe verilen sıfat,III, 418</i>
kırkmak	<i>kırkmak- III, 422</i>
kırkuy	<i>atmaca- III, 241 bkz> karguy, karkuy, kırgüy</i>
kırlamak	<i>kazmak, yerde çukurlar açmak- III, 298, 299</i>
kırlanmak	<i>kırılma;mak, kıraçlaşmak, yerde çatlaklar ve hendekler meydana gelmek- II, 251</i>
kırlatmak	<i>kıyı, kenar yaptırmak- II, 347</i>
kırma	<i>söbü (mahrut) şey- I, 433 § kırma topık; herhangi söbü (mahrut) topaç- I, 434</i>
kırmak	<i>kazımak, bir şeyi kökünden çıkarmak; kırmak, II, 7. 24, 401, 406</i>
kırnak	<i>cariye-I, 473 bkz> xız, kırkın, kız</i>
kırt	<i>kısa,I, 342 § kırt ot; kısa ot-I, 342</i>
kırtış	<i>yüz rengi; yüz-I, 460 § yer kırtışı; yeryüzü. 1. 461</i>
kırtışlamak	<i>kazımak-III, 350</i>
kırtışlanmak	<i>güzelleşmek, güzelliği artmak- II, 272</i>
kırtışlıg	<i>yüzlü-I, 461</i>
kırt kişi	<i>kötü huylu ve plnti adam-I, 342</i>
kırtlamak	<i>kötü huylu saymak, yarayı iyi etmek-III, 445 bkz> kartamak, kartanmak</i>
kırturmak	<i>kazıtmak, sıyırtmak,II, 190</i>
kırık	<i>sakat-I, 382 § kırık adak; topal-I, 382 § kırık er; çolak-I, 382</i>
kırık adak	<i>topal-I, 382</i>
kırık er çolak,I, 382	
kır yagı	<i>gizli düşman-I, 324</i>
kısğa	<i>kısa-II, 11</i>
kısğaç	<i>kısğaç-I, 455</i>

kısganmak	<i>kıskanmak; pintilik etmek, kısmırlanmak·II, 250 bkz> kısrıkanmak</i>
kısıg	<i>kısı, hapis, sıkıntı·I, 376</i>
kısıglamak	<i>itelemek, itmek, avurduna vurmak·III, 336 bkz> kasıglamak</i>
kısılmak	<i>kısılmak, arada kalmak·II, 135</i>
kısınmak	<i>kısmakcimrilik etmek; sidiği tutulmak· II, 155</i>
kısır	<i>kısır, doğurmayan insan veya dört ayaklı hayvan; kısrak· I, 236, 364; III, 88</i>
kısır bolmak	<i>(kısraktan başka hayvan) kısır kalmak· III, 88 bkz> yozamak kısrıkanmak</i>
kısırganmak	<i>, yedirmekten çekinmek· II, 263, 264 bkz> kısganmak</i>
kıslınmak	<i>kısılmak, araya sıkışmak II, 251</i>
kısmak	<i>kısaltmak, daha kısa yapmak, kısarak çalmak; kıstırmak· II, 11</i>
kısmak	<i>üzenginin iki yanında bulunan kayış,ilmikli ip, kement· I, 474; II, 219</i>
kısrak	<i>kısrak·I, 203, 207, 364, 474, 491, 500; II,96</i>
kısraklanmak	<i>kısrak sahibi olmak·II, 275, 279</i>
kısrüşmak	<i>kısmakta yardım etmek,II, 219</i>
kıstaşmak	<i>titreşmek, sıdılaşmak. II, 221, 222 bkz> kasnamak, kasnatmak</i>
kısturmak	<i>kıstırmak, işkence ile cezalandırmak; kısalmasını emretmek, azalmasını em-retmek· II, 190, 191</i>
kısurmak	<i>kısaltmak II, 78</i>
kış	<i>kış·I, 13, 22, 82, 170, 332;II, 26, 54, 97, 204; III, 159, 278</i>
kışlag	<i>kışlak, kışlanacak yer,I, 13, 464; III, 88</i>
kışlaglanmak	<i>kışlak edinmek, kışlamak· II, 273</i>
kışlamak	<i>kışlamak;III, 299</i>
kışlatmak	<i>kışlatmak, bir şeyi üzerine alıp saklamak.II, 348</i>
kışlık	<i>kışlık, kış için hazırlanmış şey·I, 474</i>
kışmak	<i>meyletmek, kaymak·III, 182 bkz> kayışmak, kaymak</i>
kiw	<i>devlet, kut, baht·I, 301, 332 bkz> kuw</i>
kiwal	<i>çekme, düzgün· I, 412 § kiwal burun; çekme burun·I, 412</i>
Kıwçaklanmak	<i>Kıpçak kılığına girmek, II, 276 bkz> Kıpçaklanmak</i>
-kiya	<i>küçültme eki· III, 170, 359 bkz> -gine, -kiye</i>
kiyak	<i>et suyu yağı, tereyağı, kaymak, III, 32 bkz> kanak, kayak, konak</i>
kiya көrmek	<i>yan bakmak, arkaya bakmak, I, 369 bkz> kaya көrmek, kura көrmek, kuya kärmek</i>
kıyık	<i>cayma, caymak; iğrilik, iğri olan, sözde durmama, sözde durmayan· I, 70; III, 167 k iyılmak inmek; geçmek; ağaç iğrilemesine</i>
kıyılmak	<i>sözden dönülmek· III, 190</i>

kıyım	<i>düşman gelmesi yüzünden bir vilâyet halkının korku ve dehşete düşmesi- III, 168</i>
kıyışmak	<i>ıgırlımesine ağaç kesmekte yardım ve yardı etmek-III, 189</i>
kıyma	<i>kıyılmış,III, 173 § kıyma ügre hamuru serçe dili gibi ıgri kesilen bir çeşit eriştell, 173</i>
kıymaç	<i>Çiğiller'in giydiği tiftikten yapılan beyaz başlık. III, 175</i>
kıymak	<i>sözden dönmek; kıymak, eğrilemesine doğramak- III, 246</i>
kıyturmak	<i>ıgırlımesine kestirmek- III, 193</i>
kız	<i>kız, kız çocuk; carıye; pahalı nesne- I, 7, 236, 280, 291, 299, 312, 326, 382, 412, 442, 474, 496;II,10. 25, 94, 96,109, 182. 220, 272, 276, 277, 304, 340;III, 120, 137, 170, 203, 218, 259, 260, 265, 272, 289, 301, 328, 338, 371, 380, 408, 411, 450 bkz></i>
kızamak	<i>kızlık bozmak, III, 265</i>
kızarmak	<i>kızarmak- II, 77, 163 bkz> kızıl ermek</i>
kızartmak	<i>kızartmak- III, 431</i>
kızgamak	<i>(kul) kızıp uzaklaştırmak, kakımak- III,290 bkz> alkamak, kargamak, kargamak arkamak, kırgamak</i>
kızgul at	<i>boz ile kır arasında olan at- I, 483</i>
kızgurmak	<i>işkenceye koymak, cezasını çektirmek, cezalandırmak. II, 194, 200</i>
kızgut	<i>ceza, işkence, başkaları görerek çekinmeleri için yapılan ceza ve işkence-I, 451</i>
kızgutlanmak	<i>suçunun cezasını görerek rüsva olduğundan bir işten çekinmek. II, 271</i>
kızıl	<i>kızıl, kızıl renk, kırmızı- I, 40, 60, 362, 394, 395; II, 133; III, 20, 162, 183, 219, 325, 363</i>
kızıl ermek	<i>kızarmak- II, 163 bkz> kızarmak</i>
kızılmak	<i>yaptığı suça bir daha dönmek üzere ceza görmek, nedamet etmek, kıyılmak. II, 135, 200</i>
kız kırkın	<i>carıye- I, 326</i>
kız kişi	<i>pinti kişi, I, 326</i>
kız kuş	<i>insan üzerine düşecek gibi alçaktan uçan ve tüylerinin rengi bukaletmuna benzeyip aç ılınca renkten renge giren bir kuş, I, 326, 332</i>
kızlamuk	<i>kızamık, I, 528</i>
kızlanmak	<i>pahalı bulmak, II, 251; III, 198, 199</i>
kızlanmak	<i>kız edinmek, kız çocuk sahibi olmak- II, 251, 254; III, 198</i>
kızlaşmak	<i>bahse bir kız (carıye) koymak II, 221</i>
kızumak	<i>pahalılanmak, fiyatı yükselmek. III, 265</i>
kibe	<i>az zaman, kısa zaman- III, 217 bkz> büte</i>
kibe bolmak	<i>az zaman geçmek, III, 217</i>
kiçik	<i>küçük, küçüklük-I, 227, 390;II, 29, 95, 268;III, 87, 175 bkz> küçük</i>
kiçiklemek	<i>küçük saymak, III, 341</i>
kiçimek	<i>kaşınmak, gidişmek. III, 259</i>

kiçinmek	<i>orospu olmak, gidişmek, ka;ınmak·II, 156</i>
kiçitmek	<i>kaşıtmak· II, 300</i>
kiçük	<i>küçük· I, 93 bkz> küçük</i>
kid	<i>arka, äon, sonra· I, 200, 225; II, 142; III, 14 bkz> kid</i>
kid	<i>arka, son, sonra· II, 25 bkz> kid</i>
kidiz	<i>keçe, Türkmenler'in çadır örtüleri ve göç zamanı bürgüleri gibi· I, 316, 366, 508; II, 96, 304;III, 262, 329 bkz> kiwiz, küwüz</i>
kidizgek	<i>tazeliği gidip keçeleşmiş (kavun için)· II, 290</i>
kidizlig	<i>keçe sahibi olan·I, 507</i>
kidzlik yüng	<i>keçe yapmak için hazırlanan yün·I, 507</i>
kikçtirmek	<i>iki kişiyi birbirine kışkırtmak, sürttürmek II, 195, 196</i>
kikmek	<i>bilemek, bir şeyi bir şey üzerine sürtmek· II, 293</i>
kikrülme	<i>sokulmak, II, 237</i>
kım	<i>kim·I, 125, 192, 200, 325, 338, 353, 362, 371. 377, 425, 440, 506;II, 118. 274, 284;III, 22, 106, 123, 141, 239. 251. 288</i>
kimi	<i>gemi· III, 235 bkz> kemi</i>
kimişke	<i>Kaşgar'da çıkan nakışlı bir keçe· I, 490</i>
kimsen	<i>başlıklar ve kavukları süslemek için kullanılan aitin kırıntıları· I, 437</i>
kimünçe	<i>sivri sinek· III, 358 bkz> kümiçe</i>
kirig	<i>geniş· III, 358</i>
kiñitme	<i>genişletmek· III, 396</i>
kiñrüne	<i>genişlemek, bir zaman nimet içinde yaşamak. III, 400</i>
kiñüme	<i>genişlemek, III, 396</i>
kiñürme	<i>genişletmek. III, 392</i>
kip	<i>kalıp, benzer, öğür, I, 483; III, 23, 61, 119</i>
kipi	<i>gibi, I, 483; III, 23, 61, 119</i>
kir	<i>kir·II, 212, 230</i>
kirdeş	<i>bir avluda beraber oturan k6mşu· I, 461</i>
kirgü	<i>girme zamanı, girecek·II, 68;III, 6</i>
kirgüci	<i>girci, giren.II, 51</i>
kirigsemek	<i>girmek istemek· III, 334, 335</i>
kirikmek	<i>kirlenmek II, 117, 119. 165 bkz> kirlenmek</i>
kirilmek	<i>girilmek. II, 136</i>
kirimsinmek	<i>girer görünmek· II, 260</i>

kirinmek	<i>girinmek, girer göstermek, girmek- II, 156, 157, 160</i>
kiriş	<i>kiriş, yay kirişi, yay- I, 198, 370; II, 83; III, 215</i>
kiriş	<i>bir adamın akarlarından olan geliri- I, 370</i>
kiri	<i>;mek glri;mek, glrlşmekte yarış etmek- II, 99</i>
kirit	<i>anahtar, kilit-I, 357;III, 345</i>
kiritlemek	<i>kilitlemek III, 330, 345, 348</i>
kiritlig	<i>anahtarlı, kilit kilit ,I, 306, 506 § kiritlig kapug; killtli kap ı-I, 506</i>
kirkin	<i>boğranın, devenin kızgın zanıanı-I, 443</i>
kirilenmek	<i>klrlenmek; yumulmak.II, 252 bkz> kirikmek</i>
klrmek	<i>girmek.I, 87, 362, 395, 422, 443, 457, 488;II, 8, 18, 44, 55, 61, 67, 223;III, 65,120. 147, 212, 222, 226</i>
kirmişçe	<i>girmiş gibi-I, 251</i>
kirpi	<i>kirpi- I, 415</i>
kirpik	<i>kirpik. I, 478</i>
kirpilenmek	<i>sertle;erek kirpi gibi buzölmek, yüzü as ılmak- III, 200</i>
kirpüklenmek	<i>gözde kötü kıl bitmek- II, 277, 279</i>
kirşen	<i>üstübeğ; yüze sürülen düzgün. I, 437; II, 353</i>
kirşenlenmek	<i>yüze düzgün sürünmek II, 278</i>
kirtginsemek	<i>tasdik etmek istemek-I, 280</i>
kirtgünmek	<i>inannnak, gerçeklemek-III, 423 bkz> kirtinmek</i>
kirtinmek	<i>inanmak I, 416 bkz> kirtgünmek</i>
kirtü	<i>yemin, ant; gerçekllk, doğruluk- I, 416</i>
kirtüç kişi	<i>kimseyi ;ekemeyen huysuz kişi- I, 455</i>
kürtülemek	<i>tasdiklemek- III, 352</i>
kirtürmek	<i>girdirmek, II, 195</i>
kirü	<i>geri, arka, III, 65, 245, 246</i>
kis	<i>karı, I, 329. 333</i>
kiş	<i>sadak, I, 393, 457, 494; II, 275, 333; III, 126, 281</i>
kiş	<i>samur.III, 126</i>
kişemek	<i>kösteklemek, bağlamak- III, 268</i>
kişen	<i>köstek- II, 13</i>
kişi	<i>kişi, adam, insan, kimse; halk; karı, kadın-I, 24, 44, 45, 46, 64, 74. 87. 91, 98,106, 109, 127, 129, 140, 142, 146, 147. 152, 154,155, 156, 166, 167, 174, 179, 186, 187, 216, 240. 243, 265, 287. 296, 307, 308, 310, 317, 319, 326, 332, 342. 356, 363, 365,</i>
kişirgek er	<i>evinde birini görünce canı sıkılan, evi kendine dar gelen kişi,II, 290</i>

kiş kurman	<i>ok ve yay konan kap·I, 444</i>
kiş kurugluk	<i>sadak, gedeleş·I, 504</i>
kişnemek	<i>kişnemek I, 236,III, 302</i>
kitermek	<i>gidermek, kaldırmak·I, 440;III, 187</i>
kitmek	<i>gitmek, çekilmek·II, 296; III, 48</i>
kiwiz	<i>yaygı, halı, kilim gibi şeyler· I, 366 bkz> kidiz, küvüz</i>
-kiye	<i>küçültme eki, III, 170, 359 bkz> -gine,-kıya</i>
kiyim kiym	<i>uyuşukluk, ne çalışmak ne işi büsbütün bırakmak, gaflet, elevaylık· III,169</i>
kiz	<i>kutu, misk kutusu, taht, kürsü, sandık, kap, heybe gibi âyler· I, 327; III, 318</i>
kizlemek	<i>gizlemek·I, 100; II, 172, 264; III, 71, 300, 318</i>
kizlençü	<i>gizli·III, 242</i>
kizlenmek	<i>saklar görünmek, kendi kendine saklamak·II, 253</i>
kizleşmek	<i>birbirinden gizlemek·II, 224</i>
kizletmek	<i>gizletmek·II, 348</i>
koç	<i>koç·I, 321; II, 184 bkz> koçnar</i>
koçmak	<i>kucaklamak· II, 5</i>
koçnar	<i>koç, I, 321; II, 101;III, 102, 381, 382 bkz> koç</i>
koçturmak	<i>kucaklatmak, koçturmak· II, 189</i>
koçu	<i>kucaklaşma, koçuşma, I, 369</i>
koçuşmak	<i>kucaklaşmak· II, 92; III, 188</i>
kodı	<i>a;ağı, aşağıya, arkası sıra· III, 46, 61, 69 bkz> kudi</i>
koduşmak	<i>birbirine güvenmek· II, 94 ,</i>
kodmak	<i>koymak, bırakmak, terk edilmek, koyuvermek· II, 29, 54, 140, 263, 295; III, 39, 172, 440 bkz> kotmak, koymak</i>
kog	<i>göze veya yemeğe düşen çör çöp, pislik. III, 128</i>
kogış	<i>deri, II, 355 bkz> koguş</i>
kogşak	<i>gevşek, çürük· I, 474</i>
kogşamak	<i>katı şey gevşek olmak· III, 287</i>
kogşamak	<i>koğuş ağacı dalı ile cilâlamak, perdahlannak· III, 287 bkz> kowşamak</i>
kogşaşmak	<i>birlikte gevşemek, II, 350 bkz>kohşaşmak</i>
kogşatmak	<i>kuvvetini gevşetmek, II, 337 bkz> kohşatmak</i>
kogurmaç	<i>kavr-ulmuş buğday· I, 493 bkz> kawurmaç, kowurmaç</i>
kogu	<i>; okları perdah etmek için koğu; (huş) ağacından yapılan aygıt· I, 369</i>
koguş	<i>oluk, su oluğu, değirmen oluğu, I, 369</i>

koguş	sepili, sepisiz (tabaklanmış, tabaklanmamış) deri, kayı; I, 369; II, 205. 210; III, 140, 308, 319 bkz> kogiş
koguşlanmak	su fişkırmak II, 268 koh;aşmak birlikte gevşemek, II, 350 bkz>kogşaşmak
koxştmak	kuvvetini gevşetmek, II, 334, 337 bkz> kogşatmak
kokıtmak	kokutmak, II, 309, 323, 324
kokmak	fena kokmak, kokusu yükselmek (su) senmek, (hastalık) sakinleşmek II, 293, 323; III, 184
kokratmak	eksiltmek, davul çalarak zararlı hayvanları kuşları kaçırtmak,II, 334 bkz> kakratmak
kol	kol III, 134, 161, 288
kol	kılıç veya bıçakta bulunan yol biçimi oyma III, 134, 135
kol	dağın tepesinden aşağı inen ve derenin ortasından yüksekçe olan yer III, 134
kolaç	kulaç I, 358 bkz> kulaç
kolan	kolan, bağırdak; yaban eşegi, I, 214, 263, 404, 415, 424; III, 122
koldaçı	dilenci I, 417
koldaş	koldaş, arkadaş I, 461; III, 11
koldaşlanmak	arkadaş olmak, arkadaş saymak II, 272
kolgırmak	isteyeyazmak II, 194
kolmak	rica etmek, istemek I, 274, 399; II, 25
koltık	koltuk I. 475
koltuklamak	koltuklamak, koltuğuna almak, koltuğa vurmak III, 351
kolturmak	istetmek II, 191
kolunmak	rica etmek, kendi kendine rica etmek, istemek .I, 22; II, 156
koluşmak	birbirinden istemek, istemek II, 109, 110
kom	deve havudu III, 136
komımak	(bir şeye karşı) 02161110^III, 273
komınmak	coşmak II, 324
komıtgan	her zaman özleten, her zaman coşturan I, 515
komıtmak	coşturmak, heyecana getirmek. I, 69; II, 311. 312, 324 bkz> komutmak
komşuy	kanla dolmuş kene III, 241
komuk	at gübresi. I, 383 bkz> kumuk
komuklamak	pislemek, terslemek; Komuk boyuna nispet etmek III, 339 bkz> kumuklamak
komutmak	coşturmak, I, 214 bkz> komıtmak
kon	koyun I, 31, 309; III, 140, 244 bkz> koy
konak	bir çe; it kaba darı, I, 384; III, 347 bkz> koyak
konak	kaymak (yenecek), I, 383 bkz> kanak, kayak, kıyak

konaklamak	<i>darı yemek·III, 347</i>
konat	<i>birbirlerine yanaşan, toplanan insan kümesi·I, 357</i>
konatmak	<i>kondurmak, oturtmak·II, 313</i>
kondurmak	<i>kondurmak, üzerine koymak· II, 192</i>
konmak	<i>konmak, bir yere konmak·I, 319; II, 331; III, 184, 185</i>
konşı	<i>komşu, I, 435 bkz> koşnı</i>
konuk	<i>konuk, misafir; ruh· I, 45, 46, 85, 332, 384, 517;II, 312</i>
konuklamak	<i>konuk etmek; ev sahibinin rızası olmadan evde geceleme· III, 339, 347</i>
konuklaşmak	<i>birbirine konuk olmak, II, 258</i>
konuglug	<i>konuk sahibi olan .1, 498</i>
konukluk	<i>konukluk, misafirlik I, 274, 504</i>
konum	<i>'yurt, konulan yer, konak·I, 114; II, 103, 313</i>
koñragu	<i>çingırak, konrak, tongurak, çan, I I, 358; III, 387, 402</i>
koñragu	<i>kulağın altındaki çıkıkça kemik· III, 387</i>
koñramak	<i>ses kalınlaşmak; bir şey</i>
koñur	<i>(yani kestane rengi) olmak, III, 402</i>
koñur	<i>boğuk ses· III, 363</i>
koñur	<i>kestane rengi· III, 363</i>
koñurmak	<i>sökmek, kanırmak, III, 392</i>
koñuz	<i>osurgan böceği· III, 363</i>
kop	<i>çok, pek, obartma ve pekitme edatı·I, 319</i>
kop	<i>sevinç, ferah, hop· III, 119</i>
kop kılmak	<i>sevinmek, ferahlamak, içi hop etmek· III, 119</i>
kopmak	<i>kopmak, gelmek; kalkmak; başlamak, çıkmak; baş kaldırmak· I, 88, 97, 104, 120, 142, 234, 258; II, 4; III, 128, 137, 367</i>
kopruşmak	<i>bir şeyi yerinden kaldırmakta yardım etmek· II, 218</i>
kopsamak	<i>çıkmak istemek· III, 285</i>
kopurgan	<i>çok koparan, I, 517</i>
kopurmak	<i>yerinden kaldırmak, kurcalamak· II, 72</i>
kopurtmak	<i>yerinden kaldırtmak· III, 430</i>
kopuşmak	<i>kalkışmak, kalkmakta yardm ve yarış etmek· II, 88</i>
kor	<i>ziyan , III, 122</i>
kor	<i>yoğurt mayası· III, 122</i>
korday	<i>kuğu kuşu, kuğu cinsinden bir kuş,II, 177;III, 240</i>

korıg	<i>koru, küçük orman-I, 17, 18, 375; II, 98</i>
korımak	<i>korumak- III, 263</i>
korınmak	<i>sıklık etmek, pıntılık etmek-II, 155 bkz> korunmak</i>
korışmak	<i>korumakta yardım etmek- II, 98</i>
korkıtmak	<i>korkutmak-II, 339 bkz> korkutmak</i>
korkluk	<i>korkak-III, 417</i>
korkmak	<i>korkmak- II, 312, 331; III, 282, 377,421, 422</i>
korkulmak	<i>korkulmak- II, 236</i>
korkunç	<i>korkunç- II, 365; III, 168, 387</i>
korkunmak	<i>korku duymak ve korkusunu saklamak- II, 250</i>
korkuşmak	<i>birbirinden korkmak, korkuşmak II, 221</i>
korkutmak	<i>korkutmak- II, 365 bkz> korkıtmak</i>
korluk	<i>içinde kırmızı biriktirilen küçük testi- I, 473 bkz> kurluk</i>
koru	<i>kendisine "demir dikenini" adı verilen bitkinin "putrak" veya "p ıtrak" denilen meyvesi- III, 223 bkz> yapuşgak</i>
korugçı	<i>korucu, bir koruyu koruyucu .III, 242</i>
korum	<i>kaya,I, 398;III, 61, 105</i>
korumlug	<i>taşlı, çakıllı- I, 498</i>
korunmak	<i>sıklık etmek, pıntılık etmek- II, 155 bkz> korınmak</i>
kosık	<i>fındık I, 382;III, 347 bkz> kosuk</i>
kosıklamak	<i>fındıklanmak-III, 347</i>
kosıklıg	<i>fındıklı-I, 497</i>
kosuk	<i>fındık III, 347 bkz> kosık</i>
koş	<i>çift, çifte, herhangi bir şeyin çifti, eşi-I, 359;III, 126 bkz> koşa</i>
koşa	<i>çift- III, 33, 60 bkz> koş</i>
koş at	<i>hakan yanındaki yedek at- III, 126</i>
koşlanmak	
koşlunmak	<i>iki şey birbirine yakın olmak, öğür kılınmak, hayvan bir araya koşulmak- II, 251, 252</i>
koşmak	<i>koymak, katmak; türku düzmek, II, 14</i>
koşnı	<i>komşu-I, 435;III, 220 bkz> konşu</i>
koşug	<i>şiiir, kaside-I, 376</i>
koşulgan	<i>her zaman koşulan, katılan-I, 520</i>
koşulmak	<i>birleşmek, katılmak, tertip edilmek, öğür kılınmak-II, 128, 135; III, 102</i>
kotkı	<i>alçak gönüllü, yumuşak huylu, mütevazı I, 427</i>

kotkılık	<i>gönül alçaklığı, tevazu,II, 140</i>
kotmak	<i>bırakmak· II, 295 bkz> kodmak, koymak</i>
kotrulmak	<i>boşaltılmak· II, 234, 235</i>
kotruşmak	<i>boşaltmakta yardım etmek, II, 218</i>
koturmak	<i>boşaltmak, aktarmak· II, 71, 72,164</i>
koturmuş	<i>boşalmış. II, 170 § koturmuş kap; boşalmış kap, II, 170</i>
kova	<i>kova· I, 147; III, 237</i>
kova	<i>Türkler'in kullandığı gemlerde atların burnuna doğru dikilen kayış· III, 237</i>
kovı	<i>içi kof ve çürümüş olan· III, 226 bkz> kovuk, kowı, kowuk</i>
kovuç	<i>cin çarpması eseri, III, 163 bkz> kovuz</i>
kovuç kovuç	<i>cin çarpmasına karşı üzerlik ve ödağacı ile yapılan tütsüde cinlere "kaç, kaç"demek üzere söylenen kelimeler. III, 163</i>
kovuk	<i>içi boş olan her şey·III, 164 bkz> kovı, kowı, kowuk</i>
kovuz	<i>cin çarpması eseri·III, 163 bkz> kovuç</i>
kowı	<i>içi kof ve çürümüş olan· III, 225 bkz> kovı, kovuk, kowuk</i>
kowı	<i>talihsiz, uğursuz, III, 226</i>
kowmak	<i>kogmak, kovalamak, sürmek. II, 16;III, 183</i>
kowşalmak	<i>perdahlanmak, huş ağacından yapılmış aygıtla perdahlanmak· II, 236</i>
kowşamak	<i>koğuş ağacı dalı ile cilâlamak· III, 287 bkz> kogşamak</i>
kowşaşmak	<i>koğuş ağacı ile cilâlamakta yardım etmek· II,' 350, 351</i>
kowşatmak	<i>perdahlatmak, koğu; ağacıyla perdah yaptırmak· II, 338</i>
kowuk	<i>kovuk, içi boş olan her şey, I, 383; III, 164 bkz> kovı, kovuk, kowı</i>
kowurmaç	<i>kavrulmuş buğday·I, 493 bkz> kawurmaç, kogurmaç</i>
kowurmak	<i>kavrulmak,II, 114, 235 bkz> kagurmak, kagrulmak, kawrulmak, kugurmak, kuwurmak</i>
kowuşmak	<i>koğmağa, taretmege çalışmak· II, 103</i>
koy	<i>koyun, I, 31, 173, 193, 199, 215, 263, 264, 284, 295, 306, 317, 326, 346, 387, 389, 392, 411, 426, 472, 483;II, 14, 15, 27, 50, 76, 90, 118, 142, 152, 184, 185, 237, 238. 310, 330,355, 359;III, 5, 60, 88, 95, 122, 126, 130,132, 142, 148, 156, 157, 167, 17</i>
koy	<i>elbisenin koynu; kucak·III, 142 bkz> koyun koy derenin koyag ı, dibi, düzlüğü, III, 142 bkz> kuy</i>
koyak	<i>konak darısı· III, 167 bkz> konak</i>
koyar	<i>hayvanlara ve kölelere söğülen bir kelime; "ağızdan salya saçan" anlamınadır· III, 171</i>
koygaşmak	<i>koynuna girmek, I, 243</i>
koyka	<i>deri, kürk, III, 173</i>
koykalamak	<i>derinin kıllarını temizlemek, yolmak.III, 173</i>

koyluşmak	<i>dökölüşmek·III, 195</i>
koyluşmak	<i>koyula;mak, III, 195</i>
koymak	<i>koymak, koyuvermek, bırakmak, dökmek, çalkamak·II, 45; III, 39, 171. 246 bkz; kodmak, kotmak</i>
koyturmak	
koyu	<i>koyu, kalın, sık· III, 367</i>
koyug	<i>(akarlarda) koyu· III, 166</i>
koyugluk	<i>koyuluk, (akarlarda) koyuluk· III,178</i>
koyulmak	<i>akar (nesne) koyulmak· III, 190</i>
koyun	<i>koyun, kucak, II, 339, 346; III, 18, 297 bkz> koy</i>
koyunmak	<i>kendine su koymak, dökünmek·III, 191</i>
koyuşmak	<i>koyı·nakta yardım etmek, III, 189</i>
koy yılı	<i>koyunyılı; Türkler'in on ikili yıllarından biri·I, 346;III, 142</i>
kozanmak	<i>süslenmek, bezenmek ("bezenmek" fiili ile birlikte gelir), II, 155</i>
köç	<i>saat, an, müddet· I, 321</i>
köç	<i>göç· I, 321</i>
köçmek	<i>göçmek· II, 5</i>
köçrüm	<i>belinleme, telâş, köy halkının şehre kaçışması, I, 485</i>
köçük	<i>sagrı; bir hayvana binen iki adamdan arkadaki I, 390</i>
köçüklemek	<i>sağrıya vurmak· III, 341</i>
köçürgen	<i>göçüren, uzaklaştıran·I, 522</i>
köçürmek	<i>göçürmek; yazmak, istinsah etmek, nakletmek,II, 75, 76köçürme oçak; bir yerden öbür yere göçürülebilen oçak,I, 490</i>
köçürme oyun	<i>"on dört" adı dahi verilen bir oyun·I, 491</i>
köçüt	<i>at·I, 357;II, 76</i>
ködüşmek	<i>bekleşmek, birbirini bekleşmek, II, 94 bkz> küdüşmek</i>
ködeç	<i>bardak, testi·I, 360 bkz> közeç, közüç</i>
ködezmek	<i>saklamak, beklemek, korumak, gözetmek,II, 86, 162; III, 43, 263 bkz> köz atmak, közetmek</i>
ködmek	<i>gözlemek; görmek· II, 87; III, 23</i>
kög	<i>şiiirin vezni, aruzu, ırın ölçüsü, ırlamakta sesin yükselip alçalışı·III, 131</i>
kög	<i>bir şehir halkı arasında bir sene içinde çıkıp gülünen şey, gülmece· III, 131</i>
kög	<i>koç veya ba;ka hayvanların kı;a yakın aşması, III, 132</i>
kög	<i>ayna yüzünde meydana gelen pas; kadınların yüzüne düşen çillik· III, 132</i>
kögen	<i>ilmikli köstek, süt sağılacağı zaman hayvanların ayağına vurulur I, 415</i>

kögermek	<i>göğermek, gök rengini almak· II, 84</i>
köglemek	<i>(hayvan) yeşil ot yemek· III, 300, 301</i>
köglemek	<i>ırlamak, taganni etmek· II, 255; 301 bkz> köglenmek</i>
köglenmek	<i>yüzde çiller çıkmak; şarkı söylemek, ırlamak, taganni etmek, sesi yükselte alçalta şarkı çağırarak, I, 253; II, 253, 255; III, 131 bkz> köglemek</i>
kögüz	<i>göğüs· I, 366 bkz> kökü</i>
kög yılkı	<i>başıboş yayılan hayvan· III, 131</i>
kök	<i>gök, hava, sema·I, 64, 123, 139, 193, 244,338, 361, 362, 421;II, 27, 78, 81, 170, 252, 264, 283, 289, 307; III, 27, 124, 132, 282, 439</i>
kök	<i>gök rengi, gök renk, lâcivert. III, 132, 162 § kömgök; gömgök, I, 328, 338 § köpgök; gömgök· I, 328</i>
kök	<i>şehrin dört yanını saran yeşil bölge, III, 132</i>
kök	<i>eğer bağı· II, 283</i>
kök	<i>kök, asıl· II, 284</i>
kökdedmek	<i>eğer tahtalarını diktirmek, bağlatmak· II, 328 bkz> kökletmek</i>
kökegün	<i>gök sinek I 188; II, 287</i>
köklemek	<i>eğer bağını sıkı bağlamak, III, 300</i>
köklenmek	<i>sıkı bağlanmak; asaletli veya zengin olmak· II, 253</i>
kökleşmek	<i>ilişip sokulmak; eğer bağlamakta yardım etmek; hısımlıkla bağlanmak, II, 224, 225 bkz> kökteşmek</i>
kökletmek	<i>eğer tahtalarını diktirmek, bağlatmak· II, 327, 328 bkz> kökdedmek</i>
kökremek	<i>kükremek· I, 125, 142, 354; II, 13,138; III, 282, 398</i>
kökreşmek	<i>gürlemek, kükremek, kişnemek, kükreşmek· II, 222, 223; III, 147</i>
kökşin	<i>göğümsü, gök renkte·I, 186, 437</i>
kökteşmek	<i>ilişip sokulmak, eğer bağlanmakta yardım etmek; hısımlıkla bağlanmak· II, 224 bkz> kökleşmek</i>
kök tubulgan	<i>bir kuş adı· I, 519 bkz> kök tupulgan</i>
kökürşgünleşmek	<i>güvercini öndül koyarak yarışa gitmek.II, 226</i>
kökürçkün	<i>güyerdn·III, 419</i>
kök(ü)s	<i>göğüs·I, 230 bkz> kögüz</i>
kökyuk	<i>köylü ve Türkmen büyüklerine verilen ungun·III, 133</i>
köl	<i>göl, havuz, birikmiş su,I, 104; II, 79, 265; III, 135, 137, 357, 360</i>
köl	<i>denizin kendisi,III, 136</i>
kölermek	<i>göl haline gelmek, gölermek, toplanmak, su göllenmek.I, 179; II, 84, 283</i>
kölige	<i>koyu gölge· I, 448; III, 174 bkz> köllk</i>
kölik	<i>gölge·I, 409 bkz> kölige</i>

köliklik	<i>gölgelik-I, 510</i>
köl suw	<i>Karluk büyüklerine verilen ungun-I, 108</i>
kölük	<i>arka; gölük, yuk yükletilen herhangi bir hayvan-I, 392</i>
kölüklüg	<i>gölüklü-I, 510</i>
költiñ	<i>kuşların indiği su birikintisi, gölcük- I, 73;III, 372</i>
kömçü	<i>gözü, define, hazine-I, 418 bkz> kömüç § Tawgaç kömsi; Âd ulusundan kalma hazine, I, 418</i>
kömeç	<i>küle gömülerek pişirilen çörek- I, 12, 360</i>
kömmek	<i>gömmek. I, 12;II, 27</i>
kömtürmek	<i>gömdürmek-II, 196</i>
kömüç	<i>gözü, define-I, 360 bkz> kömçü</i>
kö müdürük	<i>at göğüslüğü-I, 17, 530 bkz> kü müdürük</i>
kö mündi neñ	<i>gö mülmüş nesne, I, 450</i>
komünmek	<i>gö mülmek; gömer görünmek- II, 158</i>
kömür	<i>kömür-I, 506</i>
kö mürlüg	<i>kömür sahibi, kö mürü olan-I, 506</i>
kö mürlük	<i>kömür yapmak için yakılan ağaç ve kö mür konan yer,I, 506</i>
kö müşmek	<i>gö mmekte yardım etmek-II, 111</i>
kön	<i>at derisi veya gözü, ham deri, gön-III, 140, 335, 353, 425</i>
köndgermek	<i>doğrultmak, düzeltmek, dikmek yola kılavuzlamak; İkrar ettirmek- II, 199; III, 423 bkz> köndgürmek, köngeremek</i>
köndgürmek	<i>doğrultmak-II, 199 bkz> könd-germek, köñermek</i>
köndgürtmek	<i>dogrultmak, diktirmek- III,424</i>
könek	<i>matara, ibrik, su tulumu (kırba)- I,392</i>
köni	<i>düz, doğru; emniyetli.III, 151, 237</i>
könikmek	<i>arkadaşlarından geri kalacak derecede zayıflık. II, 165</i>
könitmek	<i>dogrultmak,II, 313</i>
könmek	<i>düzelmek, doğrulmak; yola gelmek;inkârdan sonra ikrar etmek;yola çıkmak- II, 29, 30, 199</i>
köñermek	<i>doğrultmak; doğru yolu göstermek, kılavuzlamak; doğruyu söyletmek- II, 196, 197 bkz> köndgermek, köndgürmek</i>
köñlek	<i>gomlek- III, 350, 383</i>
köñleklenmek	<i>gö mleklenmek, gö mlek giymek- III, 411</i>
köñül	<i>gönül, kalp, yürek; anlayış-I, 69, 89, 152, 194, 207, 212, 214, 225, 245;II, 15, 125,178, 203, 238, 243; III, 108,137, 154, 239, 245-246, 289, 295. 309, 366, 391, 419</i>
köñülde	<i>; gönül arkadaşı,I, 407</i>

köñüllenmek	<i>gönüllenenmek; (çocuk) düşünmek ve anlamak; arzu etmek,III, 408</i>
köñüllüg	<i>gönüllü .I, 63;III, 366</i>
köp	<i>çok, bütün, hep; (saç ve ağaç hakkında) gür, sık,I, 319;II, 328</i>
köpçük	<i>eğerin ön ve arka yastıkları-I, 478</i>
köpitmek	<i>diktirmek, oyulgatmak-II, 298 bkz>kübimek, kübitmek</i>
köprüg	<i>köprü-I, 478</i>
köpsün	<i>şilte, minder-I, 437</i>
köpük(g)	<i>köpük,I, 390;III, 136</i>
köpülmek	<i>dikilmek- II, 120 bkz> kübülmek</i>
köpürmek	<i>köpürmek- II, 72</i>
köpürtmek	<i>köpürtmek. III, 430</i>
köpüşmek	<i>diknnekte yardım ve yarış etmek- II, 88 bkz> kübüşmek</i>
kördüğün	<i>gördüğün- II, 42</i>
körk	<i>güzellik. I, 353; II, 340; III, 161</i>
körke	<i>ağaçtan yapılmış tabak-I, 430</i>
körkedmek	<i>güzelleşmek.II, 340 bkz> körketmek</i>
körketmek	<i>güzelleşmek.II, 340 bkz> körkedmek</i>
körklüg	<i>iyi, güzel ve gösterişli; dostça,I, 45,319, 353. 461;III, 43</i>
körkütme	<i>göstermek-II, 340</i>
körmek	<i>görmek, bakmak,I, 62, 79, 85, 108,139, 149, 167, 205, 212, 274, 281, 352, 369,373, 380, 384, 404, 420, 456, 464, 497, 528; II, 8, 17, 18. 41, 58, 82, 157, 283;III, 23, 26, 46, 60, 69. 119, 130, 137, 143, 245, 258, 265, 295, 317, 327, 339, 355, 365, 426 bk</i>
körmiş	<i>görmüş- III, 125</i>
körpe	<i>körpe, mevsimi geçtikten sonra çıkan şey; zamanından sonra doğan yeni hayyan-I, 415 § körpe ot; yeni bitmiş ot- I, 415 § korpe yemiş; vakti geçtikten sonra çıkan taze meyve, yemiş-I, 415 § körpe oğul; yazın doğan çocuk-I, 415</i>
körpelemek	<i>körpe ot yernek, III, 351</i>
körpelenmek	<i>yeniden çıkmak, yeniden bitmek- III, 200</i>
körsemek	<i>görsemek, görmek istemek, I, 281; III, 285 bkz> körügsemek</i>
körtürmek	<i>gördürmek.II, 194, 195</i>
körügsemek	<i>görsemek, görmek veya ka- vuşmak istemek,I, 281;III, 285, 334 bkz>körsemek</i>
körük	<i>kuyumcu veya demirci körüğü-I, 391</i>
körüklemek	<i>körüklemek.III, 341, 348</i>
körülmek	<i>görülmek.I, 119; II, 136, 139</i>
körünç	<i>görülecek şey; bir ;ey seyreden halk- I, 167;III, 373 bkz> közünc</i>

körünmek	<i>görünmek, kavuşmak·I, 75, 191; II, 157; III, 43, 126</i>
körüş	<i>bakış ·I, 370</i>
körüşmek	<i>(gözle) bakmak·II, 99</i>
körüşmek	<i>güreşmek·II, 97 bkz> küreşmek</i>
kösekçi	<i>yemeklere i;tahlı·I, 153</i>
kösemek	<i>arzu etmek·III, 265</i>
köseşmek	<i>istemek, öğünmek·II, 101</i>
kösgük	<i>göz değmesinden sakınmak için üzüm bağlarına ve bostanlara dikilen nazarlık·II, 289</i>
kösruk tuşag	<i>atın ön ayaklarına vurulan köstek·I, 479</i>
kösülmek	<i>(ayak) uzanmak, uzatılmak·II, 137</i>
kösürge	<i>kötebek, tarla sıçanı soyundan bir hayvan·I, 490 bkz> küsürge</i>
kösürgen	<i>birçe;it kötebek·I, 522 bkz> kösürken</i>
kösürken	<i>bir çeşit kötebek·I, 522 bkz> kösürgen</i>
kösürmek	<i>hayvanın ön ayaklarını kösteklemek·II, 78</i>
köşige	<i>açık gölge, zayıf gölge, gölgemsi·I, 448;III, 174</i>
köşik	<i>örtü, perde, gölge·I, 409</i>
köşiklik	<i>gölgelik·I, 509</i>
köşimek	<i>kapatmak, örtmek·III, 267, 268</i>
köşinmek	<i>gölgeye çekilmek, kendini gizlemek örtmek·II, 157 bkz> kö şünmek</i>
köşitmek	<i>örtmek II, 307, 308</i>
köşünmek	<i>gölgelenmek, gölgeye çekilmek, kendini gizlemek, örtmek II, 157 bkz> kö şünmek</i>
köt	<i>göt, arka· I, 321</i>
köti burt	<i>kâbus, kara basan·I, 341</i>
köt iç	<i>genç çocuğa söğüldüğü zaman söylenen bir kelime· I, 360</i>
köti kızlak	<i>kuyruğu kırmızı bir çeşit kaba kuş· I, 473</i>
kötki	<i>tepe, dağlık yer, toprak yığını, tepecik, I, 18, 430</i>
kötlemek	<i>fenalık yapmak· III, 299</i>
kötletmek	<i>düzdurmek· II, 348</i>
kötlük	<i>söğmek için kullanılır; puşt, I, 478</i>
kötrüm	<i>üzerinde oturan kerevet, seki, dükkân· I, 485</i>
kötrüşmek	<i>kaldırıp götürmekte yardım etmek, II, 222, 225</i>
kötü	<i>dam· I, 269, 278; III, 219</i>
kötürgen	<i>her zaman götüren· I, 521</i>

kötürgü	<i>götürge, kendisiyle bir şey taşınıp götürülen nesne· I, 490</i>
kötürmek	<i>götürmek, II, 44, 75, 166</i>
kötürsemek	<i>götürmek istemek· I, 280</i>
köwez	<i>kurumlu· I, 325 bkz> küfez, küwez</i>
köwezlik	<i>şımarıklık, kurumluluk· I, 507, 508, 511</i>
köwremek	<i>gevşemek· III, 282 bkz> kefrelemek, kewremek, küfrelemek</i>
köyde	<i>altın ve gümüş eritilerek suzulan ocak, III, 173</i>
köymek	<i>yanmak; yakmak, I, 43, 448; II, 188; III, 47, 246, 435</i>
köytürmek	<i>yakmak; yaktırmak· III, 187, 193 bkz> köyürmek</i>
köyük	<i>yanmış, yanık· III, 168</i>
köyürmek	<i>yanmak, yaktırmak, II, 133; III, 187, 188 bkz> köytürmek</i>
köz	<i>göz·I, 46, 55, 157. 170,178, 179, 183, 212, 222, 243, 291, 296, 299, 340, 359, 379, 464, 477, 515, 524;II, 45, 115, 130, 157, 172, 176, 228, 232, 245, 247, 252, 277, 279, 280, 306, 311, 334, 345; III, 5.14,17, 33, 42, 55, 64, 76, 83, 84, 86, 97, 124, 151,</i>
köz	<i>ateş kuru, göz, I, 337</i>
köz atmak	<i>gözetmek, gözetilmek. II, 86 bkz>ködezmek, közetmek</i>
közeç	<i>bardak, testi· I, 360 bkz> ködeç, közüç</i>
közegü	<i>küşkü, ateş çekmek veya aktarmak için kullanılan aygıt· I, 448</i>
közemek	<i>ateş çevirmek, karıştırmak, toplamak· III, 265</i>
közeşmek	<i>ateş ölçermekte ve karıştırıp altüst etmekte yardım ve yarış etmek· II, 100</i>
közetdeçi	<i>gözetici, II, 318 bkz> közetdeçi</i>
közetgen	<i>gözetken,II, 319.</i>
közetgü	<i>gözetecek· II, 321</i>
közetigli	<i>gözetmeyi düşünen .II, 320</i>
közetliglik	<i>gözetmeye hak kazanan,II, 320</i>
közetişmek	<i>gözetmekte yardım ve yarış etmek·II, 322</i>
közetküçi	<i>gözetici.II, 318</i>
közetlig	<i>gözetilen, saklanan, esirgenen· I, 506</i>
közetmek	<i>gözetmek, gözetilmek muntazır, olmak II, 86, 234, 306 bkz> ködezmek, közetmek</i>
közetmiş	<i>gözetilmiş.II, 170, 320</i>
közetdeçi	<i>gözetici. II, 318 bkz> közetdeçi</i>
közgermek	<i>gördürmek, görüştürmek.II, 196</i>
közgine	<i>gözceğiz·III, 359</i>
közi çerlig	<i>gece görüp gündüz göremeyen, bulutlu günde görüp bulutsuz günde göremeyen kimse; Nyctalopie'ye tutulmuş adam· I, 477</i>

közkiye	<i>gözceğiz,III, 359</i>
közlemek	<i>göze vurmak,III, 300</i>
közler	<i>gözler,III, 105</i>
közleşmek	<i>görme içinde (gözlemekte) yarış etmek, II, 224</i>
közleyü	<i>göz gibi, I, 100</i>
közlüg	<i>gözlü, I, 521</i>
közlük	<i>at kuyruğundan yapılmış bir dokumadır, göz ağrıdığı veya kamaştığı zaman üzerine konur I, 478, 530 bkz> közüldürük</i>
közmen	<i>közde plşirilen eknnek, közleme, gömme-I, 444;II, 27</i>
közñü	<i>ayna-III, 379 bkz> közüñü</i>
közüç	<i>çömlek-I, 506 bkz> ködeç, közeç</i>
közüçlüg	<i>çömlek sahibi,I, 506</i>
közüçlük titik	<i>çömlek yapmak için ayrılan çamur-I, 506</i>
közüldürük	<i>at kuyruğundan dokunur bir bez parçasıdır,I, 529 bkz> közlük</i>
közünç	<i>bir şey seyreden halk,III, 373 bkz> körünç</i>
közüñü	<i>ayna,III, 45, 132, bkz> közüñü</i>
közünmek	<i>görölmek.II, 157 bkz> körmek</i>
kuba at	<i>rengi kumral (konur al) ile sarı arasında olan at, III, 217</i>
kubsalmak	<i>kubuz çalınmak</i>
kuburga	<i>baykuş-I, 489</i>
kubuz	<i>ut, kopuz, kubuz-I, 19, 365;II, 235; III, 173, 283 § buç ı kubuz; inleyen utlardan bir ut-III, 173</i>
kubuzlug kişi	<i>kubuzu olan adam-I, 495</i>
kubzalmak	<i>kubuz çalınmak,II, 235 bkz> kupsalmak, kubzalmak, kupzalmak</i>
kubzaşmak	<i>kubuz çalmakta yarış etmek-II, 220 bkz> kupzaşmak</i>
kuçak	<i>kucak-I, 382 bkz> kuçam</i>
kuçaklamak	<i>kucaklamak-III, 338</i>
kuçam	<i>kucak-I, 398 bkz> kuçak</i>
kuçgundi	<i>soğan-I, 493</i>
kudgu	<i>karasinek, sinek-I, 425 bkz> kudgu</i>
kudruçak	<i>kuyruk kemiği-III, 179 bkz> kuduçak</i>
kudruk	<i>kuyruk, göt, kığ-I, 472 bkz> kudruk</i>
kuduçak	<i>kuyruk kemiği.III, 179 bkz> kudruçak</i>
kudug	<i>kuyu III, 122, 282 bkz> kudug, kuyug</i>
kudurgak	<i>kaftanın arka eteklerinden biri-I, 502 bkz> kudurgak</i>

kudurmak	<i>kudurmak; üstüne düşmek, çabalamak-I, 144; II, 76 bkz> kuturmak</i>
kudgu	<i>sinek, III, 367 bkz> kudgu</i>
kudgulanmak	<i>sineklenmek, kendinden sinek koğmak-III, 201</i>
kudı	<i>kuyu, çukur; a;ağı, aşağıya- I, 100, 164, 169, 190;II, 24, 83, 228;III, 46, 61, 69, 220 bkz> kodı</i>
kudruk	<i>kuyruk- I, 513; II ,298; III, 164, 256, 367 bkz> kudruk</i>
kudug	<i>kuyu- I, 375, 456, 457;II, 155;III, 166. 226, 448 bkz> kudug, kuyug</i>
kuduglug	<i>kuyulu-I, 496</i>
kudurçuk	<i>bebek, kukla-I, 501</i>
kudurgak	<i>kaftanın iki eteğinden biri-I, 17 bkz> kudurgak</i>
kudurgun	<i>kuskun, egerin kuskunu-I, 17, 518</i>
kuduz	<i>dul kadın-I, 365</i>
kuduzlanmak	<i>dul karı ile evlenmek-II, 267, 268</i>
kugu	<i>kuğu kuşu,III, 225, 250</i>
kugurmak	<i>kavurmak-II, 81 bkz> kagurmak, kawrulmak, kogurmak, kowurmak, kuwurmak</i>
kukun	<i>kıvılcıml, 404</i>
kukunlug	<i>kıvılcımlı-I, 499</i>
kul	<i>kul, köle-I, 27, 33.165, 276, 302, 320, 330,336, 385, 386, 475;II, 5, 10, 152, 180, 219,236, 277, 292, 294, 305, 338; III, 85, 84, 97, 263, 268, 336, 409, 421, 423, 427, 450</i>
kula	<i>kula renk- III, 233</i>
kulabuz	<i>kılavuz-I, 487 bkz> kulavuz</i>
kulaç	<i>kulaç-I, 358 bkz> kolaç</i>
kulaçlamak	<i>kulaçlamak III, 330</i>
kulak	<i>kulak,I, 209, 212, 220, 377, 383;II, 17, 23, 73, 133, 150, 154. 161, 337, 352; III, 31, 253, 286, 357, 358, 370.405,410 bkz> kulhak, kulkak</i>
kulaklamak	<i>kulaga vurmak-III, 338, 339</i>
kulaklıg	<i>kulaklı-I, 498</i>
kulak ton	<i>yenlerl kısa elbise-I, 383</i>
kulavuz	<i>kılavuz-I, 487 bkz> kulabux</i>
kulhak	<i>kulak-I, 383 bkz> kulak, kulkak</i>
kulkak	<i>kulak-I, 383 bkz> kulak, kulhak</i>
kulnaç kısırak	<i>doğuracak kısırak,I, 491</i>
kulnamak	<i>kulunlamak, kısırak yavru dogurmak,III, 92. 302, 319 bkz> kulunlamak</i>
kulsig er	<i>köleye benzeyen, huyu köleye benzeyen adam- I, 465; III, 128</i>
kulun	<i>tay- I, 215, 404; II, 90; III, 92</i>

kulunlamak	<i>kısrak yavru doğurmak· III, 92bkz> kulnamak</i>
kulunlug	<i>tay sahipl olan· I, 500</i>
kum	<i>kum, I, 197, 222, 268, 338, 457, 484;II, 80, 212</i>
kum	<i>dalga, su dalgası·III, 137</i>
kuma urmak	<i>birbirine kuvvetle vurmak·III, 382</i>
kumgan	<i>kova; ibrık; gügüm, gülsuyu şişesi·I, 432, 440;II, 353</i>
kumlak	<i>Kıpçak illerinde yetişir, yaprağı fasulye yapragına benzer sarmaşık gibi bir ot, I, 475</i>
kummak	<i>dalgalanmak·II, 27</i>
kumturmak	<i>dalgalandırmak·II, 192</i>
kumuk	<i>at gübresi·I, 383 bkz> komuk</i>
kumuklamäk	<i>pislemek, terslemek; Kumuk boyuna nispet etmek·III, 339 bkz> komuklamak kumu şmak</i>
kuñçuy	<i>hatundan birderece aşağı kadın, bige, prenses· III, 240</i>
kundıgu	<i>döven, harman dövenl· I, 491</i>
kundımak	<i>parlätgıçla blr şeyi parlatmak·III, 277</i>
kunduz	<i>kunduz, su köpegi·I, 458</i>
kunduz kayrı	<i>kunduz taşacağından yapılan bir ilâç·I, 458</i>
kunmak	<i>soymak, çalmak·II, 29</i>
kunuşmak	<i>birbirine soymakta yarış ve yardım etmek, birbirini soymak, çalmak·II, 112, 113</i>
kuñ et	<i>kas, adale·III, 358</i>
kupsalmak	<i>kubuz çalınmak·II, 235 bkz> kubsalmak, kubzalmak, kupzalmak</i>
kupzalmak	<i>kubuz çalınmak·II, 235 bkz> kubzalmak, kubsalmak, kupsalmak</i>
kupzamak	<i>kubuz çalmak·I, 19; III, 283</i>
kupzaşmak	<i>kubuz çalmakta yarış etmek, II, 220 bkz> kubzaşmak</i>
kupzatmak	<i>kubuz ;aldırmak· II, 335</i>
kur	<i>kuşak, kemer·I, 324; § iç kur; iç kuşağı, uçkur·I, 35; 11. 249, 255, 337;III, 84. 305</i>
kur	<i>mertebe, a;ama·I, 324</i>
kur	<i>kuru,III, 122 bkz> kurug, kuruk kura</i>
körmek	<i>uzaktan görmek,III, 219 bkz> kaya körmek, kıya körmek, kuya körmek</i>
kuram	<i>mertebe, aşama; sırasına göre·I, 413 § kuram kişiler; sankı hakanın yanında oturur gibi sırayla oturmuş olan kimseler· I, 413</i>
kurarmak	<i>kurtarmak II, 199, 200 bkz> kutgarmak</i>
kurası	<i>kuracak· II, 68</i>
kurbaka	<i>kurbağa, III, 122</i>
kurç	<i>katı, içi dolu ve sorn nesne; çelik·III, 287</i>

kurç eren	<i>dayanıklı ve yiğit adamlar-I, 343</i>
kurç temür	<i>çelik I, 343</i>
kurdaşmak	<i>bir dereceye, bir sıraya oturmak- II, 218</i>
kurgadmak	<i>kuraklamak. II, 338 bkz> kurgatmak</i>
kurgak	<i>kurak- III, 69</i>
kurgalır	<i>kurmak üzere bulunan- II, 67</i>
kurgamak	<i>kurunnak- III, 290, 318</i>
kurgatmak	<i>kuraklamak, kıtlık olmak- II, 338 bkz> kurgadmak</i>
kurgırmak	<i>kurumak, II, 193, 194 '</i>
kurgırmak	<i>zevzeklik etmek, yeğnilik etmek- II, 194</i>
kurgu	<i>zevzek, kararsız, huyu yeğni kişi- I, 18, 426</i>
kurgu	<i>kuracak- II, 68</i>
kurguçı	<i>kurucu- II, 50</i>
kurgulanmak	<i>taşkınlık ve yeğnilik etmek, III, 201</i>
kurguluk	<i>taşkınlık, yeğnilik, zevzeklik-I,528</i>
kurı	<i>bir şeyin etrafı,I, 127, 324</i>
kurıgu	<i>kuruyacak zaman; kurumak üzere olan nesne, I, 446 kur ih</i>
kurıh	<i>tay kırsrağın arkasında geri kaldığı zaman bu kelimelerle çağırılır- III, 223 bkz> karı kurı, kurı kurı, kurrih kurrih</i>
kurı kurı	<i>tay kırsrağın arkasında geri kaldığı zaman bu kelimelerle çağırılır- III, 223 bkz> karı kurı, kurıh kurıh, kurrih kurrih</i>
kurımak	<i>kurumak, I, 12, 20;II, 188; III, 140, 263, 264 bkz> kurumak, kuz ımak</i>
kurınmak	<i>kurunmak, kurulanmak,I, 505;II, 155, 160 bkz> kurunmak</i>
kurırmak	<i>kurumaya yüz tutmak- II, 77 bkz> kururmak</i>
kurışmak	<i>kuruşmak, kurumakta yardım ve yarış etmek- II, 97 bkz> kuruşmak</i>
kurıtgan	<i>her zaman ve çok kurutan,I, 514, 524</i>
kurıtmak	<i>kurutmak, II, 304 bkz> kurutmak</i>
kur kur étmek	<i>guruldamak-I, 486</i>
kurlamak	<i>kuşak yapmak ve bağlamak-III, 298</i>
kurlanmak	<i>acınmak, tasa, acı duymak, ziyan görmek; katılaşmak, koyulaşmak, mayalanmak, ekşimek-II, 250, 251; III, 197 bkz> korlanmak</i>
kurluk	<i>içinde kırmızı biriktirilen küçük testi, I, 473 bkz> korluk</i>
kurmak	<i>kurmak, germek, toplamak; himaye etmek- II, 7, 8, 37, 59. 61, 65, 66, 67, 83,198; III, 62, 219, 318</i>
kurmak yuwmak	<i>erişmek, varmak, mal vererek gönül almak, III, 62 bkz> yawsamak, yüwmek, yüwsemek</i>

kurman	<i>gedeleç, yaylık, yay kabı- I, 444; III, 16</i>
kurmuş	<i>kurulu- I, 198; II, 59; III, 215</i>
kurrih kurrih	<i>tayı çağırmak için nida- I, 9 bkz; karı kırı, kurih kurih, kurrih kurrih</i>
kurşag	<i>kuşak kuşanma- I, 464</i>
kurşag	<i>tura; yünden dokunur, bel kuşağına benzer bir nesne olup çadıra sarılır- I, 464</i>
kurşamak	<i>kuşanmak, kuşağı bağlamak- II, 255; III, 287 bkz> kurşanmak</i>
kurşanmak	<i>kuşanmak, kuşak kuşanmak- II, 249, 255 bkz> kurşamak</i>
kurşatmak	<i>kuşak kuşatmak- II, 337</i>
kurt	<i>solucan soyundan olan hayvanlar; yırtıcı hayvanlardan olan kurt- I, 342; III, 6</i>
kurtanmak	<i>bitten kaşınmak, koyunlarda bit aramak- II, 248</i>
kurtga	<i>kocakarı- III, 259</i>
kurtlamak	<i>kurt çıkarmak- III, 447</i>
kurtulmak	<i>kurtulmak, doğurmak- II, 121, 233, 234, 237 bkz> kut bulmak, kutulmak</i>
kurturmak	<i>kurdurmak, toplatmak- II, 190, 198 kurug kuru; asılsız- I, 12, 198, 375, 383; III, 82, 122 bkz> kur, kuruk</i>
kurug ew	<i>içinde kimse bulunmayan ev- I, 375</i>
kurugjin	<i>kurşun- I, 512; II, 293 bkz> kuşun</i>
kuruglamak	<i>kuru olarak kullanmak III, 336</i>
kuruglanmak	<i>kuru bulmak- II, 268</i>
kuruglug	<i>sadak, okluk, gedeleç- I, 501 bkz> kurugluk</i>
kuruglug ya	<i>kurulu, kurulmuş yay- I, 496, 500, 501</i>
kurugluk	<i>kuruluk- I, 503, 505</i>
kurugluk	<i>sadak, okluk, gedeleç- I, 504 bkz> kuruglug § kiş kurugluk; sadak, okluk, gedeleç- I, 504</i>
kurugsak	<i>kursak, 01^6. I, 17, 502; III, 334</i>
kurugsımak	<i>kurumaya yüz tutmak- III, 334</i>
kuruk	<i>kuru- I, 383 bkz> kur, kurug</i>
kurulgan	<i>daima kurulan, I, 520</i>
kurulmak	<i>kurulmak; büzülmek I, 195; II, 134, 138</i>
kurumak	<i>kurumak, II, 206 bkz> kurımak, kuzımak</i>
kurun	<i>kurum, duvara, ocaga sivaşmış, toplanmış olan duman eseri- 'I, 404</i>
kurunçı	<i>dumandan kirlenmiş olan keçe- II, 242</i>
kurunlug	<i>kurumlu- I, 499</i>
kurunmak	<i>kurunmak, II, 155 bkz> kurınmak</i>
kururmak	<i>kurumaya yüz tutmak- II, 77 bkz> kurırmak</i>

kuruşmak	<i>kurmakta yardım ve yarış etmek,II, 98, 114 bkz> kuşmak</i>
kuruşmak	<i>her tarafı kurumak, II, 98</i>
kurut	<i>keş, çökelek, yağı alınmış yoğurttan yapılan lor peyniri, kurut, kuru yogurt, I, 357; II, 15, 81</i>
kurutlug	<i>çökelekli.I, 494</i>
kurutmak	<i>kurutmak-I, 19 bkz> kurıtmak</i>
kurutsamak	<i>kurut istemek III, 332</i>
kurvı çuvaç	<i>hana ait yuvarlak çadır,I, 195</i>
kusgaç	<i>küçük, kara bir hayvancık, insanı 1511-11-. I, 455</i>
kusıg	<i>kusu, kusma,I, 376</i>
kusınçig	<i>kusunç, iğrenç-III, 232</i>
kusmak	<i>kusmak; (boya) solmak, bezikmek- II, 10, 11</i>
kusturmak	<i>kusturmak, (boya) soldurmak II, 190</i>
kuş	<i>kuş, I, 22, 34, 36, 156, 163, 176, 233, 253, 280, 299, 319, 331, 439, 483;II, 4, 7, 12, 17, 18, 45, 83, 173, 181,183, 192, 199, 204. 218, 239, 267,324, 331, 348, 359; III, 6, 63, 92,144, 184, 194, 232, 328, 357,358,390,397,403 § ürüh kuş; akdoğan- I, 331,</i>
kusgaç	<i>serçe kuşu-I, 455</i>
kuşgun	<i>hayvanların yedlği taze kamı;-I, 440</i>
kuşgun	<i>ekşi bir çeşlt ot-I, 440 bkz> uşgun</i>
kuşıl	<i>atmaca-I, 331</i>
kuşlag	<i>kuşların çok olduğu yerdir, burada av yapılır-I, 465</i>
kuşlaglanmak	<i>kuş avlağı yapmak-II, 273</i>
kuşlamak	<i>kuş avlamak,I, 22;III, 299 kuşlatmak kuş tutturmak, kuş avlatmak-II, 343, 348</i>
kuşluk	<i>kuşluk vakti-I, 474</i>
kuşun	<i>kur;un,I, 513 bkz> kurugjin</i>
kut	<i>kut, uğur, devlet, baht, talih, saadet, I, 85, 92, 164, 200, 272, 301, 304, 320, 384. 508; II, 177. 229 kut almak</i>
kutalmak	<i>mesut olmak-II, 121 bkz> kut almak, kutatmak</i>
kutanmak	<i>kutlu olmak, ulu nasipli olmak- II, 154</i>
kutarma börk	<i>önde arkada iki kanadı bulunan bork. I, 490</i>
kütatmak	<i>kutlu olmak, baht ve devlet sahlbi olmak- II, 299 bkz> kutalmak, kut almak</i>
kut bulmak	<i>baht bulmak- II, 122 bkz> kurtulmak, kutulmak</i>
kutgarmak	<i>kurtarmak.II, 192, 199, 201 bkz;kurarmak</i>
kutlug	<i>kutlu,I, 60. 82, 320, 413. 463, 464 §</i>
kutlug tégin	<i>; uğurlu köle-I, 413</i>
kutruşmak	<i>oynamak ve sevlmek-II, 218</i>

kutsuz	<i>kutsuz, işlerl ters giden adam·I, 457</i>
kutulgan	<i>daima kurtulan,I, 520</i>
kutulmak	<i>kurtulmak; doğurmak,II, 121, 234 bkz> kurtulmak, kut bulmak</i>
kuturmak	<i>haddini aşmak, kudurmak, azmak· I, 508; II, 74. 75 bkz> kudurmak</i>
kutuz	<i>yaban sığırı· I, 365</i>
kutuz it	<i>kuduz köpek, kudurmuş köpek· I, 365</i>
kutuzluk	<i>yaban sığırı sahibi· I, 495</i>
kuw	<i>kut, saadet· I, 320 bkz> kiw</i>
kuwurmak	<i>kavurmak. II, 81 bkz> kagurmak, kawrulmak, kogurmak kowurmak, kugurmak</i>
kuy	<i>dere; kuytu yer, dip·III, 65.106,142 bkz> koy</i>
kuya көrmek	<i>uzaktan görmek,III, 219 bkz> kaya көrmek, kıya көrmek, kura көrmek</i>
kuyaş	<i>güneş; koyu sıcak, güneşin şiddetli vurması· 1. 155; 353;II, 337;III, 172</i>
kuyma	<i>bir çeşit yağlı ekmek· III, 173</i>
kuyma	<i>herhangi bir madenden (çekiçle dövme ile de ğil, eritilerek dökme ile) yapılmış havan, çırakman, çekiç gibi aygıtlar· III, 174</i>
kuymak	<i>üremek III, 246</i>
kuyug	<i>küyu·III, 166 bkz> kudug, kud,ug</i>
kuyutmak	<i>ürkütme· II, 326</i>
kuz	<i>güne; gormeyen yer, gölgeli yer· I, 325; 326; III, 124</i>
kuzgırmak	<i>kar sağnak halinde esmek· II, 193</i>
kuzgun	<i>kuzgun·I, 439;III, 240</i>
kuzı	<i>kuzu·I, 7, 208. 303, 444, 520;II, 294, 310;III, 102, 224, 270. 408, 444 kuz ımak kurumak; yemeğe iştihası gelmek· III, 264 bkz> kurımak, kurumak</i>
kuzutmak	<i>boğazını kurutmak; yemeğe iştihasını getirmek II, 306 bkz> kurutmak</i>
kü	<i>ün, şan· III, 212</i>
küben	<i>deve havudunun altına konulan çul; gölüşe gerekli olan çul ve çula benzer şeyler· I, 404 klibe yarık bütün vücuda giyilen zırh· III, 15, 217</i>
kübimek	<i>sık dikişli dikmek. III, 257 bkz> köpitmek, kübitmek kübitmek diktirmek, oyulgatmak· II, 298 bkz> köpitmek, kübimek</i>
kübülmek	<i>dikilmek, oyulgan II,120 bkz> köpülmek</i>
kübüşmek	<i>kaba dikmekte ve oyulgamakta yardım ve yarış etnnek· II,88 bkz> köpüşmek</i>
küş	<i>kuvvet, zor, güç; zulüm· I, 81, 167, 183, 237, 359, 381, 397;II, 13, 18, 103, 137, 138, 195, 289, 334, 335; III, 120, 239, 282, 288,412</i>
küş	<i>susam, küncü, III, 121</i>
küşelmek	<i>zulmetmek; malı zorla elinden alınmak· II, 136</i>
küşemçi	<i>zulmeden kimse· III, 121</i>

küçemek	zulmetmek, zorla fe'nalık etmek, III, 258, 259
küçenmek	gücü kuvveti kalmamak; zulmetmek; ağırlaşmak, fazla yüklenmiş olmak II, 148, 156
küçeşmek	yağmada yardım ve yarı;.etmek II, 93
küçetmek	yağma ettirmek II, 300
küçlenmek	kuvvetlenmek, II, 252 küçlig güçlü, kuvvetli. I, 509
küçlüg	güçlü, kuvvetli III, 121, 161
küç tégin	kuvvetli tegin I, 413
küden	düğün yemeği, düğün, I, 404
küçük	iş güç, alış ver; (yalnız kullanılmaz, "ış" ile birlikte 86111-).I, 391 bkz> küçük § ış küçük; iş güç,I, 391
küdişmek	bekleşmek II, 94 bkz> ködüşmek
küdegü	güveyi. III, 12, 166
küdmek	durmak, beklemek, gözlemek, gütmek, I, 321; III, 441 bkz> kütmek
küçük	iş güç, alı; veriş.I, 509 bkz> küçük § ışık küçüklük; işli güçlü-I, 509 küfeç, gem, damaklı gem,III, 256 bkz> küvüç
küfeçlik	gemli,III, 256
küfez	kurumlu, kasalak,I, 411 bkz> köwez, küwez
külfremek	gevşemek-I, 103 bkz> kcfremek, kewremek, köwremek
külfyenmek	üstüne düşmemek. III, 196 bkz> küyfenmek
küjik	perçem, zülûf-I, 391
kükü	hala-III, 232 bkz> küküy
küküy	hala,III, 232 bkz> kükü
kül	kül I, 129, 337
küldremek	güldür güldür etmek-III, 448 bkz> külremek
külgergen	her zaman karnı şiş;en ve yıkılıp yere yayılan-I, 523
külmek	yıkılıp yere yayılmak, karın şişkinliğinden ve benzeri şeylerden yere yıkılıp yayılınak.II, 84 külf gürültü (ses taklidi)-I, 348
külgen	daima gülen-II, 54
külgü	gölüş, gülme; kalb sektesil, 96, 430 bkz> kültgü
külguçi	gölücü-II, 51
küli	yarmaksızın çeklrdeğiyle kurutulan zerdali, kayısı, ;eftali ve erik gibi meyveler- III, 234
külimek	gömmek- III, 272
külişmek	gömmekte yardım etmek II, 110
külitmek	gömdürmek II, 311
külmek	gülmek 129;II, 26, 35, 54, 65, 192, 249, 260;III, 43

külremek	<i>gürlemek, güldür güldür etmek· III, 282, 283 bkz> küldremek</i>
külsirgen	<i>gülümseyen-II, 256</i>
külsirmek	<i>gülümsemek, gülümser görünmek· II, 196</i>
kültgü	<i>kalb sektesi· I, 430 bkz> külgü</i>
kültürmek	<i>güldürmek II, 195 kültürmek (at) bağlatıp kö!tekletmek ve yıktırmak· II, 195</i>
külüg	<i>iğreti ·I, 391</i>
külüg	<i>ünlü, şanlı ·III, 212 § külüg bilge; ünlü şanlı ·III, 212</i>
külümsinmek	<i>gülümsemek, güler görünmek, gülümsenmek·I, 20;II, 259, 260</i>
külünç	<i>gülünç,III, 374</i>
külünmek	<i>eli ayağı yorulup zayıf olmak II 158</i>
külüşmek	<i>gülü;mek, II, 110</i>
külüt	<i>halk arasında gülünç olan nesne· I, 357</i>
kümüçe	<i>sivrisinek I, 445 bkz> kimünçe</i>
kümüldürük	<i>at göğüslüğü·I, 17, 530 bkz> kömüldürük</i>
kümürgen	<i>dag soğanı·I, 522 bkz> kewürken, kümürken, küwürken</i>
kümürken	<i>dâğ soğanı·I, 522, 525 bkz> kewürgen', kümürken, küwürken</i>
kümüş	<i>gümüş; akça; kadın adı,I, 165, 370, 371, 413; II, 153, 181; III, 251</i>
kün	<i>gün, güneş, gündüz,I, 69, 70, 72, 82, 100 124, 165, 202, 245, 288, 320, 331, 340, 423, 515;II, 5, 9, 14, 97, 125, 128, 140, 143, 157, 163, 170, 172, 232, 293, 303, 304, 311, 313, 335; III, 52, 63, 77, 83, 86, 128, 167, 169, 182, 190, 247, 258, 267, 333, 3</i>
künçek	<i>yaka, urba yakası· I, 480 bkz> künçük</i>
künçük	<i>yaka, urba yakası· I, 480 bkz> künçek</i>
künçüklenmek	<i>yaka yapılmak. II, 277</i>
kündi	<i>aşağılık, kötü (sözün arkası akla gelmediği zaman söze yardım olarak kullanılır) I. 419</i>
kündüz	<i>gündüz, gün ışığı, I, 458; III, 87, 288</i>
küni	<i>kuma· III, 237</i>
künlük	<i>,gün hesabıyla yapılan iş, gündelik. I, 480</i>
künlük yém	<i>günlük azık, I, 480</i>
kün togsug	<i>doğu· I, 463</i>
kün yıpar	<i>misk göbeği· I, 340</i>
küriğ	<i>cariye· II, 82, 186, 248; III, 358, 428</i>
küngrenmek	<i>harınlaşarak kendi kendine söylenmek· III, 399, 400</i>
küñüz	<i>örenliklerde, yıkıntılarda bulunan küllük, gübre, III, 363</i>
küp	<i>küp· I, 147, 154, 209; III, 119, 246, 253, 325</i>

küpe	<i>küpe, III, 217</i>
küpik	<i>hırka, bezin iki katı arasına pamuk koyarak dikme; seyrek dikiş, kaba dikiş, I, 408</i>
kür	<i>yiğit, sarsılmaz, pek yürekli, kabadayı-I, 324, 325</i>
küremek	<i>kaçmak-III, 263</i>
küreşmek	<i>güreşmek-I, 474 bkz> körüşmek</i>
küreşmek	<i>kürümekte yardım ve yarış etmek- II, 99</i>
kilretmek	<i>kaçırtmak,II, 305</i>
küretmek	<i>küretmek-II, 305 kürgök kürek- 11. 289</i>
kürilemek	<i>kebab kızartmak-III, 444 bkz> kürplemek</i>
kürimek	<i>eşinmek, yeri e;mek, kürümek, (hayvan) haşarılık etmek,III, 256, 263</i>
kürin	<i>kürün; içerisinde kavun, karpuz, hıyar gibi şeyler taçınan küfe-I, 404</i>
kürk	<i>kürk,I, 353</i>
kürküm	<i>safran,I, 486</i>
kürlemek	<i>gürlemek-II, 252</i>
kürmet	<i>pek kuvvetli-I, 325</i>
kürplemek	<i>kebab kızartmak.III, 444 bkz> kürilemek</i>
kürsemek	<i>kanlanmak, etlenmek; hamur gibi şeyler kap içine konduktan sonra mayalanıp taşmak.III, 421 bkz> kürsmek</i>
kürsmek	<i>kanlanmak, etlenmek; hamur gibi şeyler kap içine konduktan sonra mayalanıp taşmak- III, 420, 421 bkz> kürsemek</i>
kürşek	<i>darı özü suda veya sütte kaynatıldıktan sonra üzerine yağ dökülerek yenen bir yemek- I, 478</i>
kürt	<i>kayın ağacı, bundan yay, kamçı, değnek gibi şeyler yapılır- I, 343</i>
kürt kürt yémek	<i>bir şeyi "kütür kütür" ses çıkararak yemek, I, 343</i>
küsmek	<i>küsmek. II, 12</i>
küsri	<i>kaburga kemikleri; göğsün yanları- I, 422</i>
küsürge	<i>tarla sıçanı soyundan bir hayvan- I, 490 bkz> kösürge küşermek dolmak, taşasıya dolmak- I, 73; II, 79</i>
kütmek	<i>gütmek, II, 264 bkz> küdmek</i>
küttürmek	<i>güttürmek- III, 187</i>
küvüç	<i>küçük-III, 163 bkz> küfeç</i>
küvüç yügün	<i>küçük yular, çilbir- III, 163</i>
küvük	<i>erkek- III, 165 bkz> küvük ş küvük muş; erkek kedi- III, 165</i>
küvük	<i>saman- III, 165</i>
küvüz	<i>yaygı, yünden dokunmu; döşek ve yaygı gibi şeyler- III, 164 bkz> kidiz, kiwiz</i>

küwenmek	öğünmek· II, 157
küwez	gurur, magrur, gururlu, I, 252; II, 140 bkz> köwez, küfez
küwij	söğüt gibi çürüyen, içi kovalan her ağaç; tadı bozulan, kaçan her ;ey, I, 366 § küvij turma; tadı bozulan, tadı kaçan turp· I, 366
küwlük	çamurdan fındık büyüklüğünde yapılan yuvarlaklar, kururnadan önce ve kuruduktan sonra zıp zıp gibi atılır, I, 479
küwre	hayvan ölerək, içerisindeki nesneler çürüdükten, eti kemikler üzerinde kuruduktan sonraki kalıbı· I, 422
küwrüg	kös, davu· I, 479
küwşek	gevşek, yumuşak, sölpük· I, 479 bkz> kewşek § küw; ek et; gevşek, sölpük et· I, 479
küwşek étmek	iyi hamurdan yapılan ekmek, I, 479
küwük	erkek· I, 391 bkz> küvük § küwük muş; erkek kedi· I, 391
küwürgen	dağ soğanı. I, 522 bkz> kewürken, kümürken, küwürken
küwürken	dağ soğanı· I, 522 bkz> kewürken, kümürken, küwürgen
küye	güve III, 170
küyelemek	güve silmek, güveden kurtarmak ve korumak, III, 329
küyfenmek	üstüne dü; memek· III, 196 bkz> küfyenmek
küz	güz, güz mevsimi, sonbahar, I, 327; II, 172; III, 160
küzemek	güzlemek· III, 265
küzermek	güzleşmek II, 77
küzgermek	güzleşmek, güze doğru gitmek· II, 196
küzkünek	çakıra ve kelere benzer bir kuş, hava yutmakla geçilir, I, 528
küzküni	bok böceği cinsinden bir böcektir, geceleri ses vererek uçar, ate § böceği· I, 493
küzük	çulha aygıtlarındandır, birbiri üzerine düğümlenen birtakım iplikler olup, onunla üst eriş, alt erişten ayrılır Kumaş ve kumaşa benzer şeyler dokuyanlara da böyle denir, I, 391
küzükmek	güzleşmek· II, 118
küzün	kendisiyle serçe kuşu, tarla sıçanı, köstebek gibi şeyler avlanan sıçan cinsinden bir hayvan· I, 404
-la	işin tahakkukunu ve bitmesini gösterip fiiller sonuna gelen bir ek· III, 213 veya balgam akmak. I, 127
laçın	şahin; yiğit adam· I, 410
lagun	ölçek gibi oyulmuş bir şey olup ayran, süt gibi şeyler içilir I, 410
latu	kar, buz gibi şeylerle sogutulup içerisine baharat konarak soğukluk yerine yenen bir çeşit şehriye çorbası , III, 237 bkz>
law	mühür mumu III, 155 bkz> awus
-lıkın (-likin)	"ile" anlamına ek· II, 91
limgen	sarı erik· I, 444

liş	<i>salya, balgam·III, 127 § liş akmak salya veya balgam atmak I, 127</i>
litü	<i>kar buz gibi şeylerle sogutulup içerisine baharat konarak sogukluk yerine yenen bir çe şit şehriye çorbası, III, 237 bkz> latu</i>
liyu	<i>kuruyunca balçık haline gelen ince kumlu çamur,III, 238</i>
loxtay	<i>üzeri sarı benekli kırmızı bir Çin İpeklisi.III, 240</i>
lüçnüt	<i>imice; buğday ve buğdaya benzer şeyleri temizlemekte, köylülerin yardımlaşması· I, 451;</i>
ma	<i>emirlerin sonuna gelen nefi eki·III, 213</i>
ma	<i>"al, işte" anlamına bir kelime· III, 213 bkz> mah, meh</i>
mah	<i>"işte, al" anlamına bir şey verildiği zaman söylenen bir kelime, III, 118 bkz> ma, meh</i>
malguna	<i>ılgın ağacına benzer bir ağaç· I, 492 bkz> bulguna</i>
mama	<i>harmanda ortada bulunup öteki öküzlerin etrafında döndükleri öküz, III, 235 bkz>op</i>
mamu	<i>gerdek gecesi gelinle beraber gönderilen kad ın (öz Türkçe değil), III, 235</i>
mançu	<i>sanat sahlbine verilen ücret· I, 418, 419</i>
mançuk	<i>heybe, torba gibi at eğerine takılan iey· I, 476</i>
mançuklanmak	<i>elbiseyi eğer heybésine koy-mak ve heybeyi egerin arkasına asmak, II, 276</i>
mandar	<i>ağaçlara sarılan bir bitki, sarmaşık· I, 457</i>
mandarlanmak	<i>sarmaşıklanmak II, 271</i>
mandu	<i>bir çeşit sirke·I, 420</i>
mandürmak	<i>kuşattırmak; bandırmak·II, 197</i>
mangırmak	<i>bandırayazmak, II, 197</i>
manılmak	<i>banılmak, II, 138</i>
manmak	<i>kuşanmak; banmak· II, 30</i>
man yaşlıg koy	<i>dört yaşını geçen koyun (yalnız koyun için)·III,157</i>
maña	<i>bana·I, 20, 26, 36, 63, 69, 84. 126,132, 174, 176, 180, 182. 183, 184, 185, 187, 188, 202, 205, 210, 212, 215, 218, 221, 223, 224, 226, 231, 232, 233. 234, 235, 238, 251, 254, 261, 264, 265, 267, 269, 276, 308, 318, 354, 367, 399;II, 12, 16, 24, 28, 33, 5</i>
mañıg	<i>adım· III, 365</i>
mañramak	<i>bağ ırmak· III, 402 bkz> müñremek</i>
mañraşmak	<i>bağ ırışmak· III, 398 bkz> müñreşmek</i>
mañratmak	<i>bağ ırtmak. II, 358 bkz> müñretmek</i>
maraz karanlık gece, I, 411	
maraz	<i>ücretle çalı;an adam, ırgat· I, 411 bkz> hıyar maraz</i>
mat	<i>öyle, ancılayın·I, 321 § andag mat; o öyle· I, 321</i>
mayak	<i>hayvan gübresi (en çok deve için)· III, 167, 168</i>

mayguk	<i>paytak klmse; top tırnaklı hayvan-lardan tüyleri kısa olan-III, 175</i>
mayıl	<i>olgun; meyvelerde çürümeye yaklaşıma hal-III, 168</i>
mayılmak	<i>gev;emek-II, 190</i>
mayışmak	<i>buyurulan bir işi yapmaktan çe-kinmek; tembellikten yere yapışıp kalmak, III, 189 bkz> yamaşmak;</i>
me	<i>oğlakların ve kuzuların seslerini bildiren bir kelime. III, 214</i>
meh	<i>"al, işte" anlamına bir kelimne-III, 213 bkz> ma, mah</i>
mekkeh	<i>Çin'den getirilen bir çeşit mürekkep, Türk yazısı bununla yazılır-III, 424</i>
mejek	<i>pislik-I, 392 § it mejeki; it plslği-I, 392</i>
meldek	<i>keçeleşen, sölpriyen nesne-I, 480</i>
men	<i>ben-I, 20, 22, 25, 26, 31, 37, 40, 51, 52, 53, 61, 69. 80, 87, 109, 120, 125, 130, 131, 163. 166, 167, 169, 171, 174, 179, 180, 181, 184, 185, 186, 190, 198, 199, 201, 202, 204, 206, 207, 209, 211, 215, 216, 217, 223, 225. 226, 231, 233, 237, 240, 256, 26</i>
mendiri	<i>gelin ile güveyinin başlarına, gece-le/in, saçı saçmak için toplanılan yer, I, 492</i>
meñ	<i>yem, tane, kuş yemi-I, 425;II, 18;III, 358</i>
meñ	<i>yüzdeki ben,III, 359</i>
meñdemek	<i>/olmak, ditmek-III, 401, 402 bkz> mirigdetmek</i>
meñdeşmek	<i>kıl yoluşmak. III, 399 bkz> mirig-deşmek</i>
meñgü	<i>ebedi, daima, sonsuz, ebedilik, son-suzluk,I, 44;III, 65, 378</i>
meñgü ajun	<i>sonsuz dünya, âhiret-III, 378</i>
meñilemek	<i>beyin yemek; beyni için koyun kesilmek; yan ında güzel gıdalar bulunmak-III, 405, 406 bkz> mürigilemek;</i>
meñ(i)z	<i>beniz, yüz,I, 60, 65. 486;III, 363</i>
meñizlenmek	<i>benizlenmek, güzelleşmek, benzine renk gelmek-III, 407, 408</i>
meñilenmek	<i>kendine tane toplamak-II, 290</i>
meñletmek	<i>yemletmek-II, 359</i>
meñlig	<i>benli.III, 359</i>
meñzemek	<i>benzemek-III, 403</i>
meñzetmek	<i>benzetmek.II, 358</i>
merdek(g)	<i>ayı yavrusu, domuz yavr-usu.I, 480</i>
meşiç üzüm	<i>kara üzüm-I, 360</i>
mı(mi)	<i>yalnız füllerin üçüncü ;ahıs' sorgu şekli edatı-III, 214 bkz> mu (mü)</i>
mırigar	<i>pınar, su gözü- III, 280, 363, 376</i>
mıñuy	<i>kâğıt yapıştırılan bir çeşit hamur- III, 241</i>
min	<i>ben- I, 60, 69 bkz> ben, men</i>

mindetü	<i>ipek elbise- I, 491</i>
miñ	<i>sayıda bin-I, 243, 334, 417; III, 14, 360, 367</i>
miñdeşmek	<i>kıl yolu;mak- III, 399 bkz> meñ-deşmek</i>
miñdetmek	<i>dittirmek-II, 358 bkz> meñ-demek</i>
miñleşmek	<i>birlikte ^1115010^III, 399 bkz> müñe;mek</i>
miñi	<i>beyin-II, 299</i>
miz	<i>biz-I, 327 bkz> biz</i>
monçuk	<i>boncuk, süs için boyuna takılan değerli taşlar-I, 475;II, 123;III, 121</i>
monçuk	<i>atın boynuna takılan değerli taş, arslan tırnağı, muska gibi şeyler- I, 475</i>
monçuklanmak	<i>boncuklanmak- II, 276</i>
mörigmek	<i>ayaklarını toparlayıp tekme atmak- III, 391</i>
mu (mü)	<i>soru edatı, isim ve fül sonuna gelir-I, 88;III, 147. 154, 214, 224, 256, 437 bkz> m ı (mi)</i>
muguzgak	<i>bal arısına benzeyenblr sinek- I, 504</i>
mun	<i>hastalık, ayıp- III, 140, 141</i>
munda	<i>bunda, burada-I, 74, 160, 219, 352, 419, 420;II, 55, 56, 57, 61; III, 54, 143, 333 mundag böyle-I, 36, 64, 160; III, 154</i>
mundın	<i>buradan,II, 57</i>
munduz	<i>budala, alık,I, 458</i>
munduz akın	<i>ansızın gelen sel-I, 77, 96, 458</i>
munduz yoriga at	<i>yorga yürüyüşten başka yürüyüş bilmeyen at-I, 458</i>
mungan	<i>geveze, bo;boğaz-I, 440, 476</i>
muni (munu)	<i>"işte, bu" anlamına edattır, "kanu"ya cevap olur, bu, bunu-I, 126; III, 237, 238, 372</i>
mun kişi	<i>yüreği dölek, gönlü selek adam- III, 140</i>
munmak	<i>saçmalamak- II, 30</i>
muñ	<i>sıkıntı, ızdırap, bun, mihnet-I, 425; III, 33, 359, 360</i>
muñadmak	<i>bunaltmak-II, 84</i>
muñar	<i>buna, bunda,I, 352;III, 363, 375</i>
muñkarmak	<i>bunaltmak, sıkıntıya sokmak, III, 397, 398</i>
muñlug	<i>bunlu, sıkıntılı-III, 382</i>
muñ tag	<i>kişi kendine gelip 16-17 yaşına girdiğinde çıkan di;,, ergenlik dişi. III, 359</i>
muñukmak	<i>bunlanmak, sıkıntılanmak- III, 395</i>
murç	<i>karabiber- I, 343; II, 186</i>
muş	<i>kedi-I, 438;II, 14, 105;III, 127,165, 267 bkz> çetük ş küvük mu;,, erkek kedi,I, 391 ş küvük muş; erkek kedl- III, 165</i>

muyan	sevap, hayır, III, 172, 179
muyancılık	muyancılık, aracılık, barıştıricılık. III, 179
muyanlık	yollarda yolcuların su içmeleri için yapılan hayrat, III, 172
muyavmak	miyavlamak- II, 14
mük	bükük-I, 335
mükim	kadın pabucu-I, 395 bkz> büküm, mükim
mükim	kadın pabucu-I, 395 bkz> büküm,mükim
mük turmak	rükû eder gibi durmak, eğilmek- I, 335
mün	çorba-I, 31, 36. 75, 163, 176, 198, 209,232, 245, 340;III, 122, 253, 331 bkz> bün munderü ipekle süslenmiş gelin odası- I,529 k
mündürmek	bindirmek. II', 197,
münelmek	uçları ve artıkları kesilmek. II,138
münemek	eğriliğini düzeltmek için bir şeyinuçlarını kesmek,III, 274
münlemek	çorba içmek-III, 301 ·
münmek	binmek I, 421; III, 30, 48, 60, 177, 429
münülmek	binilmek- II, 138
müñeşmek	birlikte binişnek-III, 399 bkz miñefmek
müñilemek	nimet bulmak-III, 406 bkz> meñilemek
müngremek	böğürmek-III, 403 bkz mañramak
müngreşmek	böğrüşmek, gürlütmek-II, 79; III, 398 bkz mañraşmak
müñretmek	böğürtmek; büngüldetmek. II, 358 bkz> mañratmak
müñüz	boynuz, I, 504; II, 327; III, 145, 363,364
müngüz baka	kaplumbağa-III, 225, 226
müñüzgek	çalışma yüzünden elde peyda olan katılık, nasır-III, 388
müñüzlenmek	boynuzu çıkmak, boynuzlanmak- III, 408
müñüz müngüz	blr çe;it çocuk oyunu ve bu oyunda söylenen bir söz-III, 363, 364
namıja	kadının kız kardeşinin kocası, bacanak, I, 446
narı	bir taraf,' yan, bir yana, nereye, nere,I, 199, 352; II, 140, 193; III, 223
ne	ne, nasıl, (soru anlamıyla) ne- I, 44, 53, 72, 74, 79, 87, 94, 126, 132, 320, 406;II, 287; III, 131, 207, 214, 215, 236, 360, 364
ne	Araplar'daki şaşalama, "ma"sı yerine bir edat, III, 214 '
nece (neçe)	ne kadar, nice, kaç- I, 49, 63, 332, 384, 458; III, 157, 220
neçük	neden, 111^111.I, 79, 392
ne elük	nasıl-I, 94 bkz> nelek, nelik, nelük

negü	"ne" anlamına edat-III, 215 bkz> nü nek timsa^1. III, 155
ne kerek	ne gerek-I, 392 bkz> nerek
nek yılan	ejderha-III, 155
nek yılı	Türkler'in on ikili yıllarından biri, timsah yılı,I, 346;III, 156
nelek	niçin-I, 370, 498 bkz> ne elük, nelik, nelük
nelik	niçin-III, 385 bkz> ne elük, nelek, nelük
nelük	niçin, neden,I, 392;III, 188, 245 bkz> ne el ilk, nelek, nelik
neme	ne kadar,III, 38
neme	"bilmem" anlamına bir kelime, "ne" anlamında pekitme edatı-III, 214, 215, 236
neñ	nesne, şey, mal: I,II, 12, 13, 14, 15, 31, 34, 50, 53, 84, 98, 126, 140, 143, 145, 147,157, 159, 162, 164, 169, 170, 177, 179, 185, 189,193,196,197,204,227,238,239,241, 245,246, 247, 251, 254. 256, 257, 258, 264, 268. 269, 270, 272, 273, 278, 281, 282, 28
nerek	neye, I, 392 bkz> ne kerek
netek	nice, nasıl-I, 27, 378, 392;II, 40, 52; III, 15. 123, 366
nıjdag	bileği taşı: I, 465
nom	millet; şariat, yasa: III, 137
nü	"ne" anlamına, "ve" yerine blr edat-III, 215 bkz> negü
oba	oba-I, 86
obrak	eskimiş: I, 118 bkz> oprak
obramak	eskimek, I, 273 bkz> opramak
obratmak	yıpratmak: I, 261 bkz> opratmak
obu	üstübeç :I, 86
obuz	katı olan-I, 54
obuzlug	sarp,I, 146 bkz> opuzlug § obuzlug yér; sarp, engebeli yer,I, 146
oçak	ocak,I, 64, 490
oçaklanmak	ocaklanmak-I, 293
oçaklıg	ocaklı-I, 147
oçaklık titik	ocak yapılacak çamur ve benzeri olan her nesne-I, 150 oçaklı ık yer ocaklık yer-I, 150
oğgarmak	düşünme sonunda anlamak,I, 255
odguç	ateşin alevi-I, 95, 177, 248
odluk	kol kemiğinin kalın yeri: I, 98
odunmak	sönmek, I, 200 bkz> udınmak, udunmak
ogla	genç, yiğit: I, 129
oglagu	bolluk içinde büyüyen: I, 138

oglagu katun	<i>asaletli, asil kadın, I, 138</i>
oglak	<i>oğlak· I, 65, 119, 468; II, 22, 266, 294; III, 102, 145</i>
oglak ay	<i>ükbahar, I, 347 bkz> ulug oglak ay</i>
oglan	<i>oğlan, oğul, çocuk, çocuklar· I, 74, 119, 143, 192, 193, 208, 209, 240, 263, 286, 289, 293, 373, 386; II, 4, 19, 26, 74, 93. 121, 154. 209, 210, 212, 218. 244, 272, 294, 300, 302, 329, 340, 341, 344, 348, 351. 354, 366; III, 80, 102, 108, 125, 145, 196, 202, 25</i>
oglansig	<i>çocuk gibi, çocuk huylu· III, 128</i>
oglitmak	<i>üretmek, çoğaltmak· I, 265</i>
ogradaçı	<i>uğrayan, uğrayıcı· III, 314 ograg niyet, kurma, kasıt; uğrama, uğrak· I, 118 ograg dağ yamacı, derenin dönemeci· III, 65 bkz> ogrug, owrug</i>
ogragan	<i>uğrayan· I, II, 314</i>
ograglı	<i>uğramak isteyen· III, 315</i>
ograglık	<i>uğramak hakkı olan· III, 315</i>
ogragsık	<i>uğramak hakkı olan· III, 315</i>
ograguçı	<i>uğrayan, uğrayıcı· III, 314</i>
Ograklanmak	<i>Ograk kılığına girmek, I, 313; II, 279 bkz> Ugraklanmak</i>
ogralmak	<i>uğranılmak· I, 247</i>
ogramak	<i>uğramak· I, 125, 160, 274; III, 106, 272, 311, 312, 313. 321. 372</i>
ogramsınmak	<i>uğrar görünmek, III, 322</i>
ograşmak	<i>uğraşmak· I, 170, 234, 235</i>
ogratmak	<i>göndermek, uğraştırmak· I, 261</i>
ogrı	<i>gizli, I, 380; II, 234</i>
ogrı	<i>hırsız; hırsızlık· I, 126, 224, 300, 483; II, 29, 171, 174, 197. 341; III, 75, 89, 423, 429</i>
ogrılamak	<i>çalmak, hırsızlık etmek· I, 316, 317</i>
ogrılık	<i>hırsızlık II, 208</i>
ogrug	<i>kemiğin ek yerleri, bel kemiğinin boyu-na birleştiği yer; dağ yamacı ve dağın bittiği yer; derenin dönemeci· I, 98, 118; III, 65 bkz> ograg, owrug Ş tag ogrug ı; dağın dönemeci· I, 98</i>
ogrulayu	<i>hırsız gibi· I, 102</i>
ogrulmak	<i>kemlik yarıp ayrılmak. I, 247, 248</i>
ogruşmak	<i>kemik yarıp ayırmakta yardım ve yariç etmek· I, 235</i>
oguk	<i>çizme· I, 67</i>
ogul	<i>ogul, çocuk, I, 37, 51, 68, 74, 86, 123, 180, 206, 220, 246, 253, 256, 262, 264, 288, 299, 319, 370, 415, 440, 515, 524; II, 14, 80, 84, 120, 143, 173, 175, 178, 183, 240, 249, 302, 311, 330. 333, 335. 343, 357; III, 33, 58. 78, 87, 105, 128, 137, 141, 146, 159,</i>
ogulçuk	<i>ana rahmi, oğulduruk· I, 149</i>
ogulmuk	<i>üstüne hatıl atılmak için uzatılmış olan düz direk· I, 149</i>

ogur	<i>karşılık, ivaz- I, 53</i>
ogur	<i>bir işte imkân ve fırsat- I, 53</i>
ogur	<i>uğur, bereket, devlet- I, 53</i>
ogur	<i>vakit, zaman- I, 33, 53, 136, 273, 294; II, 68, 321, 322, 362; III, 55, 317</i>
ogur olmak	<i>yol uğurlu, hayırlı olmak I, 53</i>
ogurlamak	<i>vaktinde yapmak; çalmak, hırsızlık etmek- I, 300</i>
ogurlanmak	<i>vakti yaklaşmak; uğurlanmak, uğurlu olmak; başışlananın karşılığı verilmek- I, 292</i>
ogurlug olmak	<i>sırasında ve yerinde olmak- I, 53</i>
ogurlug iş	<i>vaktinde ve yerinde yapılan 1; I, 146</i>
ogurluk	<i>karşılık, ivaz olan, I, 114</i>
ogurmak	<i>kemik yarıp ayırmak- I, 178</i>
oguş	<i>oymak; hısım, akraba- I, 61, 88, 114; II, 83, 103</i>
oguşlanmak	<i>aile, hısım sahibi olmak, I, 293</i>
oguşlug	<i>aile, hısım sahibi- I, 146</i>
Oguzlamak	<i>Oğuz saymak, Oğuzlar'dan saymak, Oğuzlar'a nispet etmek, I, 302; II, 345</i>
Oguzlanmak	<i>Oğuzlaşmak, Oğuz kılığını almak, Oğuz kılığına girmek, kendini Oguz'lar'dan saymak, I, 293; II, 269</i>
oxsınmak	<i>pişman olmak, I, 253 bkz> oxsunmak</i>
oxsunmak	<i>pişman olmak III, 373 bkz> oxsınmak</i>
oxşag	<i>benzeyen, benzer. I, 118</i>
oxşagu	<i>oyuncak; (mecazen) kadın- I, 138</i>
oxşamak	<i>okşamak, şakalaşmak; benzemek; (at) uyumak. I, 282, 283; II, 286</i>
oxşançığ	<i>okşanmaya deger, III, 232 oxşatmak benzetmek- I, 262</i>
ok	<i>ok, I, II, 21, 37, 157, 160, 166, 170, 171, 180, 193, 199, 217, 222, 237, 267, 275, 326, 393, 457, 493, 494, 522</i>
ok	<i>paylar ve toprak hisseleri üzerine üleşmek için atılan ok, çekilen kur'a, mirasta düşen pay- I, 37, 48</i>
ok	<i>hâl anlamına yakın anlamlı bir edat; fiillerde pekitme edatı; vakit, zaman- I, 37, 71, 160; III, 16</i>
oka	<i>kefillik, kefâlet. I, 40</i>
oka almak	<i>kefil olınmak- I, 40</i>
okçı	<i>okçu- II, 199</i>
okılmak	<i>okunmak- I, 197 bkz> okınmak</i>
okımak	<i>okumak; çağırmak. II, 333; III, 254</i>
okınmak	<i>okunmak, okur görünmek- I, 202, 203 bkz> okılmak</i>

okışmak	<i>okuşmak, okumakta yardım ve yarış etmek; (ağrı;mak- I, 186, 359 bkz> okuşmak</i>
okıtgan	<i>çok okutan- I, 156</i>
okıtmak	<i>okutmak I, 212 ,</i>
okıtsamak	<i>okutmak istemek, çağırtmak istemek- I, 302</i>
oklug kirpi	<i>büyük kirpi, oklu kirpi- I, 415</i>
okluk	<i>sadak, I, 100 okramak yem zamanında kişnemek, homurdanmak- I, 275</i>
okraşmak	<i>yem zamanında birlikte ki;nemek-I, 235, 236</i>
oktam	<i>ok atımı; okluk, I, 107 § bir oktam yer; bir ok atımı yer-I, 107</i>
oktamak	<i>ok atmak, I, 26; II, 97</i>
oktaşmak	<i>ok atışmak; kur'a içln ok atışmak- I, 231</i>
oktatmak	<i>ok attirnnak- I, 260</i>
okta yazturmak	<i>ok atmakta yanıltmak- III, 95</i>
okuşmak	<i>çağrı;mak- I, 183; II, 103 bkz> okışmak</i>
ok yılan	<i>kendisini insan üzerine atan yılan, I, 37;III, 29</i>
ol	<i>o,-dır,-dir,-dur,-dür-I, 20 21, 22, 24,25, 27, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 46, 60. 61, 71, 72, 76, 77, 97,108,126, 129, 132, 136, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 164, 165, 166, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 176 ,177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184,</i>
oldañ	<i>pabuç altı, tabanı, mestin alt yanı- I, 116 bkz> uldañ</i>
oldrum	<i>kötürüm, yatalak, oturum- III, 412</i>
olduk	<i>nalsız, yalın ayak- I, 101 bkz> ulduk</i>
oldurmak	<i>oturmak- III, 235 bkz> olturmak</i>
olgun	<i>olgun- III, 167</i>
olgutmak	<i>oturtmak- I, 260 bkz> olhutmak</i>
olhutmak	<i>oturtmak-I, 260 bkz> olgutmak</i>
olma	<i>testi, çanak çömlek-I, 130 ,375; II, 234; III, 182 bkz> ulma</i>
olturmak	<i>oturmak-I, 219, 224, 374, 413; II, 21; III, 230 bkz> oldurmak</i>
oluk	<i>oluk, yalak- I, 67</i>
oluk	<i>küçük kayık, I, 68</i>
on	<i>sayıda 011. I, 49, 69, 219</i>
onu	<i>onu- III, 238</i>
onunç	<i>sayıda onuncu- I, 132, 133;III, 449, 450</i>
oñ	<i>kolay-I, 41 bkz> oñay</i>
oñ	<i>sağ, solun karşısı- I, 41 § oñ elig; sağ el-I, 41, 72</i>
oñay	<i>kolay-I, 41, 244, bkz> ong</i>

oñiklanmak	<i>zülüflü olmak, takma saçlanmak. I, 311, 312 bkz> öñiklenmek</i>
oñmak	<i>solmak· I, 175 bkz> oñukmak</i>
oñukmak	<i>solmak, rengi atmak, hastalık ve benzerlerinden dolayı buruşmak, tazeliğini ve parlaklığını kaybetmek· I, 175. 216;III, 394, 395 bkz> oñmak</i>
oñulmak	<i>iyileşmek, düzelmek, iyi olmak, I 216, 217; III, 395</i>
op	<i>harman dövmek için koşulan öküzlerin ortasında bulunan öküz· I, 34 bkz> mama</i>
opmak	<i>hõpürdeterek içmek,I, 172 bkz> öpmek</i>
op op	<i>eşeğin ayağı kaydığında ,söylenen söz· I, 34</i>
oprak	<i>yıpranmış, yıpranmış, eskimiş· I, 118; III, 16, 38 bkz> obrak</i>
opramak	<i>yıpramak· I, 273; III, 358 bkz> obramak</i>
opraşmak	<i>yıpraşmak, yıpranmaya başlamak· I, 231. 232</i>
opratmak	<i>yıpratmak·I, 261 bkz> obratmak</i>
oprı	<i>obruk, çukur; dere· I, 125; III, 134</i>
opruşmak	<i>içmekte yardım ve yarış etmek·I, 232 bkz> öprüşmek</i>
opuzlug	<i>sarp,I, 146 bkz> obuzlug</i>
or at	<i>donu al ile doru arasında bulunan at· I, 45'</i>
ordu	<i>hakanın oturduğu şehir.I, 124</i>
ordu	<i>sıçan, köstebek gibi yerde yaşayan hayvanların yuvası· I, 124</i>
ordu başı	<i>hakanların döşeyicisi, yaygıcısı. I, 124</i>
ordulanmak	<i>başşehir edinmek· I, 296 bkz> ordulanmak</i>
ordutal	<i>hamamotu. I, 124 bkz> arğutal, urdutal</i>
ordulanmak	<i>yurt tutmak, yerleşmek·II, 294 bkz> ordulanmak</i>
orgak	<i>orak· 1. 14, 119;II, 128, 244, 307;III, 45, 267</i>
orılaşmak	<i>bağrışmak, çağrışmak.I, 239 bkz> orlaşmak, urılamak, urılaşmak, urlamak, yurlamak</i>
orlaşmak	<i>bağrışmak, çağrışmak.I, 239 bkz>orılaşmak, urılaşmak, urlamak, urlaşmak, yurlamak</i>
ormak	<i>kesmek, biçmek, vurmak, urmak·I, 14, 172; III, 45</i>
ornamak	<i>yerleşmek, yer tutmak, yer edinmek; (güneş) batmak, kaybolmak.I, 288</i>
ornatmak	<i>yerine koymak·I, 266</i>
orpatmak	<i>ürpertmek, saçını dağıtmak,I, 259, 260 bkz> örpeşmek, ürpekmek, ürpermek, ürpeşmek</i>
ortak	<i>ortak·I, 99, 439;III, 71</i>
ortaklık	<i>ortaklık II, 90</i>
ortu	<i>orta,I, 124,125 bkz> otra, otru, utru ş ortu er; orta ya şlı adam·I,124 ş kün ortu; öğle vakti.I, 124</i>
ortulamak	<i>ortalamak, ortasına varmak, I, 316</i>

oru	<i>şalgam, buğday ve buna benzer şeyleri saklamak için kazılan çukur,I, 87</i>
orulmak	<i>biçmek I, 194, 195</i>
orum	<i>kesim-I, 75 § bi orum ot; bir orakta çıkarılan ot-I, 75</i>
orun	<i>yer, mekân, inevki.II, 72, 177; III, 222, 430</i>
orunç	<i>rüşvet, gevik- III, 449 bkz> urunç</i>
orunçak	<i>emanet- I, 148, 149</i>
osruk	<i>osuruk- I, 99</i>
osruşmak	<i>osuruşmak- I, 234</i>
osug	<i>bir nesnenin bir nesneye değişmesi, bir nesnenin bir nesne ile kar; ılandırılması- I, 64 osuglamak hile ile kilit açmak- I, 306 bkz> üsüglemek</i>
osurgan	<i>osurgan, çok osuran- I, 156</i>
osurmak	<i>osurmak-I, 178</i>
ot	<i>ot, hayvan yemlerinin hepsi-I, 14, 35, 65,75, 169, 172, 195, 225, 255, 342, 415, 469; II, 79, 108, 133, 294, 330, 348, 351; III, 4, 47, 68, 122, 141, 200, 263, 277, 287, 374, 436, 442 § çiwingin ot; hayvanları semirten ot- I, 443</i>
ot	<i>ilâç, em, zehir. I, 35, 47, 154, 514, 515;II, 72, 116, 127, 176, 315, 345;III, 224, 252</i>
ot	<i>ateş, duman,I, 43, 164, 176, 177, 183, 195, 200, 202, 208, 230, 332, 400, 499, 513, 514,522;II, 78, 100, 133, 144. 176, 245, 292, 293, 299, 302, 353, 358; III, 16, 23, 63, 65, 96. 97, 265, 341, 348, 430</i>
otaçı	<i>hekim, ilâç yapan,I, 35, 299</i>
otag	<i>otag-III, 208</i>
otamak	<i>ısınmak, odun yakmak; ilâç yapmak-III, 252</i>
otgarmak	<i>otlatmak-I, 225</i>
otgun	<i>eğerin solunda kolanın geçirilerek dile bağlanan enli bir kayışı-I, 107</i>
ot karak	<i>gözün gören yeri-I, 382</i>
otlamak	<i>otlamak,I, 285</i>
otlanmak	<i>ateşlenmek, ateş kesilmek, ateş gibi olmak; öfkelenmek-I, 297</i>
otlug	<i>otlu-I, 98</i>
otlug	<i>yemlik, ahır,I, 98</i>
otra	<i>orta, ortada, arada,I, 125, 188, 308;II, 89, 287 bkz> ortu, otru, utru</i>
otran	<i>don, elbise,I, 108</i>
otru	<i>karşı, ön, ara, orta, ortasında-I, 68, 126, 494; II, 28, 145;III, 40, 156, 422 bkz> ortu, otra, utru</i>
otrug	<i>ada-I, 97</i>
otrulanmak	<i>yüz yüze gelmek-I, 296, 297 bkz> utrulanmak</i>
otrunmak	<i>karşı koymak istemek-I, 251 bkz> utrunmak</i>

otruşmak	<i>karşı koymak, karşı gelmek, karşılaşmak-I, 232 bkz> utru;mak ottuz sayıda otuz-I, 142</i>
otulmak	<i>ekini bozan bitkiler kesilmek, başı vurulmak-I, 193 bkz> utulmak</i>
otuñ	<i>odun-I, 14, 67, 70, 134, 272, 449;II, 238, 341;III, 153, 187, 246, 249, 252, 292, 351 otuñluk odunluk,I, 162 ot yem karabiber, klmyon glbi tohum ve baharlar,III, 5</i>
owrug	<i>kemiğin ek yerleri, bel kemiğinin boyunla birleştiği yer; dağın yamacı ve bittiği yer,I, 118 bkz> ograg, ogrug</i>
owunmak	<i>oğuşturmak,I, 202;II, 147 bkz> uwunmak</i>
oy	<i>yerdeki oyukluk, çukurluk-I, 49, 146</i>
oy	<i>at yagız at, I, 49</i>
oyma	<i>çizme yapılacak Tnrkmen keçesi- II, 100, 207</i>
oymak	<i>oymak, yerleştirmek, sıkıştırmak, I, 174</i>
oynagu yér	<i>oynanacak yer,I, 121 oynak işler oynak kadın-I, 120</i>
oynamak	<i>oynamak.I, 225. 226, 240;II, 114, 226;III, 131, 377</i>
oynaş	<i>oynaş, başka biriyle sevişen kadın,I, 120</i>
oynatmak	<i>oynatmak,I, 271</i>
oy obuz	<i>basık, düz yer-I, 54</i>
oy obuzlug yér	<i>sarp, engebeli yer-I, 146 bkz> oy opuzlug yér</i>
oy opuzlug yér	<i>sarp, engebeli yer-I,146 bkz> oy obuzlug yér</i>
oyturmak	<i>oydurmak, bastırmak, sıkı;tırmak- I, 269</i>
oyuk	<i>hayal, belge, bostan höyüğü-I, 81, 85, 384</i>
oyulmak	<i>oyulmak, çukurlaşmak, sıkıştırılınak- I, 268, 269 oyun oyun, yarış,I, 85;II, 25</i>
oyuşmak	<i>oymakta ve basmaktâ yardım ve yarış etmek- I, 268</i>
ozgan at	<i>çok ileri giden, başkalarını geçenat- I, 470</i>
ozıtgan	<i>daima ileri sürüp geçerek kazanan-1, 155</i>
ozıtmak	<i>ileri sürmek-I, 155</i>
ozmak	<i>başkasından lleri geçmek- I, 173 bkz uzmak</i>
ozuk at	<i>koşu ve benzerlerinde lleri gliden ve başka atları geçen at-I, 66</i>
öç	<i>öç, hınç, kin, 111^111.I, 41, 43, 44, 50, 230; II, 103</i>
öçeş	<i>yarış, t, 61</i>
öçeşmek	<i>yarış etmek- I, 61, 181</i>
öçlög	<i>öcü ve hıncı olan,II, 283</i>
öçrüşmek	<i>söndürmek, yatıştırmak.I, 233</i>
öçürmek	<i>söndürmek, yatiitirmek, soluğunu kesmek-I, 176, 177, 522 bkz> üçürmek</i>
öçüt	<i>öç, I, 50</i>

öd	<i>duvarda ve ağaçta delik, I, 31 bkz> öt</i>
öd	<i>zaman, vakit; mevsim, hava- I, 44, 330, 353; II, 77, 101; III, 125 bkz> öd</i>
öd	<i>sığır, öküz, I, 45, 346 bkz> ud, ud</i>
ödürmek	<i>seçmek, üstün tutmak, III, 11 bkz> ad ırmak, edirmek, ödürmek, udurmak, üdürmek</i>
öd	<i>öz, kendi. f, 243 öd zaman, vakit- I, 245, 477; II, 68, 321; III, 190, 191</i>
öd	<i>dag arasındaki dere, geçit- I, 110 bkz> öz, özi</i>
ödik	<i>sevgi- II, 144, 311 bkz> üdik</i>
ödle	<i>zaman, felek, I, 41, 82, 103; II, 196, 234, 304. 335; III, 41, 233, 425</i>
ödrölmek	<i>ayrılmak, seçilmek- I, 247</i>
ödrüm	<i>her şeyin seçilmiş. I, 107</i>
ödründi	<i>üründülenmiş, seçilmi- I, 145</i>
ödrüş	<i>birtakım şeyler arasında muhayyerlik, seçim- I, 96</i>
ödrüşmek	<i>seçmekte yardım ve yarış etmek, I, 234</i>
ödürgen	<i>her şeyi seçen, üyürtleyen. I, 157</i>
ödürmek	<i>seçip ayırmak. I, 144, 370; III, 228 bkz> ad ırmak, edirmek, ödürmek udurmak, üdürmek,</i>
öfke	<i>öfke- I, 195 bkz> öpke</i>
ögdi	<i>alkış, I, 515</i>
öge	<i>çok akıllı, yaşlı kimse, ulusun büyüğü. I, II, 48, 90, 310, 356</i>
ögelemek	<i>"öge" demek, "öge" adı vermek I, 310 bkz> ökleme</i>
öge tégit	<i>orta halli adamların büyüklerine ve hakan çocuklarının küçüklerine verilen ungun, I, 356</i>
ögey	<i>üvey- I, 123 § ögey ogul</i>
ögmek	<i>ögmek, sena etmek- I, 174, 472; II, 38</i>
ögrenmek	<i>1</i>
öğretmek	<i>öğretmek- I, 261</i>
ögreyük	<i>görenek, âdet, I, 159, 160</i>
ögsemek	<i>öğmek istemek- I, 277, 278</i>
ögtürmek	<i>öğdürmek I, 223</i>
ögölmek	<i>öğölmek, ögünmek- I, 198; III, 343</i>
ögünç	<i>ögünç, öğünme. I, 132; III, 449</i>
ögüngüçi	<i>kendini ögen- I, 203</i>
ögünmek	<i>kendini ögmek- I, 140, 203. 252, 309</i>
ögür	<i>koyun, geyik, bağırtlak ku;u, deve, cariye gibi şeylerin toplu bir halde bulunması, bunların sürüsü, bölük- 1. 54, 236, 285, 389; II, 153; III, 6</i>
ögürülenmek	<i>at sürüsü, aygıra sahip olmak, başka hayvamlar sürü ve bölük haline gelmek- I, 292</i>

ögürlüg er	<i>koyun ve benzerl hayvanlardan sürüsü bulunan adam·I, 152 § ögürlüg adg ır; kısırakları, eşleri bulunan aygır·I, 152</i>
ögüşmek	<i>öğü·mek·I, 187</i>
ögüt	<i>ögüt, vaaz· I, 51, 89, 102, 440;III, 46, 155, 440 bkz> ötlük, övüt</i>
ögütlemek	<i>ögüt vermek, öğütlemek I, 299</i>
ök	<i>akıl ve anlayış·I, 48, 96, 243 bkz> öksüz</i>
ök	<i>orta yaşı bulup büyümüş hayvan·I, 48 § ök at; dört yaşını geçmiş at·I, 48</i>
ök	<i>kendi·I, 71</i>
ökil	<i>çok, J, 74</i>
öklemek	<i>"öge" adı vermek· I, 310 bkz> ögelemek</i>
öklenmek	<i>dinlenmek; önceden anlamayıp sonradan anlamak; (çocuk) büyümek·I, 259, 298</i>
öklimek	<i>arıtmak, çoğaltmak; büyümek·I, 287, 362;II, 366</i>
öklitmek	<i>çoğaltmak II. 366</i>
öklünmek	<i>yığılmak·I, 258</i>
öklüşmek	<i>birbiri üzerine yığılmak, toplanmak·I, 241</i>
öklütme	<i>çoğaltmak, arttırmak·I, 264</i>
ökme	<i>yığılan her ·ey·I, 130 bkz> ökmek § ökme toprak; yığma toprak·I,130</i>
ökmek	<i>yığmak, biriktirmek· I, 168</i>
ökmek	<i>toplanmış olan her nesne· I, 105 bkz> ökme</i>
ölsemek	<i>ölmek istemek I, 278</i>
ölşemek	<i>acıkip gözleri kararmak, açlıktan bayılayazmak·I, 283 bkz> elşemek</i>
ölşetmek	<i>acıktırarak gözü görmez etmek·I, 262, 263 bkz> elşetmek</i>
ölüg	<i>ölü·I, 15, 72, 463; II, 27, 110, 127, 128, 139, 179, 311, 324;III, 272, 309, 424</i>
ölügsemek	<i>ölmek istemek·I, 303</i>
ölüm	<i>ölüm·I, 47, 75, 516;II, 74, 134;III, 327. 339</i>
ölüt	<i>birbirini öldürme, öldürüşme·I, 52</i>
ölütçi	<i>öldüren, katil·I, 52</i>
ölüt er	<i>kuvvetten düşmüş, yaşlı kimse·I, 52</i>
ölütlemek	<i>çarpmak; aralarında ölüm olayazmak·I, 299</i>
ömek	<i>düşündükten sonra anlamak·I, 11</i>
ömgen	<i>şah damarının iki tarafında bulunan damar, I, 1·20</i>
ömzük	<i>eğerin ön ve arka tarafları, 11011·I, 105</i>
ökmek	<i>kadınların kulaklarına taktıkları altın veya gümüşten yapılmış halka·I, 105</i>
ökmeklenmek	<i>küpelenmek, küpe sahibi olmak· I, 314</i>

öksemek	yıgmak istemek I, 278
öksüz	öksüz; şaşkın, akılsız-I, 96 bkz> ök
öktürmek	yığdırmak-I, 223
ökülgen	daima yığılan-I, 159
ökülmek	yığılmak, toplanmak, I, 198, 437; II, 285
öküm	yığın. I, 75 bkz> ökün § öküm toprak; bir tarafa toplanmış toprak- I, 78
ökün	para, gül ve buna benzer şeylerin yığını- I, 75, 78 bkz> öküm
ökünç	pişmanlık- I, 132;III, 449
ökünmek	pişman olmak I, 132, 200, 203; III, 361
öküş	çok I 62, 89,167,233, 467, 477, 516; II,156; III, 373, 374
öküşlenmek	çok saymak; çok sanmak- I, 303
öküş yılı	haşarı hayvan, harın at- I, 62 390, 438, 498, 501,
öküş yılı	haşarı hayvan,
öküz	ırmak, dere,I, 59, 513; III, 191, 341
öküz	öküz- I, 59, 446, 528; III, 421
öküzlenmek	öküz sahibi olmak I, 293
öl	ıslak, yaş, nem,I, 48, 338
öldeci	ölecek,I, 438;III, 267
öldürmek	öldürmek-I, 224, 522
ölme	ıslanmak-II, 324;III, 256
öleşmek	nemlenmek, yaşlık yayılmak-I, 189
ölitmek	ısıtmak I, 213;II, 324
ölmek	ölmek I, 15, 38, 41, 54, 115, 228;III, 47
öndürmek	(bitki) bitirmek, yetiştirmek; yöneltmek-I, 225
önmek	(bitki) bitmek, yetişmek, neşvünema bulmak; bitmek ,I, 35, 65, 169, 424; II, 21, 204, 328; 111. 359
öñ	ön, önce, öndün.1, 40, 115
öñ	renk, bir şeyin rengi,I, 41
öñdün	öndün, önce-I, 40, 115
öñdünki	önceki, III, 14
öñeyük	bir şeye, bir kimseye mahsus olan, ayrılan, özel I, 162
öñi	ba;ka, I, 135 bkz> öñin
öñik	kadınların takma olarak keçi kılından yaptıkları zülûf- I, 135 § öñik yörgeyek; ulanmış zülûf-I, 135

öñiklenmek	<i>zülüflü olınak, takma saç (zülûf) takmak. I, 311, 312 bkz> oñ ıklanmak</i>
öñin	<i>başka, başkası-I, 94, 135 bkz></i>
öñi öñlenmek	<i>renklenmek, kızarmak, hastalıktan sonra rengi yerine gelmek-I, 289</i>
öñlüg	<i>renkli-I, 41</i>
öñmek	<i>delmek-I, 174 bkz> öñmek</i>
öñük	<i>yastıkların uçlarına yapılan ipek Sal kımlar, saçaklar-I, 135</i>
öpke	<i>akciğer, ciğer-I, 128;II, 144; III, 393</i>
öpke	<i>öfke, kızgınlık-I, 125, 128, 158, 164,176, 233;III, 392, 428 bkz> öfke</i>
öpkelemek	<i>ciğerine vurmak; öfkelenmek,I, 317; III, 208 bkz> öpkilemek</i>
öpkliemek	<i>öfkelenmek, kızdığı için yüz çevirmek-i, 317 bkz> öpkelemek</i>
öpmek	<i>öpmek-I, 163, 280</i>
öpmek	<i>içmek,I, 163; III, 122 bkz> opmak</i>
öpöp	<i>bir kimse çok öğünüp de dediğini tanımlayamazsa, o kimse için söylenir-I, 43</i>
öprülmek	<i>-içilmek 1. 245, 246</i>
öprüşmek	<i>içişmek, höpürdetişmek, içmekte yardım ve yarış ^ş0^I, 232 bkz> opruş-mak</i>
öpsemek	<i>öpmek istemek-I, 275, 280</i>
öptürmek	<i>öptürmek I, 217</i>
öpülmek	<i>öpülmek .. I, 193</i>
öpüm	<i>yudum-I, 75</i>
öpünmek	<i>içer gibl görünmek-I, 198</i>
öpürgen	<i>daima, çok içiren I, 157</i>
öpmek	<i>içirmek I, 171, 176</i>
öpmek	<i>içirtmek III, 427</i>
öpüş	<i>öpüş (iki kişi arasında)-I, 60</i>
öpüşmek	<i>öpüşmek-I, 180</i>
ör	<i>kaftanın koltuk altları-I, 45</i>
örçük	<i>örülmü; saç-I, 103 bkz> örgüf, örküç</i>
ördek	<i>ördek-I, 103, 104, 222, 528; II, 26; III, 17, 391</i>
ören	<i>her şeyin kötüsü-I, 76</i>
örge	<i>urgen,I, 108, 195</i>
örgüç	<i>kadınların başlannda bulunan saç ör-güsü, örülmüş saç-I, 95, 103 bkz> örçük, örküç</i>
örgüçlenmek	<i>örgülü saç sahibi olmak-I, 312, 313</i>
örimek	<i>içten çürümek-III, 252, 253 bkz> ürimek</i>

örk	yular; at tavlasi, I, 43
örklemek	örklemek, sıkı sıkıya bağlamak. III, 443
örkü	örküç, hörküç, I, 129
örküç	örülmüş saç, I, 103 bkz> örçük, örgüç
örküç	dalga- I, 95
örküç	sacayagı, I, 95
örküçlenmek	dalgalanmak, I, 95, 312
örküçlenmek	sacayaklanmak, I, 313
örlemek	belirmek, çıkmak, yükselmek, I, 257, 258 bkz> örmek
örmek	belirmek, çıkmak, kopmak, yükselmek (bulut), I, 139, 173, 257; III, 398 bkz> örlenmek
örmek	örmek, I, II, 172, 173
örme saç	örme saç, I, II, 129
örpeşmek	(tüy) ürpermek. I, 229, 230 bkz> orpatmak, ürpekmek, ürpermek, ürpeşmek
ört	yangın, yanan nesne- I, 42
örtmek	yakılmak. I, 245
örtmek	yakmak. I, 129, 245, 272; III, 356
örtlenmek	yanmak, tutuşmak, kızarmak- I, 251; II, 133
örteşmek	karşılıklı birbirini yakmak; saldırmak. I, 231; II, 219
örtetmek	yaktırmak- I, 260 örtgün samanı ayrılmış harman, çeç- III, 412, 416 bkz> örtkün
örtkün	harman, samanı ayrılmış harman, çeç; harman zamanı- I, 402, 526; II, 214; III, 412, 416 bkz> örtgün
örtmek	örtmek- II, 26; III, 425
örtmen	dam, sath- III, 412
örtük	bir şeyin örtüsü, eğer örtüsü- I, 103
örtülmek	örtülmek, kapalı kalmak; kanşmak- I, 139, 244; II, 237
örtünmek	örtünmek- I, 250
örtüşmek	örtmek, örtmekte yardım etmek, birbirini örteyazmak- I, 230, 231; II, 97
örük	örülmüş olan her nesne- I, 69
örük	bir yerde bir müddet kalmak- I, 69
örülemek	ayakta kesmek, boğazlamak, I, 309, 310
örümcek	örümcek, I, 152
örtiñ	gençlerin tırnakları üzerinde bulunan aklık, I, 134 bkz> ak, ürüñ § tırñak örüñi; tırnak beyazlığı- I, 134
örüñ	arpacıya (afsuncuya) verilen para- I, 134

örüşmek	<i>belirmek, yükselmek. I, 186</i>
örüşmek	<i>örmekte yardım ve yarış etmek I, 183 örü tartmak birbirine yardım etmek. III, 382</i>
östirmek	<i>özlemek, istek göstermek, I, 244 bkz> öztirmek</i>
öşergen	<i>açlık ve benzerlerinden daima gözü kararan.I, 157</i>
öşermek	<i>açlıktan göz kararmak. I, 178; III, 68</i>
öt	<i>acılık; öt kesesi-I, 43</i>
öt	<i>delik, çukur-I, 31, 43, 276; II, 119, 247; III, 263 bkz> öd</i>
ötmek	<i>çalışmak, yorulmak,I, 193</i>
ötemek	<i>ödemek, III, 251</i>
ötgen	<i>çok öten.I, 473</i>
ötgünmek	<i>yansılama, taklit etmek ve bunda yarış etmek,I, 254</i>
ötgürmek	<i>ötütmek, sürdürmek; göndermek bir şeyi bir şeyin içinden öteye geçirtmek.I, 226, 227</i>
ötgürüşmek	<i>bir şeyi bir şeye geçirmekte yardım ve yarış etmek; mektupla;nnak-I, 232 bkz> ötrüşmek</i>
ötki	<i>ivaz, bedel, karşılık-I, 128</i>
ötkünç	<i>hikâye,I, 161 bkz> ötükünç</i>
ötkünmek	<i>hikâye söylemek; hakana dilek sunmak. I, 161, 199 bkz> ötünmek</i>
ötleşmek	<i>yağma zamanında eşya dellk deşik olmak. I, 238, 239</i>
ötleşmek	<i>savaşmak, uğraımak,I, 239</i>
ötlüg	<i>delikli, delinmiş .III, 30</i>
ötlük	<i>ögüt,I, 102 bkz> ögüt, övüt</i>
ötmek	<i>ötmek-I, 529;II, 290;III,178,194, 240, 384</i>
ötmek	<i>bir şeye geçmek; delmek; boşalmak, (karın) sürmek, I, 171, 371, 424; II, 303</i>
ötmek	<i>(yenecek) ekmek. II, 268, 276; III, 57</i>
ötnü	<i>ödünçI, 130 bkz> ötünc</i>
ötrüm	<i>müşhil, sürgün ilacı I, 106, 226</i>
ötrüşmek	<i>göndermek, herhangi bir şeyde yardım ve yarış etmek-I, 232 bkz> ötgürüşmek</i>
ötsemek	<i>öte geçmek istemek, delip geçmek istemek I, 276</i>
öttürmek	<i>öttürmek-I, 217 bkz> ötürmek</i>
ötuş ötuş	<i>bir çeşit çocuk oyununda "arkadaşını, yanındakini, it" anlamına söylenen söz-I, 61</i>
ötüg	<i>kusma. I, 68</i>
ötük	<i>hikâye; hakana sunulan dilek. I, 68, 199</i>
ötükçi	<i>ötüncü, hakan yanında şefaathçi .II, 144</i>
ötüglük kişi	<i>hakandan dileği olan kimse. I, 152 ,</i>

ötükünç	<i>hikaye.I, 161 bkz> ötkünç</i>
ötünç	<i>ödünç- I, 131;III, 448 bkz> ötnü</i>
ötünmek	<i>büyüklerden bir dilek istemek-I, 376 bkz> ötkünmek ötünmek hikâye söylemek-I, 199 bkz> ötklinmek</i>
ötürmek	<i>hatırlatmak- I, 267</i>
ötürmek	<i>delmek, I, 176; II, 44</i>
ötürmek	<i>hatırlatmak I, 176 bkz> öttürmek</i>
ötüş	<i>bir çeşit çocuk oyunu; bu oyunda ütme, yutma- I, 60 bkz> ütüş</i>
övüt	<i>öğüt, nasihat- I, 102 bkz> öğüt, ötlük</i>
öw	<i>ev- I, 81 bkz> ef, ev, ew, üv, üw</i>
öwmek	<i>ufalamak I, 166 bkz> uvmak, uwmak</i>
öyez	<i>öyez, övez, bir çeşit sivrisinek I, 84</i>
öyle	<i>öğle vakti- I, 113 bkz> özle</i>
öz	<i>öz, kendi, nefis; can, ruh, gönül,I, 45, 46, 63, 154, 201, 202, 203, 206.210, 243, 251, 254, 296, 298, 300, 309, 384, 433. 464, 504,513;II,141,145,146,147 ,149,150,151, 155,157, 159, 238, 240, 241, 244, 245, 248, 249,252, 254, 313, 315;III, 5, 14, 33, 43,</i>
öz	<i>yürek ve karnın içindeki nesne- I, 46</i>
öz	<i>yağ- I, 36, 45</i>
öz	<i>iki dağ arasında bulunan dere,I, 46 bkz> öğ, özi</i>
öz	<i>ağaç özü-I, 46</i>
öz	<i>sağır-I, 45 bkz> üz Ş öz kül; sağır adam- I, 45</i>
özek	<i>beliniç yanında bulunan damar-I, 71</i>
özeklemek	<i>;ah damarını kesmek, şah damarına vurmak, I, 306</i>
özelmek	<i>özlemek III, 131</i>
özi	<i>iki dağ arasındaki yol, geçit-I, 89 bkz> öd, öz</i>
öz kişi	<i>hısım-I, 46 özle öğle vakti-I, 114 bkz> öyle</i>
özlemek	<i>külde plşirmek, közleme yapmak, I, 286</i>
özlüg	<i>yağlı- I, 36, 45</i>
özlük	<i>hususî, hususî at- III, 438</i>
öztikmek	<i>özlemek, istek göstermek-I, 244 bkz> östikmek</i>
özük	<i>kadınlara verilen ungun-I, 71 Ş altun özük; altın gibi temiz ruhlu kadın,I, 71 Ş ertini özük; bedeni inci gibi temiz olan kadın- I, 71</i>
özük	<i>oyularak havuz yapılan her yer- I, 71</i>
özük suw	<i>büyük derelerden ayrılan her çay,kol- I, 71</i>
pamuk	<i>pamuk,I, 380;III, 346</i>

pars	yırtıcı bir hayvan; Türkler'in onikili yıllarından 611-1.I, 344, 346 bkz> bars
partu	üste giyilen hırka, pardesü·I, 416 bkz>bertü
pat	cibre, her nesnenin çöküntüsü·I, 319
pat	ses ifade eden kelime· I, 319, 320
patlamak	kolalamak, mayalı bir tortu ile tortulamak·III, 291 bkz> batlamak
pat düşmek	ağır bir şey düşerken ses çıkarmak· I, 320
pekmes	pekmez, I, 448 bkz> bekmes
perçem	alâmet, belge·I, 483 bkz> beçkem
pışığ	pişmiş·I, 372, 373, 379, 455;II,124; III, 23, 321 bkz> p ışıg
pışığ kerpiç	pişmiş kerpiç, tuğla, kiremit· I, 373, 455
pışıklamak	pişirmek· III, 335, 336
pışık	pişmiş·I, 379;III, 23 bkz> p ışıg
pışmak	pişmek, olmak, kırmızı tulumunu olması için sallamak·I, 169;II, 12,120; III, 321, 382
pışırılmak	pişirilmek· III, 32
pışurmak	pişirmek, II, 78
pis	pis, dağar ve tulum gibi şeylerin dibinde kalan çöküntü, tortu· I, 328
pistik	egrilmek üzere hazırlanmış, atılmış pamuk sümeği· I, 476 bkz> bistik
pistik	fitil· I, 476 bkz> bistik
porsmuk	porsuk· III, 417 bkz> porsuk
porsuk	porsuk·III, 417 bkz> porsmuk
pow	bayatlamak veya kokuşmak sonu ekmek üstünde beliren yeşillik· III, 129
pötürmek	sağlam hale koymak ispat etmek· II, 72, 73 bkz> bütürmek
pus	sis, duman· III, 124 pusarmak pusarmak, sislenmek· II, 78
pus bolmak	puslanmak, duman nmek· III, 124
pusmak	pusu kurmak, pusuya girmek, I, 434; II, 10 bkz> püsmek
pusug	pusu· I, 372, 407 bkz> püsüg
pusuglug	pusu kuran· I, 496 § pusuglug yagı; pusu kuran düşman· I, 496
pusukmak	pusuya girmek, II, 116
pusuşmak	birbirine pusu kurmak·II, 101
puşak	kederli· I, 154, 378 bkz> buşak, buşgan
puşmak	sıkılmak (can), usanmak· I, 373;II, 12, 145; III, 262 bkz> bu şmak
puşug	can sıkıntısı· I, 373 bkz> buşug
pürçek	insanın kâkülü, perçeml, atın perçemi· I, 476

pürçeklenmek	<i>pürçeklenmek, yelesi çıkmak, kâkûl (perçem) çıkmak· II, 276</i>
pürkürmek	<i>bulutlanmak, bürünmek; püskürmek, fışkırmak·II, 170, 171</i>
pirlenmek	<i>tomurcuklanmak, filizle^mek. II, 237, 238</i>
püsmek	<i>pusu kurmak; çok dövmek, I, 385; II, 10 bkz> pusmak</i>
püstüli	<i>"karapazı" denilen, yenilen bir ot·I, 451 bkz> büsteli</i>
püsüg	<i>pusu,I, 385 bkz> pusug</i>
püşkel	<i>yufka, pide glbl ince ekmek, çörek·I, 481 bkz> büskeç</i>
rak	<i>fazlalık bildiren edat·I, 7</i>
rapçat	<i>angarya, beyin halkın gölüklerini alıp üzerine yük yükletmesi .I, 451</i>
-sa	<i>şart bildiren ek,III, 207</i>
sa	<i>"sen" anlamına bir kelime·III, 208</i>
saban	<i>sapan, çift ve çiftçi takım ve aygıtları; çifçilik·I, 402;II, 214; III, 216</i>
sabanlamak	<i>sapanla sürmek· III, 342 bkz> sapanlamak saç saç (ba ştaki)· I, 14, 42, 69, 172, 176, 246, 319, 321, 342, 354, 403, 488;II, 126, 145, 316, 358; III, 47, 84, 85, 207, 260, 386, 401</i>
saç	<i>tava· III, 347</i>
saçgak kişi	<i>malını saçan, israf eden kişi I, 470</i>
saçgırmak	<i>saçtır yazmak· II, 187 bkz> saçgurmak</i>
saçgurmak	<i>saçtır yazmak· II, 187 bkz> saçgırmak</i>
saçılmak	<i>saçılmak· I, 258; II, 122</i>
saçındı	<i>nerig saçılan, yayılan şey· I, 449</i>
saçınmak	<i>saçmayı iş edinmek· II, 150</i>
saçıtmak	<i>saçtırmak, dağıtmak, dağıtmayı emretmek.. II, 299</i>
saçlanmak	<i>saçlanmak· II, 246</i>
saçlaşmak	<i>birbirinin saçlarını yakalamak. II, 215</i>
saçlıg	<i>saçlı· I, 464</i>
saçmak	<i>saçmak· I, 79, 272; II, 4</i>
saçramak	<i>sıçramak· II, 133</i>
saçratgu	<i>bir çeşit kuş tuzağı· II, 331 bkz> saçrıtgı</i>
saçratmak	<i>istemeksizin sıçratmak· II, 331,332 bkz> saçrıtmak</i>
saçrıtgı	<i>bir çeşit kuş tuzağı· II, 331 bkz> saçratgu</i>
saçrıtmak	<i>istemeksizin sıçratmak· II, 331,332 bkz> saçratmak</i>
saçtaşmak	<i>birbirinin saçlarını yakalamak· II,211</i>
saçturmak	<i>saçtırmak, II, 183, 184</i>
saçu	<i>elbise ve mendil saçağı, II, 219</i>

saçuk neñ	<i>saçık, saçılmış nesne- I, 381</i>
saçulamak	<i>saçaklamak, saçak yapmak- III, 323</i>
saftıçlanmak	<i>sepet sahibi olmak- II, 271</i>
sag	<i>sağlık, esenlik- I, 89; III, 154 sag sağ, tatlı, iyi, temiz, halis; sağ, sağlam; sıcak- III, 154 § sag yağ; sade yağ, sag yağ- III, 154, 159</i>
sag	<i>akıl, zeyreklik, anlayış- III, 153, 154</i>
sag	<i>yün atmak ve kabartmak için kullanılan "sağ" denen çubuklar- III, 154</i>
sagdıç	<i>sagdıç, dost- I, 455; III, 374</i>
sagılmak	<i>sağılmak- II, 124, 163</i>
sagım	<i>sağış, sağım- I, 397 § bir sagım süt; bir sağışta sağılan süt- I, 397</i>
sagın	<i>sağmal- I, 499</i>
sagınlıg	<i>sağmal sahibi, sağmalı olan- I, 499</i>
sagınmak	<i>sağar görünmek- II, 152</i>
sagınmak	<i>sanmak, zannetmek; sözle yardım etmek- II,</i>
sagır	<i>içerisine şarap konulan havana benzer söbü bir kap- I, 406</i>
sagışmak	<i>sağmakta yardım ve yarış etmek- II, 101</i>
sagız	<i>sakız- I, 365 bkz> sakır, sakız</i>
sagızlıg	<i>sakızlı, sakızı olan- I, 495</i>
sagızlıg	<i>çamurlu yapışkan- I, 495</i>
sagız toprak	<i>yapışkan toprak- I, 365</i>
saglıg	<i>sayılı olan her şey- I, 464</i>
saglık	<i>dişi koyun; sağmal, sağılan hayvan- I, 471, 520; II, 22; III, 102</i>
saglıkılanmak	<i>sağmal sahlbl olmak- II, 275</i>
sagmak	<i>sağmak. I, 389; II, 15, 37, 43. 50, 51, 61, 66; III, 325, 339</i>
sagnagu	<i>kurumu; kabak- I, 491</i>
sagrak	<i>sürahi, kâse, kap- I, 100, 468, 471</i>
sagrı	<i>deri, her şeyin derisi- I, 421, 422; III, 350 § yer sagraısı; yeryüzü- I, 422</i>
sagrılamak	<i>kaba deriyi sertleştirmek- III, 353</i>
sagturmak	<i>sağdırmak- II, 185</i>
sagu	<i>ölçek- III, 225, 418</i>
sagulamak	<i>ölçeklemek, ölçekle ölçmek- III, 325</i>
sagurmak	<i>su içmek, suyu içirmek, suyu çektiirmek, kurutmak, suyunu s ızdırarak keş haline getirmek; tükürmek- II, 18, 80, 81 bkz> sudmak, sutmak</i>
sag yağ	<i>sade yağ- III, 154, 159 saht eğerlere, kemerin başına, tokalara işlenen altın veya gümüş işleme- I, 107 bkz> üstem sak i'şte uyanık ve zeyrek olan- I, 333</i>

saka	<i>dağ yamacı·III, 226</i>
sakak	<i>çere·I, 282;II, 286</i>
sakal	<i>sakal·I, 230, 282, 390;II, 286;III, 228</i>
sakalduruk	<i>külâhın başta durması ve yere düşmemesi için çene altından geçirilerek bağlanan ipekten örülmüş bir kaytan·I, 530</i>
sakalduruklanmak	<i>sakalduruğu bağlamak· III, 205</i>
sakıg	<i>ılgın, yalgın, serap·I, 191; III, 268</i>
sakımak	<i>hayal imiş gibi görünmek· III, 268, 269</i>
sakınç	<i>sakınacak şey; sıkıntı, sakınma, kaygı·I, 69, 100, 142; III, 333, 374</i>
sakınmak	<i>sakınmak; sanmak, düşünmek· I, 242,419;II,153,167;III,61, 361</i>
sakır	<i>elbiseye bulaşan meyve suyu veya hurma pekmezi gibi nesneler· I, 365 bkz> sag ız, sakız</i>
sakırgan	<i>büyük sıçan, geme· I, 521 bkz> sıkırgan</i>
sakırku	<i>kene, sakırğa· I, 489</i>
sakış	<i>sayma, sayış, III, 247 bkz> sakmak, samak, sanamak, sanmak</i>
sakız	<i>elbiseye bulaşan meyve suyu veya hurma pekmezi gibi şeyler· I, 365 bkz> sagız, sakır</i>
sakızlıg	<i>sakızlı, yapışkan şeyler yapışmış olan· I, 495</i>
saklanmak	<i>saklanmak, çekinmek· II, 247</i>
saklaşmak	<i>saklaşmak, gizlennnek· II, 216 "</i>
saklık	<i>uyanıklık·I, 471</i>
sakmak	<i>saymak, I, 85, 384 bkz> sakış, samak, sanamak, sanmak</i>
sak sak	<i>nöbetçinin, bekçinin kaleyi ve atı koruyabilmek için uyanık olmasını emreden söz·I, 333</i>
sal	<i>sal·III, 156</i>
sal	<i>kaplardaki sır· III, 157</i>
salçı	<i>aşçı, mutfakta bulunan kimse· III, 442 § salçı bıçek; aşçı bıçağı, III, 442</i>
salga at	<i>gem alınaz, başı sert, çamış at· I, 425</i>
salı	<i>sıva aygıtı, mala· III, 233</i>
salımlaşmak	<i>çarpışmak ve saldırışmak· II, 258</i>
salındı	<i>atılan, çıkarılan; erkegin arkaya doğru salıverdiğı saç· I, 449 bkz> sulındı § salındı otuñ; sellerin getirerek kıyıya attığı odun· I, 449</i>
salınmak	<i>sarkmak· II, 154</i>
salıñulamak	<i>yukandan aşağı sarkmak; taşlamak·III, 410</i>
salışmak	<i>sallaşmak, birbirini güreşte sallamak, silkişmek, birbirine sallamak; işaretleşmek, II, 109</i>
salmak	<i>átmak; bir ;eyle işaret etmek; göndermek, götürmek; toplamak, toplu hale getirmek· II, 24</i>
salñu	<i>çakıl taşı atılan sapan· III, 379</i>

salturmak	saldırtmak; sallatmak, sallamayı emretmek; çıkarıp atmayı emretmek II, 187 samak saymak, I, 281; III, 247, 250 bkz> sakış, sakmak, sanamak, sanmak
saman	saman, I, 415; II, 316
samanlıg	saman sahibi olan-I, 499, 500
samda	ayağa glyilen sandal-I, 418
samduy	ılık yemek- III, 240
samlamak	ilâç etmek; sağaltmak- III, 298 bkz> em sem, sem
samsitmak	incitmek- II, 336
samursak	sarımsak, sarmısak- I, 527 bkz> sarmusak
samurtug ış	içinden çıkılamayan karışık i;, I, 494
san	sayı, sayma, addü itibar, III, 157, 429
sanaç	dağarcık- I, 358 § sanaç kesürgü; kırmızı dağarcık- I, 358
sanamak	saymak- III, 274 bkz> sakış, sakmak, samak, sanmak
sançıkmaq	yenilmek; vurulmak, sancılmak- II, 228
sançılmak	saplanmak, sancılmak; (asker, ordu) yenilmek. II, 231
sançışmak	birbirine hançer, bıçak gibi şeyler saplamak, birbirine sancımak; birbirlyle savaş yapmak- II, 217
sançmak	sançmak, dürtmek, sokmak; yenmek- III, 420
sandırış	kavga, çekişme- I, 402; II, 214; III, 416 bkz> sandırış, sandruş
sandırışmak	kavga etmeki saçmalamak- II, 214 bkz> sanrışmak, sanruşmak
sandrımak	saçmalamak- III, 281 bkz> sanrımak
sandırış	çekişme- III, 416 bkz> sandırış, sandruş
sandruş	çekişme- III, 416 bkz> sandırış, sandırış
sanduvaç	bülbül-I, 529; III, 178, 311
sangarmak	bir şeyden saymak, bir şeye nispet etmek- II, 188, 189
sanmak	saymak, sayılmak; sanmak, I, 68; II, 28 bkz> sakış, sakmak, samak, sanamak
sanrımak	saçmalamak. III, 281 bkz> sandrımak
sanrışmak	saçmalamak- II, 214 bkz> sandırışmak, sanruşmak
sanruşmak	saçmalamak- II, 213 bkz> sandırışmak, sanrışmak
sañ	kuş pisliğı- III, 357
saña	sana- I, 391, 392, 423; II, 57, 78, 193; III, 156, 208, 272, 285, 313, 315, 322, 368, 372, 440
sañan	tadı buruk olan- III, 376
sañlamak	kuş pislemek. III, 403
sañlatmak	kuş pisletmek. II, 359

sap	<i>sap, kılıç veya bıçak sapı· I, 384; III, 145</i>
sap	<i>bir söze verilecek cevapta sıra, yanıt; değirmende, su!amada ve gezekte sıra· III,145</i>
sapanlamak	<i>sapanla sürmek, III, 342 bkz>sabanlamak</i>
sapığ	<i>çadırın eteği· I, 374</i>
sapılmak	<i>saplanmak, birisi giderken yan ına takılmak, katılmak· II, 120</i>
sapımak	<i>sallamak, hareket ettirmek· III, 256, 257</i>
sapınmak	<i>saplamayı üzerine almak, saplar gibi görünmek II, 150</i>
sapıtgan	<i>daima sallayan-I, 513</i>
sapıtmak	<i>sallamak, hareket ettirmek; sallatmak II, 298</i>
saplamak	<i>sap yapmak·III, 296</i>
saplatmak	<i>saplatmak, sap taktırmak·II, 344</i>
saplık	<i>saplık, kılıç ve bıçak gibi şeylere sap olmaya yarayan nesne-I, 470</i>
sapmak	<i>ipliği iğneye geçirmek, saplamak; bir şeyi sarmak, cinsinden eksik kalan bir şeyi başkasıyla tamannlamak· II, 3, 4</i>
sapturmak	<i>ördürmek, yamatmak. II, 183</i>
saraguç	<i>kadın yaşmağı· I, 487</i>
saraguçlanmak	<i>başörtüsü örtmek· III, 205</i>
saran	<i>hasis, cimri, II, 250</i>
saranlamak	<i>pinti saymak, pintilere nispet etmek· III, 345</i>
saranlık	<i>pintilik, cimrilik I, 504</i>
sargan	<i>çorak yerlerde biten bir ot-I, 438</i>
sargan kamış	<i>kamışı kurutan tepe-I, 439</i>
sargan yér	<i>"sargan"ın bittiği yer-I, 438</i>
sargarmak	<i>sararmak-I, 69, 486;II, 187, 188</i>
sarıçga	<i>çekirge, I, 489 bkz> sırıçga</i>
sarıçga er	<i>gevşek ve tembel adam· I, 489</i>
sarıg	<i>sarı, sarı renk· I, 329, 374, 395; III, 162, 224 § sap</i>
sarıg	
sarıg erük	<i>kayısı, zerdali-I, 69</i>
sarıg kezik	<i>sarılık hastalığı-I, 391</i>
sarıglamak	<i>sarılamak, sarı yapmak· III, 336</i>
sarıglıg	<i>sarılık hastalığı olan· I, 496, 500</i>
sarıglık	<i>sanlık· I, 503 sarıg surıg herhangi bir sarı renk· I, 374</i>
sarıg suw	<i>karında toplanan sarı su· I, 374</i>

sarıg turma	<i>havuç· I, 431 bkz> geşür, gezer, gizri</i>
sarılmak	<i>kırmak, darılmak· II, 123 bkz; sarmak, sermek, sürmek</i>
sarılmak	<i>sarılmak II, 123</i>
sarım	<i>ibrik, testi glbi şeylerden içilecek olan nesnenin süzülmesi için bu kaplar ın ağzına gerilen ipek kumaş parçası· I, 397</i>
sarıñulamak	<i>buz ve benzeri ;eyler üstünden kaymak· III, 409, 410 bkz> seriñülemek</i>
sarınmak	<i>bir şeyi sarınmak, örtünmek; bir işe sarılmak· II, 151</i>
sarışmak	<i>sarmakta yardım ve yarış etmek· II, 96</i>
sarıtmak	<i>sardırmak, sarmayı emretmek· II, 304 bkz> sarutmak</i>
sarkaç	<i>karamuk; yaban hindibasına benzer bir ot· I, 454; III, 240</i>
sarkaçlanmak	<i>yerde yaban hindibasına benzer bir ot bitmek, karamuk otu bitmek II, 271 bkz> surkuçlanmak</i>
sarkanık	<i>hayvanlardaki "kırk bayır" denen işkembe·III, 179 bkz> sarkayık</i>
sarkayık	<i>hayvanlardaki "kırk bayır" denen işkembe· III, 179 bkz> sarkanık</i>
sarkım	<i>soğuk günlerde kar glbi yağın yağ·I, 485</i>
sarkındı suw	<i>iri su damlası·I, 493</i>
sarkışmak	<i>çok damlamak·II, 214, 215</i>
sarkıtmak	<i>damlatmak· II, 339</i>
sarmak	<i>akar şey sızıp damlamak; uyuşmak, III, 421</i>
sarkurmak	<i>damlatmak· II, 189</i>
sarlamak	<i>sarmak,III, 296</i>
sarlanmak	<i>sarınmak, sarılmak·II, 246</i>
sarlaşmak	<i>sarmakta yardım ve yarış etmek·II, 215</i>
sarlatmak	<i>sardırmak, II, 346</i>
sarmaçuk	<i>bir çeşit şehriye ·I, 527</i>
sarmak	<i>bir şeyi süzmek ve ayırmak; olgun hale gelmek,III, 167 bkz> sarmalmak, sarmaşmak, sarmatmak, sermetmek</i>
sarmak	<i>kızmak, çıkışmak, sertlemek, sert söz söylemek II, 38, 39;III, 181 bkz> sarılmak, sermek, sürmek</i>
sarmalmak	<i>süzülmek,dolanmak II, 233, 237 bkz> sarmaşmak, sarmatmak, sermetmek</i>
sarmalmak	<i>sarılmak, dolanmak·II, 233, 237</i>
sarmaş	<i>sarmaş, bir şeyin bir ;eye sarılması·I, 460</i>
sarmaş bolmak	<i>halk birbirine kanışmak·I, 460</i>
sarmaşmak	<i>sarmakta yardım etmek·II, 216</i>
sarmaşmak	<i>karışmak· süzülmek· bir akarın içinden başka bir şey çıkmak· bunda vardım ve varıs</i>

	<i>etmek,II, 216, 217 bkz> sarmak, sarmalmak, sarmatmak, sermetmek</i>
sarmatmak	<i>sardırmak. II, 349</i>
sarmatmak	<i>bir şeyi sudan ayırıp çıkartmak, süzdürmek. II, 349 bkz> sarmak, sarmalmak, sarma şmak, sermetmek</i>
sarmusak	<i>sarmısak, sarımsak-I, 527 bkz> samursak</i>
sarnıç	<i>deve derisinden yapılan su tulumu; ağaçtan oyulmuş kap-I, 454</i>
sarsal	<i>sansar, samura benzer bir hayvancık-I, 483</i>
sarsıg	<i>katı ve sert olan her şey-I, 464 § sarsıg söz; katı söz,I, 464</i>
sarsıtmak	<i>sert ve kaba muamele yaptırmak, II. 336</i>
sart	<i>tacir, tecimen, satıcı,I, 66, 342;III, 13</i>
sartlamak	<i>sart (tecimen, tacir) saymak- III, 444</i>
sart surt	<i>"zart zurt", "fart furt" gibi ses bildiren söz- I, 342</i>
sart surt kılmak	<i>"zart zurt", "fart furt" gibi ses çıkarmak- I, 342</i>
sarumak	<i>sarmak- III, 262</i>
sarutmak	<i>sardırmak, sarmayı emretmek- II, 304 bkz> sarıtmak</i>
sasıg	<i>kokmuş- I, 372</i>
sasıg barıg	<i>kokmuş, sası- I, 372</i>
sasık	<i>saksı- I, 382</i>
sasımak	<i>sasımak, kokmak- III, 265</i>
saş	<i>ürkek, III, 152</i>
saşturmak	<i>sayışmak, kesişmek- II, 185 bkz> sayıştırmak</i>
saşurmak	<i>arasını ayırmak- II, 79</i>
sata	<i>mercan, III, 218</i>
satgalmak	<i>çiğnenmek; borç, takas yapılmak- II, 233</i>
satgamak	<i>çiğnemek; bir yol bir yola çatılmak; uğramak; ödeşmek; kar;ılaştırmak- III, 288</i>
satgan	<i>satan, çok satan, II, 296</i>
satgaşmak	<i>rastgelnnnek, kavuşmak; sataşmak, saldırışmak; sayışmak, ödeşmek, II, 214</i>
satguçı	<i>satıcı-II, 296</i>
satguluk	<i>satmaya hakkı olan-II, 297</i>
satıg	<i>satış, satma-I, 374</i>
satıglamak	<i>satışmak-III, 336 bkz> satıglaşmak</i>
satıglaşmak	<i>satışmak-III, 336 bkz> satıglamak,</i>
satıglı	<i>satmak azminde olan-II, 297</i>
satıglık	<i>satılık-I, 503</i>

satıgsak	<i>satmak isteyen·II, 296, 297</i>
satıgsamak	<i>satmak istemek·III, 333</i>
satılmak	<i>satılmak II, 121</i>
satınmak	<i>satar görünmek· II, 150</i>
satır	<i>"piç, aslı belirsiz" anlamına sövme .I,406</i>
satışgan alışgan	<i>daima alıp satan,I, 518, 519</i>
satışgan tawışgan	<i>daima satan ve tasarruf eden; daima alan satan· I, 519</i>
satışmak	<i>satmakta yardım ve yarış etmek, karşılıklı alış veriş etmek II, 89;III, 71</i>
satlanmak	<i>cesaret göstermek, cüret etmek, atılmak· II, 248</i>
satma	<i>kulübe, bağ bekçisinin geceleri barınmak için ağaç üzerinde yaptığı çardak· I, 433</i>
satmak	<i>satmak. I, 519; II, 193, 219, 294, 295, 296</i>
satsamak	<i>satmak istemek· III, 284</i>
sattaçı	<i>satıcı· II, 296</i>
satturmak	<i>sattirmek· II, 183</i>
satulamak	<i>faýdasız söz söylemek, gevezelik etmek· III, 194, 323</i>
saturmak	<i>saydırmak· III, 186, 187, 192</i>
saw	<i>şöhret, san·III, 43</i>
saw	<i>söz, haber, salık; mektup; risale; atalar sözü, darbımesel; kıssa, hikâye, tarihsel şeyler,I, 97, 207, 362, 409, 471, 508, 523, 524; II, 20; III, 154, 155, 158, 441</i>
sawaşmak	<i>sava;mak, çarpı;mak·II, 102</i>
sawçı	<i>elçi, peygamber; hısım ve dünürler ara sındaki elçi·III, 154, 441</i>
sawdıç	<i>sepet, sele, I, 173, 455</i>
sawılmak	<i>savulmak; (güneş) inmek I, 106; II, 170 bkz> sawulmak</i>
sawlamak	<i>söylemek, atalar sözü söylemek· III, 297</i>
sawlanmak	<i>atalar sözü söylemek· III, 199</i>
sawlaşmak	<i>birbirine sav söylemek; salık vermek; herhangi bir şey üzerine konuşmak, II, 215, 216</i>
sawramak	<i>savulmak; azalmak, seyrekleşmek, savsamak, gevşemek; savmak, sağalmak· III, 41, 278, 281 bkz> sawrımak, sewremek</i>
sawrımak	<i>azalmak, seyrekleşmek, III, 278 bkz> sawramak, sewremek</i>
sawrukmak	<i>savrulmak, akan su köpüre kö-püre dalgalanarak çalkalanmak, II, 172, 228</i>
sawrulmak	<i>savrulmak, saçılmak· II, 232</i>
sawruşmak	<i>savurmakta yardım etmek·II, 212, 213</i>
sawulmak	<i>bulunduğu halden ayrılmak, bir yana eğilmek, batmak; savulmak, gitmek II, 125, 163;III, 80 bkz> sawılmak</i>
sawurmak	<i>savurmak, saçmak·I, 330;II, 82</i>

sawurtmak	<i>savurtmak III, 431</i>
say	<i>kara taşlık yer- III, 158</i>
say	<i>vücuda giyilen zırh, III, 158 § say yarık; demir göğüslük III, 15, 158</i>
saygırmak	<i>yer kara taşlı olayazmak. III, 193</i>
sayıkmak	<i>yer kara taşlı 0111^..III, 189, 190</i>
sayılğan étilgen	<i>birçok işlere giren çıkan- I, 158</i>
sayış	<i>ödenek- III, 126 bkz> seyš</i>
sayışturmak	<i>sayışmak, kesişmek, II, 185 bkz> saşturmak</i>
saypamak	<i>israf etmek III, 310, 311</i>
saypatmak	<i>israf ettirmek II, 357</i>
sayramak	<i>şakımak, ötüşmek; saçmalamak, hezeyan etmek, I, 467; III, 240, 311</i>
sayramlanmak	<i>su azalmak, sığ bir hal almak, su biraz çekilmek- III, 205</i>
sayram suw	<i>topuktan yukarı çıkmayan sığ su II, .111, 176</i>
sayratmak	<i>çok söyletmek II, 357</i>
sazınçı taşı	<i>alçı taşı- III, 375</i>
seçe	<i>serçe kuşu- III, 219</i>
seçişmek	<i>saçmakta yardım ve yarış etmek- II, 92</i>
sedretmek	<i>seyrek hale getirmek; seyretmek. II, 332</i>
sedrek(g)	<i>seyrek, I, 384, 477 § sedrek böz; seyrek bez- I, 477</i>
sedrek kapug	<i>parmaklıklı kapı- I, 478</i>
sedremek	<i>incelmek, seyremek, seyrekleşmek; elbise erpimek. III, 167, 277</i>
sedreşmek	<i>seyrekleşmek. II, 211</i>
sefinç	<i>memnun olma, sevinç- III, 377 bkz> sewingç</i>
segirtmek	<i>segirtmek, koşturmak II, 274; III, 429 bkz> sekirtmek</i>
segremek	<i>seğırtmek- I, 142 bkz> sekremek, sekrimek</i>
seğrişmek	<i>seğrişmek, koşuşmak, seğırtmekte yardım ve yarış etmek- I, 214; II, 225 bkz> sekrişmek</i>
sekirtmek	<i>seğırtmek, koşturmak- II, 274; III, 429, 431, 432 bkz> segirtmek</i>
sekitmek	<i>sektirmek- II, 310</i>
sekiz	<i>sayıda sekiz- I, 365 bkz> sekkiz</i>
sekiz on	<i>sayıda seksen- I, 437 bkz> seksün</i>
sekkiz	<i>sayıda sekiz- I, 365 bkz> sekiz</i>
sekremek	<i>seğırtmek, I, 142 bkz> segremek, sekrimek</i>
sekrimek	<i>seğırtmek- I, 354; III, 281 bkz> .segremek, sekremek</i>

sekreşmek	<i>seğrişmek, koşuşmak, sejlrtmekte yardım ve yarış etmek I, 214; II, 225 bkz> seğrişmek</i>
sekritmek	<i>sıçratmak, atlatmak· II, 333</i>
seksün	<i>sayıda seksen·I, 437 bkz> sekiz on</i>
sekü	<i>dükkân; seki·III, 230</i>
Selçük sü-başı	<i>Selçuk hanlarının dedesi olan kişi·I, 478</i>
sem	<i>ilâç·III, 157 bkz> em sem, samlamak</i>
semiz	<i>semiz· I, 365 bkz> semüz</i>
semizlik	<i>semizlik. I, 507</i>
semirmek	<i>semirmek, yağlanmak· II, 365; III, 281</i>
semrişmek	<i>semizleşmek II, 213</i>
semritmek	<i>semirtmek.II, 333</i>
semürgük	<i>bülbüle benzer bir kuş·II, 290</i>
semüz	<i>semiz·I, 285 bkz> semiz</i>
sen	<i>sen·1, 36, 43, 74, 76, 79,87,110, 126, 134, 207, 281, 339, 353. 365, 391, 403, 412, 462, 529;II, 40, 42, 69, 167, 185, 204, 347; III, 26, 124,131,138,145,147,154,173,178,179. 207, 208, 214, 222, 233, 234, 256, 349, 357, 367, 440-</i>
senkeç	<i>fındık küçüklüğünde akı ve kırmızısı olan bir çeşit tatlı elma·I, 455 bkz> señeç</i>
senlemek	<i>"sen" diye aytmak, küçük sayılmak III, 298</i>
senletmek	<i>"sen" ile aytmak·II, 346, 347</i>
señeç	<i>fındık gibi küçük ve tatlı bir elma·III, 381 bkz> senkeç</i>
señek	<i>su içilen testi; ağaçtan oyulmuş su kabı, III, 367</i>
señil	<i>insanın yüzünde çıkan siyil, ergenselik; yüzde olan çiğit hastalığı· I, 483</i>
señir	<i>dağ çıkıntısı, dağ burnu; herhangi bir duvarın ucu .III, 360, 362</i>
señregü	<i>her zaman burnundan sümük akan çocuğa sövmeye kullanılan kelime·III, 387</i>
señregü at	<i>engi hastalığına tutulmuş olup burnundan ırln gibi sümük akan at·III, 387</i>
sep	<i>gelinin malı olan çeyiz·I, 319</i>
septürmek	<i>çeyizlemek, çeyizle güveyin evine göndermeği enıretmek· II, 182</i>
sergek	<i>sarhoşun, sarhoşluk yüzünden iki tarafa sallanması· II, 289</i>
sergekleme	<i>yalpalanmak, iki yana sallanmak II, 289</i>
serilmek	<i>sarsılmak, sendelemek, yalpa ile düşeyazmak· 1. 196; II, 123</i>
serinmek	<i>sabretmek,II, 167; III, 233</i>
seriñülemek	<i>buz ve benzeri şeyler üstünden kaymak· III, 400, 410 bkz> sariñulamak</i>
serk	<i>saksı ve saksı kırıkları·I, 353</i>
serker	<i>haydut, yol kesen·I, 457</i>

sermek	<i>sabretmek·II, 7, 38</i>
sermek	<i>kızmak, çıkışmak, sertlemek, sert ve kaba söz söylemek·II, 38, 39;III, 181 bkz> sar ılmak, sarmak, sürmek</i>
sermetmek	<i>bir şeyi sudan âyırıp çıkartmak, süzdürmek. II, 349 bkz> sarmak, sarmalmak, sarma şmak, sarmatmak</i>
serü	<i>evlerde üzerine eşya konan raf· III, 221</i>
sesinmek	<i>niyetlenmek, hazırlanmak; (at) bağından çözülmek üzere olmak· II, 152 bkz> se şilmek, seşlinmek, seşümek</i>
seşilgen	<i>daima çözülen·I, 524, 525</i>
seşilmek	<i>çözülmek, ayrılmak·II, 124; III, 102 bkz> sesinmek, se şlinmek, seşümek</i>
seşlinmek	<i>çözülmek, bağından boşanmak. II, 247 bkz> sesinmek, se şilmek, seşümek</i>
seşmek	<i>çözmek· II, 13, 14 bkz> şeşmek</i>
seştürmek	<i>çözdürmek, II, 184, 185, 187 bkz> şeştürmek</i>
seşük	<i>çözük, çözülmüş· I, 390</i>
seşümek	<i>gevşemek, çözüleyazmak. III, 267· bkz> sesinmek, se şilmek, 'seşlinmek,</i>
sewinç	<i>sevinç, I, 12; III, 373, 374 bkz> sefinç</i>
sewinmek	<i>sevinmek. I, 12. 100, 142, 285, 419; II, 167, 268; III, 87, 159 bkz> sewünmek</i>
sewişmek	<i>sevişmek· II, 102</i>
sewmek	<i>sevmek· II, 15; III, 175, 385</i>
sewremek	<i>seyremek· I, 103 bkz> sawramak, sawrımak</i>
sewritmek	<i>eşyayı boşaltmak, işi bitirmek ve işten vaz geçmek II, 332, 333, 335</i>
sewtirmek	<i>sevdirmek·II, 185</i>
sewük	<i>sevgili, sevilen. I, 94, 390</i>
sewüklük	<i>sevgi- II, 172</i>
sewüksüz	<i>sevgisiz· II, 250</i>
sewünmek	<i>sevinmek. II, 153 bkz></i>
sewinmek sey	<i>; ödenek· III, 126 bkz> sayış</i>
sezinmek	<i>sezinmek, sanmak· I, 419; II, 152</i>
sézik	<i>seziş, sezme· I, 408; II, 152</i>
sézikmek	<i>sezmek· II, 117</i>
sıbizgu	<i>düdük, boru·I, 217, 246, 489 bkz> sıbuzgu</i>
sıbuzgu	<i>düdük, boru·I, 176 bkz> sıbizgu</i>
sıçgak	<i>sıçırgan, sık sık sıçan· I, 470</i>
sıçgan	<i>sıçan, fare· I, 75, 345, 409, 438; II, 263; III, 263, 267. 282, 412</i>
sıçgan yılı	<i>Türkler'in onikili yıllarından biri· I, 345, 438</i>

sıçrtmak	<i>sıçrtmak·II, 300</i>
sıçmak	<i>sıçmak·I, 343;II, 4</i>
sıçturmak	<i>sıçtırmak·II, 184</i>
sıdırgak	<i>çatal tırnaklı olan sığır, geyik gibi hayvanların tırnakları·I, 502</i>
sıdım	<i>sırım·I, 485 bkz> sıdım</i>
sıdım ışıg er	<i>işlediği işi bitiren, başkasına bırakmayan adann·I, 485</i>
sıdırışmak	<i>sıyırmakta, kar kürümekte yardım etmek II, 211 bkz> sıdırışmak</i>
sıdig	<i>kaftanın göğse kadar olan iki eteğinden biri·I, 374, 389 bkz> sidig</i>
sıdig	<i>diş etleri arasındaki aıklık·I, 374 bkz> sıgzag</i>
sıdırgan	<i>sıyırmak yaratılışında olan, daima sıyıran·I, 517</i>
sıdırmak	<i>sıyırmak·I, 517</i>
sıdırılmak	<i>sıyrılıp kaçmak, kaymak; bütün kıvrıntı ve büküntüleriyle yola bakılmak ve düşünölmek. II, 231, 232</i>
sıdım	<i>sıyım; sırim·I, 517 bkz> sıdım</i>
sıdırışmak	<i>sıyırmakta ve kar kürümekte yardım etmek·II, 211 bkz> sıdırışmak</i>
-sig (·sig)	<i>isim sonuna getirilen benzetme eki, III, 128</i>
sıgan saç	<i>sığanmış saç, kıvrıcık olmayan saç·I, 403</i>
sıgdatmak	<i>ağlatmak·II, 327 bkz> sıgtatmak, sıhtatmak</i>
sığınmak	<i>sığınmak·II, 152, 160</i>
sıgır	<i>hanların halk ile beraber yaptığı sürgün avı·I, 364</i>
sıgır	<i>sığır·I, 364; II, 79, 189 § suw</i>
sıgırı	<i>; manda·I, 368</i>
sıgırçık	<i>sığırıcık kuşu·I, 501 bkz> sıgırçuk</i>
sıgırçuk	<i>sığırıcık kuşu·I, 505 bkz> sıgırçık</i>
sıgırlamak	<i>sığırdan saymak, sığıra nispet etmek,III, 331</i>
sıgırlıg	<i>sıgırlı, sığır sahibi·I, 495</i>
sıgit	<i>ağlama, ağlayı;·I, 356 bkz> sıhit</i>
sıgmak	<i>sığmak; tesir etmek, dokunmak, koymak·I, 183, 359, 397; II, 15</i>
sıgra	<i>iki dağ arasındaki geniş dere·I, 422</i>
sıgruşmak	<i>51^5111-11^·II, 212</i>
sıgtamak	<i>ağlamak. III, 275, 355 bkz> sıhtamak</i>
sıgtaşmak	<i>ağlaşmak. II, 211 bkz> sıhtaşmak</i>
sıgtatmak	<i>ağlatmak, II, 360 bkz> sıgdatmak,sıxtatmak</i>
sıgturmak	<i>sığdırmak·II, 185</i>

sıgun	yaban sığırı, dağ keçisi tekesi- I, 409
sıgun ot	kökü insana benzeyen, çiftle;me kuvveti kalmayanlarca kullan ılıp erkeği ve dişisi bulunan ve erkeği erkeğe, dişisi kadına verilen bir ot-I, 409
sıgurmak	sığdırmak.II, 81
sıgzag	dişlerin arasındaki açıklık,I, 464 bkz> sıdığ
sıgzalmak	bir şeyi bir şeye sığdırmak, sıkıştırmak-II, 232, 233
sıgzamak	dişek ve hilâl ile diş kurcalamak; papuçta dikiş arasına parça koyarak sızgı yapmak, iki şeyin arasına bir şey sıkıştırıp koymak,III, 283
sıgzığ	mest ve ayakkabı gibi şeylerde iki dikiş arasına konulan sahtiyan-I, 464
sıgzığ	iki şeyi birleştiren kenet-I, 464
sıxıt	aglama-III, 275 bkz> sıgıt
sıxtamak	ağlamak.III, 275 bkz> sıgtamak
sıxtaşmak	aglaşmak-II, 211 bkz> sıgtaşmak
sıxtatmak	aglatmak,II, 327 bkz> sıgdatmak, sıgtatmak
sık	az,III, 130
sıkamak	el ile sığamak- III, 269
sıkılmak	sıkılmak- II, 125
sıkırkan	büyük sıçan, geme, I, 521;II, 263 bkz> sakırkan
sıkırmak	ıslık çalmak-II, 83
sıkış	itişme, çarpışma-I, 368
sıkışmak	sıkışmak, sıkmakta yardım ve yarış etmek-II, 104
sıklışmak	sıkışmak, sıkılmak.,II, 216
sıkmak	sıkmak-II, 18
sıkman	üzüm sıkma zarnanı-I, 444
sıkışmak	birlikte ıslık çalmak,II, 213
sıkturmak	sıktırmak, sıkılmak,II, 186
sımak	kırmak; bozmak; yenmek, galebe etmek, I, 282, 382, 473; III, 249
sımsımrak	bir çeşit yemek- III, 136
sın	boy, bos- III, 138
sın	mezar-III, 65, 138
sınalmak	sınanmak-II, 126
sınamak	denemek, sinamak- I, 242; III, 273
sınatmak	sınatmak, tecrübe 0111^0^II, 312, 313
sınçgan	mugaylan diken, Lycium europeum- III, 146

sındu	<i>makas- I, 418</i>
sınlıg	<i>boylu poslu- III, 138</i>
sınmak	<i>kırılmak, bozulmak, incitmek I, 254; II, 19, 29; III, 365</i>
sınuk	<i>sınık, kırılmış- III, 365 bkz></i>
sıñuk	<i>sıñgar bir şeyin tarafı, yanı- III, 375</i>
sıñarlamak	<i>yalnız ve yardımcısız bulduğu için zayıf görüp öç almak- III, 409</i>
sıñarsuk	<i>iki kişi bir ata bindiğinde ikincinin oturduğu yer, III, 388</i>
sıñılamak	<i>soğuktan zırcıncılamak, donacak halde soğumak; çınılamak- III, 405</i>
sıñuk	<i>sınık, kırılmış- III, 365 bkz> sınuk</i>
sıp	<i>iki yaşına girmiş olan tay- I, 207, 319; III, 158</i>
sıp akur	<i>hayvan torbası- I, 487 § sıp akurı; hayvan torbası; iki yaşındaki tayın yem yedigi yer- I, 487</i>
sır	<i>kendisiyle Çin kâseleri dlâlan ıp üzerine nakış yapılan macun, sır- I, 324</i>
sır	<i>ağustos böceğinin, kalem ve kaleme benzer şeylerin çıkardığı sesi anlatan bir kelime. I, 324</i>
sır étmek	<i>(ağustos böceği) ötmek- I, 324</i>
sırıçga	<i>sırça- I, 489</i>
sırıçga	<i>çekirge- I, 489 bkz> sarıçga</i>
sırıçga er	<i>gevşek ve tembel adam, I, 489</i>
sırılmak	<i>bulaşmak, yapı; mak- II, 123, 124</i>
sırımak	<i>pislemek, siymek; sık dlkişle dlkmek- III, 262</i>
sırışmak	<i>sık dikmekte yardım etmek- II, 96</i>
sırıtmak	<i>sık diktirmek- II, 304</i>
sırlamak	<i>sırlamak, sır vurmak- III, 296</i>
sırlanmak	<i>(işe) hazırlanmak; sırlanmak- II, 246, 247</i>
sırlatmak	<i>sırlatmak- II, 346</i>
sırlıg	<i>sırlı, nakışlı- I, 324 § sırlıg ayak; sırlı kâse- I, 324</i>
sırmak	<i>eşek palanındaki teyelti- I, 471</i>
sırt	<i>kıl, kalın kıl; bayır, yokuş, sırt, küçük dere- I, 342</i>
sırtıg	<i>herhangi bir sözün izeridir kl hepsl de ğil bir parçası anla; ılabılır- I, 463 sırtıg bulmak sözün izerini bulmak- I, 463</i>
sırtlamak	<i>kuyruğu iple bükmek; küçük bir dereden yukarı çıkmak- III, 444</i>
sıruk	<i>sırık, çadır direği. I. 381</i>
sırukluk	<i>sırıklık, I, 503, 505</i>
sış	<i>şış, tutmaç şışı- I, 331; II, 15, 174; III, 125bkz> şış</i>

siş	<i>şişmiş olan her nesne, yumru· III, 125, 184 bkz> sışılmak, siş</i>
sışılmak	<i>kabına sığmayacak kadar su ile şişmek, II, 124 bkz> sış, siş</i>
sıtgalmak	<i>sığanmak, sığanılmak II, 233</i>
sıtgamak	<i>sığamak·I, 325; 111. 288</i>
sıtganmak	<i>sığanmak·II, 245, 246</i>
sıtgaşmak	<i>sığaşmak, sığamakta yardım ve yarış etmek·II, 214</i>
sıturmak	<i>kestirmek, kıydırmak, kırdırmak. III, 187</i>
sıyumak	<i>yenmek, bozmak, yarmak·I, 123, 128</i>
sızgurmak	<i>sızdırmak, eritmek; arıkatmlak, zayıflatmak· II, 188</i>
sızıtmak	<i>sızdırmak, I, 374; II, 305, 306</i>
sızlag	<i>soğuk su içmekten veya buz çiğnemekten dişlerin üşüyerek uyuşması, I, 464</i>
sızlamak	<i>sızlamak, ağrımak. III, 297</i>
sızlatmak	<i>sızlatmak, soğuktan ağrı veya 'sızı duyurmak· II, 346</i>
sızlatsı(-si)	<i>sónu sâkin kelimelerde izafet edatı· III, 209, 210</i>
sızmak	<i>sızmak, erimek; (güneş) belirmek, ucu görünmek; arıklamak, zayıflamak· II, 9, 10; III, 182</i>
sibek	<i>değirmen taşının üzerinde döndüğü demir·I, 389</i>
sibek	<i>sübek, çocuğun içine işemesi için beşiğe konan kamış·I, 389</i>
sibiz kişi	<i>alık, dalgın adam·I, 406</i>
sidük	<i>sidik·I, 389 bkz> sidük</i>
sidig	<i>kaftanın iki yanından, sağ ve sol taraflarından birisi·I, 389 bkz> sıdıg</i>
siditmek	<i>işetmek·II, 302</i>
sidmek	<i>işemek, siymek·II, 295;III, 321, 440 bkz> sitmek</i>
sidtürmek	<i>işetmek, siydirmek·II, 183 bkz> sittürmek</i>
sidük	<i>sidik, III, 321 bkz> sidük</i>
sigil	<i>siyil·I, 394</i>
sigrig	<i>dağda atlamakla geçilen yer·I, 478 bkz> sikrig</i>
sik	<i>sık·I, 201, 334</i>
sikilmek	<i>sikilmek II, 126</i>
sikiş	<i>sikiş, I, 369</i>
sikişmek	<i>sikişmek· II, 107</i>
sikitmek	<i>düzdürmek, siktirmek II, 309</i>
sikken	<i>her zaman siken·I, 401</i>
sikmek	<i>sikmek· I, 401; II, 22</i>

sikrig	<i>dağda atlamakla geçilen yer- I, 478 bkz> sigrig</i>
siktürmek	<i>siktirmek II, 186</i>
sil	<i>her yemekten tiksinen, bogazsız insan; az yem yiyen hayvan- III, 134</i>
silig	<i>temiz, ince, yakışıklı, tatlı dilli. I, 390</i>
silmek	<i>silmek, III, 422, 423</i>
silkinmek	<i>silkinmek; ürpermek- II, 246</i>
sin	<i>sen- III, 138</i>
sinçü	<i>somunla yufka arası bir çeşit ekmek, pide. I, 417</i>
siñ	<i>çınlama, vızlama sesi- III, 358</i>
siñdürmek	<i>sindirmek, hazmettirmek; saklamak- III, 397 bkz> siñirmek, singürmek</i>
siñ étmek	<i>çınlamak, vızlamak- III, 358</i>
siñek	<i>sinek, sivrlsinek, karasinek. II, 13, 352;III, 100, 367</i>
siñi	<i>içe sinen, hazmolunan, III, 368</i>
siñil	<i>kocanın kendinden küçük kız kardeşi I,57;III, 7, 366</i>
siñillenmek	<i>kız kardeş edinmek.III, 408</i>
siñir	<i>51^1-.I, 520;III, 362</i>
siñirmek	<i>sinir sarmak-III, 409</i>
siñirlenmek	<i>sinirlenmek, siniri çoğalmak, sinir sarılmak.III, 407</i>
siñirmek	<i>sindirmek, emdirmek III, 392 bkz> siñdürmek, siñürmek</i>
siñişmek	<i>çekilmek; başkasının parçaları arasına sinip sızmak (akarlar için) III, 394</i>
siñmek	<i>sinmek, hazmedilmek; işlemek, girmek; saklanmak, sahibine sormadan bir yere girip sinmek III, 155. 391</i>
siñürmek	<i>yutmak, hazmetmek. III, 392, 397bkz> siñdürmek, siñirmek</i>
siñüt	<i>karşılığına bir şey verilmeyen ve geri gönderilmeyen armağan. III, 362 bkz> süñüt</i>
sipüt	<i>karabiber, kimyon gibi yemeğe katılan bir ot- I, 356</i>
sirke	<i>sirke,I, 191, 207, 209, 430;II, 30, 138, 295, 337; III, 121, 252, 284</i>
sirke	<i>bit yumurtası, sirke- I, 430</i>
sirkelemek	<i>(bir şeye) sirke katmak; (baştan) sirke toplamak III, 353</i>
sirkelenmek	<i>sirkelenmek, (baş) bit yavrusu (sirke) ile dolmak-III, 202</i>
siş	<i>şişmiş olan her nesne, yumru. bkz> sış, sışılmak</i>
sitmek	<i>işemek II, 295 bkz> sidmek</i>
sittürmek	<i>işetmek, siydirmek-II, 183 bkz>sidtürmek</i>
siz	<i>siz, büyük ve sayılan kişilere "sen" yerinde aytaanan söz,I, 25, 339, 365. 376,407;II, 347; III, 124</i>

sizlemek	<i>aytarken büyülemek· III, 298</i>
sizletmek	<i>"siz" diye aytatmak, hitap ettirmek II, 347</i>
sogan	<i>soğan, I, 409 bkz> sogun</i>
sogan yılan	<i>tulum gibi irl bir yılan· I, 409</i>
sogımak	<i>soğumak. III, 268</i>
soglımak	<i>aramak için elini koynuna sokmak· III, 297 bkz> soglı itmak, socratmak, sugratmak</i>
soglıtmak	<i>aramak için elini koynuna sokturmak II 346 bkz> soglı ımak, socratmak, sugratmak</i>
sogmak	<i>elde etmek, edinmek· II, 15 bkz> socratmak, sogurmak, sugratmak</i>
sograşmak	<i>sormak, emmek,II, 212</i>
socratmak	<i>aratmak, aratarak her şeyi görmek·II, 332 bkz> soglımak, soglıtmak, sogmak, sogurmak, sugratmak ;</i>
soguk	<i>soguk·I, 503</i>
soguklanmak	<i>soguk bulmak veya soğuk saymak·II, 266, 267</i>
sogukluk	<i>sogukluk için hazırlanmış·I, 503</i>
sogulgan	<i>daima çabuk soğulan, sızıp kaybolan. I, 520</i>
sogulmak	<i>(su) topraga sızıp kaybolmak, (su, süt) çekilmek, azalmak.II, 124, 125, 139, 163, 170</i>
sogun	<i>sogan. I, 409 bkz> sogan</i>
sogunlug	<i>soğanlı, I, 499</i>
sogunmak	<i>üşümek; sidikten ve benzerlerinden temizlenmek. II, 152</i>
sogur	<i>ada tavşanı, kelere benzer bir çeşit ada tavşanı.I, 363;II, 227 bkz> sugur</i>
sogurlug	<i>tavşanı çok ve bol olan·I, 494</i>
sogurmak	<i>elde etmek, edinmek·II, 15 bkz> sogmak, socratmak, sugratmak</i>
soguşmak	<i>soğumağa yüz tutmak· II, 101</i>
sogut	<i>bumbar dolması, bumbar yemeği·I, 356 bkz> soktu</i>
sogut	<i>ekşi süttten yapılan peynir,I, 356</i>
sok	<i>aç gözlü; alçak·III, 130 bkz> suk § sok er; aç gözlü; alçak adam· III, 130</i>
sokar	<i>boynuzsuz hayvan; başı saçsız adam, I, 411 § sokar koy; boynuzsuz koyun,I, 411</i>
sokım	<i>bir ağaç parçasıdır ki çam kozası şeklinde kesilerek içi oyulur, üç taraf ından delinerek okun üzerine konur,I, 397</i>
sokku	<i>havan·III, 226 bkz> soku</i>
sokluk	<i>oburluk.I, 471</i>
soklunmak	<i>sokulmak·II, 247</i>
sokluşmak	<i>birbirine sokulmak ve yerleşmek II, 216</i>
sokmak	<i>sokmak, delmek, döverek inceltmek, toplamak I, 425;II,18; III, 142 bkz> sukmak</i>

sokru	<i>izinsiz, gizlice. I, 422</i>
soktu	<i>sucuk; karaciğer, et ve baharat karıştırılarak doldurulan ve piirilidikten sonra yenen bağırsak dolması-I, 416 bkz> sogut</i>
sokturmak	<i>sokturmak; bir nesneyi dövüdü rerek incelttirmek.II, 185, 186</i>
soku	<i>havan. III, 226 bkz> sokku</i>
sokulmak	<i>bir şeyin içine sokulmak; dövülerek inceltmek II, 125</i>
sokuşmak	<i>döverek inceltmekte yardım ve yarış etmek.II, 104</i>
sol	<i>sol.I, 72;III, 134</i>
solamak	<i>solak, I, 487</i>
soluşmak	<i>solmak; yaş meyve veya sebze tazeliğini kaybetmek. II, 109</i>
son'	<i>som, içi dolu madenden olan şey-III, 138</i>
soñ	<i>bir adamın çolugu çocuğu; her şeyin ve her işin sonu, sonra-III, 357</i>
soñdamak	<i>arkasından kovalamak.III, 400, 401</i>
soñkur	<i>sonkur kuşu, yırtıcı kuşlardan biri. II, 95;III, 381</i>
soñramak	<i>kabulde tembellik etmek ve sözü ikircimlemek III, 402</i>
soñuk	<i>son, bir şeyin sonu-III, 107</i>
sorgu	<i>hacamat aygıtı, kendisiyle kan alınacak ve emilecek aygıt ve şişe-I, 16, 425; II, 69</i>
sorışmak	<i>yüzü ek;inek-II, 96</i>
sorıtmak	<i>emdirmek; buruşturmak, sorutmak,II, 304</i>
sormak	<i>emmek, sormak-I, 16; II, 70; III, 181</i>
sormak	<i>(sorgu) sormak, aramak. III, 181</i>
sorturmak	<i>sordurmak (sorgu) sordurmak; emdirmek II, 184</i>
sorug	<i>sorma, soru, arama; kaybolan şey, aranan şey, I, 374; II, 184</i>
sorugçı	<i>sorucu, kaybolan şeyi arayıcı- III, 242</i>
sorukmak	<i>kaybolan şeyin arandıktan sonra haberi alınmak, aranıp sorularak salık almak-II, 115</i>
soruşmak	<i>(suyu veya teri) sormak II, 96</i>
sowuşgan	<i>solucan yüzünden olan sarılık has talığı-I, 519</i>
soymak	<i>soymak; deri yıızmek.III, 244</i>
soysukmak	<i>soyguna uğramak-I, 21 bkz> soyukmak</i>
soyukmak	<i>malı soyulınak- III, 189 bkz> soysukmak</i>
soyulmak	<i>açılmak, dağılmak, (deri veya elbise) soyulmak. III, 190</i>
soyuşmak	<i>bir şeyi soymakta yardım etmek, III, 188</i>
söbi	<i>uzun veya sivri nesne (yuvarlak olmayan). III, 217 bkz> sub ı</i>
söge turmak	<i>sövmekte devam etmek,III, 230</i>

sögmek	söğmek, sövmek I, 27;III, 184 bkz> sökmek
sögtürmek	sövdürmek.II, 186 bkz> söktürmek
sögük	küfür, sövme. I, 27
sögüş	sövme, sövüşme- I, 368
sögüş	kebab etmeye yarar oğlak veya kuzu- I, 369
sögüşmek	sövüşmek II, 89, 107
sögüt	sögüt ağacı-I, 319, 356;III, 134, 168. 369 bkz> söküt § keyik
sögüt	; yaban söğüdü, III, 168
sögütlenmek	söğütlük olmak, II, 266
sögütlüg	söğüt sahibi olan, I, 506
sögütlük	söğütlük, sögüt ağacı biten yer, I, 506, 510
söke	diz üstü çökmek, III, 230
sökel	hasta, II, 10, 40, 216, 394; III, 181, 286, 395
söke olturmak	diz çökerek oturT>ak. II, 21; III, 230
söke turmak	diz üstü oturmak III, 230
söklünçü	kebab,II, 309;III, 242
söklünmek	kebab edilmek, kebab etmek, kendi kendine et kebab etmek II, 248, 254
sökmek	sövmek-I, 27 bkz> sögmek
sökmek	sökmek, yarmak, yırtmak; diz çökmek,I, 444;II, 21, 22
sökmen	yiğitlere verilen ungun- I, 444
sökmenlenmek	kahramanlaşmak, kendini kahraman saymak- II, 278
sökti	kepek, I, 416
söktürmek	sövdürmek II, 186 bkz> sögtürmek
söktürmek	söktürmek. II, 186
sökülmek	sökülmek, bozulmak. II, 125, 126
sökülmek	kızartılmak, kebab 0(^010^II, 126
sökünmek	diz çökmek; söker görünmek II, 154
söküşmek	sökmekte ve yıkmakta yardım ve yarış etmek- II, 90, 107
söküt	söğüt ağacı- I, 319, 356; III, 134,168, 369 bkz> sögüt
sömrüşmek	sömrüşmek ve bunda yarış et-mek, II, 213
sömürgen	daima sömüren-I, 523, 525
sömürmek	sömürmek,II, 85
söwlemek	söylemek, III, 278

söwlenmek	<i>fısıldamak,III, 278</i>
söz	<i>söz,I, 35, 92, 96, 122, 156, 174, 197, 215, 216, 221, 223, 227, 228, 229, 230, 243, 246, 267, 268, 269, 270, 275, 277, 290, 305, 319, 374, 383, 428, 463, 464, 515, 525;II, 9, 15, 16, 17, 23, 73, 76, 84,86,112,117, 118, 130, 133,150, 218,247, 312,315,325,3</i>
sözeñri	<i>saçma sapan söyleyen·III, 389</i>
sözkeli	<i>söze,III, 145</i>
sözkiye	<i>sözceğiz. III, 359</i>
sözlemek	<i>söylemek, konuşmak· I, 339, 402; III, 208, 296, 297</i>
sözlenmek	<i>söylemek, sözü açıklamak· II, 247</i>
sözleşmek	<i>söyleşmek, konuşmak· II, 215;III, 104</i>
sözletmek	<i>söyletmek,II, 346</i>
subı	<i>uzun ve sivri nesne (yuvarlak olmayan)· III, 217 bkz> söbi</i>
subılamak	<i>enll şeyi söbü yapmak, ucunu sivriilmek, yanlarını daraltmak· III, 323</i>
subılamak	<i>uzamak, incelmek, söbülemek· III, 257</i>
subılamak	<i>sivriilmek, söbülemek·II, 298</i>
suburgan	<i>maşatlık·I, 516 bkz> subuzgan</i>
subuzgan	<i>maşatlık .I, 516 bkz> suburgan</i>
suç	<i>suç, cürüm, bir şeyin sapmasını bildirir.I,321</i>
suçgurmak	<i>sıçrayayazmak· II, 187</i>
suçılamak	<i>sıçramak. III, 258, 279 § suçılamak burkılamak; sıçramak· III, 279</i>
suçılamak	<i>sıçratmak· II, 300</i>
suç kılmak	<i>sapmak, kesmemek,I, 321</i>
suç kılmak	<i>işl üzerine almaktan çekinmek. I, 321</i>
suçlunmak	<i>sıyılmak, bir şey yerlnden çekilip çıkarılmak II, 246</i>
suçluşmak	<i>bir şeyi dışarı çekip çıkarmakta yardım ve yarış etmek·II, 215</i>
suçulmak	<i>(çiçek) açılmak, çıkmak; (elbise) çıkarmak, soyunmak; (koyun) yıızülmek. II, 122</i>
suçuşmak	<i>sıçraşmak, kalkı;mak· II, 92</i>
sudmak	<i>tükürmek, II, 81, 295; III, 132, 321, 439 bkz> sagurmak, sutmak</i>
sudturmak	<i>tükürtmek II, 183 bkz> sutturmak</i>
suduk	<i>tükrük, I, 381;III, 102, 321</i>
suf	<i>su, III, 427, 431 bkz> suw</i>
suf	<i>yün ipliklerinden elie örülen kuşak,III, 129</i>
sufsamak	<i>fısıldamak, okuyup üflemek·III, 286 bkz> sufşamak, şuwsaşmak, şuwsatmak</i>
sufşamak	<i>fısıldamak, okuyup üflemek·III, 286 bkz> sufşamak, şuwsaşmak, şuwsatmak</i>

sugdiç	<i>kışın dostlar arasında sıra ile yapılan şölen·I, 455</i>
sugratmak	<i>aratmak, aratarak her şeyi görmek·II, 332 bkz> soglımak, soglılmak, sogmak, socratmak, sogurmak</i>
sugur	<i>kelere benzer bir çeşit ada tavşanı·I, 363 bkz> sogur</i>
suk	<i>aç gözlü; alçak·III, 130 bkz> sok § suk er</i>
sukak	<i>sığın, geyik, be/az geyik· I, 214;II, 287</i>
sukaklıg	<i>geyikli, geyiği çok olan·I, 498</i>
sukarlaç börk	<i>uzun külâh, börk·I, 493</i>
suk eriñek	<i>işaret (şahadet) parmağı·III, 130</i>
sukımak	<i>parmağıyla gıdıklamak· III, 269</i>
sukınmak	<i>yıkanmak· II, 153, 154</i>
sukmak	<i>delmek· I, 425 bkz> sokmak</i>
suk yalıñus er	<i>kendine yardım eden bir kimsesi ve arkadaşı bulunmayan, yapıyalnız adam· I, 333</i>
sulak	<i>dalak· I, 411 bkz> talak</i>
sulındı	<i>erkeğin arkaya doğru salıverdiği saç· I, 449 bkz> salındı</i>
suluk	<i>sarık·III, 262 bkz> suwluk</i>
suma	<i>önce ıslatılıp sonra kurutularak öğüdülen ve bulamaç, ekmek gibi şeyler yapılan bugday, aynı suretle hazırlanıp şerbet hamurunda kullanılan arpa·III, 234</i>
sumak	<i>itaat etmek; bükülmek üzere sümek göndermek III, 248. 249</i>
sumlım	<i>Türkçe bilmeyen kimse·I, 486;II, 347</i>
sumlımak	<i>Türkçe'den başka bir dille konuşmak·III, 298</i>
sumlım Tat	<i>hiç Türkçe bilmeyen Farslı·I, 486 sumlışmak yabancı dil konuşmak·II, 216 bkz> sumluşmak</i>
sumlılmak	<i>yabancı dil ile söyletmek·II, 347</i>
sumluşmak	<i>yabancı dil konuşmak·II, 216 bkz> sumlışmak</i>
sundılaç	<i>yund kuşu, çayır kuşu·I, 526, 529; III, 178</i>
sundırı	<i>deniz· I, 492 bkz> sundurı</i>
sundurı	<i>deniz. I, 492 bkz> sundırı</i>
sunı	<i>evin kirişleri .III, 236</i>
sun kişi	<i>yumuşak huylu, yüreği selek adam· III, 138</i>
sunmak	<i>sunmak· II, 28</i>
sunu	<i>çörek otu, Nigella sativa· III, 238</i>
sunuşmak	<i>birbirine sunmak· II, 112</i>
sunzı	<i>pire soyundan bir hayvan· I, 422</i>
suramak	<i>kullanmak· I, 428</i>

surçitmak	<i>sürçtürmek· II, 328 bkz> sürçitmek, silrçmek</i>
surkaç	<i>lök ağacı zamkı· I, 454 bkz> surkuç</i>
surkuç	<i>lök ağacı zamkı, I, 454 bkz> surkaç</i>
surkuçlamak	<i>lök macunu ile sap peklştirmek· III, 350</i>
surkuçlanmak	<i>lök macunu ile sıkıştırılmak, berkitilmek. II, 271</i>
surkuçlanmak	<i>yerde yaban hindibasına ben-zer bir ot bitmek, karamuk otu bltmek· II, 271 bkz> sarkaçlanmak</i>
surplamak	<i>kur'a çekmek·III, 443, 444. 446 bkz> sürilemek</i>
sur sur	<i>dudağın çıkardığı ses·III, 122</i>
sur sur öpmek	<i>şarul şurul içmek· III, 122</i>
suruş	<i>buğday başaklarındaki taneler sertleş-meden önce başak alevde ütülür, sonra dövülerek yenir, ütme, firik I, 368</i>
suruşlamak	<i>başak ütmek, başak kavurmak·III, 335</i>
susgak	<i>susak, kendisiyle su ve benzeri ;eyler dald ırılarak alınan nesne·I, 470</i>
susık	<i>kova·I, 382</i>
sutmak	<i>tükürmek·II, 295 bkz> sagurmak, sudlmak</i>
sutturmak	<i>tukürtmek,II, 183 bkz> suğturmak</i>
suvık	<i>sıvık, cıvık, sulu, durultularak akar haline getirilen her şey; ağaç ve kuyruk gibi şeylerin upuzun ve çiril çıplak kalmış hali· III, 164 bkz> suvuk, suwıgılanmak § suvık kudruk; katır kuyruğu gibi kılsız ve uzun kuyruk·III, 164</i>
suvuk	
suw	<i>su· I, 15, 20, 31, 73, 75, 79, 95, 140, 144, 155, 164, 168, 172, 177, 179. 186, 191, 194, 212, 218, 222. 246. 258, 276, 294, 312, 314. 315, 325, 369, 374, 375, 379, 387, 389, 396, 401, 424. 440, 443, 449. 450, 459, 560, 492, 493, 520, 525, 528;II, 3, 4, 5</i>
suwalmak	<i>sulanmak, su verilmek, su saçıltnak· II, 125, 162; III, 240</i>
suwalmak	<i>(çamur vb.) sıvanmak. II, 125</i>
suwarmak	<i>sulamak, suvarmak· I, 498</i>
suwaşmak	<i>(çamur vb.) sıvamakta yardım veyarış etmek, II, 102</i>
suwgardaçı	<i>sulayan, sulayıcı· II, 256</i>
suwgarguçı	<i>sulayan, sulayıcı, su veren· II,50, 256</i>
sawgarguluk	<i>sulamak hakkı olan· II, 256</i>
suwgarıglı	<i>sulayan· II, 257</i>
suwgarıgsak	<i>sulamak dileğind-e, azminde olan, II, 257</i>
suwgarımsınmak	<i>sular görünmek, suvarır görünmek. II, 202, 261</i>
suwgarışmak	<i>sulamakta yardım etmek·II, 201</i>
suwgarmak	<i>sulamak, su vermek.II, 44, 188, 199, 255 bkz> suwrarmak</i>

suwgartmak	<i>sulatmak, sulatmak için birini göndermek- II, 256</i>
suwgarunmak	<i>sular görünmek II, 202</i>
suwiglanmak	<i>sulu bulmak,II, 267 bkz> suvık, suvuk</i>
suwışmak	<i>sıvıklaşmak, cıvıkla;mak-II, 102</i>
suw katlışmak	<i>su kollarının kavşığında su birbirine karışmak-I, 460</i>
suwlag	<i>hayvan sulanacak yer, yalak,I, 464</i>
suwlamak	<i>sulanmak, su içmek; sulandırmak, su koymak-III, 297 bkz> suwulmak</i>
suwlañ	<i>dalı budağı olmayan ağaç; kıvırcık olmayıp düz olan saç,III, 386</i>
suwlanmak	<i>sulanmak, sulu olmak II, 247</i>
suwlatmak	<i>sulatmak-II, 346</i>
suwluk	<i>sarık, mendil ve benzerleri-·I, 201, 471; II, 96, 151, 215, 246, 304, 346; III, 296, 323 bkz> suluk</i>
suwrarmak	<i>sulatmak -II, 199, 200 bkz> suwgarmak</i>
suwsamak	<i>susamak- I, 281; tII, 284</i>
suwsatmak	<i>susatmak- II, 336</i>
suw sığırı	<i>manda, dombay- I, 364, 368</i>
suwsımak	<i>sulanmak, sulu olmak- I, 282; III, 284</i>
suwsuş	<i>buğdayın kuvveti gittikten sonra alınan son suyu; üzerine su katılmış ayran, I, 460</i>
suw tirkeşi	<i>dere kolları suyunun toplandığı yer- I, 460</i>
suwulmak	<i>511^01^^III, 80 bkz> suwlamak</i>
suyagu	<i>horozun ayağındaki mahmuz-III, 174</i>
suyran	<i>minare ve buna benzer şeyler gibi uzun olan her nesne, I, 436</i>
sü	<i>asker I, 69,144,195, 249, 307, 321, 353, 371, 399, 443, 490, 516, 521; II, 5, 7, 19, 29, 190, 209, 231. 239, 245. 274, 312;III, 59, 77, 78, 81, 94, 104, 105, 114, 180, 192,208, 249, 260, 292, 305, 339</i>
sücinmek	<i>tadını bulmak, mahzuz olmak-II, 150 bkz> süçünmek</i>
süçik	<i>tatlı; içilecek şey, şarap- I, 154,157, 211, 282, 338, 373, 408; III, 164,166, 397, 427 bkz> süçük ş kızıl</i>
süçik	<i>şarap-I, 408</i>
süçimek	<i>tatlılanmak ve güzelleşmek III, 258</i>
süçirmek	<i>tatlılaşmak, tatlanmak-II, 75</i>
süçişmek	<i>tatlılanmak,II, 92 bkz> süçüşmek</i>
süçitmek	<i>iyileştirmek, tatlılandırmak-II, 299, 300</i>
süçük	<i>şarap-II, 190 bkz> süçlk</i>
süçünmek	<i>tadını bulmak, mahzuz olmak, II, 150 bkz> süçinmek</i>

süçüşmek	<i>tatlılanmak</i> II, 92 bkz> süçüşmek
süglin	<i>sülün</i> ,I, 444 bkz> süwlin
sügrüg	<i>kadının avret yeri</i> -I, 478
süken	<i>eşek yükünün bir tarafında olan sepet, sele gibi şeyler, seklem</i> -I, 403
süknegü	<i>et ile tirnak arasında çıkan sivilce</i> I, 491
silknemek	<i>siğile ilaç yapmak, sağaltmak</i> III, 301, 302
süksük	<i>"dağdağan" denilen bir ağaç, Kaloxylon ammodendron</i> - I, 486
sükül	<i>siğil</i> - III, 301 <i>sül ette ve ağaçta olan yaşlık ve tazelik</i> - I, 1, 356; III, 134, 369
sülemek	<i>düşmana karşı asker göndermek, savaş yapmak</i> ,III, 271, 272
süllüg	<i>çiğ, pişmemiş</i> . III, 134
sümsüçik	<i>tap tatlı, pek tatlı nesne</i> -I, 338
süñiş	<i>savaşta saldıma ve süngü durtme</i> -III, 365 bkz> süñüş
süñü	<i>süngü, mızrak, kargı</i> -I, 349, 441, 497; II, 264; III, 337, 368
süñük(g)	<i>kemik</i> . I, 178, 235, 247, 380;II, 85, 224;III, 52, 297, 367
süñüklenmek	<i>kemiklenmek, büyümek</i> .III, 408
süñülemek	<i>süngülemek, süngü ile dürtmek</i> III, 405, 406
süñüş	<i>savaşta saldıma ve süngü dürtme</i> -III, 365 bkz> süñiş
süñüşmek	<i>çarpmak, süngüleşmek, savaşta süngüleşmek</i> -III, 393, 394
süñüt	<i>karşılığına bir şey verilmeyen ve geri gönderilmeyen armağan</i> .III, 362 bkz> siñüt
süprük	<i>süprüntü; bir adama kızıldığında söğme olarak kullanılır</i> -II, 231
süprülmek	<i>süpürülmek</i> . II, 231
süpründi	<i>sıprıntı</i> .I, 493
süpürgü	<i>süpürge</i> ,I, 490
süpürmek	<i>süpürmek</i> -II, 85
sürçek	<i>gece toplantısı, müsamere</i> -I, 478 bkz>sürçük
sürçitmek	<i>sürçtürmek</i> -II, 328 bkz> surçıtmak, sürçmek
sürçmek	<i>sürçmek, ayak kaymak</i> -III, 420 bkz>surç ıtmak, sürçitmek
sürçük	<i>gece toplantısı, müsamere</i> -I, 478 bkz>sürçek
sürgüci	<i>sürücü</i> -II, 51
sürilemek	<i>kur'a çekmek</i> , III, 443, 444,446 bkz>surplamak
sürk	<i>soğuktan donma, katıla</i> ;ma,I, 353
sürkilemek	<i>kovalamak, sürmek, kovalayıp sürerek üzerine saldırmak</i> .III, 353 bkz> sürkülemek
sürkülemek	<i>kovalamak, sürmek, kovalayıp sürerek üzerine saldırmak</i> ,III, 353 bkz> sürkilemek

sürmek	<i>sürmek, kovmak, sürgün etmek; devam etmek-II, 7, 39, 51, 90,177; III, 217 bkz> sar ılmak, sarmak, sermek</i>
sürsemek	<i>sürmek istemek III, 284</i>
sürtmek	<i>sürtmek; sürmek,III, 426, 427</i>
sürtük	<i>ezilen, sürüşdürülen her şey-I, 477 § sürtük işler; sürüştüren, kendisi!ne sürüşdürülen kadın; sevicî kadın-I, 477</i>
sürtülmek	<i>sürtülmek, dövülmek; ezilmek II, 231; III, 303</i>
sürtünmek	<i>sürtünmek, 3111-11^6^ II, 245</i>
sürtürmek	<i>sürdürmek, sürttürmek-II, 184</i>
sürtüşmek	<i>sürmek ve sürtmekte yardım ve yarış etmek- II, 210, 211</i>
sürüg	<i>sürü, I, 389; III, 102</i>
sürülgen	<i>her zaman, her yerden sürülen- I, 523, 525</i>
sürülmek	<i>sürülmek; ezilmek, II, 123</i>
süründi er	<i>her yerden sürülen, sürüntü adam- I, 449</i>
sürünmek	<i>kendini kaşımak; sert bir şey dövülerek ezilmek-II, 151</i>
sürüşmek	<i>(aygır aşmak İstediğinde kısırağı) dişleyerek sürüklemek; itiçmek; borcu alacakla ödemek II, 96, 97</i>
süsgen (süsegen)	<i>çok süsen- III, 364</i>
süsgirmek	<i>süsmek istemek, süsmeğe saldırmak- II, 189 bkz> süsgürmek</i>
süşgürmek	<i>süsmek istemek, süsmeğe saldırmak- II, 189 bkz> süsgirmek</i>
süsmek	<i>süsmek-II, 293 süst(irmek süstürmek, tos yaptırmak,II, 184 süslinmek (başını) vurur gibi görünmek- II, 152</i>
süsüşmek	<i>süsüşmek, II, 101</i>
süt	<i>süt-I, 157, 180, 181. 193, 218, 397. 398, 449, 468. 523;II,13, 37. 43, 51, 61. 66, 72. 85,101, 124, 139;III, 102, 120, 129, 167, 181, 195, 197. 198, 264</i>
sütgermek	<i>süt gibi sulu, duru yapmak,II, 189</i>
süt ötrüm	<i>mercimeğe benzer ishal veren bir ot-I, 107</i>
süwün	<i>sülün- I, 444, 447; III, 11 bkz> sügün</i>
süwri	<i>sivri-I, 422</i>
süwritmek	<i>sivriltmek-II, 332</i>
süzgün	<i>rengi kara, dikenli bir dağ ağacı-I, 443</i>
süzlünmek	<i>süzülmek-II, 247</i>
süzlüşmek	<i>süzülmek-II, 215</i>
süzme	<i>"keş" denilen yağsız kuru peynir, ayran süzmesi- I, 433</i>
süzmek	<i>süzmek,I, 450;II, 9</i>
süztürmek	<i>süzdürmek-II, 184</i>

süzük	<i>süzük, süzülmü; I, 389</i>
süzülmek	<i>süzülnnek· II, 124, 139</i>
süzündi suw	<i>süzülmüş su· I, 449, 450</i>
süzünmek	<i>süzülür glbi görünmek· 11. 151,152</i>
şa	<i>alacalı bir kuş, III, 211 ş erdemsiz şa</i>
şagılamak	<i>çağlamak· III, 324 bkz> çağılamak, , jagılamak</i>
şalaşu	<i>bir çeşit Çin dokuması· I, 446.</i>
şamuşa	<i>yenilen bir ot, poy otu· I, 446</i>
şap şap	<i>vurmada çıkan ses, yemekte ağızda çıkan şapırtı, III, 145, 146</i>
şar şar	<i>yağmurun sağnak halinde yağmasından çıkan ses, herhangi bir akarın çıkardığı ses· I, 324 bkz> çar çar</i>
şat	<i>cüret, cesaret· I, 320 ·</i>
şaw	<i>üç'ta biten ve elbise temizlenen çöven gibi bir ot· III, 155</i>
şebeng	<i>demirden yapılmış baston, cop·III, 354 bkz> şebing</i>
şebiñ	<i>küçük demir çomak, demir baston, III, 369 bkz> şebeñ</i>
şebük	<i>çabuk·I, 147</i>
şekirtük	<i>fıstık, I, 507</i>
şel şül	<i>udumsuz, yöntemsiz· I, 336</i>
şenbuy	<i>ba;ka bir davetten sonra geceleyin gidilen içki ziyafeti· lil, 239</i>
şep	<i>ivmeyi, aceleyi anlatan bir edat· I, 319</i>
şep kelmek	<i>çabuk gelmek,I, 319</i>
şeşmek	<i>çözmek·II, 293 bkz> seşmek</i>
şeştirmek	<i>çözdürmek·II,187 bkz> se;tilmek</i>
şın	<i>taht; sedir, III, .140</i>
şış	<i>şış, tutmaç yedikleri ş1ş.II, 179, 282 bkz> sış</i>
şi	<i>Çin hakanlarının selâmlandığı bir kelime. III, 211</i>
şöpik	<i>meyve yenildikten sonra atılan şey, çör çöp,I, 390 bkz> çöpik</i>
şu	<i>emir ve nehyde sona gelerek pekitme bildiren "çu" yerine kullan ılan bir kelime.III, 211 bkz> çu, çü, şü</i>
şuglu	<i>tilki üzümü, Solanum nigrum·I, 431</i>
şutı	<i>kırkayak, örümcek, çıyan glbi bir böcek, III, 218</i>
şuwşaşmak	<i>gizli söz fısıldaşmak· II, 350 bkz> sufsamak, sufşamak, şuwşatmak</i>
şuwşatmak	<i>fısıldatmak, II, 337 bkz> sufsamak, sufşamak, ;uwşaşmak</i>
şü	<i>emir ve nehyde sona gelerek pekitme bildiren "çu" yerine kullan ılan bir kelim· III, 211 bkz> çu, çü, şu</i>

şük	<i>susturma edatı- I, 335</i>
şük turmak	<i>sükut etmek, I, 335</i>
şünük	<i>çınar ağacı- I, 390 bkz> çarun, çünük</i>
şüñle	<i>Argu diyarında biten ve kökü yenen bir ot, III, 379</i>
şüt	<i>soy, asıl- III, 120</i>
şiltük	<i>sığır boynuzundan yapılan divit-I, 390 şütük sakal köse sakal,I, 390</i>
taba	<i>yan, taraf, cihet; "...e, ...e dogru.....e yan ına" anıamlarına ve Arapça "ila" ve "rağmen" karşılığında bir edat ve kelime-I, 94, 214. 425, 445; II, 103, 312; III, 23, 216, 235, 272</i>
tabalamak	<i>kınamak, ayıplamak- III, 322, 327</i>
taban	<i>taban; deve tabanı- I, 400, 405</i>
tabanlamak	<i>(deve) tepmek, III, 342</i>
tabanlıg	<i>tabanlı,I, 499</i>
tabaru	<i>"...ya dogru, ...ya karşı" anlamına edat- I, 445;III, 69, 440 tabızmak bilmece söylemek ve sormak-II, 164 bkz> tabuzmak, tapuzmak</i>
tablag	<i>rıza, muvafakat- I, 462 bkz> taplag</i>
tabuzgu(neñ)	<i>bilmece.I, 489 bkz> tabuzguk, tapzug, tapzuguk</i>
tabuzguk	<i>bilmece- I, 502; II, 164 bkz> tabuzgu, tapzug, tapzuguk</i>
tabuzmak	<i>bilmece söylemek veya sormak, I, 462; II, 86 bkz> tab ızmak, tapuzmak</i>
tada	<i>on adımdan görülebilen yer parçası- III, 220 bkz> tata</i>
tadgun	<i>Fırat ve ona benzer akan dere- I, 438</i>
tadu	<i>insanın tab'ı ve tabiatı- III, 220</i>
tadun	<i>bir yaşındaki buzağı, III, 171</i>
tadun	<i>tosuñ, iki yaşında olan sığır I, 400</i>
tafarçı	<i>yük taşıyan-III, 149</i>
tafrak	<i>çabuk, acele, kıvrak, çalı;kan-I, 468 bkz> tawrak, tofrak Ş tafrak işçi; kıvrak, çalışkan işçi-I, 468</i>
tag	<i>dag,I,89,100,148.156, 160,169, 173, 179. 185, 186, 190, 212, 224, 256, 277, 278, 292, 297, 312, 325, 398, 424, 451, 466, 494, 495, 498, 499;II, 43, 50, 61, 67, 68, 77, 103, 130, 157, 238, 275, 278, 283, 288, 294, 296, 355, 357; III, 18, 106, 124. 153, 195</i>
tagar	<i>çuval, dağarcık, içerisine buğday ve başka şeyler konan nesne, harar- I, 17, 244, 411; II, 147, 306</i>
tagay	<i>dayı-III, 238</i>
tagıkmak	<i>dağa çıkmak, daga kaçmak, yozlaşmak-I, 192;II, 117</i>
tagılmak	<i>(bıçak gibi keskin şeyler) körleşmek-II, 129 bkz> tıgmak, tıgmek</i>
taglamak	<i>dağlamak- III, 294 tağlatmak daglatmak- II, 344</i>
tagna yawa	<i>kasnı ağacı püsresi olup yogurtla karıştırılarak tutmaca katılan ve ona renk veren bir deva-I, 434</i>

taguzmak er	<i>etine dolgun, bodur ki; i- I, 504 bkz> takuzmak</i>
tahçek	<i>bir çeçit Çin ipeği- I, 476 bkz> taxtu</i>
tah tah	<i>salındıktan sonra doğanı veya ;ahini çağırmaq için bir nida- I, 9; III, 117, 118</i>
taxtu	<i>eğrilmeiniş ham ipek, I, 416 bkz> tahçek</i>
takagu	<i>tavuk (cins adı)- I, 217, 447; III, II, 97 bkz> takuk Ş tışı takagu; tavuk- I, 447</i>
takagu yılı	<i>Türkler'in on ikili yıllarından biri I, 346, 447</i>
takı	<i>dahi. I, 73, 274, 412, 456, 468, 494; II, 110, 118, 177, 195, 263, 335, 356; III, 188, 226, 278, 378, 398 bkz> dakı</i>
takılmak	<i>takılmak, dizilmek- II, 129 takır takır ses blldiren bir kellme, I, 361 bkz> tikir tikir</i>
takmak	<i>takmak- II, 16, 17</i>
takturmak	<i>taktırmak, dizdirmek- II, 174</i>
takuk	<i>horoz, tavuk- II, 286; III, 114 bkz> takagu Ş takuk yal ığı</i>
takuklug	<i>tavuklu, I, 497</i>
taguzmak er	<i>etline dolgun, bodur kişi- I, 504 bkz> taguzmak</i>
tal	<i>dal, yaş dal, I, 412; 11. 105; III. 156</i>
talagu	<i>çabuk öldüren ağı; iç ağrısı- I, 447</i>
talak	<i>dalak- I, 411 bkz> sulak</i>
talas	<i>at yarısı; ında, top ve çevgen oyununda çizilmiş sınır ve gerilmiş ip- I, 366, 392 bkz> tasal</i>
talbınmak	<i>(kuş) dalbınmak, çırpınmak- II, 239, 240 bkz> talpınmak, talpırmak, talpışmak</i>
tal bodlug	<i>boyu düzgünce kişi; (en çok) ince uzun cariyeler için kullanılır- III, 156</i>
talgag	<i>İnsanı öldürecek derecede şiddetli tipi, II, 288</i>
talgan ig	<i>sara, tutarık, I, 438</i>
talgırmak	<i>kar tipisi kopmak- II, 179 bkz> talgurmak</i>
talguç	<i>hayvan sırtına yükletilen yükü sıkıştırmak için kullanılan ağaç, I, 453</i>
talguk	<i>baltanın sapını sıkıştırmak için çakılan çivi- I, 469</i>
talgurmak	<i>kar tipisi kopmak- II, 179 bkz> talgırmak</i>
talgurmak	<i>(mide, iç) bulanmak, karıştırmak- II, 178, 179</i>
talıg	<i>tat, lezzet- I, 408</i>
talka	<i>koruk- I, 179, 427 bkz> tarka</i>
talkalanmak	<i>koruklanmak, salkım koruk olmak, III, 201 talkan kavut, kavrulmu; dövülmüş ş arpa- I, 440; II, 89, 154, 189, 190</i>
talkıg	<i>dağların çatıçığı yer- I, 463</i>
talkıg	<i>işleri sürüncemede bırakma- I, 463</i>
talkılmak	<i>itilmek, kakılmak, defedilmek, savulmak- II, 230</i>

talkımak	ayıp sayılınmak. II, 304
talkışmak	dürmekte ve bükmekte yardım etmek, II, 207
talkıtmak	işi geciktirmek; yükü çarpıtmak, çarpık yapmak; yükü ip arasına bir ağaç parçası koyarak yükü düzeltmek için bük türmek, II, 339 bkz> tılkatmak
talkmak (talkamak)	zarar vermek. I, 506
talku	eğrilmiş, bükülmü; nesne. I, 427 § talku yığıg
talpınmak	(kuş) dalbınmak, çırpınmak. II, 239, 240 bkz> talbınmak, talpırmak, talpışmak
talpırmak	kanat çırpırmak, dalbınmak. II, 173 bkz> talbınmak, talpınmak, talpışmak
talpışmak	kanat çırpışmak, dalpışmak, dalgalanmak. II, 204, 205 bkz> talbınmak, talpınmak, talpırmak
talı	seçme. III, 232 talulamak seçmek. III, 326, 347
talwır	keklik. II, 173 tam duvar, dam, kale. I, 153, 172, 176, 214, 270, 307, 348, 398; II, 13, 22, 44, 108, 146, 147, 152, 174, 177, 231, 232, 242. 325, 354; III, 32, 54, 57, 74, 81, 82, 89, 93, 111, 137, 157, 267, 306 § tam ulı
tamak	boğaz, I, 33 bkz> tamgak tamar damar. I, 362; III, 201 bkz> tamır, tamur
tama tama	damlaya damlaya. III, 360
tamçırmaq	damlamak, serpilmek. II, 201 bkz> tamçurmak
tamçurmak	sepelemek. II, 175 bkz> tamçırmaq
tamdu	kuvvetli, alevli ateş, tuturuk. I, 418 bkz> tamduk
tamduk	kuvvetli, alevli ateş, tuturuk. I, 418 bkz> tamdu
tamdurmak	yaktışmak. II, 176 bkz> tamturmak
tamga	denize ,göle veya dereye dökülen suyun bir kolu; gemilerin demir attıkları iskele veya liman. I, 424
tamga	damga, hakanın ve başkalarının damgası, 1. 424
tamgak	boğaz, damak. I, 33; 467, 469 bkz> tamak
tamgaklamak	boğaza vurmak III, 351
tamgalamak	hakanın damgasını (turasını) vurmak, III, 353
tamgalıg	bir kişilik sofrası; küçük ibrik; hakanın damgası bulunan eşya. I, 527 bkz> tamgalık
tamgalık	küçük ibrik; bir kişilik sofrası; hakanın damgası bulunan eşya. I, 527 bkz> tamgalıg
tamgırmak	dannlayayazmak. II, 179 bkz> tamgırmak
tamgırmak	damlayayazmak. II, 179 bkz> tamgırmak
tamındı sıw	su damlası, I, 450
tamınmak	yağ çıkarmak, taktir etmek. II, 149
tamır	damar, sinir, I, 495 bkz> tamar, tamur
tamırlıg	damarlı. I, 495
tamışmak	damlaşmak. II, 110, 111

tamıtmak	<i>damlatmak· II, 311</i>
tammak	<i>damlamak· I, 60, 376; II, 26. 87; III, 123, 360</i>
tamturmak	<i>damlattırmak, damzııtmak. II, 175</i>
tamturmak	<i>yaktırmak· II, 176 bkz> tamdurmak</i>
tamu	<i>cehennem· III, 234</i>
tamu	<i>hele, cümlelnn anlamını pekitme için gelen bir edat· I, 420</i>
tamulamak	<i>sıkılamak, sıkıştırmak, pekitmek· III, 327</i>
tamur	<i>damar· I, 362 bkz> tamar, tamır</i>
tamurgan	<i>her zaman kanayan, damlayan· I, 518, 524 bkz> yamurgan</i>
tamurmak	<i>(burun) kanamak, damlamak. II, 85 bkz> yamurmak</i>
tamuzmak	<i>damlatmak, damzırmak· II, 86, 164</i>
tan	<i>sabah, ak;am esen serin esinti· III, 157</i>
tañçamak	<i>bozulmak, çürümek· III, 303 bkz> tañçgamak, tañçımak, tıñçamak, tıñçımak,tunçımak</i>
tañçgamak	<i>bozulmak, çürümek· III, 303 bkz>tañçamak, tañçımak, tıñçımak, tunçımak</i>
tañçımak	<i>bozulmak, çürümekIII, 303 bkz> tañçamak, tañçgamak tıñçamak, tıñçımak, tunçımak</i>
tañçışmak	<i>bozulup kokuşmak II, 217</i>
tañçu	<i>lokma, tıkım, III, 392 bkz> tunçu</i>
tañçulamak	<i>(ağızda) çiğnemek, III, 352</i>
tanışmak	<i>birbirine karşı borçlarını inkâr etmek· II, 112</i>
tanmak	<i>inkâr etmek·III, 184</i>
tanturmak	<i>inkâr ettirmek· II, 176</i>
tanuk	<i>şahit, tanık, I, 18, 380; II, 37; III, 166</i>
tanukluk	<i>şahitlik, tanıklık; tutak· I, 503</i>
tanulmak	<i>söz söylenmek, söz geçilmek; işaret edilmek II, 130</i>
tanumak	<i>danışmak; işaret etmek; söylemek, emretmek; tavsiye etmek· II, 112; III, 273 bkz> tanışmak tanuşmak</i>
tanutmak	<i>başkasına söz eriştirmeyi tavsiye ve emretmek· II, 312</i>
tañ	<i>şaşacak, şaşılacak nesne, danılacak şey, acayip şey, I, 62; III, 355</i>
tañ	<i>tan, sabah vakti. I, 170, 251;III, 355, 356 tañ eski zamanlardan kalm iş olan yapı·III,356</i>
tañ	<i>elek,III, 355</i>
tañ atmak	<i>tan yeri ağarmak.III, 356</i>
tañılmak	<i>iple sarılmak.III, 395</i>
tañınmak	<i>bir sargı ile sarmak; bir işi başlı başına yapmak.III, 395</i>
tañızmak	<i>şişmek.III, 392, 393</i>

tañlamak	<i>danlamak, taaccüp etmek III, 403</i>
tañlaşmak	<i>şaşmak, taaccüp etmek, I, 395; III, 398</i>
tañlatmak	<i>danlatmak, şaşırtmak- II, 350, 359</i>
tañmak	<i>bir şey ile sarmak, III, 390</i>
tañsuk	<i>şaşılacak, acayip; nefis- III, 382</i>
tañ tuñ étmek	<i>"tan tan" diye ses vermek- III, 357 bkz> dañ duñ étmek</i>
tañuk	<i>hakanlara sefer ve benzeri zamanlarda yemek ve ipek kuma ş gibi şeylerden verilen armağan- III, 365</i>
tañuk	<i>çevgen oyununda topu gerilen ipten geçirebilene verilen ipek kuma ş- III, 365</i>
tañuk	<i>savaşta mızrakların ve bayrakların uçlarına takılan ipek kuma; - III, 365 tap elverir, yeter, I, 318</i>
tap	<i>yaralama veya dövme izleri - III, 145</i>
tap bolmak	<i>el vermek, yetmek- I, 318</i>
tapçan	<i>erişilemeyen üzüm salkımlarını kesmek için toplayının üzerlne çıktığı sofra biçiminde üç ayaklı bir nesne- I, 435 bkz> tapçañ</i>
tapçañ	<i>erişilemeyen üzüm salkımlarını kesmek için toplayanın üzerlne çıktığı sofra biçiminde üç ayaklı bir nesne- III, 385 bkz> tapçan</i>
tapçurmak	<i>tapşırmak, ulaştırmak, teslim etmek- II, 175 bkz> tapşurmak</i>
tapı	<i>bir şeye razı olma- III, 216</i>
tapı	<i>ne uzun ne kısa, orta- III, 216</i>
tapındaçı	<i>tapan, tapınan- II, 168</i>
tapıngan	<i>tapınan, daima tapan, II, 168</i>
tapınguçı	<i>tapan, tapınan, II, 168</i>
tapınguluk	<i>tapınmaya hakkı olan- II, 169</i>
tapınıglı	<i>tapan, tapınan. II, 169</i>
tapınmak	<i>tapmak, tapınmak, hizmet etmek- II, 140, 160, 161, 167, 168</i>
tapış	<i>iki kişinin işlerini birbirine tapşırması, vekilleşme, yekeleşme- I, 367</i>
taplag	<i>rıza, muvafakat- I, 462 bkz> tablag</i>
taplamak	<i>kabul etmek, razı olmak- III, 293</i>
taplaşmak	<i>bir işe razı olmak, uzlaşmak II, 206 bkz> tepleşmek</i>
taplatmak	<i>razı etmek- II, 341</i>
tapluk	<i>yer yarıkları- I, 467</i>
tapmak	<i>tapmak, hizmet etmek; bulmak, sezmek- I, 425; II, 3; III, 222</i>
tapraşmak	<i>sıçraşmak (yalnız deve için).II, 217</i>
taprımak	<i>sıçramak (yalnız deve için) III, 277</i>

tapşurmak	<i>tapşırmaq, ulaştırmak, teslim etmek, II, 175 bkz> tapçurmak</i>
tap tap	<i>çabuk çabuk- III, 145</i>
tapug	<i>hizmet, tapma, tapı- I, 373, 376; II, 168; III, 58, 251</i>
tapugcı	<i>hizmetçi- I, 376</i>
tapuglug	<i>devamlı hizmeti olan- I, 495</i>
tapugsak	<i>hizmet eden, hizmet etmeyl seven- II, 168; III, 377</i>
tapulmak	<i>(kaybolan şey) bulunmak, II, 119</i>
tapuzmak	<i>bilmece sormak ve söylemek- I, 462 bkz> tabızmak, tabuzmak</i>
tapzug	<i>bilmece- I, 462 bkz> tabuzgu, tabuzguk, tapzuguk</i>
tapzuguk	<i>halkın birbirini sınamaya çektikleri bilmece- I, 462, bkz> tabuzgu, tabuzguk, tapzug</i>
tar	<i>dar- III, 97, 148. 259</i>
tar	<i>kelek, (ırmaklarda) sal, III, 148, 157</i>
tar	<i>yağ tortusu- III, 148</i>
taralmak	<i>taranmak, II, 126</i>
taramak	<i>taramak, dağıtılmak, I, 14</i>
taranmak	<i>taranmak, kendini yardımsız taramak. II, 145</i>
taraslamak	<i>bir şeyi kuvvet ile dağıtmak- III, 332</i>
targak	<i>tarak, I, 14, 467</i>
targıl	<i>(attan başka her hayvan için) alaca- I, 15, 482 § targ ıl yıldı; alaca hayvan- I, 482</i>
tarhan	<i>islamlık'tan önce verilmi; olan bir addır, "bey" demektir. I, 436</i>
tandaçı	<i>çiftçi- II, 51 bkz> tarıgçı</i>
tarıg	<i>ekin, bitki, arpa, buğday, tane, tohum, zahire. I, 19, 140, 154, 165, 168, 187, 193. 194, 198, 203. 208, 212, 213, 223, 256, 293. 302, 320, 373, 499, 509, 514; II, 49, 74, 81, 82, 106, 124, 125. 126, 145, 159. 162, 204, 212, 219, 232, 238, 240, 259, 263, 307, 319,</i>
tarıg biti	<i>tahıla düşen ufak hayvan- I, 320</i>
tarıgçı	<i>çiftçi, ikinci. II, 49. 51; III, 242 bkz> tarıdaçı</i>
tarıglag	<i>tohum ekilecek yer, tarla, ekerge- I, 496, 500</i>
tarıglanmak	<i>ekin sahibi olmak- II, 269</i>
tarıglıg	<i>ek!n bulunan yer, ambar- I, 496 § tarıglıg ew; buğdaylı ev- I, 501</i>
tarıglıg yér	<i>ambar- I, 496, 501</i>
tarıglık	<i>ambar- I, 503</i>
tarıkmak	<i>daralmak- II, 115</i>
tarılmak	<i>(bir nesne, ötekisi içine) dağılmak, yayılmak; ayrılmak- I, 15; II, 126. 209; III, 6</i>
tarılmak	<i>ekilmek- II, 126 tarım tekinlere ve Afrasyab soyundan olan hatunlara ve bunlar ın çocuklarına karşı söylenen bir kelime. Hakanlı hanları oğullarından başkasına söylenmez. I</i>

	396 <i>Ş altun ta rım; büyük kadınların ungunu-I, 396</i>
tarım	<i>göllere, kumluklara dökülen çay kolları-I, 396</i>
tarımak	<i>(ekin) ekmek-III, 262</i>
tarımlamak	<i>ırmağı bir adadan öbür adaya atlamak suretiyle geçmek-III, 341</i>
tarımsınmak	<i>ekin eker görünmek-II, 259</i>
tarınmak	<i>yalnız başına ekmek; ekin eker görünmek II, 145, 159</i>
tarırku	<i>otları birbirine karışmamı; olan yer, otu az yer-I, 489</i>
tarıtgan	<i>ekincilik eden-I, 514;II, 319</i>
tarıtgı	<i>(ekin) ekecek-II, 321</i>
tarıtgılı	<i>çiftçilik etmek üzere olan-II, 320</i>
tarıtgılık	<i>çiftçilik yapmak hakkı olan-II, 320</i>
tarıtgısak	<i>çiftçiliğe düşkün olan-II, 319</i>
tarıtmak	<i>ekincilik etmek, ektirmek-I, 514</i>
tarka	<i>koruk-I, 427 bkz> talka</i>
tarmak	<i>dağıtmak, yaymak, ayırmak-I, 399; III, 180, 260 bkz> taramak</i>
tarmak	<i>yırtıcı hayvanların pençesi-I, 467</i>
tarmaklanmak	<i>kol kol kuş pençesi gibi akın etmek; pençe sahibi olmak (kuş); kol kol olmak (su)-II, 274 bkz> tarmutlanmak</i>
tarmamak	<i>tirmalamak-II, 364</i>
tarmaşmak	<i>tirmalaşmak, birlikte kaşınmak-II, 207 bkz> tırmaşmak</i>
tarmatmak	<i>tirmalatmak-II, 349, 364</i>
tarmaz	<i>;en hıyarı-I, 457 bkz> turmuz</i>
tarmut	<i>dağların tepeleri, dereleri-I, 451</i>
tarmutlanmak	<i>(su) kollara ayrılmak-II, 270 bkz> tarmaklanmak</i>
tartar	<i>kumruya benzer bir kuş-I, 485</i>
tartıg	<i>yük ipi, denk sargısı; bir iş çıkması üzerine hakanın adamlarını çağırması-I, 462</i>
tartıgçı	<i>davetçi-I, 462</i>
tartılmak	<i>tartılmak; gerlemek ve çekilmek-II, 229, 237</i>
tartın	<i>ylecek, başka bir yerden getirilen zahire-I, 435;III, 426</i>
tartınmak	<i>6zlemek; acınmak; götürür görünmek,II, 240</i>
tartışmak	<i>tartışmak, taitmada yardım etmek; germekte yardım etmek; birbirini cezbetmekte ve çekmekte ve kurmakta yardımcı olmak; sızlamak,I, 230;II, 205;III, 255</i>
tartmak	<i>tartmak; cezbetmek; çekmek, uzatmak, germek; getirmek, almak, çıkarmak, III, 426</i>
tarumak daralmak-III, 261 262	

tarunmak	<i>canı sıkılmak, usannak, sıkılmak· II, 145</i>
tarus	<i>evin çatısı· I, 366; II, 105</i>
taruslamak	<i>çatı yapmak, III, 332</i>
tarutmak	<i>darla;tırmak·II, 302 ·</i>
tas	<i>her nesnenin kötüsü, bayağısı·I, 329</i>
tasal	<i>çevgen oyununda çizilmiş sınır·I, 392 bkz> talas</i>
tasgamak	<i>tokatlamak·III, 287, 288</i>
tasgaşmak	<i>tokatlaşmak; tokatlamakta yardım ve yarış etmek,II, 220 bkz> yasgaşmak</i>
tasgatmak	<i>tokatlatmak,II, 338</i>
tàş	<i>taş, kaya·I,135,163, 254, 256, 276, 517;II, 7, 14, 23, 129, 133.184, 234; III, 58,152,187, 280. 282. 286, 372, 375. 426. 435, 447, 448</i>
taş	<i>dış, taşra, gurbet; geniş açıklık; yazı; yabancı yer·I, 91, 435;II, 74;III, 152</i>
taşak	<i>erkeklik aygıtı·I, 380, 438;III, 267</i>
taşaklıg	<i>taşaklı·I, 497</i>
taşgurn	<i>-iak taşayazmak,II, 178, 201</i>
taşıkmaq	<i>dışarı çıkmak· II, 116 bkz> çıkmak,tışıkmak</i>
taşırkan közlüg	<i>patlak gözlü, lokma gözlü· I, 521</i>
taşirmek	<i>tafirmak· I, 521</i>
taşitgan	<i>daima taşıtan, taşınan· I, 514</i>
taşitmak	<i>taşitmak· II, 307</i>
taşlamak	<i>taşlamak; gurbete gitmek, dışarılıklı olmak, III, 294</i>
taşlatmak	<i>taşlatmak; taşrâya yollamak. II, 343</i>
taşmak	<i>taşmak·II, 12</i>
taşra	<i>dışarı·I, 424</i>
taşug	<i>taşınabilen mal, eşya, menkul mal·I, 411</i>
taşumak	<i>taşımak; çıkarıp atmak, kovmak· I, 102; III, 266</i>
taşurgan	<i>daima ta;ıran· I, 518</i>
taşurmak	<i>taşırmak, II, 78</i>
taşutmak	<i>taşitmak·I, 210</i>
tat	<i>tat, yabancı; müslüman olmayan; üygur, Farslı, Acem, Farsça konuşan·I, 36, 349, 454, 483, 486;II, 3, 216, 280, 281, 294</i>
tat	<i>kılıç ve benzeri şeylerin üzerine çöken pas· II, 281 bkz> tut</i>
tata	<i>on adımdan görülebilecek yer parçası, III, 220 bkz> tada</i>
tatganmak	<i>tatlı bulmak, tat almak·II, 241</i>

tatıg	<i>tat, lezzet-I, 408</i>
tatıglanmak	<i>tatlanmak-II, 265</i>
tatıglıg	<i>tatlı-I, 495, 496</i>
tatıgmak	<i>tat, lezzet-I, 408</i>
tatıgsamak	<i>canı tatlı istemek, I, 279; III, 332, 333</i>
tatıg talıg	<i>tat, lezzet, I, 408</i>
Tatıkmak	<i>Tatlaşmak; Farslaşmak-II, 116, 281</i>
tatıkmak	<i>paslanmak-II, 281 bkz> tutukmak</i>
tatılmak	<i>tadılmak, tadına bakılmak, II, 120</i>
tatımak	<i>tat vermek-III, 257</i>
tatındı süt	<i>bol süt-I, 449</i>
tatinmak	<i>tadar görünmek-II, 158</i>
tatırğa	<i>"tırşe" denen sepilenmiş beyaz deri-I, 489</i>
tatırlıg yér	<i>toprağı düz ve sert olan yer, bozkır, I, 494</i>
tatır yér	<i>kıraç yer, I, 361 tatıtmak tadılmak, tadına tesir etmek, tat vermek, II, 299</i>
Tatlamak	<i>Fars, vé Farslı saymak-III, 293</i>
Tatlaşmak	<i>Farsça veya üygurca konuşmak, II, 206, 207ı</i>
tatlıg	<i>tatlı-I, 45, 529; III, 178, 194</i>
tatruşmak	<i>birbirine tattırmak-II, 217</i>
Tat Tawgaç	<i>üygur ve Çinli; Farslı ve Türk-I, 454;II, 280</i>
taturgan	<i>daima tattıran-I, 515, 516;II, 74</i>
taturmak	<i>tattırmak-II, 73;III, 186</i>
tavar	<i>mal, davar-I, 79, 234, 235, 238, 264, 265, 300. 303, 362;III, 310, 334, 338, 419, 420, 445, 447 bkz> tawar</i>
tavuş	<i>duygu ve kıyıdanma-III, 165 bkz> tawış,tawuf</i>
tawar	<i>mal, mülk, eıya-I, 22. 79, 86, 114, 189, 210, 238, 255, 261, 264, 284, 291, 295, 362, 411, 498, 514;II, 17, 19, 29, 50, 55. 58, 61, 81, 87, 89. 93, 101, 112, 113, 121, 125, 136, 153, 154, 155, 156, 158. 183. 189, 224, 237, 249, 250, 253, 295, 296, 297, 3</i>
tawarlıg	<i>mallı, mal sahibi. I, 495</i>
tawarluk	<i>mal konan yer, hazine. I, 503</i>
tawarsak	<i>mal sever-II, 56</i>
tawgaç edi	<i>Araplar'ın "Âd ulusunun izeri" dedikleri büyük ve eski yapıllara verilen ad-I, 454</i>
Tawgaçlarmak	<i>Maçinli saymak-III, 350</i>
Tawgaçlanmak	<i>Maçin halkı kılığına girmek II, 271</i>
tawgaç yudası	<i>susam cıceğının (urfağının) vanrağına benzer vanrakları bulunun ilac için kullanılan bir</i>

	<i>ağaç· I, 454</i>
tawılguç	<i>tabarhun; innap dedikleri meyve; kızıl ağaç; bakam ağacı; tarhun denen sebze; kızıl söğüt, I, 488, 489 bkz> tawılku</i>
tawılku	<i>tabarhun· I, 489 bkz> tawılguç</i>
tawış	<i>duygu ve kımıldanma. III, 165 bkz> tavuş, tawuş</i>
tawışgan	<i>tavşan·I, 513, 525</i>
tawışganlaşmak	<i>öndül olarak tavşan koyup yarış (bahis) etmek· II, 226</i>
tawışgan yılı	<i>Türkler'in on ikili yıllarından biri·I, 346, 513</i>
tawmak	<i>tasarruf etmek·I, 519</i>
tawrak	<i>çabuk, acele, kıvrak, çalışkan, çabukluk· I, 156, 468, 520; III, 46, 69, 258 bkz> tafrak</i>
tawramak	<i>davranmak; büyümek, kuvyetlenmek·I, 103; III, 41, 279 bkz> tuwramak</i>
tawran	<i>şalvar uçkuru ve sapan kolu yapmak için örülmüş ip·I, 436</i>
tawranmak	<i>davranmak·II, 240</i>
tawratası	<i>davrandırarak·II, 362 § tawratası yér; davrandırarak yer·II, 362</i>
tawratgan	<i>daima acele ettiren, daima davrandırarak·II, 360</i>
tawratgu	<i>davranılacak·II, 362 § tawratgu ogur; davranılacak zaman·II, 362</i>
tawratguçı	<i>acele ettiren, davrandırarak·II, 360</i>
tawratıglı	<i>acele ettiren ve işe başlatmak üzere olan·II, 361</i>
tawratıglık	<i>davrandırma, acele ettirme hakkı olan, II, 361</i>
tawratıgsak	<i>acele ettirmek, davrandırarak isteyen II, 360, 361</i>
tawratıgsı	<i>davrandırma, acele ettirme hakkı olan. II, 361</i>
tawratışmak	<i>ivmekte ve yürüyüşte yarış etmek, II, 363</i>
tawratma	<i>davrandırma·II, 360</i>
tawratmak	<i>acele etmek, acele ettirmek, davrandırarak; (ip) eğirmek· II, 330, 335, 336, 360 tawratmış kıvratılmış· II, 362 § tawratmış yıp; kıvratılmış ip, II, 362</i>
tawrattaçı	<i>acele ettiren, davrandırarak· II, 360</i>
tawuş	<i>duygu ve kımıldanma· I, 367 bkz> tavuş, tawuş</i>
tawuşlamak	<i>kımıldanma, duyu ve hareket belirtmek III, 335</i>
tay	<i>tay·I, 206, 207, 313; III, 71, 158</i>
tayagu	<i>taş ve tezek parçası· III, 174</i>
tayak	<i>dayak, dayangaç·I, 417; III, 166</i>
tayaklanmak	<i>dayak, baston sahibi olan III, 197 ,198</i>
tayamak	<i>dayak koymak, dayak dikmek, dayamak, III, 274</i>
tayanmak	<i>dayanmak, III, 161, 190, 191, 380</i>

tayañu	<i>mabeyinci, perdecî III, 380</i>
taygan	<i>tazî, av köpeği. I, 421; II, 15, 343; III, 174, 175</i>
tayig	<i>kaygın· III, 165</i>
tayısmak	<i>kaymakta yarış etmek· III, 188</i>
tayıtmak	<i>kaydırmak· II, 325, 326 bkz> tayturmak</i>
taylañ er	<i>ince, kibar, güzel, boylu boslu, rengi parlak, elbisesi temiz adam (en çok gençlerde kullanılır)· III, 386 bkz> tayuk § taylañ yigit; dalyan (daylan) gibi genç, III, 386</i>
taymak	<i>kaymak· III, 166, 243, 244</i>
tayturmak	<i>kaydırmak, 2iyındırmak· III, 192 bkz> tayıtmak</i>
tayuk er	<i>ince, kibar genç· III, 166 bkz> taylañ</i>
tayuklanmak	<i>dayılanmak, kibarlanmak. III, 197, 198</i>
taz	<i>kel, daz, boynuzsuz, bitkisiz, çorak· I, 26, 313; II, 41, 52; III, 148, 149 § taz koy; kel koyun, boynuzsuz koyun, III, 148 § taz yér; bitkisi az olan çorak yer, kel toprak· III, 148</i>
tazarmak	<i>kelle;mek· II, 77 bkz> tazgarmak, tazgırmak</i>
taz at	<i>alacalı at· III, 148</i>
tazgarmak	<i>kelleşmek, dazlaşmak, II, 178 bkz> tazarmak, tazgırmak</i>
tazgırmak	<i>dazlaşmak, kelle;mek· II, 178 bkz> tazarmak, tazgarmak</i>
tazlamak	<i>birine kel demek, birini kel saymak. III, 293</i>
tebiz	<i>çorak yer; haset eden· I, 19, 365; II, 208</i>
tebizlik(g)	<i>çekememezlik, haset· I, 506</i>
tef	<i>dek, al, hile· I, 332 bkz> tew</i>
tefçitmek	<i>sıkıca geçmeli olarak diktirmek· II, 329 bkz> tewçimek</i>
tegdeg	<i>sebep, I, 160 bkz> tıldag</i>
tegdi	<i>ziyaretçi. III, 230 bkz> teki</i>
tegilmek	<i>şaşıla;mak, tek gözlü olmak, II, 130</i>
tegin	<i>değın I, 349</i>
teginmek	<i>bir büyük adamın yanına gelmek veya oradan gitmek. II, 143</i>
tegiñ	<i>tekin, samur· III, 370</i>
tegir	<i>değer, kıymet· I, 352; II, 82</i>
tegirme	<i>çörek, değirmen taşı, para gibi değirmi olan her nesne· I, 490</i>
tegirmek	<i>yaklaştırmak· II, 148</i>
tegirmek	<i>deve üzerine iki taraflı atılarak içerisine binilen sepetle, sepete benzer nesne· I, 506 bkz> ügürmek</i>
teğirmen	<i>değirmen, değirmen taşı· I, 369; II, 128; III, 266. 267, 282, 355</i>
tegiş	<i>değişme. I, 368</i>

tegişmek	<i>muhakeme olmak; (bir yere) değmek; dürüm dürüşmek. II, 105, 106</i>
tegme	<i>değme, her, her bir, türlü türlü-I, 157, 241, 296, 433, 434, 437, 523;II, 156, 285; III, 26 tegmek değmek, dokunmak, ermek, erişmek, varmak, yakalamak, dü;mek; hücum etmek- I, 48, 104, 167, 319, 363, 375, 410, 429, 471, 472, 522;II,19, 20,91 ,129;III,44,4</i>
tegre	<i>etraf, çevre, daire, değre,I, 310, 421, 424; II, 13, 45, 137; III, 285, 401, 422</i>
tegrek(g)	<i>herhangi bir şeyin halkası, değresi- I, 477</i>
tegü	<i>kadar, dek,III, 237</i>
tegül	<i>değil.I, 329, 393;II, 57, 68;III, 153 bkz>dag, dag ol, dag</i>
tegürgen	<i>daima degiren, eriştiren . I, 522</i>
tegürmek	<i>eriştirmek, dokundurmak, değirmek- I, 207, 335, 376; II, 84; III, 134, 158</i>
Tejik	<i>Tacık, Farslı- I, 387</i>
Tejiklemek	<i>Farslı saymak, Farslılığa nispet etmek,III, 340</i>
tek	<i>tek, sadece, bir şey dilemeyerek; gibi, benzetme edatı,I, 334, 353, 354, 490, 497;III, 155</i>
teke	<i>teke, boynuzundan yay yapılan' erkek geyik- III, 102, 228 § teke sakal; teke sakall ı, köse adam- III, 228</i>
teki	<i>ziyaretçi- III, 230 bkz> tegdi</i>
tekiş	<i>her şeyin sonu, bitimi.I, 368</i>
tekne	<i>tekne-I, 434</i>
tekşüt	<i>değişit, karşılık, bedel-I, 451</i>
tek turmak	<i>susmak- I, 334</i>
teküz	<i>atın alnındaki akıtma,I, 507 bkz> tüküz</i>
teküzlig	<i>akıtmalı.I, 507</i>
telgemek	<i>sıkmak, can sıkmak,III, 291</i>
telgenmek	<i>kızmak, içlenmek- II, 242</i>
telik	<i>delik- I, 388</i>
telim	<i>çok, pek çok, bol, fazla, daima, hep, pek- I, 44, 73, 110, 132, 156, 157, 166, 167, 200, 235, 249, 255, 397, 427, 467, 514, 515, 520, 521, 522, 523;II, 38, 179, 241, 260, 315, 342; III, 20, 52, 159, 194, 297, 311, 323, 404</i>
telinmek	<i>delinmek- II, 147, 148</i>
telişmek	<i>delmekte yardım ve yarış etmek, II, 108</i>
telmek	<i>delmek; sıırüye katmak- II, 22</i>
telmirmek	<i>sağa sola bakınmak (bir şey istemek için).II, 179, 180</i>
teltürmek	<i>deldirmek. II, 174, 175</i>
telü	<i>deli,çılgın III, 156, 232 bkz> telwe</i>
telwe	<i>deli, I, 426 bkz> telü</i>
tem	<i>tırkaz- I, 337</i>

temen	<i>büyük iğne, çuvaldız, I, 402; III, 35, 367 bkz> tümen ş temen yiğne; büyük iğne, çuvaldız, I, 402 ş temen yigne; büyük iğne, çuvaldız, III, 35</i>
temlemek	<i>tırkazlamak, I, 337</i>
temregü	<i>temregi, I, 491</i>
temür	<i>demir, I, 42, 187, 361, 520; II,II, 21; III, 253</i>
temirçi	<i>demirci, III, 268</i>
temürgen	<i>ok temreni, I, 522 bkz> temürken</i>
temür kazñuk (kazuñuk)	<i>kutup yıldızı; demir kazık,III, 383 bkz> temür kazuk</i>
temür kazuk	<i>kutup yıldızı; demir kazık,III, 40 bkz> temür kazñuk</i>
temürken	<i>ok tenireni, I, 522 bkz> temürgen</i>
temürlüg	<i>demir sahibi, I, 506</i>
temürlük	<i>demir eritilen ve süzülen yer, I, 506</i>
ten	<i>vücut, II, 307</i>
tençmek	<i>ısırmak, kötüleşmek, yoksullaşmak, II, 281;III, 303 bkz> yençimek, yunçımak</i>
tene	<i>tane; susam, mışmış gibi şeyler,III, 44, 236</i>
tenrimek	<i>uyuyamamaktan baş dönmek,III, 282</i>
teñğ	<i>imkân, fırsat, sıra,II, 103; III, 355 terig göl, bataklık, I, 528</i>
teñ	<i>denk, ögür, akran,III, 355 ş teñ</i>
tuş	<i>denk, eş, küfüv,III, 355</i>
teñek	<i>hava,III, 366</i>
teñelgüç	<i>dölengeç kuşu,III, 388 bkz> terigelgün</i>
teñelgün	<i>dölengeç kuşu,III, 388 bkz> teñelgüç</i>
teñermek	<i>iki şeyi birbirine denkleme, denkleştirmek,III, 398</i>
teñeşmek	<i>denkleşmek, iki şey birbirine denk olmak, III, 393</i>
teñil	<i>ön ayakları çizgili,III, 366</i>
Teñirgen	<i>Tanrıya tapınan bilgin,III, 389 bkz> Teñrigen</i>
teñitmek	<i>havaya doğru yükseltmek,III, 396 bkz> tũñitmek</i>
teñiz	<i>deniz, I, 100; II, 45; III, 136, 363, 370</i>
teñilemek	<i>iki şeyi birbirine denkleme, denk etmek, denkleştirmek, I, 427, III, 403</i>
teñilenmek	<i>işi düşünmek, çare düşünmek, III, 400</i>
teñleşmek	<i>iki şey birbirine denkleme, III, 398</i>
teñmek	<i>havalanmak, havaya yükşemek, göz-den kaybolmak, III, 390</i>
teñri	<i>gök, sema, III, 377</i>

teñri	<i>büyük bir dağ, büyük bir ağaç gibi göze ulu görünen Her şey- III, 377</i>
Teñri	<i>Tanrı. I, 53, 68, 150, 171, 206. 212, 225, 266, 280, 300, 301, 304, 373, 416, 461, 472, 475;II, 3, 77, 140, 152, 160, 161, 162, 167, 169, 173, 179, 185, 192, 200, 201, 288, 294, 303, 315, 316, 324, 325, 347, 356,III, 52, 53, 84, 95, 137, 271, 273, 290, 34</i>
Teñrigen	<i>Tanrı'ya tapınan bilgin, bilgin kimse- III, 377, 389 bkz> Teñirgen</i>
Teñrigerü	<i>Tanrı'ya doğru, Tanrı'ya yönelerek, III, 251 bkz> Teñrikeri</i>
Teñrikeri	<i>Tanrı'ya doğru, Tanrı'ya yönelerek. III, 251 bkz> Teñrigerü</i>
teñtürmek	<i>elindekini havaya doğru saldırmak, yükseltmek, III, 397</i>
teñüç	<i>saçayağı gibi yarım arşın yüksekliğinde olan her şey- III, 381</i>
teñürmek	<i>havaya doğru yükselip kaybolmak, yükselen bir ;eyl salıvermek. III, 392</i>
teplik	<i>tepiş, tepme- I, 27, 386</i>
tepilme	<i>tepilme- II, 119</i>
tepinmek	<i>tepmek, bir şeyi ayakla kımıldatmak- II, 140</i>
tepişmek	<i>tepişmek, II, 87, 113</i>
tepleşmek	<i>bir işe razı olmak, uzlaşmak- II, 206 bkz> taplaşmak</i>
tepmek	<i>dövmek, vurmak, tepmek, I, 27, 178, 386, 526; II, 3, 33, 113</i>
tepremek	<i>tepremek, kımıldamak III, 277</i>
teprenmek	<i>teprenmek,II, 240</i>
tepreşmek	<i>oynamak, tepreşmek, kaynaşmak- I, 88;II, 204</i>
tepretesi	<i>tepretilecek.II, 362 § tepretesi yér; tepretilecek yer-II, 362</i>
tepretgen	<i>çok tepreten-II, 360</i>
tepretgü	<i>tepretilecek,II, 362 § tepretgü ogur</i>
tepretgüçi	<i>tepreten,II, 360</i>
tepretiglik	<i>tepretme hakkı olan-II, 361</i>
tepretigsek	<i>tepretmek dleğinde olan- II, 360. 361</i>
tepretigsi	<i>tepretmek hakkı olan ve tepretmekte acele eden- II, 362</i>
tepretişmek	<i>tepretmekte yardım ve yarış etmek- II, 363</i>
tepretme	<i>teprendirme. II, 360</i>
tepretmek	<i>tepretmek, teprendirmek, kımıldatmak, saldırmak; (yalnız deve için) sıçratmak, II, 329, 330, 360</i>
tepretmiş	<i>tepretilmiş, II, 362 § tepretmiş neñ</i>
tepretteci	<i>tepreten- II, 360</i>
tepsmek	<i>haset etmek, günülemek, çekememek- I, 463; III, 283 bkz> tepzemek</i>
tepsmek	<i>haset ettirmek- II, 336 bkz> tepzetmek</i>
tepük	<i>kursun eritilerek iñ ağırsañı şeklinde dökülür üzerine kerî kılı veya haska bir sev sarılır</i>

	<i>çocuklar bunu teperek oynarlar I, 386</i>
tepzemek	<i>haset etmek, g�n�lemek, �ekememek, I, 19; III, 283 bkz> tepsemek</i>
tepze�mek	<i>hasetle�mek II, 206 tepzetmek haset ettir�nek, II, 335, 336, bkz> tepsetmek</i>
ter	<i>ter, I, 181, 322, 466; 11. 96, 273, 279, 303, 336;III, 148, 196</i>
ter	<i>�cret, �alı�ana verilen para III, 148, 212</i>
ter atmak	<i>beden teri dı�arı atrnak II, 303</i>
teritmek	<i>teri �tmek</i>
ter bolmak	<i>terlemek, utanmak, mahcup olmak I, 322</i>
ter�i	<i>�cretle �alı�an, ırgat I, 417; III, 148</i>
terg��i	<i>deren, toplayan II, 51</i>
teri	<i>deri, I, 70, 165, 306; II, 149, 229, 231, 303, 354; III, 188, 190, 221, 244, 392</i>
terigsek	<i>dermeyi, toplamayı dileyen II, 55</i>
terin�ek	<i>iki parçadan yapılan kadın carı I, 510</i>
teri�	<i>(yalnız su için) engin, geniş, derin, her derin ve çok şey III, 370</i>
tering�klenmek	<i>(su) derinlemek, �o�almak III, 411</i>
teri �tmek	<i>ter deriden geçmek,II, 303 bkz> ter atmak, teritmek</i>
teritmek	<i>terlemek II, 303, 304 bkz> ter atmak, teri �tmek</i>
terk	<i>tez, �abuk, I, 350, 441 bkz> terkin</i>
terken	<i>egemen, hükümdar, melik; vil�yet �zerine vali olan kimseye kar�ı hakanların ayta�ı; "kendisine itaat edilen" anlamına I, 376, 441, 442; 11. 209</i>
terkin	<i>toplu olan, toplanmı� olan her �ey I. 442, 443;II, 209</i>
terkin	<i>tez, �abuk, I, 441 bkz> terk</i>
terk kelmek	<i>tez gelmek I, 350</i>
terk kılmak	<i>�abuk olmak I, 350</i>
terkleme�	<i>ivmek, acele etmek III, 445</i>
terlemek	<i>terlemek; ka�a�ılamak, gebrelemek, silmek III, 293</i>
terlenmek	<i>terlemek, II, 242, 254</i>
terletmek	<i>terletmek II, 342</i>
terlik	<i>teri çekmek i�in e�erli veya palanın altına konulan ke�e I, 476</i>
ter�ek	<i>su sızıntısı, su brikintisi; kaynak, II, 291, 328 bkz> ter��k</i>
ter��k	<i>kaynak II, 6 bkz> ter�ek</i>
ters	<i>g�� olan her nesne I, 348</i>
tersinmek	<i>terslemek, kızmak; (yara kapandıktan sonra) azmak II, 240, 241</i>
ters ters urmak	<i>her yanından, her yanına vurmak I, 348</i>

tes	<i>obanma edatı-I, 328 § tesdegirme; des- değirmi-I, 328</i>
teşik	<i>obur, karnı dolduğu halde gözü dolmayan kişi-I, 387 bkz> teşüklemek</i>
teşilmek	<i>yarılmak, değilmek II, 127, 128</i>
teşrüm	<i>eğrilmiş ip yumağı- I, 485 bkz> tüşrüm</i>
teşik	<i>taşığı yarık; deşik, yarık, I, 387</i>
teşüklemek	<i>obur, aç gözlü saymak, III, 340 bkz> teşik</i>
tetik	<i>akıllı III, 33 bkz> teytik</i>
tetrü	<i>her şeyin tersine dönüşü- I, 420</i>
tetrülmek	<i>çevrilmek, ters olmak, kötü olmak, kötüleşmek-II, 229, 230</i>
teve	<i>deve-III, 139 bkz> deve, devey, tevey, tewe, tewey, tawi, téwi, tiwi</i>
tevey	<i>deve- III, 314, 342,447 bkz> deve, devey, tewe, tewey, tawi, téwi, tiwi</i>
tew	<i>al, hile, aldatma,I, 332 bkz> tef</i>
tewçirmek	<i>oyulkamak, seyrekçe dikmek-III, 276 bkz> tefçirmek</i>
tewe	<i>deve-II, 181 bkz> deve, devey, teve, tevey, tewey, tawl, téwi, tiwi</i>
tewey	<i>deve, I, 31; II, 84, 195, 206, 217, 255, 256, 329, 351;III, 49, 60, 67, 113, 136, 140, 168, 186, 200, 225, 309 bkz> deve, devey teve, tevey, tewe, tawi, téwi, tiwi</i>
tewgen	<i>her zaman 0126^I, 401</i>
tewi	<i>deve- 1. 127, 385, 485;II, 21, 75, 246, 252, 338; III, 139, 277. 287 bkz> deve, devey, teve, tevey, tewe, tewey, téwi, tiwi</i>
tewinmek	<i>tasalanmak, utanmak, sıkılmak, II, 147</i>
tewişmek	<i>şişe et dizmekte yardım ve yarış etmek- II, 102 bkz> tüwi;mek</i>
tewlög	<i>alcı, aldatıcı- I, 477; III, 33 bkz> tewlük</i>
tewlöglenmek	<i>kendini hileci saymak, hileci olmak, II, 277 bkz> tewlüklenmek</i>
tewlük	<i>alcı, hileci, aldatıcı, III, 33 bkz; tewlög</i>
tewlüklenmek	<i>kendini hileci saymak, hileci olmak, II, 277 bkz> tewlöglenmek</i>
tewmek	<i>eti şişe saptamak, dizmek. I, 401; II, 15</i>
tewsi	<i>tepsi, sofa- I, 423; III, 50</i>
tewşelmek	<i>ufalanmak; karışmak. II, 235, 236 bkz> tewşülmek</i>
tewşemek	<i>karı;mak, dolaşmak (ip), III, 286</i>
tewşetmek	<i>karıştırmak, dolaştırmak (ip); birinin terini burçaklatıncaya kadar yormak, II, 336</i>
tewşinmek	<i>çalışmak, çırpınmak. II, 241 bkz> tewşünmek</i>
tewşülmek	<i>karışmak- II, 236 bkz> tewşelmek</i>
tewşünmek	<i>çalışmak, çırpınmak- II, 241 bkz> tewşinmek</i>
tewürgen	<i>her zaman çeviren-I, 521 § ewürgen tewilrgen; her zaman evirip çeviren- I, 521</i>

tewürmek	çevirmek·II, 82 § ewürdi tewürdi; evirip çevirdi, alt üst etti; tasarruf etti· II, 81
teyitilmek	akıllanmak, zekile;mek· II, 121
teytik	akıllı, zeki· III, 33 bkz> tetik
tezek	tezek, at gübresi· I, 386
tezeklemek	pislemek. III, 340
tezgek (er)	işten ve işe benzer şeylerden kaçan, çekingen· II, 289 bkz> tezik
tezgi	düşman gelmesi yüzünden halk arasında olan ürküntü, panik· I, 429 bkz> tezik
tezgi bolmak	düşman gelmesi yüzünden ürküntü meydana gelmek, I, 429
tezginç	dağ dönemeci, dağ bükümü· III, 387 bkz> yörgenç
tezginç yol	büküntülü, kıvrımlı yol· III, 387
tezginmek	dönmek, tavaft etmek; çevrilmek· II, 241, 255, 303, 312
tezik	halk arasında ürküntü, panik, I, 387 bkz> tezgî
tèzik (kişi)	işten kaçan kimse· I, 387 bkz>tezgek
tezinmek	kaçar görünmek·II, 146
tezişmek	blrbirinden kaçışmak, II, 99
tezitmek	kaçırmak, II, 305
tezmek	kaçmak, tezlmek· II, 8
tégin	aslında "köle" anlamına; sonraları hakan okullarına verilen ungun· I, 355, 357, 413; III, 368 bkz> tigin § kümüş tégin; rengi gümüş gibi saf köle· I, 413 § alp tégin; yiğit köle I, 413 § kutlug tégin; uğurlu köle. I, 413
tégit	"tegin" kelimesinin çoğul şekli.I, 355, 356
témek	demek, söylemek·I, 43, 74, 79, 87, 127, 178, 403;II, 287; III, 214, 215, 233. 245, 247, 259 bkz> timek
témin	demin·I, 409
térgelir	dermek, toplamak üzere olan· II, 67
térgeşmek	arka arkaya gelerek derleşmek· II, 206 bkz> tirkeşmek
térgi	sofra, I, 429; II, 54 bkz> térgü
térgü	sofra üzerindeki çeşitli yemek; sıra, dizi·I, 428 bkz> térgi
térig	derme, derlî; dernek, derge,I, 388; II, 41 bkz> tirik
térilgen	her zaman derilen, toplanan·I, 521, 523
térilmek	derilmek, toplanmak· II, 127; III, 6
térimsinmek	derer gibi görünmek· II, 261
térinmek	kendisine dermek, II, 146
térişmek	toplanmak, toplamakta ve dermekte yardım ve yariş etmek· I, 107; II, 95, 96
térkek	bohça· II, 21

türmek	<i>dermek, toplamak· II, 39, 44, 62, 66, 83; III, 181</i>
t�rnek	<i>dernek, işlerini konuşmak için ulusun toplandığı yer· I, 477</i>
tütürmek	<i>söyletmek, dedirtmek· III, 186</i>
t�wi	<i>deve· I, 389,499 bkz> deve, devey, teve, tevey, tewe, tewey, tawi, tiwi</i>
tıdış	<i>engellik, engel oluş· I, 407</i>
tıdıglıg ne�	<i>kendisine varılması yasak edilmiş nesne· I, 496</i>
tıdıgmak	<i>bir şeyden alıkoyma, engel olma· I, 373</i>
tıdılmak	<i>ka�ınmak, çekinmek, alıkoymak, engel olmak·II, 126 bkz> tıdınmak</i>
tıdın	<i>vakit bildiren bir kelime· III, 171</i>
tıdındı	<i>nerig esirgenen, yasak edilen şey·I, 449</i>
tıdınmak	<i>ka�ınmak, esirgenmek, yasak edilmek I, 449;II, 144, 145 bkz> tıdılmak</i>
tıdışmak	<i>engel olmakta, alıkoymakta yarış etmek· II, 93</i>
tıdılmak	<i>ka�ınmak, tıynmak; söz söylerken duraklamak· II, 242</i>
tıdmak	<i>geri koymak, men etmek· II, 292; III, 244, 439 bkz> tıtmak, tıymak</i>
tıg	<i>al ile doru arası at rengi, konur al· III, 127</i>
tıgdamak	<i>diğrek, sert, katı olmak III, 278 bkz> tıgramak, yawramak</i>
tıgmak	<i>eğmek; değmek; bir yere değerek keskinliği gitmek, k�rleşmek I, 307;II, 14, 83;III, 231 bkz> tagılmak, tıgmek</i>
tıgrak	<i>yılmaz; yiğit, bahadır· I, 468; II, 212</i>
tıgrak	<i>elçi, haberci, postacı· III, 65</i>
tıgraklanmak	<i>yiğitlik göstermek, yiğitlenmek· II, 274</i>
tıgramak	<i>diğrek, katı, sert olmak· III, 277, 278 bkz> tıgdamak, yawramak</i>
tıgraşmak	<i>g�rb�zleşmek, bahadırlaşmak· II, 212</i>
tıgratmak	<i>sıkıştırmak; becerikli, tıgrak yapmak, II, 330</i>
tıkılmak	<i>"tık" diye ses vermek· III, 326 bkz> tiki, t�kilemek</i>
tıkıtmak	<i>tıkılmak, sıkışmak,II, 129</i>
tıkınmak	<i>teperek tıkmak, doldurmak, fazla yemek· II, 147</i>
tıkışmak	<i>tıkılmak, sıkı;mak· II, 104</i>
tıkıtmak	<i>tıktırmak, sıkı;tırmak· II, 308</i>
tıkma (�z�m)	<i>sıkışık, birbirine girmiş (�z�rn)· II, 16</i>
tıkmak	<i>tıkmak, doldurmak·II, 16</i>
tıkturmak	<i>tıktırmak, bastırmak· II, 174</i>
t�l	<i>d�l, söz, l�gat·I, 107, 335, 336, 429;II, 20; III, 43, 133, 134, 161</i>
t�l	<i>durumunu öğrenmek için düşmandan yakalanan tutsak, �aşıt, casus· I, 336; III, 134</i>

tılak	<i>kadının kadınlık aygıtı, avret yeri,I, 335, 411</i>
tıldag	<i>bahane, I, 160, 462 bkz> tegdeg</i>
tılıkmak	<i>konuşmak, haber vermek; dile düşmek· II, 116, 117</i>
tılkatmak	<i>işi geciktirmek; yükü çarpıtmak, çarpık yapmak; yükle ip arasına ağaç parçası koyarak yükü düzeltmek için büktürmek. II, 339 bkz> talkıtmak</i>
tıllıg	<i>dilli· III, 313</i>
tıl tegürmek	<i>dil uzatmak, söz dökündürmek, dille (sözle) incitmek.I, 336</i>
tıl tutmak	<i>düşmanın durumunu öğrenmek üzere bir adam yakalamak·I, 336;III, 134</i>
tın	<i>ruh, nefes, soluk· I, 164, 177. 179. 192, 249, 339;II, 118, 283 bkz> t ınıg</i>
tın	<i>dinmiş; haylaz, işsiz; tembelleşmiş, harın- lafmış III, 138</i>
tınçamak	<i>bozulmak, çürümek, III, 303 bkz>tançamak, tançgamak, tanç ımak, tınçımak, tunçımak</i>
tınçımak	<i>bozulmak, çürümek, III, 276, 303 bkz> tançamak, tançgamak, tanç ımak, tınçamak, tunçımak</i>
tındurmak	<i>rahat ettirmek, dinlendirmek,11,176</i>
tınıg	<i>nefes alma, soluk alma· II, 40 bkz> t ın</i>
tınılmak	<i>dinlenilmek, rahat edilmek. II, 130, 131</i>
tınma	<i>susma· II, 28</i>
tınmak	<i>dinlenmek, solumak, nefes almak; dinmek, sonu gelmek,I, 206, 207, 529; II. 28, 40, 176, 204, 316;III, 158 tın</i>
tıt	<i>sus·II, 28</i>
tiñilamak	<i>agır bir şey yere düşerek ses vermek,III, 404 bkz> tiñilemek</i>
tiñlamak	<i>dinlemek·III, 403 bkz> tiñlemek</i>
tiñlaşmak	<i>dinlemekte yarış etmek·III, 398</i>
tiñlatmak	<i>dinletmek·II, 359</i>
tırmalmak	<i>tırmalamak II, 230</i>
tırmaşmak	<i>tırmaşmak, kaşınmak·II, 207 bkz> tarmaşmak</i>
tırñak	<i>tırnak·I, 134, 177;III, 382</i>
tırt	<i>tekrarlanarak "cart" diye ses vermek·I, 341</i>
tış	<i>diş,I, 464;II, 20, 97, 110,III, 209, 311, 334; III, 25, 73, 125, 216, 254, 270, 272, 280, 283, 297</i>
tış	<i>sapan demiri·III, 125</i>
tış	<i>alın akıntısı gözü önüne varıp kulaklarına çıkmayan ve burnuna inmeyen ikisi ortası kalan at·III, 125</i>
tışı	<i>dişi, her hayvanın dişisi; kadın· I, 396, 400, 447, 529; II, 102; III, 6, 178, 224, 229 bkz>tí ş i tış ıkmak dışarı çıkmak·II, 116 bkz> çıkmak, taş ıkmak</i>
tışı takagu	<i>tavuk·I, 447</i>

tışlatmak	<i>dışletmek. II, 343, 344</i>
tıt	<i>dağda biten çam fıstığı ağacı, Pinus larix. III, 120</i>
tıtılmak	<i>didilmek II, 120</i>
tıtışmak	<i>ditmekte yardım etmek, yırtılmak. II, 89 bkz> titişmek</i>
tıtlanmak	<i>çamlanmak, çam sahibi olmak. III, 199</i>
tıtmak	<i>geri koymak men etmek. II, 292 bkz> tıdmak, tıymak</i>
tıtmak	<i>ditmek, ziyadesiyle parçalanmak, II, 292</i>
tıymak	<i>men etmek. III, 244 bkz> tıdmak, tıtmak</i>
tigin	<i>aslında "köle" anlamına iken sonra hakan oğullarına verilen ungun. I, 355, 357, 413; III, 368 bkz> tégin</i>
tigmek	<i>egmek, III, 231 bkz> tağılmak, tıgmak</i>
tigretmek	<i>ses çıkartarak, hışıldatarak yürütmek. II, 330, 331 bkz> tikretmek</i>
tikemek	<i>dikmege gücü yetmek. I, 117</i>
tiken	<i>diken. I, 204, 400; II, 215, 280; III, 44 bkz> tikken</i>
tiki	<i>geceleri işitilen ses. III, 230 bkz> tıkılamak, tikilemek</i>
tikiglig	<i>dikilmiş (elbise). I, 509 bkz> tikiklig</i>
tikiklig	<i>dikilmiş. I, 509 bkz> tikiglig</i>
tikilemek	<i>ses, hışırtı çıkarmak. III, 326 bkz> tıkılamak, tiki</i>
tikilmek	<i>dikilmek, (ağaç) dikilmek, bir şeyi dikine koymak. II, 130</i>
tikim	<i>parça, I, 396 bkz> tikkü, tikü tikir</i>
tikir	<i>at nalının çıkardığı sesi bildiren bir kelime. I, 361 bkz> takır takır</i>
tikişmek	<i>(ağaç, elbise) dikmekte yardım etmek, II, 106, 113</i>
tikken	<i>diken, I, 401 bkz> tiken</i>
tikkü	<i>parça, lokma. III, 229 bkz> tkim, tikü</i>
tiklinmek	<i>(ağaç ve benzeri) dikilmek. II, 244</i>
tiklişmek	<i>(ağaç ve benzeri) dikilmek. II, 207</i>
tikme	<i>(neîğ) dikilmiş (nesne), I, 433</i>
tikmek	<i>bir şeyi delmek, dürtmek, sokmak, (ağaç) dikmek, bir şeyi dikey hale getirmek; (dikiş) dikmek. I, 195, 201; II, 20; III, 25, 367 § tikmeginçe; dikilmedikçe. II, 21</i>
tikremek	<i>ses vermek; gelişmek, yeti;mek. II, 280</i>
tikreşmek	<i>ses vermek; büyüüp serpmek. II, 209</i>
tikretmek	<i>ses çıkartmak, hışıldatarak yürümek. II, 330, 331 bkz> tigretmek</i>
tiktürmek	<i>(dikiş) diktirmek. II, 174</i>
tikü	<i>parça, lokma. III, 229 bkz> tikim, tikkü</i>

tiküç	<i>ekmekçilerin ekmek üzerine nakış yapmak için kullandıkları nesne, kuş yeleği-I, 358</i>
tikülemek	<i>lokma lokma vermek; rüşvet vermek-III, 326</i>
tildürmek	<i>dildirmek- 11.176 bkz> tiltürmek</i>
tilek	<i>dilek,I, 412;II, 148; III, 90</i>
tilemek	<i>dilemek, istemek; beklemek, aramak-I, 21, 36, 51, 126, 252, 459;II, 8, 112, 260, 262; III, 87, 90, 143, 271</i>
tilemsinmek	<i>diler, ister gibi görünmek-II, 259, 261</i>
tilenmek	<i>aranmak, dilenmek- I, 407; III, 43</i>
tileşmek	<i>dilemekte yarış etmek-II, 108</i>
tiletmek	<i>istetmek, diletmek. II, 310</i>
tilge	<i>dilim, uzunlamasına kesilen her şey-I, 429 bkz> tilim</i>
tili	<i>ok temreni üzerine sarılan sıırım,III, 233</i>
tilim	<i>dilim.I, 397 bkz> tilge</i>
tilimsinmek	<i>dilim yapar görünmek-II, 262</i>
tilinmek	<i>uzunlamasına dilinmek-II, 149</i>
tilişmek	<i>dilmekte yardım ve yarış etmek- II, 108</i>
tilki	<i>tilki- II, 343 bkz> tilkü</i>
tilkü	<i>tilki.I, 54, 421, 429; II, 15; III, 5, 175, 244 bkz> tilki</i>
tilküllemek	<i>tilkilik etmek, yaltaklanmak- III, 202</i>
tilmek	<i>dilmek, uzunluğuna yarmak veya kesmek, II, 23</i>
tiltürmek	<i>dildirmek. II, 175 bkz> tildürmek</i>
tim	<i>şarap dolu tulum; şarap satan, III, 136</i>
timci	<i>şarap satan, meyhaneci-III, 136</i>
timek	<i>demek- III, 231 bkz> témek</i>
tin	<i>yular I, 339;III, 138 § tin tizgin; yular dizgin- I, 339</i>
tiñ	<i>dik- III, 356</i>
tiñilemek	<i>ağır bir şey yere düşerek ses vermek- III, 404 bkz> tıñılamak ,</i>
tiñlemek	<i>dinlemek .I, 96 bkz> tıñlamak</i>
tiñ turmak	<i>dik durmak-I, 356</i>
tiregü	<i>direk, kendisine bir şey dayanan ve kendisiyle bir şey durdurulan her nesne, direcen ve buna benzer şeyler,I, 447</i>
tirek	<i>direk; kavak-I, 387, 412</i>
tireklig	<i>direk sahibi. I, 509</i>
tireklik	<i>direklik ağaç yetişen yer, kavaklık; direklik- I, 509, 511</i>

tiremek	<i>dayak veya direk dikmek· III, 262</i>
tirenmek	<i>dayanmak; direnmek, çekinmek· II, 14S, 146;III, 233</i>
tireşmek	<i>direşmek, çekinmek, diremek, şıkıntidan yürümez olmak (hayvan); çekişmek· I, 414; II, 95, 96</i>
tirgürmek	<i>diriltmek II, 179, 200, 324; III, 424</i>
tirig	<i>diri, canlı, yaşıyan· I, 14, 62, 386; III, 333 § tirigle; diri iken, hayatta iken. III, 257</i>
tirik	<i>derme, deriş; dernek, derge· I, 388 bkz> térig</i>
tirilgen	<i>her zaman yaşayan· I, 523, 524</i>
tirilmek	<i>dirilmek, yaşamak· I, 14; II, 127, 139, 200, 324; III, 6, 65</i>
tiriñ	<i>kulağın tınlamasına benzer sesi bildiren kelime. III, 370</i>
tiriñ étmek	<i>tın etmek· III, 370</i>
tiriñ éttürmek	<i>tın etmek III, 370</i>
tirkeş	<i>yığılışma; kalabalık yüzünden yürümekte güçlük·I, 460 § suw tirke şı; dere kollarının suyunun toplandığı yer·I, 460</i>
tirkeşmek	<i>toplanmak, toplaşmak, derleşmek·I,149,459; III, 65 bkz> téргеşmek</i>
tirsgek	<i>göz kapaklarında çıkan sivilce, it dirseği, arpacı·k. III, 424</i>
tirsgek	<i>dirsek· III, 424</i>
tişek	<i>şişek, iki yaşını bitirerek üçüne basmış olan koyun· I, 387</i>
tişelmek	<i>bilenmek, di;enmek· II, 128</i>
tişemek	<i>dişemek· III, 266, 267</i>
tişetmek	<i>dişetmek, II, 307</i>
tişi	<i>dişi, her hayvanın dişisi; kadın·I, 396, 400,447, 529;II, 102; III, 6, 178, 224. 229 bkz> t ışı</i>
tişlemek	<i>dişlemek, dişle ısırma· III, 294</i>
tişlenmek	<i>dişlenmek; dişenmek, bilenmek II, 244</i>
titig	<i>(yara, ağrı) acıma, acıyı·I, 386</i>
titik	<i>çamur·I, 386, 506;III, 297 § oçaklık</i>
titik	<i>çamur ve çamura benzer ocak yapılacak her nesne·I, 150</i>
titinmek	<i>dayanmak, direnmek, dik bakmak· II, 144</i>
títinü bakmak	<i>dik, keskin bakmak, II, 144</i>
titir	<i>dişi deve·I, 361; III, 291</i>
titişmek	<i>ditmekte yardım ve yarış etmek; yırtılmak.II, 89 bkz> titişmak</i>
titiz	<i>tadı hel;le glbi kekremsi olan·I, 365</i>
titizlik	<i>kek^elik.I, 506</i>
titmek	<i>(yara) acıma·I, 386</i>

titmek	<i>direnmek, karşı koymak; dik bakmak-II, 292</i>
titreşmek	<i>titreşmek II, 217, 218</i>
titrü bakmak	<i>dik bakmak, keskin gözle bakmak, II, 292; III, 272</i>
tiwi	<i>deve,III, 139 bkz> deve, devey, teve, tevey, tewe, tewey, tewi, téwi</i>
tiz	<i>yüksek yer- II, 344; III, 123 § tarıg art tiz; Kaşgar'a yakın bir yayla- III, 123</i>
tíz	<i>diz,III, 123</i>
tizgin	<i>dizgin, I, 339, 424</i>
tizig (tizik)	<i>sıra, saf, dizi. I, 214, 387</i>
tizildürük	<i>çedik ve mest gibi şeylerin ucuna takılan pullar-I, 529</i>
tizilmek	<i>dizilmek-I, 233, 331;II, 127;III, 131</i>
tizim	<i>dizi- I, 396</i>
tizinmek	<i>dizinmek. II, 146</i>
tizişmek	<i>dizmekte yardım ve yarış etmek-II, 100</i>
tizlemek	<i>dizle ezmek, çiğnemek III, 293, 294</i>
tizletmek	<i>dizletmek, dizle teptirmek-II, 342</i>
tizlinmek	<i>dizilmek-II, 243</i>
tizme	<i>alvarın uçkurluğu, torbanın bağı ve buna benzer nesneler-I, 433</i>
tizmek	<i>dizmek-II, 9, 31</i>
to	<i>bulamaç gibi pişirilen bir un- III, 207</i>
todunmak	<i>doyar gibi görünmek- II, 144 tod toy kuşu- III, 142 bkz> toh, toy</i>
todgurdaçı	<i>doyuran, doyurucu- II, 256</i>
todgurgan	<i>her zaman doyuran- I, 517; II, 256 bkz> todurgan</i>
todgurçı	<i>doyuran- II, 256 todgurguluk doyurmak hakkı olan,II, 256</i>
todgurmak	<i>doyurmak, bıktırmak-I, 261; II, 76, 176, 177, 255, 324; III, 424 bkz> toğurmak</i>
todgurmış	<i>doyurulmu;- II, 257</i>
todgurtmak	<i>doyurtmak. II, 256</i>
todguruglı	<i>doyuran-II, 257</i>
todgurumsınmak	<i>doyurur görünmek-II, 263 bkz> todgurunmak</i>
todgurunmak	<i>doyurur görünmek.II, 202 bkz> todgurumsınmak</i>
todguruşmak	<i>doyurmada yarış etmek-II, 201</i>
todmak	<i>doymak.I, 32;II, 324;III, 244, 439 bkz> toymak</i>
todurgan	<i>her zaman doyuran-I, 517;II, 256 bkz> todgurgan</i>
todurmak	<i>doyurmak-II, 76;III, 68 bkz> todgurmak</i>

tog	<i>at ayaklarının kazdığı çukurlardan çıkan toz, toz,III, 127</i>
toga	<i>hastalık, iç ağırlığı. III, 224</i>
togmak	<i>doğmak, meydana çıkmak, belirtmek; yükselmek, havalanmak, göğşe ağmak. I, 65, 96, 301, 332, 340, 429, 456;II, 14, 80, 128; III, 183,194, 247, 282, 333, 378 § kün togs ıg dogu-I, 463</i>
togradaçı	<i>dograyan, dograyıcı. III, 314 bkz> tograguçı</i>
togragan	<i>daima dograyan-III, 314</i>
togragı	<i>doğrama- III, 317</i>
tograglı	<i>doğramayı düşünen. III, 315</i>
tograglık	<i>dogramak hakkı olan-III, 315 bkz> tograksık</i>
togragsak	<i>dogramak isteyen,III, 314</i>
togragsık	<i>dogramak hakkı olan-III, 315 bkz> tograglık</i>
togragu	<i>doğranacak- III, 317</i>
tograguçı	<i>dograyan, dograyıcı.III, 314 bkz> togradaçı</i>
tograk	<i>kavak ağacı- I, 468</i>
togralmak	<i>doğranmak, parçalanmak, (ayakta ve dokumada) yarıklar peyda olmak- II, 230</i>
tograma	<i>dograina. III, 311</i>
togramadaçı	<i>doğramayıcı. III, 316</i>
togramaglı	<i>dograyan. III, 316</i>
togramak	<i>dogramak- I, 125; II, 278; III, 277, 278, 311, 312, 313, 316</i>
togramış	<i>doğranmış,III, 316</i>
togranmak	<i>dograr görünmek. II, 240</i>
tograşmak	<i>doğramakta yardım etmek, parçalanmak ve yarılmak.II, 211, 212</i>
togratmak	<i>dogratmak,II, 330</i>
togrıl	<i>yırtıcı kuş;lardan bir kuş, bin kaz öldürür, bir tanesini yer; erkek adı da olur- I, 482;III, 381</i>
togrıl	<i>et ve baharatla doldurulan bağırsak, bumbar dolması,I, 482</i>
togrumak	<i>doğrulmak, yönelmek.II, 80</i>
togruşmak	<i>yola duruşmak, yürümekte yariş etmek,II, 212</i>
togturmak	<i>dogurtmak- II, 173 bkz> togurtturmak</i>
togurmak	<i>doğurmak- II, 80</i>
togurtturmak	<i>doğurtmak-II, 173 bkz> togurmak</i>
toh	<i>toy kuşu, III, 142 bkz> tod, toy</i>
tok	<i>tok, aç olmayan; saçsız insan; boynuzsuz hayvan,I, 79, 332, 358, 387;III, 239 § tok er; başında Türkler gibi saçı olmayan, Türkler gibi saç bırakmayan-I, 332, 358 § tok yılkı; boynuzsuz hayvan-I, 332</i>

tokılmak	<i>dövülmek, dokunmak, adam dövülmek I, 21; II, 129 bkz> tokulmak</i>
tokımak	<i>(insan) dövmek, (demir) dövmek, vurmak, çarpmak; dokumak; dokunmak; götürmek ve batırmak I, 12. 21; III, 268</i>
tokımak	<i>tokmak, çamaşır tokmağı-III, 177</i>
tokınmak	<i>(insan) dövülmek; çarpmak; dövülerek sertle ştırmek; dokunmak-II, 147; III, 12</i>
tokış	<i>savaş, cenk I, 367; III, 172 bkz> tokuş</i>
tokışmak	<i>çarpmak, harp etmek-I, 359; II, 103; III, 183 bkz> tokuşmak</i>
tokıtmak	<i>vurdurmak, dövdürmek; dokutmak, II, 308</i>
toklı	<i>toklu, altı aylık kuzu I, 106, 431</i>
tokluk	<i>tokluk; insanın ba;ı saçsız ve hayvanın başı boynuzsuz olması-I, 469</i>
toksun	<i>sayıda doksan-I, 437 bkz> tokuz on</i>
tok tok bolmak	<i>arada geçimsizlik olmak I, 333</i>
tok tok étmek	<i>taşın taşa vurmasından çıkan ses gibi ses çıkarmak-I, 332</i>
toku	<i>toka, kemer tokası-III, 226</i>
tokuç	<i>çörek-I, 358</i>
tokulamak	<i>toka yapmak-III, 325, 326</i>
tokulmak	<i>dövülmek, dokunmak; adam dövülmek-II, 129 bkz> tokılmak</i>
tokum	<i>boğazlanacak, kesilecek hayvan; boğazlanan, kesilen hayvanın derisi. I, 396, 472; II, 147 bkz> tugum</i>
tokunmak	<i>hayvan kesmek, boğazlanmak-II, 147</i>
tokurka	<i>ibrik ve benzeri şeylerin emzigi I, 489 bkz> tüték</i>
tokuş	<i>savaş, II, 83 bkz> tokış</i>
tokuşgan	<i>her zaman çarpışan, kavgacı I, 519</i>
tokuşmak	<i>vuruşmak, ;arpmak, harp etmek I, 170, 183; II, 103 bkz> tokışmak</i>
tokuşmak	<i>yayılmak, bulaşmak-III, 74 bkz>yukuşmak</i>
tokuz	<i>sayıda dokuz-III, 127</i>
tokuz on	<i>sayıda doksan I, 437 bkz> toksun</i>
tolarsuk	<i>ayak ökçesi I, 502</i>
tolgag	<i>kadın küpesi-II, 288</i>
tolgag	<i>sıkıntı, kulunç ve iç ağrısı-II, 288</i>
tolgamak	<i>takınmak, dolamak; ağrı tutmak, iç bulanmak, burulmak-II, 288;III, 289</i>
tolganmak	<i>dolanmak, kendine dolamak, içi bulanıp kusma gelmek-II, 241</i>
tolgaşmak	<i>dolaşmak, dolamakta ve bükmek-te yan ş etmek, burulmak II, 220, 221</i>
tolı	<i>gökten yağın dolu-I, 139, 354; III, 233</i>

tolmak	811-010^I, 431
tolturmak	00^1-1113^II, 175
tolu	dolu, boş olmayan· I, 100; III, 232, 357
tolum	silah·I, 183, 215, 359, 397;II, 30
tolumlanmak	silahlanmak II, 266
tolumlug	silahlı I, 498
tolun	ayın on dördü, dolun·I, 82, 288, 402; III, 33 § tolun ay; ay ın on dördü·I, 402
tomrum yıgaç	ağaçtonnruğu üzerinde pabuçla·rın sahtiyan ve gön gibi şeyleri kesilen ağaç kütük·I, 485
tomruşmak	tomruk yapmakta yardım ve yarış etmek·II, 213
tomşuk	kuş gagası·I, 469
tomurmak	tomruk yapmak, kesmek·II, 85; III, 69 bkz> yamurmak, yemilmek
ton	elbise·I, 19, 37, 41, 45, 48, 118, 129, 152, 181, 204, 213, 228, 231, 261, 268, 271, 273, 294, 305, 320,323,338,341,358,383,449,495, 509, 524; 11. 4, 20, 23, 24, 76, 77, 88, 89, 93, 96,106,107,113,117,119, 120, 122, 125,134, 136,138,154,161,163,165,171,17
tonatmak	giydirmek, donatmak, II, 312 bkz> tonıdmak
tonığmak	elbise göndermek, donatmak,II, 312 bkz> tonatmak
tonluk	elbiselik· II, 11
toñ	içi boş olmayan, sonn olan, III, 356
toñ	(soğuktan) donmuş, don· III, 356
toña	bebür, kaplan cinsinden bir hayvan; kişi adı· III, 368
toñalamak	yiğit ve kuvvetlilerin yaptığı işi yapmak· III, 405
toñ kamış	halfa, kandıra otu· III, 356
toñmak	soğuktan donmak· III, 390, 391
toñ tuñ étmek	katı blr şey sert blr şey üzerine düşerek ses vermek· ·III, 353
toñuşmak	gözlerini dikerek bir şeye saldırmak; bir işi kabulden çekinmek; emreden kişiye, gözlerlni dikerek, iğrenerek, bakmak· III, 394 bkz> töñüşmek
toñuz	domuz·I, 304, 346;II, 343;III, 363, 394 § toñuz merdegi; domuz yavrusu·I, 480
toñuz yılı	Türkler'in on ikili yıllarından biri·I, 346; 363
top	buğday su ile kaynatılır, arpa hamuru ile yoğrularak bir keçeye sarılır, sıcak bir yere bırakılır, eridikten sonra yenir·I, 318
top	top· I, 318;III, 119 bkz> topık
topık	topuk; top, çevgenle vurulan top, topaç· I, 190, 318, 380; 11. 22, 88, 113; III, 61, 74, 80, 96, 112, 119, 306 bkz> top
topık süñük	topuk kemiğinden yapılan yemek, paça·I, 380
toprak	toprak,I, 15, 185, 198, 267, 278, 467, 514;II, 305; III, 19, 22, 80, 183, 434 şag ız toprak
topramak	kurumak· III, 277

topraşmak	<i>kuruyup tozlaşmık, toz olayazmak· II, 206</i>
topratmak	<i>(hayvan) yeri kurutasıya dek otunu yemek· II, 330 bkz> töpretmek</i>
topulgak	<i>kulunç· I, 502</i>
topulgak	<i>yaraya konulan bir ot, topalak otu, Cyperus· I, 502</i>
topurgan	<i>ayak basıldığında tozıyan yumuşak toprak· I, 516 § topurgan yér; ayak bas ıldığında tozıyan yumuşak toprak·I, 516</i>
topuz yük	<i>üzerinde durulamayan, üstüne binilemeyen hayvan yükü· I, 365</i>
tor	<i>tuzak, ağ· III, 39, 57, 121</i>
torıg at	<i>doru renkli at· I, 374 bkz> torug</i>
torku	<i>ipek kumaş· I, 18, 427; III, 72, 380 bkz> turku</i>
torug	<i>at rengi, doru renk·I, 373 bkz> torıg § tüm torug at; düz, tamamlıye doru at· I, 338</i>
torum	<i>torum, deve yavrusu·I, 396 § tışı torum; dişi torum·I, 396</i>
torumlug	<i>torumlu·I, 498</i>
tosun	<i>haşarı (atlar için), tosun tay·II, 30;III, 429</i>
toşgurmak	<i>taşarak doldurmak·II, 178;III, 32</i>
tovil	<i>davul, avda doğan kuşu için çalınan davul, III, 165</i>
toy	<i>ordu kuragı, I, 522; III, 141</i>
toy	<i>ilâç yapılan bir ot·III, 141</i>
toy	<i>çanak yapılan çamur·III, 141 § toy eşiç; toprak tencere·III, 142</i>
toy	<i>toy kuşu·III, 142 bkz> tod ,toh</i>
toyin	<i>toyin, (islâm olmayan Türkler'de) Buda dininin, din ulusu·I, 274;III, 84, 169, 377</i>
toymak	<i>doymak, III, 244 bkz> todmak</i>
toz	<i>toz· I, 296; III, 123, 186 bkz> tör</i>
toz	<i>yaylara sarıtan sıırım·III, 123</i>
tozarmak	<i>tozacmak, toz yükselmek. III, 186 bkz> tozmak</i>
tozgırmak	<i>tozarmak, toz kalkar gibi olmak· II, 178</i>
tozitgan	<i>çok tozutan·I, 514</i>
tozitmak	<i>tozutmak· II, 305</i>
tozlug	<i>tozlu, III, 16</i>
tozmak	<i>tozarmak, toz ynkselmek. III, 186 bkz> tozarmak</i>
tögi	<i>darının kabuğu çıkarıldıktan sonra kalan oz, III, 229</i>
tögmek	<i>döğmek, dövmek, inceltmek III, 184</i>
tögün	<i>dağ, dağlama, döğün·I, 414 bkz> tükün</i>
tögüşmek	<i>döğmekte yardım ve yariş etmek· II, 106 bkz> töküşmek</i>

tökleşmek	<i>dökülüp akmak, II, 207</i>
töklünmek	<i>dökülmek, II, 244</i>
tökmek	<i>dökmek-II, 19</i>
töktürmek	<i>döktürmek, II, 174</i>
töküglüg	<i>dökölmüş. I, 509 bkz> töküklüg</i>
töküklüg	<i>dökülmüş.I, 509 bkz> töküglüg</i>
tökülmek	<i>dökülmek.II, 129</i>
töküşmek	<i>döğmekte ve dökmekte yardım ve yarış etmek, II, 106, 107 bkz> tögüşmek</i>
töl	<i>yavrulama zamanı, yavru, döl.III, 133</i>
tölek	<i>dölek, gönlii sakin kişi-I, 387</i>
tölemek	<i>döllenmek, kuzulamak,III, 271 bkz> tülemek</i>
tönmek	<i>dönmek. III, 184</i>
töndermek	<i>döndermek, altını üstüne getirmek, III, 397</i>
töñülmek	<i>ümidini kesmek, vaz geçmek,I, 74;III, 395</i>
töñüşmek	<i>gözlerini dikerek bir şeye saldırmak; işi kabulden çekinmek; emreden kişiye, gözlerini dikerek, iğrenerek bakmak,III, 394 bkz> toñuşmak</i>
töpretmek	<i>(hayvan) yeri kurutasıya dek otunu yemek,II, 330 bkz> topratmak</i>
tör	<i>evin veya odanın en iyi, en önemli yeri, sediri-III, 121 bkz> töre</i>
tör	<i>toz-I, 301, 456 bkz> toz</i>
töre	<i>evin önemli yeri ve sediri III, 221 bkz> tör</i>
törpig	<i>törpü, keser-I, 476 bkz> törplgü</i>
törpigü	<i>agaç yontacak keser,I, 476, 491 bkz> törpig</i>
törpimek	<i>yontmak, törpülemek- III, 275</i>
törpitmek	<i>törpülettirmek. II, 327</i>
törpülmek	<i>yontulmak, törpülenmek- II, 229</i>
törpüşmek	<i>törpülemekte yardım ve yarış etmek- II, 204</i>
tört	<i>sayıda dört-I, 132, 341; III, 449</i>
törtgül (törtgil)	<i>dört köşeli, murabba- III, 417</i>
törtünç	<i>sayıda dördüncü-I, 132; III, 449</i>
törü	<i>düzen, nizam, görenek, âdet- I, 106;II, 18, 25;III, 120, 121</i>
törümek	<i>yaratılmak-III, 262</i>
törütmek	<i>yaratmak; bir şey takdır veya ıslah edilmek-II, 303 bkz> türütmek</i>
töş	<i>döş, göğsün başı,III, 125, 346</i>
töşek	<i>döşek. I, 387, 511; II, 128, 147, 162, 307; III, 49, 50, 70, 93, 266, 305</i>

töşeklig	<i>döşeli, döşennii; I, 511</i>
töşeklig	<i>döşekli, döşek sahibi. I, 509</i>
töşeklik	<i>döşeklik, döşek ve benzeri şeyleri yapmak üzere hazırlanıp ayrılmış olan- I, 509, 511 § töşeklik barçın</i>
töşelmek	
töşemek	<i>döşemek- III, 266</i>
töşenmek	<i>döşenmek, kendi kendine döşemek. II, 147</i>
töşetmek	<i>döşetmek- II, 307</i>
töşlemek	<i>döşe, göğse vurmak. III, 346</i>
töşletmek	<i>döşüne vurdurmak, II, 342</i>
tözmek	<i>soğuktan acıkmak- III, 182</i>
tublu	<i>mezar- I, 430, 431 bkz> tuplu</i>
tubulgan	<i>her zaman yarıp yırtan, delen- I, 519 § kök tubulgan; bir kuş adı, I, 519</i>
tubulmak	
tubun	<i>yemekte bulunan çör çöp parçaları; bugday kesmigi. I, 400, 405 bkz> tupun, tübün tubunlug</i>
tarıg	<i>kesmikli buğday, 1. 499 bkz> tupunlug tarıg</i>
tuç	<i>tunç- II, 353; III, 120</i>
tudrıç	<i>fışkır- I, 453</i>
tudun	<i>köyün büyüğü, tanınmış, köylülere kaynaktan içme su/u dağıtan adam, su beyi- I. 400; III, 171</i>
tug	<i>hakan yanında çalınan kös ve davul, nöbet davulu; tuğ; bayrak, sancak- I, 194; III, 127 tug herhangi bir nesnenin tıkacı, kapağı; su bendi, büvet, germeç III, 127</i>
tugaklık	<i>süzgeç yapılacak ağaç- I, 503 bkz> tukaklık</i>
tuglamak	<i>suyun gedigini, yarığını kapatmak, III, 294</i>
tuglug	<i>bayraklı, sancaklı- III, 127</i>
tugrag	<i>tuğra- I, 462</i>
tugrag	<i>dönüşte geri alınmak üzere savaş zamanında askerin binmesi için hakan tarafından verilen at- I, 462 bkz> tugzag</i>
tugraglanmak	<i>alay ve biniş günlerinde han tarafından sonra alınmak üzere at verilmek, atlandırmak; tuğra ile mühürlenmek II, 272, 273 bkz> tugzaglanmak</i>
tugru	<i>parazvana, kılıç, bıçak, hançer gibi şeylerin saplarının içlerine geçirilen ince demir- I, 421</i>
tugsak	<i>dul kadın, I, 468 bkz> tul</i>
tugum	<i>kesilecek hayvan- III, 59 bkz> tokum</i>
tugzag	<i>dönüşte geri alınmak üzere savaş za-manında askerin binmesi için hakan tarafından verilen at- I, 462 bkz> tugrag</i>
tugzaglanmak	<i>alay ve biniş günlerinde han tarafından sonra geri alınmak üzere at veril-mek, atlandırmak; tuğra ile mühürlenmek- II, 272, 273 bkz> tugraglanmak</i>

tukaklık	<i>süzgeç yapılacak ağaç, süzeklik-I, 505 bkz> tugaklıkş tukaklık yıgaç; süzek yapmak için ayrılmış ağaç-I, 505</i>
tul	<i>dul,III,133 bkz> tugsak § tul tugsak; dul kad ın-I, 468</i>
tuldramak	<i>herhangi bir şey her yanından dağılmak-III, 447</i>
tuldurmak	<i>çarpmak,II, 175</i>
tulkuk	<i>tulum, örülmüş ve şişirilmiş tuluk- II, 289</i>
tulkuklanmak	<i>tulum gibi şişmek, II, 351</i>
tulmak	<i>topa vurmak, II, 22, 23</i>
tulun	<i>kulakla ağız arasındaki kemik; gemin iki yanında bulunan parçalar, I, 401 bkz></i>
tuluñ tuluñ	<i>dulun, kulak altı; gemde kulak altında bulunan bir halka- III, 371 bkz> tulun tuluñlamak duluna, kulak altına vurmak- III, 409</i>
tum	<i>soğuk- I, 338, 463 bkz> tumlıg, tumlug</i>
tuma buhsun	<i>küpte bulunan darı şarabının köpüren, fışkıran kısmı-III, 234</i>
tumagu	<i>nezle, ingi, dumağı-I, 447</i>
tumak	<i>kapatmak, tıkamak-III, 247</i>
tuman	<i>duman, sis-I, 139, 236, 414;II, 6</i>
tumlıg	<i>soğuk-I, 463;II, 8, 217, 221 bkz> tum, tumlug</i>
tumlımak	<i>soğumak.III, 294, 295</i>
tumlıtmak	<i>akarları soğutmak-II, 344 bkz> tumlutmak;</i>
tumlug	<i>soğuk, soğuk nesne-I, 119, 211, 338, 463; II, 54, 301, 302, 305, 350;III, 107,182, 302, 400, 439 bkz> tum, tumlıg</i>
tumluglanmak	<i>soğuk bulmak; soğuk davranmak, surat asnnak- II, 273</i>
tumlutmak	<i>sogutmak, II, 344 bkz> tumlıtmak</i>
tun	<i>dinlenme, dölenme- III, 137</i>
tun	<i>kadının ilk çocuğu; kadının ilk kocası- III, 137</i>
tunçımak	<i>kokmak, bozulmak. II, 281 bkz> tançamak, tançgamak, tanç ımak, tınçamak, tınçımak</i>
tunçu	<i>tıkım, lokma .I, 417 bkz> tånçu</i>
tunçukmak	<i>kaygıdan soluyamaz olmak; hayvan kış için inine girip bahara dek çıkamamak.II, 227, 228</i>
tunmak	<i>kapanmak, tıkanmak; bulutlanmak.II, 27</i>
tunturmak	<i>kapatmak, örtmek-II, 176</i>
tungra	<i>bedendeki kir- III, 378</i>
tuñra tüşmek	<i>yüz üstü düşmek, III, 378 bkz> uñra yatmak tuñu sa ğır- III, 368</i>
tuplu	<i>mezar- I, 430, 431 bkz> tublu</i>
tuplunmak	<i>delinmek. II, 242 bkz> tubulmak, tupulmak</i>
tupulgan	<i>her zaman yarıp yırtan, delen- I, 519 § kök</i>

tupulgan	<i>blr kuş adı· I, 519</i>
tupulmak	<i>delinmek· I, 520 bkz> tubulmak, tuplunmak</i>
tupun	<i>buğday kesmiği· I, 499 bkz> tubun, tübün</i>
tupunlug tarıg	<i>buğdaylı· I, 499 bkz> tubunlug tarıg</i>
tura	<i>kalkan, siper; düşmandan gizlenmek için kullanılan şey· II, 356; III, 106, 221</i>
turag	<i>sığınak· II, 152</i>
turası	<i>duracak· I, 33; II, 68 § turası yér; duracak yer, I, 33</i>
turbı	<i>yardımcı, yaver, uyuntu; tosun· I, 415</i>
turbınlamak	<i>araştırmak, kıyas etmek, ölçümlemek· I, 435 bkz> turbunlanmak</i>
turbun	<i>araştırma, ölçme, kıyas etme· I, 435</i>
turbunlanmak	<i>bir şey hakkında araştırmalarda bulunmak· II, 278 bkz> turbınlamak</i>
turdaçı	<i>durucu, duran· II, 32, 48, 49 bkz> turguçı</i>
turduki	<i>durduğu, kalktığı· II, 42 § turduki turmaduki bir; kalktığı, kalkmadığı bir· II, 42</i>
turgu	<i>duracak· I, 16, 33, 420; II, 68; III, 211 § turgu ogur; duracak zaman· II, 33</i>
turguçı	<i>durucu, duran· II, 49 bkz> turdaçı</i>
turguluk	<i>durmak hakkı olan, durmayı dileyen· II, 56 bkz> turıgsak</i>
turgurmak	<i>durdurmak; kaldırmak, dikmek, yapmak, inşa etmek; zayıflatmak, yordurmak, durgunlaştırmak· I, 486; II, 177, 178, 198; III, 295, 355</i>
turiga	<i>turga kuşu, bir çeşit serçe· III, 174</i>
turıgsak	<i>durmayı seven, durınak dileğinde olan, II, 55 bkz> turguluk</i>
turk	<i>bir cismin uzunluğu, boyu, I, 349</i>
turkıgılanmak	<i>üstelemekten çekinmek, gocunmak, saygı göstermek· II, 272 bkz> turkugılanmak</i>
turkınmak	<i>utanmak, sıkılmak, çekinmek· II, 241 bkz> turkunmak</i>
turklamak	<i>ölçmek III, 445</i>
turku	<i>ipek kumaş· I, 18, 427; III, 72, 380 bkz> torku</i>
turkug	<i>hayâ, utatınma· I, 462</i>
turkug bolmak	<i>utanır olmak, I, 462</i>
turkugılanmak	<i>üstelemekten çekinmek, gocunmak, saygı göstermek· II, 272 bkz> turkıgılanmak</i>
turkun	<i>durgun, I, 440</i>
turkunmak	<i>utanmak; duraklamak· II, 255 bkz> turkınmak</i>
turlak	<i>zayıf, her hayvanın arığı, insanın ihtiyarlayışında zayıflığı· I, 467</i>
turma	<i>turp, I, 366, 431</i>
turmak	<i>toplanmak· I, 139 bkz> türümek</i>
turmak	<i>durmak; çıkmak, yükselmek; avakta durmak, kalkmak, kalkınmak; zayıflatmak· I 20 73 139</i>

	149, 214, 236, 334, 335, 361, 455, 494; II, 6, 7, 31, 32, 35, 36, 38, 42, 43, , 49, 55, 58, 61, 64, 65, 67, 170, 198, 206, 297; III, 26, 180, 181, 219, 230, 231, 233, 25
turmuz	bir çeşit hıyar· I, 343 bkz> tarmaz
turna	durna, turna kuşu· III, 239
turplamak	örnegini yapmak, ölçümlemek III, 443
turşu turşu	eşegi durdurınak için söylenen kelimeler· III, 224 bkz> tu şu tuşu
turuçı	durucu, durmayı iş edinen· II, 52
turugı	duruşu· II, 52
turug	dağlarda sığınılacak yer· I, 373
turuglag	durulan, durulacak yer· I, 496, 500
turuglı	durmayı düşünen, tasarlayan· II, 57
turugsak	durmayı seven, durmak dileğinde olan· II, 57
turugsamak	durmak istemek· III, 333, 334
turuk	zayıf· I, 380
turuklamak	durgunlaştırmak, arık saymak· III, 337
turuklanmak	durgun, argın saymak· II, 265, 266
turukluk	durgunluk, cılızlık I, 503, 505
turukmak	durmak; toplanmak· I, 192; II, 115
turulmak	usanmak, bıkmak· II, 126
turum	durum, birinin boyu kadarınca olan uzunluk· I, 396
turumlamak	suyun derinliğini boyu ile ölçmek· III, 341
turumsınmak	kalkar görünmek· II, 260
turumtay	yırtıcı bir kuş;; erkek adı· II, 110; III, 243
turunmak	dayatmak, durup direnmek; arıklaşmak; duruklamak· II, 145, 146
turur	-dır, mazisi ve mastarı olmayan bir fiil. III, 180, 181, 316
turuşgan	daima karşı koyan· I, 182, 518; II, 95 turuşmak ayaga kalkışmak, duru;mak, karşı durmak· I, 20; II, 95
tus tus	keçe ve elbise gibi her yumuşak şeye vurmaktan çıkan ses· I, 329; III, 124
tus tus urmak	tıp tıp vurmak· I, 329
tusu	menfaat; ;ifa· III, 224
tusu bolmak	yaramak, fayda vermek· II, 127 bkz> tusulmak
tusukmak	iyi gelmek, faydası olmak, yaraşmak, II, 116
tusulmak	yaramak, fayda Yermek· II, 127 bkz> tusu bolmak
tuş	denk, öğür, benzer· III, 125

tuş	<i>karşı, bir şeyin karşı, ısı, III, 125</i>
tuş	<i>kemer kayışları ucuna takılan altın veya gümüş toka, III, 125</i>
tuşag	<i>köstek, at ayağına vurulan bukağı-I, 411 bkz> tuşagu</i>
tuşagu	<i>köstek-I, 446 bkz> tuşag</i>
tuşalmak	<i>dolaşmak, , kösteklenmek-II, 146 bkz> tuşanmak</i>
tuşanmak	<i>dolaşmak, kösteklenmek-II, 146, 147 bkz> tuşalmak</i>
tuşgurmak	<i>kavuşturmak-II, 178 bkz> tuşmak, tuşurmak</i>
tuşgutlanmak	<i>çırak, çömez sahibi olmak- II, 270 bkz> buşgutlanmak</i>
tuşlamak	<i>hizasına, karşıısına durmak</i>
tuş kılmak	<i>kavuşmak, inmek- III, 17 bkz> tüş kılmak, tüşlenmek</i>
tuşlanmak	<i>yönelmek, karşılaşmak- II, 243, 344</i>
tuşlatmak	<i>karşısına gelecek surette durdurmak, II, 342, 343</i>
tuşmak	<i>kavuşmak, rastlamak, yetişmek- I, 26; II, 12, 13 bkz> tuşgurmak, tuşurmak</i>
tuşnamak	<i>karşılaşmak, harekete geçmek, I, 236</i>
tuşurmak	<i>kavuşturmak- II, 78, 178 bkz> tuşgurmak, tuşmak</i>
tuşu tuşu	<i>eşeği durdurmak için söylenen kelimeler- III, 224 bkz> turşu turşu</i>
tut	<i>kılıç ve benzeri şeylerin üzerine çöken pas, II, 281 bkz> tat</i>
tutaşı	<i>yakın, komşu; her zaman, daima, muttasıl, I, 423 bkz> tutçı, tutşı</i>
tutçı	<i>daima, her vakit, durmadan; komşu, yakın- I, 159, 376, 423, 515, 518, 520, 521, 523, 524; III, 53, 54, 55, 378 bkz> tutaşı, tutşı</i>
tutgak	<i>geceleyin düşmanın gözcülerini ve ileri karakollarını yakalamak için çıkanlan atlı bölük-I, 467</i>
tutgan	<i>daima tıtan-II, 296</i>
tutguç	<i>kahvaltı, bir parça yemek-I, 453</i>
tutguçı	<i>tutucu, II, 296 bkz> tuttacı</i>
tutguluk	<i>tutmak hakkı, isteği olan-II, 297</i>
tutgun	<i>tutgun, yakalanan, esir, tutsak-I, 194, 205, 438; II, 219</i>
tutma aç	<i>tutmaç I, 453 bkz> tutmaç</i>
tutmaç	<i>herkesçe bilinen bir Türk yemeği. I, 452; II, 233, 349; III, 119, 289 bkz> tutma aç</i>
tutmak	<i>tutmak, yakalamak- I, 37, 45, 63, 68, 81, 93, 125, 133, 195, 230, 325, 333, 336, 341, 372, 376, 399, 421, 428, 452, 504; II, 12, 24, 28. 33, 68, 74, 97, 118, 172, 289, 291, 292, 296; III, 11, 12, 15, 39, 71, 118, 133, 134, 156, 359, 412, 429</i>
tutrug	<i>vasiyet-I, 79 bkz> tutsug</i>
tutsug	<i>vasiyet-I, 462 bkz> tutrug</i>
tutsukmak	<i>tutulmak, yakalanmak-II, 227</i>

tutşı	<i>yakın, komşu-I, 423 bkz> tutaşı, tutçı</i>
tuttacı	<i>tutucu-II, 296 bkz> tutguç</i>
tutturmak	<i>tutturmak, yakalatmak-II, 174</i>
tutug	<i>efsun, büyü tutması-I, 373</i>
tutug	<i>rehin, tutu-I, 373; III, 63</i>
tutuglı	<i>tutmaya azmeden-II, 297</i>
tutuglug yér	<i>tekln olmayan yer, cin çarpan yer, I, 496</i>
tutugsak	<i>tutmak isteyen-II, 296, 297</i>
tutuk	<i>enenmiş, iğdi; edlmiş-I, 380</i>
tutuklamak	<i>enemek, enenmişliğe nispet etmek,III, 337</i>
tutuklanmak	<i>hadım köle sahibi olmak-II, 265</i>
tutukmak	<i>paslanmak,II, 116, 281 bkz> tatıkmak</i>
tutulmak	<i>tutulmak, yakalanma'-II, 120</i>
tutunçu ogul	<i>evlâtlığa alınmış çocuk-III, 375</i>
tutunmak	<i>tutulmak, edinmek, tutmak, yalnız başına tutmak, tutuşniak-II, 23, 143, ,144 bkz> tütünmek</i>
tuturgu	<i>buyrulması ve tutulması haklı olan şey,I, 489</i>
tuturkan	<i>pirinç, döğü-I, 521</i>
tutuş	<i>çıkışma, çekişme-I, 367</i>
tutuşmak	<i>tutuşmak-I,170; II, 88 bkz> tütüşmek</i>
tutuzmak	<i>emretmek-I, 462; II, 86</i>
tuwırmak	<i>kulak dikmek, kulak kabartmak-II, 73 bkz> tuwurmak</i>
tuwramak	<i>davranmak; büyümek, kuvvetlenmek I, 103; III, 279 bkz> tawramak</i>
tuwurmak	<i>kulak dlkmek, kulak kabartmak. II, 73, 162 bkz> tuw ırmak</i>
tuwuz	<i>büyük, iri III, 279</i>
tuy	<i>halk-III, 447</i>
tuyag	<i>at tırnağı, hayvan tırnağı, tuynak-II, 96;III, 165</i>
tuyaglı	<i>tırnaklı III, 178</i>
tuyın	<i>pinti; sıkıntılı III, 169</i>
tuymak	<i>duymak. I, 44; III, 244</i>
tuysukmak	<i>duyar gibi olmak-III, 195</i>
tuyturmak	<i>duyurmak; anlatmak, III, 192</i>
tuyuk	<i>sisli, puslu, kapalı; canı sıkılmış III, 166, 167</i>
tuz	<i>tuz-II, 18, 104, 106. 299; III, 31, 123, 184. 359</i>

tuz	<i>güzellik. I, 296</i>
tuzak	<i>tuzak· I, 380</i>
tuzak	<i>sevgili, sevgi için söylenen sö· I, 380 bkz> tuzakı</i>
tuzakı	<i>sevgili. I, 380 bkz> tuzak</i>
tuzamak	<i>tuzlamak, I, 206, 358, 380, 425; II, 234; III, 304 bkz> tuzlamak</i>
tuzgu	<i>yoldan geçen hısımlara veya tanıdıklara armağan olarak çıkarılan yemek·I, 424</i>
tuzgulanmak	<i>yemek hediye etmek·III, 201</i>
tuzgun	<i>armağan·I, 419</i>
tuzkıya	<i>sevgili, güzel III, 359</i>
tuzlamak	<i>tuzlamak· III, 263, 293 bkz> tuzamak</i>
tuzlanmak	<i>tuzlanmak· II, 243</i>
tuzlatmak	<i>tuzlatmak. II, 342</i>
tuzlug	<i>tuzlu· I, 209</i>
tü	<i>tüy, kıl, saç; renk, at tonu· I, 406; II, 24; III, 207</i>
tüb	<i>dip, asıl, kök· I, 52, 73 bkz> tüp</i>
tüblüg	<i>asaletli III, 40</i>
tübılın	<i>yemekte bulunan çör çöp parçaları; buğday kesmiği· I, 400, 405 bkz> tubun, tupun</i>
Tübütlemek	<i>Tibet'li saymak, Tibet'e nispet etmek, III, 330</i>
Tübütlenmek	<i>Tibet'li kılığına girmek, II, 265</i>
tüdeş	<i>birbirine benzeyen, aynı renkte olan, I, 406, 407; III, 207</i>
tüge	<i>düğe, iki yaşına girmiş olan buzağı, III, 229</i>
tüglünmek	<i>düğümlemek, düğülmek II, 244</i>
tüglüşmek	<i>birbiriyle düğümlenmek II, 207</i>
tügme	<i>düğme .I, 433</i>
tügmek	<i>düğmek, düğümlemek, bağlamak·I, 472;II, 20, 243</i>
tügmelenmek	<i>düğmelenmek, ilikleri ilikle mek·III, 202, 203</i>
tügsin	<i>dört köşeli düğümlenen bir çeşit düğüm .I, 436, 437;II, 285</i>
tügülgen	<i>her zaman düğülen, her zaman can sıkıntısından kaşıgözü düğülen, çatılan·I, 524</i>
tügülmek	<i>düğülmek, düğümlenmek; yemek boğazda kalmak·I, 198, 437; II, 130, 162, 285; III, 215</i>
tügün	<i>düğüm· I, 400, 437, 524, 525;II, 20,106, 124, 130, 134, 142, 143, 162, 180, 184, 187, 210, 285, 293, 307; III, 59, 73, 78, 95, 105, 110,III, 112, 266, 267, 270</i>
tügünmek	<i>kendi başına düğüm yapmak, II, 143</i>
tügüşmek	<i>düğüm düğmekte yardım ve yanş etmek· II, 106</i>
tükek	<i>halka, yük yükletilirken yükü sıkıştırmaya yarayan ve lpe takılan halka· II, 287</i>

tükel	<i>tamamen, büsbütün- I, 60, 214, 456; II, 24, 223, 228;III, 147</i>
tükemek	<i>tükenmek, bitmek; yetmek, kifâyet etmek, III, 270</i>
tüketmek	<i>tüketmek, bitirmek II, 309</i>
tüklüg	<i>kör-I, 477</i>
tüknemek	<i>yara dağlamak-III, 301</i>
tüksin	<i>halktan olup handan üç kat aşağı bulunan kişi,I, 437</i>
tükün	<i>dağlama, dağ döğün-I, 414 bkz> tögün</i>
tükü түкү	<i>köpek enliğini çağırmak için kullanılan kelime, III, 229</i>
tüküz	<i>atın alnındaki akıtma- I, 367 bkz> teküz § tilküz at; aln ında bir parça beyaz olan at- I, 365</i>
tülek(g)	<i>dört ayaklı hayvanların tüylerini atıp döktükleri sıra, koyun kırkımı I, 387 § tülek yılki; tülüyen, kış tüyünü döken hayvan, I, 412</i>
tülemek	<i>tüyünü dökmek- III, 270, 271</i>
tülemek	<i>döllemek, kuzulamak-III, 271 bkz> tölemek</i>
tületmek	<i>kuzulatmak, doğurtmak- II, 310</i>
tülfir	<i>kumaştan ve ipekten yapılan örtü ve perde, I, 457 bkz> tülwir</i>
tülüg	<i>tüylü- I, 406; III, 207 § tülüg yad ım; tüylü yaygı, halı- III, 19</i>
tülüg erük	<i>feftali-I, 69, 318;II, 282</i>
tülüg yadım	<i>tüylü yaygı, halı,III, 19</i>
tülwir	<i>gelin odası tülleri .III, 100 bkz> tülfir</i>
tüm	<i>at tonlarında düz renk- I, 338</i>
tümen	<i>tümen tümen, pek çok- I, 233, 402 § tilmen mi ılg; bin kere bin, I, 402</i>
tümen	<i>büyük iğne- III, 367 bkz> temen</i>
tümilemek	<i>timbildemek, sekerek koşmak- III, 326, 327, 330 bkz> tümilenmek</i>
tümilenmek	<i>timbildemek, sekerek koşmak- III, 327 bkz> tümilemek</i>
tümrük	<i>dümrük, def, I, 478</i>
tümse	<i>minber- I, 423</i>
tün	<i>gece- I, 82, 100, 245, 331, 339, 423; 11. 77, 97, 232, 303;III, 247, 258, 288, 377</i>
tünek	<i>hapishane, zindan,I, 408</i>
tünemek	<i>gecelemek.III, 273</i>
tünermek	<i>karanlık olmak, kararmak, gece olmak-II, 86</i>
tünerik	<i>karanlık; mezar,I, 488</i>
tünetmek	<i>geceletmek-II, 312</i>
tünle	<i>geceleyin.I, 251, 339, 434; II, 5; 111. 87</i>
tüñitmek	<i>eğmek-II, 326 bkz> tüñütmek,</i>

tüñitmek	yukarıya doğru yükseltmek-II, 326 bkz; teñitmek
tüñlük	pencere, ocak, baca gibi evdekl delikler-II, 18;III, 120, 127, 383
tüñşü	şamdan. III, 378
tüñür	dünür, karının hısımları- II, 110;III, 362, 372
tüñürlemek	birinl- kendine dünür saymak, dünürlüğe nispet etmek,III, 408
tüñürlenmek	kendini birine dünür salmak- III, 407
tüñüşmek	baş eğmek-III, 393, 394 bkz>tüñütmek, tüñütmek
tüñütmek	eğmek-III, 396 bkz> tüñitmek, tüñüşmek
tüp	asıl, kök, dip, temel, herhangi bir şeyin aslı, kökü, insanın aslı-I, 52, 73;II, 280;III, 119, 123 bkz> túb
tüpçil	tipisi çok olan yer, III, 56
tüpi	tipi- I, 219;II, 4, 71; III, 57, 97, 216, 217, 324
tüpirmek	rüzgâr eserek toprağı savurttnak- II, 71 bkz> tüpürmek
tüpkermek	araştırmak, izine düşmek. II, 179
tüplemek	diplemek, kökten aramak, III, 293
tüplenmek	kökleşmek; zenginle;mek- II, 242
tüpleşmek	aslını araştırmak- II, 206
tüpletmek	aratmak, II, 342
tüplüg	asaletli III, 40, 119 § tüplüg yıldızlığı; asaletli, köklü- III, 40
tüpü	tepe, insanın başının üst tarafı- I, 309; II, 79; III, 216
tüpülemek	tepelemek, tepesine vurmak-III, 322, 323, 327
tüpürmek	rüzgâr eserek toprağı savurtmak. II, 71 bkz> tüpirmek
türçirmek	başlamak. III, 275, 276
türçitmek	başlatmak. II, 329
türgek	bohça- II, 289 bkz> türkek
türi	tadı kekre olan; huyu sert olan-I, 47; III, 220 bkz> türü
türk	"vakit" anlamına gelen bir kelime-I, 353 § türk kuyaş ödi; gün ortası-I, 353 § türk üzüm ödi; üzümün olgunluk vakti- I, 353 § türk yigit; gençlik çağının ortasında olan genç-I, 353
türkek	
türkeklenmek	dürülmek, bohçaya sarılmak-II, 351
Türklemek	Türkler'den saymak (Araplar'a göre) Acem, yani Arap'tan başka, saymak- III, 446 türkün oymakların, hısımlann toplandığı yer; ana baba evi-I, 441, 442; II, 209
türkünlenmek	kendini bir yerden saymak ve o yeri kendinin sayıp oturmak- II, 278
türlüg	türlü.I, 119, 296, 402, 476, 477;II, 122
türlünmek	dürülmek, bükülmek- II, 243

türmek	<i>dürmek· II, 7, 39</i>
türmek	<i>kadınbudu denllen yemek, dürüm. I, 396, 477; II, 106</i>
türmeklenmek	<i>dürüm yapılmak· II, 276</i>
türtmek	<i>sürtmek, sıvamak, çalmak· III, 425, 426</i>
türtülmek	<i>sürülmek· I, 486; II, 229</i>
türtünmek	<i>(yag) sürünmek, sürünür görünmek, II, 240</i>
türtüşmek	<i>(yağ) sürmekte yanş etmek·II, 205</i>
türü	<i>tadı kekre olan, buruşturan·I, 47 bkz>türi</i>
türülmek	<i>dürülmek·II, 127</i>
türümek	<i>toplanmak·I, 139 bkz> turmak</i>
türünmek	<i>kendi başına dürmek. II, 145</i>
türüşmek	<i>dürmekte yardım ve yarış etmek,II, 95</i>
türütmek	<i>yaratmak;blr ;ey takdir veya ıslah edilmek,II, 303 bkz> törütmek</i>
tüş	<i>eğlek, durak, yolculukta dinlenilecek yer ve konulacak zaman,I, 330</i>
tüş	<i>düş, rüya, düş azması, ihtilam,III, 18, 125, 266</i>
tüşemek	<i>düş görmek, ihtilam olmak, düşü azmak- III, 266</i>
tüş kılmak	<i>inmek, toplanmak .III, 17 bkz> tu ş kılmak, tilşlenmek</i>
tüşkün	<i>dikenli kitre ağaçcığı·I, 443 bkz> түşүrkүн</i>
tüşkünlenmek	<i>dağda kitre ağacı çoğalmakII, 278</i>
tüşlenmek	<i>inmek, toplanmak,I, 222;II, 242 bkz> tu ş kılmak, түş kılmak</i>
tüşlük	<i>konulacak yer·I, 477</i>
tüşlük ödi	<i>dinlenmek için yolcuların gece yarısından sonraki konak vakıtları·I, 477</i>
tüşmek	<i>düşmek; inmek I, 320, 456;II, 13, 81, 137; III, 5, 14, 65, 122, 129, 132, 378, 439</i>
tüş ödi	<i>konulacak zaman, kuşluk vakti· I, 330; III, 125</i>
tüşrüm	<i>eğrilmiş ip yumağı·I, 485 bkz> теşүрүм</i>
tüşük	<i>işten güçten kalan, haylaz, düşkün·I, 387</i>
tüşürgü	<i>çayın ırmağa karışan agzı, degirmenin blr ırmağa olan savağı·I, 490</i>
tüşürkün	<i>kitre ağaçcığı·I, 522 bkz> түşүкүн</i>
tüşürmek	<i>düşürmek, indirmek·II, 78, 79, 316</i>
tütek	<i>ibrik ve benzeri şeylerin emziğı I, 386 bkz> tokurga</i>
tütetmek	<i>tütütmek·II, 299 bkz> tütitmek</i>
tütitmek	<i>tütütmek·II, 299 bkz> tütetmek</i>
tütkürmek	<i>saldırtmak, kışkırtmak·II, 73 bkz> tütürmek</i>

tütsük	<i>kinci .I, 476 § tütsük kişi; kinci adam, yaman düşman-I, 476</i>
tütü	<i>türlü-I, 179; II, 283</i>
tütün	<i>duman I, 400;II, 72, 299; III. 16</i>
tüt(ü)nmek	<i>duman tütmek, II, 23 bkz> tutunmak</i>
tütürmek	<i>saldırtmak, kışkırtmak II, 73 bkz> tütürmek</i>
tütüşmek	<i>kavga etmek, tutuşmak, çekişmek, avı yakalamağa yardım ve yarış etmek,II, 71, 88, 89 bkz> tutuşmak</i>
tüvek	<i>patlangıç-I, 388</i>
tüweklik	<i>patlangıç için oyulan ağaç dalı-I, 508</i>
tüwişmek	<i>şişe et dizmekte yardım ve yarış etmek-II, 102 bkz> tewişmek</i>
tüwşemek	<i>ter, tane tane olmal< III, 286</i>
tüz	<i>halk, reayâ- III, 123</i>
tüz	<i>asıl, kök, soy sop, III, 123</i>
tüz	<i>düz- I, 60, 121, 325, 376, 433; III, 123</i>
tüzermek	<i>düzelme< II, 77</i>
tüzeşmek	<i>düzlemekte yardım ve yarış etmek- II, 99, 100 bkz> tüzüşmek</i>
tüzgermek	<i>armağan vermek, II, 179 bkz> tüzgürmek</i>
tüzgürmek	<i>amnağan vermek-II, 179 bkz> tilzgermek</i>
tüzlinmek	<i>düzelme<, müsavileşmek- I, 349 bkz> tüzlünmek, tüzülmek</i>
tüzlünmek	<i>düzelte< II, 243 bkz> tüzlinmek, tüzülmek</i>
tüzmek	<i>düzme<, düzeltme< II, 9</i>
tüzülmek	<i>düzelme<, tertip ve tanzim edilmek.II, 71, 127, 243;III, 131 bkz> tüzlinmek, tüzlünmek</i>
tilzün	<i>yumuşak huylu-I, 221, 414</i>
tüzünlüg	<i>yumuşaklık.III, 188 bkz> tüzünlük</i>
tüzünlük	<i>yumuşaklık II, 250 bkz> tüzünlüg</i>
tüzüşmek	<i>düzlemekte yardım ve yarış etmek- II, 99 bkz> tüzeşmek</i>
u	<i>uyku-III, 247 bkz> ud, udu</i>
ubanmak	<i>gizlenmek-I, 198</i>
uç	<i>Türkler'in kalem yaptıkları bir ağaç- I, 35</i>
uç	<i>bir nesnenin tükenmesi, bitmesi; uç, kenar- I, 44, 319; III, 426 § uç él; s ınır, sınırdaki il-I, 44</i>
uçā	<i>sırt, arka, uca- I, 87</i>
uçan	<i>iki yelkenli gemi- I, 122</i>
uçguk	<i>uçuk, ingi, dumagu- I, 98</i>
uçlanmak	<i>uç peyda etmek, I, 257</i>

uçmak	<i>uçmak, cennet- I, 118, 119; III, 374</i>
uçmak	<i>uçmak- I, 163, 164, 483; II, 45, 324; III, 240</i>
uçruşmak	<i>uçurmakta yardım ve yarış etmek I, 233, 529;III, 178</i>
uçukmak	<i>sonuna varmak- I, 191</i>
uçun	<i>sebepe bildiren bir edat, için- I, 76, 86; II, 290; III, 358</i>
uçurgan	<i>çok uçuran- I, 156</i>
uçurmak	<i>uçurmak; düşürmek I, 176; II, 199, 324</i>
uçursamak	<i>uçurmak istemek- I, 280; III, 247</i>
uçuz	<i>ucuz, hor ve alçak, değersiz- I, 54</i>
uçuzlamak	<i>hor ve alçak görmek, hakaret etmek- I, 54, 301</i>
uçuzlanmak	<i>ucuz bulmak, ucuz saymak- I, 292</i>
uçuzluk	<i>değersizlik, küçüklük, ucuzluk- I, 149</i>
ud	<i>sığır, öküz- I, 45, 346 bkz> öd, ud</i>
udukluk	<i>insanın bir ;eyden gafleti ve dalgınlığı, I, 149 bkz> uduqluk</i>
ud yılı	<i>Türkler'in on ikili yıllarından biri- I, 45, 346</i>
ud	<i>uyku, I, 46, 200 bkz> u, udu</i>
ud	<i>sığır, öküz- II, 358</i>
udgarmak	<i>uyandırmak, uyarmak- I, 46 bkz> udgurmak, uygurmak</i>
udgırmı	<i>uyanmış- II, 257</i>
udgurgan	<i>daima uyandıran- II, 256</i>
udgurguçı	<i>uyandıran- II, 50</i>
udgurmak	<i>uyandırmak, uyarmak- I, 46, 225, 260; II, 44, 193, 255 bkz> udgarmak, uygurmak</i>
udık er	<i>uyuklayan kişi- I, 65</i>
udıklamak	<i>uyuklamak- III, 349 bkz> uduqlamak</i>
udım	<i>arkası sıra, ard, arka, müteakip- III, 401 bkz> udu</i>
udımak	<i>uyumak I, 39; III, 259, 260 bkz> udumak</i>
udınmak	<i>sönmek, III, 26 bkz> odunmak, udunmak</i>
udışmak	<i>uyumakta yarış etmek; uyuşmak, katılaşmak, -pıhtılaşmak. I, 181, 182 bkz> uduşmak</i>
uditgan	<i>çok uyutan, hep uyutan- I, 154</i>
uditma	<i>yaş peynir, taze peynir, I, 143</i>
uditmak	<i>uyutmak; katılaştırmak, peynir yapmak; söndürmek. I, 207, 208</i>
udlaşmak	<i>birbiri ardınca yürümek- I, 239 bkz> üdleşmek</i>
udlatmak	<i>uydurmak, arkasına düşürmek I, 264, 265</i>

udluk	<i>sığır gıblı hayvanların ahırda yattığı yer, I, 98</i>
udmak	<i>uyan, çırak, şâkirt; uşak, ırgat-I, 99</i>
udmaklanmak	<i>uşak ve ırgat sahibı olmak-I, 313</i>
udu	<i>uyku-I, 39; II, 193; III, 247 bkz> u, ud</i>
udu	<i>art, arka, arkası sıra, müteaklp, arkasında; yüzünden, dolayı-I, 87, 110, 167, 272, 399; II, 17, 303; III, 80, 231, 309. 401 bkz> udım</i>
udu	<i>tepe, I, 87 § kum</i>
udu	<i>kum yığını-I, 87</i>
udug	<i>uyanık, I, 63 § udug köñüllig er; uyanık gönüllü, anlayışlı adam-I, 63</i>
udugluk	<i>işlere karşı (^111^1^I, 149 bkz> udukluk</i>
uduklamak	<i>uyuklamak, III, 339 bkz> udıklamak</i>
udukmak	<i>ardına dü;mek, kovalatmak-III, 231</i>
udulamak	<i>uymak-I, 308</i>
udumak	<i>uyumak-I, 39 bkz> udımak</i>
udunmak	<i>uyanmak. I, 200; III, 194</i>
udunmak	<i>uyanmak I, 200 bkz> odunmak, udınmak</i>
udurmak	<i>seçip ayırmak-I, 370;III, 228 bkz> adırmak, edirmek, ödürmek, ödürmek, üdürmek</i>
uduşmak	<i>uyumakta yarış etmek; uyuşmak, katılaçmak, pıhtıla;mak-I,181 bkz> udışmak</i>
uduz	<i>uyuş I, 54, 55;II, 300; 111. 5, 63, 74</i>
uduzlamak	<i>uyuzuna ilâç yapmak-I, 301</i>
uduzlug	<i>uyuzlu-I, 146</i>
ufut	<i>hayâ, utanma, ut-I, 309 bkz> uvut, uwut</i>
ufut bolmak	<i>utanmak, I, 309; III, 208 ,231</i>
ug	<i>çadırın üst yanındaki köşelerden her biri I, 48</i>
ugan	<i>her şeye gııcü yeten, kadir, I, 77 § ugan Teñri; gücü yeten Tanrı-I, 77</i>
ugança	<i>gücü yetinceye kadar-I, 44</i>
ugarat	<i>alnındaakı olanat-I, 53</i>
uglı	<i>Kaşgar'da yetişen ve yenen beyaz ve tatlı bir havuç-I, 129</i>
Ugraklanmak	<i>Ograk kılığına girmek, I, 313 bkz> Ograklanmak</i>
ugut	<i>içki yapılan bir çeşit hamur-I, 50</i>
uxak	<i>kaysı, erik gibi meyvelerin sıkılmış suyu-I, 122</i>
ujlañ	<i>kaya keleri, I, 116</i>
ukımak	<i>kusmak, III, 254</i>
ukmak	<i>anlamak .I, 168; II, 228; III, 20, 46</i>

ukruk	<i>kement- I, 100; III, 215</i>
uksamak	<i>anlamak istemek- I, 277</i>
ukturmak	<i>anlatmak I, 223</i>
ukulmak	<i>bilinmek, anlaşılma- I, 197</i>
uku	<i>anlayı;- I, 62</i>
ukuşlug	<i>anlayı;-I- I, 62, 147</i>
ukuşmak	<i>anlamak- I, 186 ul duvar temeli- I, 48</i>
ula	<i>kırda belge, alâmet- I, 92</i>
ulag	<i>ulak, beyin emriyle koşa koşa giden postacının başka bir ata erişip bininceye değin bindiği at- I, 122</i>
ulag	<i>yama, elbise yaması- I, 122</i>
ulaga	<i>savaş atı, III, 172</i>
ulagu	<i>neriğ kendisiyle bir şey ulanan nesne-I, 136</i>
ulamak	<i>ulamak, eklemek; ulaşmak ve buluşmak III, 255</i>
ulanmak	<i>ulanmak, vasıta olmak,I, 64, 204</i>
ular	<i>erkek keklik-I, 122; II, 213</i>
ularlıg	<i>kekliğı çok olan- I, 148</i>
ulas köz	<i>süzgün ve yakışıklı göz- I, 59, 60</i>
ulaşmak	<i>ulaşmak, bitişmek- I, 189</i>
ulatmak	<i>ulatmak- I, 213</i>
ulatu	<i>burun temizlemek için koyunda taşınan ipek kumaş parçası- I, 136</i>
uldañ	<i>pabuç altı, tabanı, mestin alt yanı,I, 116 bkz> oldañ</i>
uldımak	<i>yalın ayak, nalsız kalmak; ayağı ya-ralanmak, ayağı aşınmak-I, 104, 273</i>
ulduk	<i>nalsız, yalın ayak- I, 101 bkz> olduk</i>
ulgadmak	<i>büyümek, ulu olmak, I, 263, 505; II, 268; III, 87 bkz> ulgatmak</i>
ulgatmak	<i>büyümek- I, 263; II, 366 bkz> ulgadmak</i>
ulıç	<i>erkek çocuklara sevgi bildirmek için söylenen bir kelime I, 52; II, 250</i>
ulıgu	<i>uluyacak zaman- I, 136</i>
ulımak	<i>ulumak-III, 255</i>
ulıñç yol	<i>kıvrımlı yol, iğri, büğrü, büküntülü yol, düz olmayan yol-I, 133;III, 450</i>
ulınmak	<i>usanmak, bıkmak; kıvrılmak, dolanmak,I, 204, 205;II, 241 bkz> ulunmak</i>
ulışmak	<i>ulaşmak I, 189</i>
ulitgan	<i>çok ulutan-I, 156</i>
ulıtmak	<i>ulutmak-I, 213</i>

ulıtmak	<i>eğdirmek, büktürmek-I, 213</i>
ulma	<i>testi, çanak çömlek-I, 130, 371; II, 234; III, 182 bkz> olma</i>
ulmak	<i>erpimek, eriyecek ve dağılacak hale gelmek, eskiyerek yıpranıp yırtılmak. I, 169</i>
ulnatmak	<i>altını üstüne getirerek düzelttirmek, çevirtmek.I, 267</i>
ulturmak	<i>erpmek, yıpratmak-I, 223, 224</i>
ulug	<i>ulu, büyük, yüce, büyüklük, ululuk-I, 51,64, 301, 304, 324, 347, 348, 367; 11. 19, 28, 40. 54. 95, 328; III, 69, 70, 175</i>
ulug ay	<i>senenin "ulug oglak ay"dan sonra gelen parçası, yaz ortası-I, 348</i>
uluglamak	<i>yüceltmek-I, 304</i>
ulugluk	<i>büyüklük, ululuk, irilik; yaşı kocalık-I, 64, 150, 352, 505; II, 91</i>
ulug oglak ay	<i>senenin "oglak ay"dan sonra gelen ve oğlakların büyüdüğü parçası-I, 347 bkz> oglak ay</i>
ulugsamak	<i>bir şeyin büyüğünü istemek,I, 302, 303</i>
uluk	<i>atın onnuzbaşı-I, 68</i>
uluk (ton)	<i>eskimiş, yıpranmış (elbise)-I, 67 ulun temrensiz ok,I, 78 ulunlug (er) temrensiz, yeleksiz okları bulunan (kişi)-I, 148</i>
ulunmak	<i>usanmak, bıkmak; kıvrılmak, dolanmak- I, 204 bkz> ulınmak</i>
uluş	<i>köy, şehir, I, 62</i>
ulyan	<i>kokulu bir bitkinin köküdür ki yenilir-I, 121</i>
um	<i>karın şişkinliği, kursak bozukluğu, I, 49</i>
uma	<i>ana- I, 92</i>
uma	<i>eve gelen konuk- I, 92, 93, 106; II, 316</i>
umak	<i>geciktirmek,I, 93</i>
umak	<i>kudreti olmak, gücü yetmek-I,44, 77</i>
umay	<i>son, kadın doğurduktan sonra karnından çıkan sonu-I, 123</i>
um bolmak	<i>kursak bozulmak, çok yemekten kursak bozulmak, bulanmak- I, 49</i>
umdu	<i>istek, dilek; tamah- I, 125</i>
umduçı	<i>dilençi. I, 125, 141</i>
umdurmak	<i>umdurmak- II, 54</i>
ummak	<i>ummak- I, 169</i>
umunç	<i>umma, umut etme- I, 133; III, 450</i>
umunçlug	<i>umulan, umutlu- I, 155</i>
umunmak	<i>umunmak, umutlanmak, unnmak-I, 206; III, 429</i>
un	<i>un, I, 49, 174, 238, 250, 255, 264, 268, 269,284, 286;II, 15, 16, 71, 81, 102, 129, 174;III, 40, 102, 107, 340, 436</i>
unamak	<i>razı olmak, kabul etmek, I, 215; III, 256</i>

unaşmak	<i>uyuşmak, kabullenmek· I, 190 bkz>onaşmak</i>
unatmak	<i>razı etmek, I, 125</i>
unitgan	<i>çok unutan· I, 156, 525</i>
unıtmak	<i>unutmak, I, 215; II, 325 bkz> unutmak</i>
unutmak	<i>unutmak·I, 215 bkz> unıtmak</i>
unutmuş	<i>unutulmuş· I, 228</i>
uñamuk (er)	<i>solak (adam)· I, 162</i>
uñra yatmak	<i>sırt üstü yatmak·III, 378 bkz> tuñra tüşmek</i>
uragan	<i>daima uran·I, 33 bkz> uran</i>
uragun	<i>Hindistan'dan gelir bir ilaç·I, 138</i>
uragut	<i>kadın, avrat· I, 138, 153, 178, 180, 201,250, 253, 255, 257, 259, 275, 302, 306, 308,311, 314, 401, 509;II, 9, 22, 56, 80, 107, 121,126, 141, 142, 146, 151, 153, 155, 156, 233,239, 254, 265, 278, 302, 304, 307, 309, 317,330, 355; III, 36, 50, 58, 64, 85,</i>
uran	<i>daima uran· I, 33 bkz> uragan</i>
urdu tokıdı	<i>vurdu, dövdü· III, 268</i>
urdutal	<i>hamamotu· I, 124 bkz> ardutal, ordutal</i>
urga	<i>büyük ağaç· I, 128</i>
urgu	<i>kendisiyle bir şeye vurulacak nesne veya aygıt. I, 13; II, 69</i>
urı	<i>ses, gürültü· I, 87, 88</i>
urı	<i>erkek evlât· I, 88, 251 § urı oğlan; erkek çocuk· I, 88</i>
urı	<i>dere, yol, III, 370 § teriñ urı; geniş dere ve yol· III, 370</i>
urı kıkı	<i>gürültü, haykırı;· III, 227 bkz> kıkı</i>
urılamak	<i>bağırarak, sesini ynkselemek. I, 309 bkz> orılaşmak, orlaşmak, urılaşmak, urlamak, yurlamak</i>
urılamak	<i>kendini övmek, kendini övmekte ileri gitmek I, 309</i>
urılaşmak	<i>bağırışmak, çağırışmak·I, 239 bkz>orılaşmak, orlaşmak, urılamak, urlaşmak, yurlamak</i>
urışmak	<i>vuruşmak·I, 367 bkz> uruşmak</i>
urk	<i>ip, urgan,I, 42, 258 bkz> uruk</i>
urlamak	<i>bağırarak, ulumak·I, 189 bkz> orılaşmak, orlaşmak, urılamak, urlaşmak, yurlamak urlaşmak bağırışmak, çağırışmak· I, 239 bkz>orılaşmak, orlaşmak, urılaşmak, urlamak, yurlamak</i>
urmak	<i>urmak, vurmak, dövmek; koymak, yapmak; takmak, I, 12, 13. 20, 27, 93, 164,165, 177, 213. 242, 320, 329, 333, 334, 348,386, 407, 483;II, 54, 61, 138, 152, 174, 191,358; III, 120, 124, 127, 145, 260 bkz> ürimek</i>
urra	<i>erkeklerde olan kasık yarıklığı, kavlıç· I, 39</i>
ursamak	<i>vurmak istemek, I, 276</i>
ursukmak	<i>dövmede, dövüşte yenilmek, dövülmek. I, 242, 243</i>

urt	<i>iğne deüğü, iğne yurdu· I, 42</i>
urug	<i>tane, tohum, evin· I, 53, 64, 449</i>
urug	<i>dövüş, vuruş· I, 27, 386</i>
uruglamak	<i>çekirdeğini çıkarmak, çekirdekten ayırmak· I, 303, 304; III, 346</i>
uruglanmak	<i>tane tutmak· I, 293</i>
uruglug (altun)	<i>para olarak kesilmiş, urulmuş (altın)· I, 147</i>
urugluk (buğday)	<i>tohumluk için saklanmış (buğday)· I, 146</i>
urug turıg	<i>hısımlar·I, 64</i>
uruk	<i>ip, organ·I, 42, 66, 209, 221; II, 136, 205; III, 110, 330 bkz> urk</i>
uruklug (kova)	<i>ipli (kova)· I, 147</i>
urukluk (yün)	<i>ip yapmak için hazırlanmış(yün)· I, 150</i>
urulmak	<i>vurulmak, dövülmek; kurulmak· I, 194, 195; II, 138</i>
urulmak	<i>(ip ve benzeri) örülmek I, 195</i>
urumday	<i>kendisiyle ağının zararı giderilen bir taş· I, 159</i>
urunç	<i>rüşvet, gevik, I, 132, 354; III, 217, 449 bkz> orunç</i>
urunmak	<i>pişman olup vurunmak, dövünmek;sarınmak, örtünmek I, 201</i>
urunmak	<i>dikilmek, kalkmak· I, 201</i>
uruş	<i>urma, sava;, vuruş, vuruşma·I, 61, 221, 414; II, 83</i>
uruşmak	<i>vuru;mak· I, 20, 182;II, 89 bkz>uruşmak</i>
uruş tokuş	<i>uğraşma ve savaşma·I, 12</i>
urut	<i>kuru (geçen yıldan kalma ot için). II, 79 bkz> arııt</i>
uru yazmak	<i>vurayazmak, döveyazmak· III,59</i>
us	<i>hayır ve şerri ayırt ediş, I, 36</i>
us	<i>kerkes kuşu, I, 36, 228; III, 46</i>
usal kişi	<i>gafil, iş bilmeyen·I, 122</i>
usayuk (er)	<i>gafil (adam)· I, 160</i>
usıtgan	<i>çok susatan, I, 155</i>
usıtmak	<i>susatmak· I, 209</i>
uslamak	<i>anlamak, hayrı şerden ayırt etmek·I, 286</i>
uslayu	<i>kerkes kuşu gibi, II, 17</i>
usmak	<i>susamak; sanmak· I, 166; II, 165</i>
usnatmak	<i>benzetmek, I, 267 bkz> üsnemek</i>
usrik	<i>uyuklayan adam. I, 99</i>

usukmak	<i>susamak</i> I, 191; II, 165
usuz	<i>uykusuz</i> , I, 122
uş	<i>şimdi, işte, §161.I, 36;II, 45, 128</i>
uş	<i>agaç, dal, boynuz gibi şeylerin özü</i> I, 36 <i>Şmüñüz uşu; boynuz özü</i> I, 36
uşak	<i>küçük, ufak</i> I, 67;III, 279 <i>Ş uşak oğlan; küçük çocuk</i> I, 67 <i>Ş uşak otuñ</i>
uşak	<i>koğuculuk, koğu, dedikodu, kogucu</i> I,122; II, 20 <i>Ş uşak söz; kogu olarak söylenen söz</i> I, 122
uşaklamak	<i>koğlamak</i> I, 305
uşaklık	<i>işte gösterilen çocukluk</i> I, 150
uşalmak	<i>ufalanmak</i> I, 197 <i>bkz> uşatmak, uwşatmak, üşelmek, üşetmek</i>
uşatmak	<i>ufalatmak</i> I, 211, 262 <i>bkz> uşalmak, uwşatmak, üşelmek, üşetmek</i>
uşgun	<i>ekşi bir çeşit ot, poy otu</i> I, 440 <i>bkz>kuşgun</i>
uşun	<i>omuz başı, çigin başı</i> I, 77
uş uş	<i>öküzü suvarmak için söylenen</i> 502.I, 36
utamak	<i>yapraklarını, başağını kesmek, ekin biçilmek, budamak</i> III, 250, 251
utanç	<i>(iş) utanılacak (1:)</i> III, 448 <i>bkz> utunç</i>
utanmak	<i>utanmak</i> I, 199, 291 <i>bkz> uwutlanmak</i>
utmak	<i>oyunda yutmak, oyunda ütmek</i> I,170, 200; II, 103
utru	<i>önce; karşı, orta</i> I, 68, 494; II, 145; III, 40 <i>bkz> ortu, otra, otru</i>
utrulanmak	<i>yüz ytime gelmek</i> I, 296, 297 <i>bkz> otrulanmak</i>
utrulmak	<i>kesilmek, kırılmak, kısaltılmak</i> I, 246, 247
utrunmak	<i>dayatmak ve karşı koymak istemek; yönelmek</i> I, 251 <i>bkz> otrunmak</i>
utruşmak	<i>karşı koymak, karşı gelmek, karşılaşmak</i> I, 232 <i>bkz> otruşmak</i>
utruşmak	<i>makasla kesmekte yardım etmek</i> I, 233
utsukmak	<i>oyunda yutulmak</i> I, 242
utulmak	<i>(ekini bozan bitkiler) kesilmek, başı vurulmak</i> I, 193 <i>bkz> otulmak</i>
utun	<i>degersiz, alçak, küstah</i> I, 123, 414
utunç	<i>(iş) utanılacak (iş)</i> I, 131; III, 448 <i>bkz>utanç</i>
uturmak	<i>(saç ve elbise) kesmek</i> I, 176
utuşmak	<i>oyunda yutu;mak</i> I, 180
uva	<i>çagıran kişiye cevap için "ne buyuruyorsun?" anlamında bir edat</i> I, 40
uva	<i>içine şeker ufalanan bir çeşit yemek</i> I,II <i>bkz> uwa</i>
uvmak	<i>ufalamak</i> , I, 11 <i>bkz> öwmek, uwmak</i>
uvut	<i>ut, hayâ, ar</i> I, 83 <i>bkz> ufut, uwut</i>

uwa	<i>soğukluk olarak yenen bir çeşit şekerli pirinç yem'egi- I, 90 bkz> uva</i>
uwmak	<i>ufalamak-I, 166 bkz> övmek, uvmak</i>
uwşatmak	<i>ufalatmak- I, 262 bkz> uşalmak,uşatmak, üşelmek, üşetmek</i>
uwulmak	<i>ufalanmak, ezilmek- I, 197;II, 6</i>
uwunmak	<i>kendi kendine ufalamak,I, 202</i>
uwunmak	<i>ovuşturmak.I, 202;II, 147 bkz>owunmak</i>
uwurgarmak	<i>utandırmak- I, 290</i>
uwuş	<i>ufalanmış nesne- I, 61</i>
uwuş etmek	<i>ufalanmış ekmek-I, 61</i>
uwuşmak	<i>ufalamakta yardım ve yarış etmek,I, 185</i>
uwut	<i>utanma, hayâ, ut, ar- I, 51, 83, 116, 131,469 bkz> ufut, uvut</i>
uwut	<i>yemege veya beyin yanına çağırma, davet-I, 51</i>
uwutlanmak	<i>utahmak- I, 291 bkz> utanmak</i>
uwutlug	<i>utanan, utangaç- I, 146</i>
uya	<i>kuş yuvası, I, 85</i>
uya	<i>hısım, kardeş, I, 85, 86</i>
uyadsılık	<i>utanan, utangaç- I, 160</i>
uyadmak	<i>utanmak- I, 55, 216 bkz> uyatmak</i>
uyalamak	<i>yuva yapmak,III, 328</i>
uyalmak	<i>çekinmek, utanmak-I, 269</i>
uyatmak	<i>utanmak-I, 216 bkz> uyadmak</i>
uygurmak	<i>uyarmak,I, 269, 270 bkz> udgarmak, udgurmak</i>
uymak	<i>uymak, birine bağlı olmak-III, 146</i>
uyuglug	<i>kemerli. III, 50</i>
uz	<i>usta, mahir-I, 46 § uz kişi; eli uz, eli işe yaraşıklı, udumlu kişi I, 46</i>
uza	<i>geçmiş zaman,I, 88, 89, 385</i>
uzak	<i>uzun; eski, uzak-I, 66, 380 § uzak ış;uzayan bitmeyen iş-I, 66</i>
uzaklık	<i>işte ağırlık.I, 150</i>
uzatmak	<i>uzatmak; geciktirmek I, 209;II, 234 bkz> uzutmak</i>
uzlanmak	<i>ustalaşmak-I, 297</i>
uzluk	<i>sanat-I, 253</i>
uzmak	<i>başkasından ileri geçmek-I, 88 bkz> ozmak</i>
uzsamak	<i>koparmak istemek,I, 276, 277 bkz> üzsemek</i>

uzun	<i>uzun, I, 77, 448; II, '11, 78; III, 36, 89, 121</i>
uzutgan	<i>her zaman uzatan· I, 155</i>
uzutmak	<i>uzatmak· I, 155 bkz> uzatmak</i>
übgük	<i>ibibik kuşu· I, 78, 110 bkz> übüp</i>
übüp	<i>ibibik kuşu, I, 78 bkz> übgük ,</i>
üç	<i>sayıda üç· I, 35; II, 283</i>
üçgil	<i>müselles, üçgen, üç köşeli şe· I, 105</i>
üçgül	<i>müselles, üçgen, üç köşeli şey· I, 105</i>
üçlenmek	<i>üç olmak, üçlenmek· I, 256</i>
üçlüç	<i>başları bir demirle birleştirilerek üç çubukla yapılan tavşan tuzağı· I, 95</i>
üçükmek	<i>sesi, soluğu, nefesi kesilmek· I, 192; II, 118</i>
üçünç	<i>sayıda üçüncü· I, 131; III, 448</i>
üçürgen	<i>çok söndüren, I, 522</i>
üçürmek	<i>söndürmek· I, 176, 177 bkz> öçürmek</i>
üdürmek	<i>seçmek, üstün tutmak, III, 11 bkz> ağırmak, edirmek, ödürmek, ödürmek, udurmak</i>
üdermek	<i>uymak, izince gitmek· I, 178</i>
üdik	<i>aşk ve sevgi coşması, seveda, hasret· I, 69, 212; II, 144, 188, 311; III, 258 bkz> ödik</i>
üdlenmek	<i>köslemek, erkek istemek· I, 257</i>
üdleşmek	<i>birbiri ardınca yürü·mek· I, 239 bkz> udlaşmak</i>
üdrek	<i>artan, az iken artan şey· I, 103</i>
üdermek	<i>üremek, çoğalmak · I, 273</i>
üdreşmek	<i>artmak· I, 232</i>
üdretmek	<i>üretmek, çoğaltmak· I, 261</i>
ügi	<i>baykuş· I, 9, 161; III, 118, 238 bkz> ühi, yabakülak</i>
ügimek	<i>öğütmek· III, 254</i>
ügit	<i>buğday ve benzeri şeyleri öğütme. I, 51</i>
ügitçi	<i>un öğüten kimse· I, 51</i>
ügitmek	<i>öğüttürmek· I, 213</i>
ügitsemek	<i>öğütmek istemek· I, 302</i>
ügre	<i>tutmaca benzer ve ondan daha sulu şehriye çorbası, erişte· I, 127; III, 173</i>
ügrilmek	<i>sallanmak· I, 248</i>
ügrimek	<i>sallanmak, kımıldatmak; birisine karşı yaltaklanarak hilesini saklamak, I, 275, 354</i>
ügrişmek	<i>sallamakta yardım etmek, I, 236</i>

ügritmek	<i>sallatmak, I, 261</i>
ügrük	<i>çocugun beşigini sallama-I, 105</i>
ügür	<i>darı-I, 54;II, 121; III, 9 bkz> yügür § yağ ügür; susam- I, 54</i>
ügürlüg	<i>darı sahibi olan- I, 152</i>
ügürlük	<i>dan konulan yer-I, 152</i>
ügürmek	<i>deve üzerine iki taraflı yükletilerek içerisine binilen sepet ve benzeri ;ey- I, 507 bkz> tegirmek</i>
ügüşmek	<i>öğütmekte yardım ve yarış etmek- I, 187</i>
ühi	<i>baykuş ,I, 9, 161; III, 118, 238 bkz> ügi, yabakulak</i>
üjme	<i>dut ağacı- I, 130</i>
üjük	<i>hece, harf, I, 71, 72</i>
üjüklemek	<i>hecelemek, I, 71</i>
üjümlenmek	<i>dutlanmak, dut vermek,I, 297</i>
ükek	<i>tabut, sandık-I, 78</i>
ükek	<i>şehrin etrafında savaş için hazırlanmış olan burç-I, 78</i>
ükeklemek	<i>burç yapmak; sandık yapmak-I, 307</i>
ükeklig tam	<i>burçları bulunan kale-I, 153</i>
ükeklik	<i>sandık yapmak için ayrılan ağaç- I, 153</i>
ülemek	<i>dağıtmak, yaymak, üleştirmek- I, 51;III, 255</i>
üleşmek	<i>paylaşmak, üleşmek I, 189</i>
ületmek	<i>paylaştırmak, dağıtmak, I, 214</i>
ülike	<i>ökse otu-I, 137</i>
Ülker	<i>Ülker yıldızı, Süreyya yıldızı.I, 95; III, 40</i>
ülker çerig	<i>harp usulünde bir hile tarzı-I, 95 ,</i>
ülkü	<i>ahit, peyman.I, 129</i>
ülüg	<i>pay, nasip, hisse,I, 62, 72 bkz> ülük, ülü §</i>
ülüglüg	<i>üleştirilmiş, pay edilmiş, dağıtılmış;- I, 511</i>
ülük	<i>pay, nasip, hisse- I, 62, 72 bkz> ülüg, ülü §</i>
ülü	<i>pay, halk arasında taksim, hisse- I, 62 bkz> ülüg, ülük</i>
üm	<i>şalvar, don- I, 38, 117, 203</i>
ümglik	<i>imik, çocukların tepesinde bulunan yumuşak yer I, 110</i>
ümleşmek	<i>şalvarını ortaya koyarak kumar oynamak- I, 242</i>
ünlüg	<i>şalvarlı,I, 224</i>
ün	<i>ses; ün, san-I, 38, 49. 219;II, 294;III, 194, 240, 402</i>

ündemek	<i>ünlemek, çağırma. I, 273; III, 69</i>
ündeşmek	<i>çağırma; mak. I, 231</i>
üñmek	<i>delmek. I, 174 bkz> öñmek</i>
üñtürmek	<i>deldirmek I, 290</i>
üñüjin	<i>çölde insanı öldüren umacı, gulyabani. I, 145</i>
üñülmek	<i>oyulmak III, 395</i>
üñür	<i>in, mağara. I, 94</i>
üp	<i>renkte pekitme edatı. I, 34 § üpürüng; apak. I, 34</i>
üplemek	<i>yağma edilmek. I, 295</i>
üplemek	<i>yağma etmek. I, 284</i>
üplenmek	<i>yağmalanmak. I, 255; III, 90</i>
üpleşmek	<i>yağma edişmek, yağmalaşmak. I, 238</i>
üpletmek	<i>yağma edilmek I, 264</i>
ürimek	<i>takmak, urmak, III, 120 bkz> urmak</i>
ürimek	<i>içten çürümek III, 252, 253 bkz> örimek</i>
ürkmek	<i>ürkmek, III, 420</i>
ürkülmek	<i>ürkülmek. I, 250</i>
ürkünç	<i>ürküntü, kargaşalık, I, 250 bkz> ürkünmek</i>
ürkünçe	<i>üfleyeceğine, I, 337</i>
ürkünmek	<i>düşman yüzünden ulus arasına düşen ürküntü, telâşla kalelere ve sığınaklara kaşışma. I, 108 bkz> ürkünç</i>
ürküşmek	<i>ürküşmek, I, 155</i>
ürkütmek	<i>ürkütme I, 263, 264</i>
ürmek	<i>üflemek; ürmek, 'havlamak. I, 55, 164, 337; III, 5</i>
ürñek	<i>kireç. I, 121</i>
ürñermek	<i>ağarmak. I, 289</i>
ürpek	<i>tüyleri ürpermiş insan ve hayvan. I, 103</i>
ürpekmek	<i>(tüy) ürpermek. I, 229, 230 bkz> orpatmak, örpeşmek, ürpermek, ürpeşmek ürpermek (tüy) ürpermek I, 217 bkz> orpatmak, örpeşmek, ürpekmek, ürpeşmek ürpeşmek birbirine karşı kabarmak, I, 229, 230 bkz> orpatmak, örpeşmek, ürpekmek, ürpermek</i>
ürülgen	<i>her zaman şişen, kabaran. I, 158</i>
ürülmek	<i>şişmek, kabarmak, üflenmek, şişirilmek I, 195</i>
ürüñ	<i>ak olan nesne, ak, beyaz, gençlerin tırnakları üzerinde bulunan aklık. I, 134, 330, 382; II, 12 bkz> ak, örüñ § tırñgak ürüñ; tırnak beyazlığı. I, 134</i>
ürüñ karak	<i>göz akı, I, 382</i>

ürün kuş	<i>akdoğan· I, 331</i>
ürüşmek	<i>üflemede yardım ve yarış etmek I, 183</i>
üske(n-t)eç	<i>kuru üzüm· I, 159</i>
üslemek	<i>benzemek· I, 288; II, 223; III, 147 bkz> usnatmak</i>
üstek	<i>üstelik, ziyadelik·I, 120</i>
üstlemek	<i>artmak, çoğalmak, artırılmak·I, 246</i>
üstem	<i>eğrlere, kemerin başına, tokalara işlenen altın ve gümüş·I, 107 bkz> saxt</i>
üstermek	<i>üstün gelmek için yarış etmek; inkâr etmek I, 221</i>
üstün	<i>üstün· I, 108 § andan üstün; ondan üstün·I, 108</i>
üsüglemek	<i>hile ile kilit açmak·I, 306 bkz>osuglamak</i>
üşlemek	<i>aranniak· I, 197</i>
üşlemek	<i>ufalanmak, II, 235 bkz> uşalmak, uşatmak, uwşatmak, üşetmek</i>
üşemek	<i>yer ve benzeri şeyleri aramak üzere eşmek III, 253</i>
üşerig (taş)	<i>düz (kaya), I, 135 bkz> yüşerig</i>
üşetmek	<i>araştırmak·I, 211 bkz> eşltmek</i>
üşetmek	<i>ufalatmak·I, 211 bkz> uşalmak, uşatmak, uwşatmak, üşlemek</i>
üşgürmek	<i>üşürmek, kıskırtmak; ıslık çalmak· I, 228 bkz> üşkürmek</i>
üşik	<i>yemişleri kavurarak büyümekten alıkoyan soğuk·I, 72</i>
üşiklemek	<i>üşümüşken yakalamak·I, 306, 307</i>
üşimek	<i>soğuktan üşümek II, 137; III, 254 bkz> üşümek</i>
üşkürmek	<i>üşürmek, kıskırtmak; ıslık çalmak· I, 228 bkz> üşgürmek</i>
üşkürmek	<i>hatırlamak· I, 228, 229</i>
üşkürtmek	<i>hatırlatmak·I, 229 bkz> üşkürtürmek</i>
üşkürtürmek	<i>hatırlatmak·I, 229 bkz> üşkürtmek</i>
üşmek	<i>üşmek, üşüşmek, toplanmak; delgiç ile delmek·I, 166</i>
üştürmek	<i>deldirmek, delik delmeyi emretmek, dar deliği genişletmek·I, 222</i>
üşümek	<i>üşümek·I, 463 bkz> üşimek</i>
üşütmek	<i>üşütmek, soğutmak için soğuğa koymak·I, 211</i>
ütirmek	<i>(kıl) ütölemek· III, 252</i>
ütmek	<i>(kıl) yakmak, ütmek·I, 171</i>
ütrük	<i>hileci, ütücü adam·I, 101</i>
ütüg	<i>kusma·I, 68 bkz> ütük</i>
ütük	<i>ütü·I, 68</i>

ütük	<i>kusma-I, 68 bkz> ütüg</i>
ütölmek	<i>yanmak, (kıl) ütölenmek-I, 193</i>
ütüş	<i>bir çeşit çocuk oyunu; bu oyunda utme, yutma-I, 60, 61 bkz> ötüş</i>
üy	<i>ev, I, 81 bkz> ef, ev, ew, öw, üw</i>
üw	<i>ev-I, 81 bkz> ef, ev, ew, öw, üv</i>
üyük	<i>tepe gibi yüksek olan yerler-I, 85</i>
üyük (yér)	<i>sulu ve buna benzer yerlerde ayak bas ıldığı zaman kaybolan ve ayağı çıkarması güç olan kumluk (yer)-I, 85</i>
üyükmek	<i>(ayak) gömölmek, incinmek, burkulmak-I, 268</i>
üz	<i>sağır-I, 45 bkz> öz ş üz kişi; sağır adam- I, 45</i>
üze	<i>üstünde, üzerinde, üzere, üzerine, üzerindeki .I, 44, 66, 149, 197, 219, 237, 241, 244, 258, 331, 343. 456, 461, 468, 469;II, 23, 72, 192, 249, 288, 303, 328, 331, 356; III, 131, 161 üzelmek yorulmak, sıkılmak, ögüç işe düşmek-I, 196, 233</i>
üzitmek	<i>çok söylemekten kulak sağır (ağır) olmak; sirke küpten ekşiliğinden dolayı sızmak- I, 209</i>
üzlenmek	<i>yemekte yağ üste çıkmak, kabarmak- I, 258</i>
üzlönmek	<i>(ip) üzlölmek, kopmak- I, 258</i>
üzlüşmek	<i>üzüşmek, kopmak; (kan, koca) ayrılmak; alacaklı borçludan ilişilgi kesmek, I, 240 üzmet (ip ve benzeri şeyleri) kesmek- I, 165, 522</i>
üzmemek	<i>kar;ı koymak, söz dinlememek-I, 288</i>
üzsemek	<i>koparmak 1510^6^I, 276, 277 bkz>uzsamak</i>
üztörmek	<i>üzdörmek, kopartmak-I, 220</i>
üzöklük	<i>kesilme-I, 152</i>
üzölgen	<i>daima üzülen-I, 158</i>
üzölmek	<i>üzölmek, kesilmek-I, 196</i>
üzüm	<i>üzüm. I, 75, 88, 180, 184, 282, 289. 353.360, 514;II, 16, 18, 104, 125. 186, 265;III, 8, 119, 201, 265, 331, 410</i>
üzümönmek	<i>üzümönmek.I, 295</i>
üzüşmek	<i>üzüm toplamakta yardım ve yarı; etmek; ip ve beñzeri şeyleri kesmekte ve üzmette yardım ve yarış etmek-I, 184</i>
üzötlemek	<i>birini pinti görnemek-I, 299</i>
üzötlük	<i>bir şeyde pintilik-I, 150</i>
va	<i>"vay" anlamına söz söyleyen veya emreden kimsenin emrini inkâr yerine bir söz,III, 215 bkz> ya</i>
ya	<i>"va" edatı gibi "vay" anlamına inkâr edatı III, 215 bkz> va</i>
ya	<i>ok, yay- I, 280, 496, 500, 501;II, 7, 37, 5059, 61, 65, 66, 67, 68, 97, 98, 114, 134, 138,190, 198, 205; III, 16, 50, 59, 73, 78, 215, 219, 239, 318, 331, 370, 407, 409 ş ya bagr ı; yayın orta yeri- I, 360,</i>
yaba	<i>yaş ve ıslak olan herhangi bir ;ey- III, 24</i>

yabaku	yün ve yapağı yoluntusu· III, 36
yabaku bolmak	baştaki saç keçelenmek· III,36
yabakulak	baykuş· III, 56 bkz> ügí, ühi
yabı	eğerin üstüne ve altına konan keçe, eğer yastığı· III, 24
yabıtak	çıplak, egersiz· III, 48, 177 bkz> yapıtak
yaçanmak	utanmak, ocunmak, sıkılmak· III, 83
yadag	yayan, yaya· III, 28 bkz> yadag
yadıñ	yere yayılmış olan az şey· III, 372
yadag	yaya, yayan· I, 381 bkz> yadag
yadaglık	yayalık, yaya yürüyüş· III, 51
yadıglıg	yayılı, yayılmış· III, 49, 50
yadılmak	yayılmak, dağılmak, ayrılmak·I, 442;III, 77, 148, 159, 192 bkz> yayılmak
yadım	döşek, yaygı, sergi. I, 15, 119; III, 19
yadınmak	yayılmak. III, 83
yadışmak	yaymakta yardım ve yarı; etmek· III, 70
yadlışmak	dağılışmak, yayılı;mak· III, 104, 105
yadmak	döşemek, yaymak, sermek· I, 15, 45; II, 313, 314; III, 434 bkz> yatmak
yadsamak	yaymak ve dağıtmak istemek· III, 305
yadturmak	yaydırmak, III, 93 bkz> yaturmak
yadturmak	bir şeyi bohça veya benzeri içinde saklatmak· III, 94 bkz> yatturmak, yittürmek
yafa	kolgan dikenî· III, 24 bkz> yava, yawa
yafa	sıcak, kuytu (yer)· III, 24, 27 bkz> yava,yawa
yafaş	yavaş, yumuşak huylu· III, 12 bkz> yawaş
yafgu	halktan olup hakandan iki derece aşağı bulunan kişiye verilen ungun· III, 32
yafışgu	"kızılılık" veya "güren" denen dağ yemi;I· III, 48 bkz> yumuşga
yafuz	her şeyin kötüsü, fenası· III, 10 bkz> yawuz
yag	yağ, iç yağı·I,182, 208, 227, 326;II, 9, 89. 123, 149, 154. 188, 189. 190, 197, 198, 205. 210, 229, 231, 240, 245. 293, 305, 354; III, 63, 77, 119, 157,182. 223, 252, 307, 319, 392, 425, 426, 435 § kara yag
yagak	ceviz.I, 90, 267, 417;III, 8, 29
yagaklıg	cevizli·III, 50
yagaklık	cevizlik, ceviz biten yer·III, 51
yagan	fil· III, 29 bkz> yañan, § Yagan Tégin
yaganlık	filli olan, filci· III, 50

yagı	<i>düşmün I, 41, 88. 168, 205, 206, 215, 234, 251, 273, 305. 336. 397, 441, 456, 496, 516, 517, 520, 522;II, 6, 10, 29, 74. 83, 116, 165, 204, 227, 228, 329; III, 24, 44, 134, 237, 271, 272. 301. 322, 328, 339, 395, 400, 420</i>
yagıkmak	<i>düşmanlaşmak· III, 76</i>
yagılamak	<i>düşmanlık etmek, düşmanla savaşmak, çarpışmak· III, 325, 328 bkz'</i>
yagılmak	<i>yağdırılmak·III, 79</i>
yag(ı)r	<i>at, katır ve eçek gibi hayvanların sır-tında semer, eger ve yük vurmasından meydana gelen yara, yagır·I, 58, 370;III, 9</i>
yagırlamak	<i>yağırı sağaltmak, iyi etmek·III, 342</i>
yagırlanmak	<i>yağırılanmak, yağırı çoğalmak, yağırdan kaşınmak·III, 113, 114</i>
yagırlıg	<i>yağırlı, sırtı yaralı·II, 9;III, 9, 49</i>
yagış	<i>putlara kesilen kurban·III, 10</i>
yagitgan	<i>her zaıpan yağdıran·III, 53</i>
yagitgan	<i>her zaman dü;manlık eden·III, 53</i>
yagitmak	<i>yağdırmak·II, 316</i>
yagitmak	<i>düşmanlık etmek, III, 53 bkz> yagılamak, yaguşmak</i>
yagız	<i>yağız, kızıl ile kara arası renk· III, 10</i>
yagku	<i>yağmurluk· III, 25, 227 bkz> yaku</i>
yaglamak	<i>yağlamak· III, 308, 319</i>
yaglanmak	<i>yağlanmak· III, 111</i>
yaglatmak	<i>yağlatmak· II, 355</i>
yaglıg	<i>yağlı· I, 70; II, 309; III, 121, 156, 306. 392</i>
yagmak	<i>yağmak,I, 139, 376, 457, 494;II,122; III, 60, 61</i>
Yagmalanmak	<i>Yağma kılığına girmek, onların huyu ile huylanmak· III, 203</i>
yagmur	<i>yağmur. I, 16, 272, 354; II, 28, 122,175, 316, 352; III, 38, 39, 53, 79, 93, 95, 380, 436 bkz> yamgur</i>
yagmurçıl	<i>yağmuru çok olan (yer)· III, 56</i>
yagrımak	<i>yağır olmak, I, 104 yagrınlamak yarmına, sırta, vurmak· III, 343 bkz> yarınlamak yagritmak</i>
yagru	<i>çevre, yakı^lık. III, 13 bkz> yakru</i>
yagsamak	<i>yağ istemek. III, 305, 306 bkz> yagsımak</i>
yagsımak	<i>yağ tadını almak, III, 305, 306 bkz> yagsamak</i>
yagturmak	<i>yağdırmak· III, 95</i>
yaguk	<i>yakın, 1113101.I, 433;III, 23, 29, 76, 255 § yak yaguk; (115101^1-.III, 29 § yaguk yér; yak ın yer·III, 29</i>
yagumak	<i>yaklaşmak·II, 148; III, 89 bkz> yaguşmak</i>
yaguşmak	<i>düşmanlık etmek· II, 90 bkz> yagılamak, yagitmak</i>

yaguşmak	<i>birbirine yakla;mak· III, 73 bkz> yagumak</i>
yagutgan	<i>daima yaklaştıran· III, 52</i>
yagutmak	<i>yaklaştırm-ıak. II, 316</i>
yag ügüri	<i>susam· I, 54</i>
yah	<i>"evet, peki" anlamına bir kelime· III, 118 bkz> yeh</i>
yaxsınmak	<i>kollarını yenlerine sokmadan, belini iliklemeden, elbiseyi e ğinine (sırtına) almak, III, 109</i>
yahşı	<i>iyi; güzel, her şeyin güzeli I, 64; III, 32</i>
yak	<i>çanak ve kap bulaşığı· III, 4 bkz> yak yuk, yok, yok yak, yuk, yuk yak</i>
yaka	<i>yaka, elbise yakası·I, 189, 253; III, 24, 307</i>
yakıg	<i>(şişkinlik ve benzeri şeylere yakılan) yakı· I, 407;III, 13, 62, 74, 96</i>
yakılmak	<i>dokunulmak, yaklaşılmak· III, 81</i>
yakın	<i>yakın. III, 22, 23</i>
yakışmak	<i>yaklaşmak, dokunmak, yakına gelmek; yakı yakmakta yardım etmek I, 170, 383; II, 103; III, 74</i>
yakı yuki (er)	<i>alçak gönüllü ve yaltaklan ıcı (adam)· III, 25</i>
yakmak	<i>yaklaşmak, dokunmak; yakmak·I, 456;II, 69;III, 22, 62, 63</i>
yakrı	<i>yağ, iç yağı, yağlı· 11.105; III, 31, 32, 204; 306</i>
yakrıkan	<i>fındık büyüklüğünde kırmızı meyvesi olan bir bitki·III, 56</i>
yakrıkan	<i>buz yağı·III, 56</i>
yakrıkanmak	<i>yağlanmak·III, 203, 204</i>
yakru	<i>çevre, yakınlık·III, 31 bkz> yagru</i>
yakturmak	<i>dokundurmak; (yakı) yaktırmak; (ateş) yaktırmak· III, 96</i>
yaku	<i>yağmurluk. III, 25, 226 bkz> yagku</i>
yakurmak	<i>yaklaştırmak· III, 68</i>
yakurmak	<i>sık sık solumak, yüksek bir solumaya tutulmak, III, 68</i>
yak yuk	<i>kaptaki 611^· III, 143, 160 bkz> yak, yok, yok yak, yuk, yuk yok</i>
yal	<i>at yelesi·III, 13, 160 bkz> yalıg, yıl</i>
yala	<i>töhma, itham, bir hakkında kötü sanıda bulunma. III, 25, 82</i>
yalaçı	<i>insanı her şeyde çarçabuk suçlu gibi gören, itham eden, III, 36</i>
yalaçı (yuga)	<i>bir çeşit ince katmerli (ekmek, yufka)· III, 25, 35</i>
yalafar	<i>insanlar arasında elçi, hakanın gönderdiği elçi II, 288; III. 47</i>
yalalmak	<i>töhmaetlenmek, itham edilmek,III,82</i>
yalamak	<i>töhmaetlenmek·III, 89</i>
yalavaç	<i>elçi, peygamber·I, 66, 83, 97;III, 47, 266, 438 bkz> yalawaç</i>

yalawaç	<i>elçi, peygamber-I, 83;III, 47 bkz>yalavaç</i>
yalbı	<i>yassı, enli, derinliği olmayan-III, 30</i>
yaldramak	<i>az ışımak, az parlamak-III, 437 bkz> yaldırmak</i>
yaldırmak	<i>az ışımak, az parlamak-III, 437 bkz> yaldramak</i>
yaldr(ı-u)k	<i>cilâlı, parlak, süslü-III, 432 bkz> yoldruk, yuldruk</i>
yalfatmak	<i>yalatmak-II, 354 bkz> yalgatmak</i>
yalgamak	<i>yalamak.I, 253;III, 306, 307 bkz> yalwamak</i>
yalgan	<i>yalan-III, 37</i>
yalgandurmak	<i>yalanlamak-III, 116</i>
yalganmak	<i>yalanmak- III, 109, 110</i>
yalgaşmak	<i>yalaşmak- III, 103</i>
yalgatmak	<i>yalatmak ve yutturmak. II, 354 bkz> yalfatmak</i>
yalgıl	<i>yelesi ak, ak yelesi- III, 228</i>
yalgu	<i>ahmak, beyinsiz adam- III, 33</i>
yalıg	<i>at yelesi; ibik; eğer kaşı, II, 327; III, 13, 14 bkz> yal, yıl</i>
yalıglanmak	<i>horoz ibiklenmek; at yelesenmek- III, 114</i>
yalım	<i>sarp, dik, yalçın, III, 19, 20</i>
yalıman	<i>dağınık şekilde yapılan çapul-III, 38 bkz> yélimen</i>
yalın	<i>alev-III, 23</i>
yalınçga	<i>(aş) tadı, tuzu, yağı olmayan yemek, III, 433 bkz> yılınçga</i>
yalındak	<i>çıplak,III, 51</i>
yalınmak	<i>soyunmak III, 85</i>
yalıñ	<i>çıplak, kından çıkmış veya kınından çıkarılmış III, 373</i>
yalıñuk	<i>insan I, 44, 195, 230, 395;II, 303, 315, 335; III, 65, 141, 222, 262, 384, 385 bkz> yalıñuk</i>
yalıñulamak	<i>iple, salıncakla, oynamak, III, 411 bkz> yalıñu</i>
yalışmak	<i>töhetlemek, itham etmek- III, 75 bkz> yılışmak</i>
yalkmak	<i>kanmak, bıkmak, yağlı yemekten bıkmak- III, 435, 447</i>
yalma	<i>kaftan, kalın kaftan, yağmurluk. III, 34</i>
yalmak	<i>yalınmak, alevlenmek; (yara) iltihaplanmak; güne ş yüzü yalıyarak çalıp karartmak- III, 63</i>
yalmak	<i>yanmak- III, 65 bkz> yandurmak, yanmak, yundurmak, yunmak</i>
yalñu	<i>cariyelerin oynadığı bir oyun, salıncak oyunu- III, 380 bkz> yalıñulamak</i>
yalñuk	<i>insan kişi, insanlara verilen genel ad, âdem; Âdem atamız-I, 44, 195, 230, 395; II, 303, 315, 335;III, 65, 141, 222, 262, 384, 385 bkz> yalıñuk</i>
yalñuk	<i>cariye- III, 385</i>

yalñus	<i>yalnız, kimsesiz. I, 333; II, 133, 384</i>
yalpatmak	<i>(ot, saman ve yem) ıslatmak, II, 351, 352 bkz> yelpetmek, yélpetmek</i>
yalratmak	<i>parlatmak, yalabıtmak. II, 353 bkz> yalrıtmak, yolratmak, yolrıtmak</i>
yalrıtmak	<i>parlatmak, yalabıtmak. II, 353 bkz> yalratmak, yolratmak, yolrıtmak</i>
yalt	<i>yalçın, sert. III, 7</i>
yaltga	<i>bir şeyle alay etme. III, 432 bkz> yoltga, yultga</i>
yaltga kılmak	<i>alay etmek, maskanaya almak, III, 432</i>
yalturmak	<i>ateşi alevlendirmek. III, 97</i>
yalu	<i>tayları bağlamak için kullanılan ip, örk, III, 26</i>
yalwamak	<i>yalamak, III, 307 bkz> yalgamak</i>
yalwanmak	<i>dilini çıkarmak, dili ağız içinde dolaştırmak. III, 110</i>
yalwarmak	<i>yalvarmak, dileğinin yapılmasını istemek I. 494, 498; III, 99, 100</i>
yalwı	<i>büyü, sihir. III, 33, 359 bkz> yelwi</i>
yalwıçı	<i>büyücü, sihirbaz. III, 33</i>
yalwırmak	<i>yelpimek, III, 100 bkz> yélvirmek</i>
yam	<i>çör çöp, pislik, çapak, göze ve ba;ka yere kaçan çör çöp. III, 5, 160</i>
yamag	<i>yama. II, 21; III, 28</i>
yamaglıg	<i>yamalı, yaması olan. III, 49</i>
yamaglık	<i>yamalık, yama olmak üzere hazırlanmış. III, 51</i>
yamagu	<i>yamanması gerekli. III, 36</i>
yamalmak	<i>yamanmak. III, 82</i>
yamamak	<i>yaniannak. III, 91</i>
yaman	<i>kötü, her şeyin kötüsü. III, 30 § yamanig; yaman hastallk, miskinlik hastal ığı. III, 30</i>
yamanmak	<i>kendi kendine yamamak. III, 85</i>
yamaşmak	<i>yamamakta yardım ve yarış etmek, III, 75</i>
yamaşmak	<i>tembelliğinden yere yapı;ıp kalmak, buyurulan işi yapmaktan çekinmek. III, 189 bkz> mayışmak</i>
yamata	<i>yağlı tavuk veya yağlı et kızartılacağı zaman yağın dışarı sızmaması içln içine sarılan kadayıf hamuru gibi ince bir hamur. I, 445</i>
yamdu	<i>kasık. III, 31</i>
yamgur	<i>yağmur, III, 38 bkz> yagmur</i>
yamız	<i>kasığın iki tarafı, kalçanın iç yandan uçları. III, 10</i>
yamlamak	<i>silmek, süpürmek. III, 84, 310</i>
yamlan	<i>bir çeşit sıçan, geme. III, 37</i>

yamlaşmak	<i>süpürmekte yardım etmek,III, 105</i>
yamlatmak	<i>sııptürmek. II, 356</i>
yamlığ (-köz)	<i>içerisine çör çöp kaçmış olan (göz)· III, 42</i>
yamraşmak	<i>kuzular anaları ile karışmak. III, 102, 103</i>
yamu	<i>filin anlamında pekitme yapan bir edat, III, 236 bkz> yanu</i>
yamurgan	<i>her zaman damlayan, kanayan· I, 524 bkz> tamurgan</i>
yamurmak	<i>damlamak; kanamak. II, 85 bkz> tamurmak</i>
yamurmak	<i>tomruk yapmak, kesmek, III, 69 bkz> tomurmak, yemürmek</i>
yan	<i>yan· II, 19</i>
yan	<i>uca kemiği, uca kemiğinin başı· III, 160</i>
yana	<i>gene, yine, tekrar, ikinci defa olarak; geri dönme bildiren edat·I, 60, 119, 144, 441, 472, 508;II, 285;III, 6, 26, 170</i>
yançık	<i>torba, kese,II, 250 bkz> yançuk</i>
yançılmak	<i>incinmek, ezilmek·I, 188;II, 287; III,107</i>
yançuk	<i>torba, kese (para-tütün). II, 6; III, 45 bkz> yançık</i>
yandak çeker	<i>havadan çiğ gibi yagan kudret helvası· III, 44</i>
yandak	<i>tiken geven dikenî· III, 44</i>
yandık	<i>soysuz, III, 44</i>
yandru	<i>tekrar, III, 406</i>
yandrumak	<i>döndürmek; kusmak; korkutmak· III, 98, 99 bkz> yalmaq, yanmaq, yundurmak, yunmaq</i>
yanıg	<i>kusma; korkutma, tehdit· III, 14</i>
yanlık	<i>çoban çantası· III, 45</i>
yanmak	<i>dönmek, döndürmek; korkutmak,tehdit etmek; kusmak; yanmaq· III, 14, 64, 65, 98 bkz> yalmaq, yandurmak, yundurmak, yunmaq</i>
yanu	<i>filin sonuna gelip anlamında pekitme yapan bir edat· III, 236 bkz> yamu</i>
yanulmak	<i>ele sürtülererek bilenmek· III, 82</i>
yanumak	<i>bilemek, el üzerinde kılağılamak· III, 91</i>
yanut	<i>karşılık, bedel, ıvaz, cevap· III, 8, 28</i>
yanutmak	<i>bilemek, bilemeği veya el üzerinde kılağılamayı emretmek, II, 317 bkz>yıttmak</i>
yañ	<i>bir şeyin merkezi; kalıbı. III, 361</i>
yaña	<i>herhangi bir ırmağın, bir yanı, geçesi.III, 369</i>
yañak	<i>yan, taraf· I, 241, 434</i>
yañak	<i>ağzın iki yanında dişlerin oturduğu kemik; kapı söğesi; her şeyin yanı, III, 376</i>
yañalduruk	<i>kukuleta, başlık, kepenek arkasına dikilen bir keçe parçası, III, 389</i>

yañan	<i>alaca karga, yalnız başı ak olan karga·III, 240, 376</i>
yañan	<i>fıL II, 210; III, 295, 376 bkz> yagan,</i>
yañı	<i>yeni· I, 376; III, 369 bkz> yengi</i>
yañıla	<i>yeniden, tekrar, ikinci defa· III, 381</i>
yañılamak	<i>yenilemek. III, 407</i>
yañılğan	<i>her zaman yanılan, unutan· III, 388</i>
yañılmak	<i>yanılmak· III, 59, 380</i>
yañku	<i>sesin geri gelmesi, yankı, aksi savt, aksi seda· III, 379, 380</i>
yañkulamak	<i>ses vermek, yankılamak, ses gelmek, III, 410, 411</i>
yañkurmak	<i>ses duymuş gibi sağına soluna bakmak, III, 400</i>
yañluk	<i>işte, sözde ve benzeri şeylerde ve yerlerde yapılan yanlışlık· III, 385</i>
yañrak	<i>dağ kıvrımı ve büküntüsü·III, 384</i>
yañramak	<i>saklanması gerekenl açığa vurmak, söylemek·III, 404 bkz> yañzatmak</i>
yañşak	<i>yanşak, geveze·I, 467;III, 384</i>
yañşatmak	<i>bir klmsenin ba;ını çok sözle, yanşaklıkla ağrıtmak·II, 359</i>
yañzatmak	<i>saklanması gerekeni söyletmek, ikrar ettirmek·II, 359 bkz> yañramak</i>
yap	<i>değirmi olan herhangi bir şey·III, 3 § yap yarmak; değirmi para, sağ para,III, 3</i>
yap	<i>yapağı·III, 3 § yung yap; yün yapağı·III, 3</i>
yap	<i>hile, al·III, 142, 159 bkz> al, yup</i>
yapçan	<i>yavşan otu· III, 37 bkz> yawçan</i>
yapçınmak	<i>yapıştırılmak· III, 108 bkz> yapçunmak, yapçurmak, yapşunmak, yapşurmak, yawçunmak, yawçurmak</i>
yapçunmak	<i>yapı;tırılmak,III, 108 bkz> yapçınmak, yapçurmak, yapşunmak, yapşurmak, yawçunmak, yawçurmak</i>
yapçurmak	<i>yapıştırmak·III, 97, 98 bkz>yapçınmak, yapçunmak, yapşunmak, yapşurmak, yawçunmak, yawçurmak</i>
yapgak	<i>kuş avlanan blr çeşit tuzak·III, 42</i>
yapguç	<i>eşek ve benzeri hayvanları sürmekte kullanılan değnek,III, 39</i>
yapgut	<i>yün veya kıl d!dintilerl doldurulmuş minder ve benzerl şeyler·III, 38</i>
yapıgılık	<i>kapalı, kapanmı;·III, 49</i>
yapınmak	<i>örtünmek, kendl başına kapamak·III, 82, 83</i>
yapışmak	<i>yapışmak· IH, 70 bkz> yapuşmak</i>
yapıtak	<i>çıplak, eğersiz·III, 177 bkz> yabıtak</i>
yapmak	<i>örtmek, kapamak; kurmak, yapmak, I, 348, 374; III, 33, 57</i>
yapratmak	<i>at, blr ;eyden korktuğu veya bir çeye tekme atacağı zaman kulağını dikmek·II, 352</i>

yaprı	<i>düz ve enli (yer); sarkık (kulak), III, 31</i>
yapruılmak	<i>yapışmak; yıpranmak· III, 107</i>
yapruşmak	<i>yer düzlenmekte yardım etmek, III, 101</i>
yapsamak	<i>(örtmek, kapamak, yapmak) istemek· I, 463; II, 172; III, 304</i>
yapşunmak	<i>yapı;tirilmek· III, 109 bkz> yapçınmak, yapçunmak, yapçurmak, yapşurmak, yawçunmak, yawçurmak</i>
yapşurmak	<i>yapıştırmak· III, 99 bkz> yapçınmak, yapçunmak, yapçurmak, yapşunmak, yawçunmak, yawçurmak</i>
yaptaç	<i>yağmur ve karda çobanların giydiği küçük bir kepenek, kebe· III, 38 yapturmak kapatmak; yaptırmak· III, 93 yapulmak kapanmak, örtülmek· III, 76</i>
yapurgak	<i>yaprak (ağaç, bitki, kılta)·III, 51</i>
yapurgan	<i>daima gizleyen, saklayan·III, 53 yapurmak parlatmak, süpürtmek; gizlemek·III, 67 yapurtmak</i>
yapuşgak	<i>dikenli bir ot, pitrak; her söylenen işe karışan kimse· 1)1, 51 bkz> koru</i>
yapuşgan	<i>daima yapışan, yapışkan·III, 53</i>
yapuşmak	<i>yapışmak·III, 53 bkz> yapışmak</i>
yap yup	<i>hile, al ("yup" kelimesi yalnız kullanılmaz, her zaman "yap" ile birlikte gelir)·III, 142, 159, 328</i>
yap yup kılmak	<i>hile kılmak, al etmek·III, 159 bkz> yubılamak, yuplamak</i>
yar	<i>yar, suların açtığı uçurum· I, 375; III, 34, 142, 152, 355</i>
yar	<i>salya·II, 81; III, 3</i>
yarag	<i>yarık, gedik·III, 294</i>
yarag	<i>fırsat, imkân, tav·I, 300;II, 90, 234; III, 13,28, 355</i>
yaraglıg	<i>mümkün ·III, 49</i>
yaraglıg	<i>zırhlı, cebeli·III, 49</i>
yaramak	<i>yaramak, uygun gelmek, yaraşmak· III, 38, 87 § yol yarasın</i>
yaramak	<i>yarmak·II, 356</i>
yaramak	<i>karşı koymak, uzaklaşmak·III, 422 bkz> yıramak</i>
yaramsınmak	<i>dalkavukluk etmek,II, 263</i>
aranmak	<i>aranmak, yaltaklık etmek; koşakta koşturularak alıştırılmak,I, 394;III, 20, 83</i>
yaraşmak	<i>uyuşmak, anlaşmak, yaraşmak·II, 105;III, 11. 71, 72</i>
yaratgan	<i>yaratın· III, 52</i>
yaratmak	<i>yaratmak, oranlamak, oranlayıp yapmak, kendinden uydurmak· I, 330; II, 315</i>
yarıgsamak	<i>yarlıganmak istemek· III, 333</i>
yarık	<i>oylukların çenetlere bitiştiği yer, oyluk kemikleri başı· III, 15</i>
yarık	<i>zırh zırh ve kalkana verilen genel ad III 15 158 217 § sav varık demirgönlülük III 15</i>

	158
yarıklanmak	<i>zırhlanmak· III, 114, 115</i>
yarıklaşmak	<i>zırh öndül koyarak bahse girmek, II, 258</i>
yarılmak	<i>yarılmak, yirilmek, açılmak·I, 119; III, 15, 77, 78</i>
yarım	<i>yarım, bir şeyin yarısı, herhangi bir şeyin ikiye ayrılmış olan parçalardan her birisi III, 19</i>
yarımlamak	<i>yarılamak· III, 343</i>
yarımlanmak	<i>yarımlanmak. III, 115</i>
yarın	<i>yarın· II, 250</i>
yarın	<i>kürek kemigi, çigin kemlği· III, 21</i>
yarındak	<i>kayı;, sıırım, Türk sıırımı· II, 23, 108, 175, 262; III, 51</i>
yarınlamak	<i>yarnına, sırta vurmak·III, 343 bkz> yagrınlamak</i>
yarınmak	<i>kendi kendine yarmak, yarınmak· III, 83, 84</i>
yarısa	<i>yarasa·III, 433 bkz> aya yersgil</i>
yarış	<i>yarı;, at yarişi·II, 191; III, 10</i>
yarış	<i>iki adam arasında mal üleşme·III, 10</i>
yarışmak	<i>yarışmak, yarış etmek, at yarişi yapmak; yarı yarıya üleşmek I, 367, 474; II, 226;III, 10, 72</i>
yarlamak	<i>tükürmek III, 308 bkz> yarsıtmak, yarsudmak</i>
yarlıg	<i>emir, hakanın mektubu, fermanı, buyruğu·I, 87;III, 42</i>
yarlıg	<i>fakir, yoksul, acınan, yarlıganmış·I, 93;III, 42</i>
yarma	<i>uzunlamasına yarılan herhangi bir ;ey· III, 34</i>
yarmak	<i>yarmak, bir şeyi keserek zorla yarmak, parçalamak; yere sınır çizmek·I, 399, 437;III, 33, 57. 58</i>
yarmak	<i>para·I, 20. 22. 35, 75, 130, 131, 142,143, 168, 175, 180, 214, 219, 223, 242, 281, 297, 298, 303, 321, 322, 334. 341. 377. 397,398, 402;II, 22, 39, 41, 44, 51, 62, 66, 67, 78, 92. 122, 127, 131, 103, 229, 237. 249, 250, 260;III, 3. 43. 67. 80, 84. 94, 121</i>
yarmakan	<i>armağan·I, 140 bkz> amuç, armagan</i>
yarmaklanmak	<i>para sahibi olmak· II, 279;III, 116</i>
yarmanmak	<i>tırmanmak·III, 111</i>
yarmaş	<i>iri öğüdülmüş bulgur ve buna benzer şeyler·III, 40 § yarmaş un; ince un,III, 40</i>
yarma (yuga)	<i>blr çeşit katmer·III, 34</i>
yarp	<i>sağlam·III, 6</i>
yarp	<i>insan sevinince yüzüne gelen parlaklık, yalabıklık·III, 6</i>
yarpadmak	<i>iyileşmek, ayağa kalkmak, serpilip büyümek·II, 351 bkz> yarpatmak</i>
yarpatmak	<i>iyileşmek, ayağa kalkmak; serpilip büyümek·II, 351 bkz> yarpadmak</i>
yarpuz	<i>güzel kokulublr ot, kır nanesi, Majoran,III, 39</i>

yarpuz	<i>yılan yiyen bir hayvan, firavun sıçanı, ichneumon·III, 39, 40</i>
yarsgag	<i>dagda ve başka yerde ayağın kayabileceği yer·III, 433</i>
yarsıkmak	<i>birbirinden ayrı dü·mek, III, 105. 106</i>
yarsımak	<i>murdar bulmak ve öğrenmek, III, 305</i>
yarsınçığ	<i>murdar, pis öğrenç· III, 56</i>
yarsıtmak	<i>tiksindirmek II, 353 bkz> yorlamak, yarsğumak</i>
yarsudmak	<i>tiksindiği şey yüzünden tükürmek· II, 353 bkz> yarlamak, yars ıtmak</i>
yarşı	<i>bir şeyi yarıya bölen kimse; bir ;eyin yarısı, yarı yarıya ortak·III, 32</i>
yarşım	<i>bir yarışlık yer·III, 47</i>
yart	<i>su içilen bardak, I, 341 bkz> bart</i>
yartım	<i>ayrılmış· III, 46</i>
yartmak	<i>para· III, 432 bkz> yarmak</i>
yartu	<i>yonga, talaş, III, 30</i>
yartu	<i>üzerine bir şey yazılan levha, tahta· III, 30</i>
yarturmak	<i>yardırmak· III, 94, 95</i>
yart yurt tutmak	<i>ansızın her yandan yakalanmak· I, 341 bkz> bart burt tutmak</i>
yaruk	<i>yerde, duvarda, dağda, sırçada ve benzer şeylerde yarık· III, 15</i>
yaruk	<i>ışık, aydınlık, parlak·I, 46, 96;III, 15, 194 § yapıyaruk; çok aydınlık. III, 15</i>
yarukluk	<i>nur, ışık, aydınlık; rahatlık· II, 316; III, 51. 194</i>
yaruk yélim	<i>balık tutkalı· III, 20 bkz> yaru yélim</i>
yaruk yulduzı	<i>tan yıldızı· I, 96</i>
yarumak	<i>ışımak· I, 96; III, 86, 87, 89</i>
yarumak yaşumak	<i>keyiflenmek. sevinmek· III, 89</i>
yarutgan	<i>her zaman aydınlatan· III, 52</i>
yarutmak	<i>aydınlatmak· III, 52</i>
yarı yélim	<i>balık tutkalı· III, 24 bkz> yaruk yélim</i>
yas	<i>zarar, ziyan· III, 159</i>
yas	<i>ölüm, helâk· III, 159</i>
yasgaç	<i>yastıgaç, hamur tahtası· III, 38 bkz> yası yıgaç</i>
yasgaşmak	<i>tokatlaşmak ve bunda yardım ve yariş etmek· II, 220 bkz> tasgamak, tasgaşmak</i>
yası	<i>yassı, enli· III, 24 bkz> yasul</i>
yasıç	<i>yassı ve uzun temren, III, 8</i>
yasıglıg	<i>gedeleçli· III, 50</i>

yasık	<i>gedeleç· III, 16 bkz> kurman</i>
yasılamak	<i>yassılamak, yaymak; sözü açık, geniş ve kinayesiz söylemek· III, 328</i>
yasılmak	<i>dağılmak; terk olunmak, bırakılmak· III, 78, 79</i>
yasıman	<i>su boşaltılırken boğazı "gır gır" eden testi, III, 38</i>
yası yığaç	<i>yastığaç, hamur tahtası· III, 38 bkz> yasgaş</i>
yasmak	<i>dağıtıp yaymak, çözmek· III, 59, 60</i>
yastalmak	<i>dayanmış olmak; amacın bir yanına ilmek· III, 107</i>
yastamak	<i>yastık dayamak, yaslanmak; söz dokundurmak· III, 302, 303, 320</i>
yastuk	<i>yastık, III, 43, 107, 302, 320</i>
yasul	<i>yassı, yayvan, yassı ve eğlin olan her yer· III, 18, 19 bkz> yas ı</i>
yaş	<i>yaş, taze nesne, zerzevat, sebze, yeşillik; yaş (gözden gelen); yaş (insanın yaşadığı).I, 316; II, 109, 172. 228, 232; III, 4, 47, 83, 84, 159, 433 Şya şot</i>
yaşagu	<i>yaşamağa haklı· III, 36</i>
yaşamak	<i>yaşamak· III, 89</i>
yaşañurmak	<i>(göz) yaşarmak, yaşlı olmak·III, 407</i>
yaşarmak	<i>yeşermek· II, 79; III, 18, 68</i>
yaşartmak	<i>ye;ertmek· III, 436</i>
yaşıkmak	<i>(göz) yağlanmak, kamaşmak·III, 76</i>
yaşıl	<i>yeşil. I, 41, 330, 394, 395; III, 19. 20, 143, 162 Ş yapıya şıl</i>
yaşıl yuşul	<i>yeşil meşil· III, 19</i>
yaşın	<i>şimşek, I, 236; II, 356; III, 22, 310, 319</i>
yaşınlig	<i>şimşekli· III, 50</i>
yaşlamak	<i>yaş ot yemek· III, 308</i>
yaşlıg	<i>yaşlı, genç olmayan· III, 42</i>
yaşlıg	<i>yaşlı, yaşı olan (göz)· III, 42</i>
yaşmak	<i>gizlemek, saklamak· I, 425; III, 60, 208</i>
yaşnamak	<i>şimşek çakmak, parlamak· I, 236; III, 310, 319</i>
yaşnatmak	<i>şimşek çaktırmak, parlatmak·II, 356</i>
yaşru	<i>gizli·III, 31</i>
yaşruşmak	<i>gizlemekte birleşmek· III, 101</i>
yaşsamak	<i>gizlemek istemek·III, 305</i>
yaşuk	<i>demir başlık, tulga·I, 67 bkz> aşuk, yışıklık</i>
yaşumak	<i>keyiflenmek, sevinmek, III, 89</i>
yaşurgan	<i>her zaman gizleyen·III, 53</i>

yaşurmak	örtmek, örtülmek, gizlemek. II, 79; III, 68
yaşut	gizli- II, 228; III, 8 bkz> beküt
yat	yabancı- I, 433; III, 43, 148, 159 bkz> baz
yat	taşlarla yağmur ve rüzgâr için yapılan kamlık, yadataşı ile yapılan bir türlü kamlık, kâhinlik. III, 3, 159
yat baz	yabancı- III, 148, 159
yatçı	; aman- III, 307
yatgak	hakanın ve ülkenin koruyucusu, muhafızı- III, 42
yatgaşmak	yatışmak, birlikte yatmak. III, 103
yatgaşuk	bir yerde başkası ile yatan- III, 55
yatgaşuk ogır	yatsı, yatma 2amanı. III, 55
yatgurmak	yatırmak, uyutmak- III, 99
yatıg	uyku; yatılacak yer- III, 12 bkz> yatık
yatık	uyku; yatacak yer- III, 15 bkz> yatıg
yatıkmak	yabancılaşmak, yadlaşmak- III, 76
yatlamak	yada taşı ile afsun yapmak; yabancı saymak- III, 307, 308
yatlatmak	yada taşı ile okutmak- II, 355
yatmak	yatmak- I, 36, 233, 243, 386; II, 313; III, 42, 378
yatmak	yaymak, sermek, II, 313 bkz> yadmak
yatsamak	yatmak veya uyumak istemek III, 304
yatturmak	yaydırmak- III, 93, 94 bkz> yadturmak, yittürmek
yatuk	atılan, unutulmuş her şey; tembel; şehirlerden çıkmayan bir kısım Oğuzlar- III, 14
yatuk	iki cins iplikten (erişi yünden, argacı pamuktan) dokunan bir dokuma- III, 14
yaturmak	yaydırmak, III, 93 bkz> yadturmak
yava	kolgan diken; hint ayvası; suyu tutmaca renk veren bir bitki I, 84; III, 26 bkz> yafa, yawa
yava	sıcak, kuytu (yer)- III, 27 bkz> yafa, yawa
yawa	kolgan diken; hint ayvası; suyu tutmaca renk veren bir bitki I, 84; III, 27 bkz> yafa, yava
yawa	sıcak, kuytu (yer)- III, 27 bkz> yafa, yava
yawalmak	yavaşlamak, I, 397
yawa	; yavaş, yumuşak huylu- III, 10, 11 bkz> yafaş
yawaşlanmak	yavaşlanmak, dölleşmek, yumuşak huylu olmak- III, 114
yawçan	yavşan 0111. III, 37 bkz> yapçan
yawçunmak	yapıştırılmak- III, 109 bkz> yapçınmak, yapçunmak, yapçurmak, yapşunmak, yapşurmak, yawçurmak

yawçurmak	yapıştırmak. III, 98 bkz> yapçınmak, yapçunmak, yapçurmak, yapşunmak, yapşırmak, yawçurmak
yawgan	yavan. III, 37
yawganlanmak	yavan bulmak. III, 116, 117
yawlak	kötü, fena, değersiz, yavuz, dü;kün, her şeyin kötüsü. I, 177, 432, 516, 519; II, 74, 204; III, 43, 44, 133 § yawlak kişi
yawramak	digrek, sert, kati olmak, III, 278 bkz> tıgdamak, tıgramak
yawrimak	hali kötüleşmek, yoksulluk veya hastalık yüzünden arıklamak. III, 304
yawritmak	kötületmek, zayıflatmak, arıkatmak, I, 139; II, 352, 353
yawsamak	gönül almak istemek, III, 306 bkz> yüwsemek
yawug	sel suyunun yüksekten yuvarlad ığı kaya parçası. III, 13
yawuz	kötü, fena. I, 84, 85, 103, 227, 248. 439, 483 bkz> yafuz
yawuzlamak	kötü bulmak. III, 342
yawuzlanmak	kötü bulmak. III, 114
yay	ilkbahar, yaz, I, 13. 82, 96, 170, 463; II, 97; III, 160, 161, 188
yaya	insanın kuyruk sokumu bölgesi, kıcı (yalnız insanlarda). III, 26, 170
yaygaru	yaza doğru, III, 278
yayguk	kısrığın meme uçları, III, 27 bkz> yazguk
yayıg	huyu dönek. III, 23 bkz> yayık
yayık	huyu dönek. III, 23 bkz> yayıg
yayıkmak	yaz olmak, baharla;mak. III, 191
yayılgan	yayılan, durmayan. III, 55 § yayılgan kişi; bir kararda durmayan, bir işte sebat etmeyen kimse. III, 55
yayılmak	ırgalanmak, yayılmak, salınmak. I, 412; III, 108, 191, 192bkz> yad ılmak, yazılmak
yayınmak	kendi kendine yaymak. III, 86
yaykalmak	çalkanmak; her ;eye gönlü meyil göstermek. III, 108
yaylag	yayla, yaylak, yazlanan yer, I, 13, 214; II, 355; III, 47, 265
yaylamak	yaylamak. III, 311
yaylatmak	yaylatmak. II, 357
yaymak	çalkamak, kımıldatmak, sallamak, meyletmek, meylettirmek. III, 245, 246, 247
yaysamak	haset etmek, çekememek. I, 155
yayturmak	çırptırmak, kımıldatmak. III, 100
yaz	ilk yaz, yaz. II, 172, 285; III, 159, 285
yazak	otlak, III, 16
yazamak	yazlamak, yazı geçirmek. III, 88

yazguk	<i>kısrağın meme uçlan· III, 28 bkz> yayguk</i>
yazı	<i>kır, ova, yazı, boş ve açık yer, boşluk, açıklık, alan·I, 94, 135, 329, 447; III,II, 24,255 yazıkçı yazıcı, hısımlar arasında mektup getirip götürən elçi· III, 55</i>
yazıglıg	<i>çözülmüş, bağından çözülmüş· III,49, 50 bkz> yazuk</i>
yazıkmak	<i>yaz olmak III, 76 bkz> yayıkmak</i>
yazılmak	<i>açılmak, yayılmak; yalabımkak, güzelleşmek; çözülmek·I, 195, 233, 409; II, 285; III, 6, 78,112 bkz> yadılmak, yayılmak</i>
yazınmak	<i>kendi kendine çözmek, çözünmek, çözülmek III. 84, 112</i>
yazışmak	<i>(çözmekte ve yaydan kirlşi çıkarmakta) yardım ve yarış etmek, III, 73</i>
yazlatmak	<i>yazlatmak, yazı geçirtmek, yaylatmak·II, 355</i>
yazlınmak	<i>çözülmek·III, 110, 112, 228</i>
yazlışmak	<i>çözülmek III, 105</i>
yazmak	<i>şaşmak, yanılmak; çözmek; yazmak· I, 92; II, 20; III, 59, 111</i>
yazmas	<i>şaşmayan, yanılmayan· III, 59, 379</i>
yazok et	<i>pastırma· III, 16,</i>
yazsamak	<i>çözmek istemek, III, 305</i>
yazturmak	<i>çözdürmek; yanıltmak· III, 95</i>
yazuk	<i>boşanmış, bağından çözülmü;· III, 16bkz> yazıglıg</i>
yazuk	<i>günah, suç· I, 16, 203, 220, 521; II, 75,135, 143, 169, 222, 261; III, 16</i>
yazuklamak	<i>suçu yüzünden yakalamak·III, 342, 343</i>
yazuklug	<i>günahlı,III, 50</i>
yazuksuz	<i>günahsız·I, 400;III, 16</i>
yebeñ	<i>kumlu, batac· III, 372</i>
yeh	<i>evet· III, 26, 118 bkz> yah</i>
yeh mü	<i>"tamam mı" anlamına bir kelime·III,26 bkz> ye mü?</i>
yek	<i>şeytan·I, 267;II, 236, 338;III, 156, 160</i>
yel	<i>cin; cin çarpması· III, 144, 163</i>
yelim	<i>tutkal, kendisiyle tüy ve tüye benzer şeyler yapıştırılan tutkal· III, 20, 70, 99, 108bkz> yélim,</i>
yilim	<i>yelimlenmek tutkallanmak· III, 115 bkz> yélimlenmek</i>
yelkin	<i>yelici, koşucu; misafir, yolcu, konuk·I· 31; III, 33, 37, 288, 309 bkz> elkin, yélkin</i>
yelnemek	<i>memesi dolup sarkmak· III, 310, 319 bkz> yélnemek</i>
yelpetmek	<i>(ot, saman ve yem) ıslatmak, II, 351, 352 bkz> yalpatmak, yélpetmek</i>
yelpetmek	<i>yelpazeletmek· II, 352 bkz> yélpetmek</i>
yelpirmek	<i>rüzgâr esmek, cin tutmuş gibi sağa sola sallanmak; nemlenmek, yeri ıslatmak·III, 93</i>

yelwi	<i>büyük, sihir, III, 33, 359 bkz> yalı</i>
yelwıçı	<i>büyücü, sihirbaz III, 33</i>
yem	<i>baharat- I, 5 ("yem" kelimesi yalnız kullanılmaz, "ot" ile birlikte gelir).</i>
yeme	<i>hep, bütün, tamamiyle; yine, dahi, I, 47,106,144, 459; II, 75,118; III, 41, 278. 366. 435 yemeçük buğday taşınan küçük çuval- III,48</i>
yemek	<i>yemek, yeyp telef etmek,I, 55, 66, 79, 88, 116, 318, 323, 342, 343, 504;II, 69,70. 311; III, 9, 16, 31, 67, 146, 159, 220, 222, 249</i>
yemet	<i>evet- I, 51;III, 8 bkz> emet, evet,ewet</i>
yemiş	<i>meyve,I, 251, 263 bkz> yemiş</i>
yemrü	<i>;mek ağaç sökmekte yardım etmek- III, 103</i>
ye mü	<i>"bu sözü kabul ettin mi? söylediğimi yapmak için kafana koydun mu?" anlamına bir kelime.III, 26 bkz> yehmü?</i>
yemürgen	<i>dalma söken, koparan,III, 54</i>
yemürmek	<i>kesmek-III, 54 bkz> tomurmak,</i>
yamurmak	<i>yençimek ısırmak, kötüleşmek-III, 303 bkz> tençmek, yençmek, yunç ımak</i>
yençmek	<i>ısırmak, yere vurup ayağıyla ezmek, dişle ısırarak parçaları birbirine katmak, kötüleşmek-III, 303. 435 bkz> tençmek,yençimek, yunç ımak</i>
yenig	<i>yeğni, hafif-III, 92 bkz> yénik</i>
yenigü	<i>doğurmak üzere olan,III, 36</i>
yenimek	<i>doğurmak (yalnız kadın için),III,91, 92</i>
yenitmek	<i>doğurtmak- II, 317</i>
yeñeç	<i>yengeç- III, 384</i>
yeñek	<i>heybe, bohça- III, 70 bkz> yetgek</i>
yeñge	<i>yenge, büyük kardeşin karısı- III, 380</i>
yeñi	<i>yenl- I, 376;III, 369 bkz> yangi</i>
yeñmek	<i>yenmek, alt etmek-III, 391</i>
yeñşürmek	<i>sıcağa soğuk karı;tirarak ılıştırmak, III, 400 bkz> yiñşürmek</i>
yerçü	<i>sın, mezar- III, 30</i>
verde	<i>hemşeri. I, 407; III, 40</i>
yer kırtışı	<i>yeryüzü- I, 461</i>
yerküç	<i>tahtadan yapılmış kılıç gibi uzunca,enli bir ağaç parçasıdır, fırındaki ekmeği çevirmek için kullanılır-I, 452</i>
yermek	<i>yirmek, yaf bir şeyi demirle kesmeksizin uzunlamasına yirmek, kolayca yarmak-III, 58 bkz> yırmak, yirmek</i>
yer sığırsı	<i>yeryüzü; yer yaygısı-I, 422</i>
yertürmek	<i>yirdirmek.III, 95</i>

yerük	yirilmiş, uzunlamasına yirilmiş ve güzelliği gitmiş olan her şey, yirik, gedik- III, 18 bkz> yirük
yeten	ok atılan tahta yay; atımcı yayı, hallaç yayı-III, 21 bkz> yeteñ
yeteñ	yün atılıp kabartılan atımcı yayı- III, 372 bkz> yeten
yetgek	heybe, bohça- III, 70, 77, 344 bkz> yerigek
yetigen	"yedi kardeşler" adı verilen yıldız, III, 37, 40, 247 bkz> yetiken
yetiken	"yedi kardeşler" adı verilen yıldız, III, 247 bkz> yetigen
yetilmek	güdülmek, yedilmek. I, 106 bkz> yétilmek
yet(i)şmek	yetişmek, erişmek. III, 183 bkz>
yetiz	enli, enine geniş şey- III, 10
yetizlik	genişlik, bir şeyin eni- III, 52
yetmek	yetişmek, erişmek II, 314 bkz> çétmek, yétmek
yetmek	yetmek, yedeğinde götürmek- II, 314
yetmiş	kapanmış, iyileşmiş (yara)- I, 245 bkz>bütmiş
yetrülmek	eriştirilmek; ilhak edilmek.III,107 bkz> yétrülmek
yetrüm	bırakılmış, salınmış-III, 47
yetrüm saç	bırakılmış, salınmış saç-III, 47 bkz> yetüt saç
yetrüşmek	birbirine erişmekte yardım etmek III, 101 bkz> yétrüşmek
yetti	sayıda yedi- III, 27 bkz> yéti
yetüt	askere imdat .II, 287
yetüt saç	sonradan bırakılan saç,II, 287 bkz> yetrüm saç
yewtilmek	erişmek; olgı^nlaşmak.III, 81, 356 bkz> yığılmak, yuwulmak
yezek	asker öncüsü, III, 88 bkz> yizek
yezemek	aramak üzere dolaşmak, III, 88, 89
yezne	büyük kız kardeşin kocası- III, 35
yédişmek	kenar dikmekte yardım etmek-III, 70, 71 bkz> yédilmek, yédmek, yidmek
yédilmek	dikilmek ve içine eşya konulmak- III, 77 bkz> yédişmek, yédmek, yidmek
yédmek	bohça veya heybeyi toparlamak, uçları nı birleştirmek III, 434 bkz> yédişmek, yédilmek, yidmek
yég	yeğ, üst, üstün, daha lyl, lyl, hayırlı-I, 59, 337, 384;III, 43, 133, 144, 160
yél	yel, rüzgâr, esinti- I, 95, 251. 319, 354;II, 4,154.192,229, 298; III, 93, 98, 108,144,161, 226, 247. 268, 360
yéldirmek	estirmek, eşmek-III, 98
yélím	tutkal, kendisiyle tüy ve tüye benzer şeyler yapı;tırılan tutkal, ökse-III, 20, 70, 99, 108 bkz> yelim, yilim
yélimen	dağınık şeklide yapılan çapul-III, 38 bkz> yalıman

yélimlemek	<i>yelek yapıştırmak; yolu araştırmak III, 343</i>
yélimlenmek	<i>tutkallanmak,III, 115 bkz> yelimlenmek</i>
yélin	<i>kısrak memesi, tırnaklı hayvan memesi-III, 23</i>
yéliñ	<i>yeli çok olan, III, 373</i>
yélkin	<i>yelic!, ko;ucu; müafir, 'yolcu, konuk-I, 31;III, 33, 37, 288, 309 bkz> elkin, yakın</i>
yélmek	<i>koşmak,III, 64</i>
yélmek	<i>(aş, yemek) yenmek, yenilmek-III, 64, 185</i>
yélnemek	<i>memesi dolup sarkmak- III, 310, 319 bkz> yelnemek</i>
yélpetmek	<i>(ot, saman ve yem) ıslatmak, II, 351, 352 bkz> yalpatmak, yelpetmek</i>
yélpetmek	<i>yelpazeletmek- II, 352 bkz> yelpetmek</i>
yélpik	<i>cin ve yel çarpması- III, 46</i>
yélpinmek	<i>yele, cine çarpılmak, yel çarpmak, cin çarpmak; yelpazelenmek- III, 108, 144</i>
yélpışmek	<i>nem çekmek, nem almak, taneler yaşıktan yapışmak; yelpazelemekte yardım etmek- III, 100, 101</i>
yélwirmek	<i>yelpimek- III, 100 bkz> yalwırmak</i>
yém	<i>azık, yemek, taam- I, 468, 480; III, 144</i>
yémiş	<i>meyve-I, 251, 263;II, 12, 95, 146, 254; III, 12 bkz> yemiş</i>
yémişlenmek	<i>yemi;lenmek, yemiş, meyve vermek, meyvelenmek.II, 269;III, 114, 197</i>
yémsinmek	<i>yenneksizin yer gibi görünmek. III, 109</i>
yémşen	<i>Kıpçak ülkesinde bltenblr kıryemişi- III, 37</i>
yénik	<i>yeğni, hafif-III, 18 bkz> yenig</i>
yén	<i>giyen, elbise; yeni.II, 109, 187, 233; III, 362</i>
yér	<i>yer, yeryüzü, toprak- I, 15, 16, 33, 75, 97,107, 119, 139, 146, 147, 150, 164, 219. 234, 247, 265, 268,287.288,292,296.301,309,313,325. 361, 364. 416. 422, 423, 429, 438, 439,461, 465, 466, 468. 469, 488. 489, 494, 495, 496, 498, 509, 510, 517. 523, 525;I</i>
yér	<i>kumaşın veya ağacın bir yüzü. III, 142</i>
yére	<i>yöre, çevre- III, 24 bkz> yöre, yüre</i>
yéretmek	<i>yerinmek, tembellik etmek- II, 315, 316</i>
yérgü	<i>hakir, yerilmiş.II, 29</i>
yérmek	<i>yermek, beğenmemek, iğrenmek,zemmetmek, hakir görmek-I, 149, 419;III, 185</i>
yérsinmek	<i>bir yeri yurt 001111110^III, 109</i>
yéti	<i>sayıda yedi- III, 227 bkz> yetti</i>
yétik	<i>işlerinde becerikli, güç işleri başaran-III, 18</i>
yétilmek	<i>erişilmek, yetişilmek III, 77</i>
yétilmek	<i>güdülmek, yedilmek-I, 106 bkz>yetilmek</i>

yét(i)şmek	yetişmek, erişmek .III, 183 bkz> yet(i)şmek
yétmek	yetişmek, erişmek· I, 192, 421, 424; II, 274, 314; III, 406 bkz> çétmek, yetmek
yétrülmek	eriştirilmek; ihkak edilmek III, 107 bkz> yetrülmek
yétrüşmek	birbirine érişmekte yardım etmek III, 101 bkz> yetrüşmek
yétsemek	yetişeyazmak· III, 304
yétsikmek	erişilmek; ya;lanmak, kocalıp düşkünle;mek· I, 21; III, 106
yéysemek	yemek istemek· I, 20; III, 304
yıdışmak	bir şeyin parçaları birbiri içinde çürüşmek, yıprasmak. III, 70
yıd	koku· III, 48 bkz> yid
yıdıg	kötü kokan her şey, III, 12
yıdıgılık	kokmuşluk, yıpranmışlık· III, 51
yıdıg ot	üzerlik otu, III, 12 bkz> eldrük, ilrük, yüzerük
yıdımak	kötü, fena kokmak, bozulmak· III, 86, 260
yıdlamak	koklamak, III, 308
yıdlanmak	kokmak, bozulmak· III, 110
yıdlaşmak	koklaşmak· III, 104
yıgaç	ağaç, ağaç parçası; erkegin erkeklik aygıtı; fersah (eski bir yer ölçüsü)· I, 14, 18, 152, 174, 198, 219, 244, 249, 251, 254, 260, 263, 271, 283, 290, 294, 297, 312, 319, 439, 485, 502, 503, 505, 511; 11.II, 20, 24, 29, 37, 69, 70, 80, 85, 91, 101, 122, 1
yıgaçlanmak	ağaçlanmak· III, 113
yıgaçlık	ağaçlık, ağaçlı olan yer, kereste bulunan yer, III, 51
yıgdaçı	yığan, toplayan; engel· olan, alıkoyan· III, 106
yıgılğan	daima yığılan· III, 54
yıgılmak	toplanmak; çekilmek, kaçınınak· III, 79, 80
yıgılmak	erişmek, olgunlaşmak· III, 81 bkz> yewülmek, yuwulmak
yıgım	yığılmı;· III, 19 bkz> yığın
yığın	yığın, küme, yığılmış·I, 15; III, 19, 22 bkz> yığım
yığınmak	kendi kendine yığınmak· III, 84
yığışmak	yığışmak, yığmakta yardım ve yarış etmek· III, 73
yıglamak	ağlamak I, 272, 504;II, 232;III, 258, 309, 321 bkz> ıglamak
yıglaşmak	ağlaşmak· III, 322 bkz> ıglaşmak
yıglatmak	ağlatmak· II, 355
yıglışmak	toplaşmak· III, 105
yıgmak	yığmak, toplamak; bir şeye engel olmak, alıkoymak. I, 15, 399, 504; III, 61

yıgırlmak	<i>kötüleşmek, büzülmek, titremek I, 248;III, 107, 108</i>
yıgturmak	<i>yıgdırmak; bir şeyden alıkoydurmak- III, 95, 96</i>
yıkılğan	<i>daima yıkılan, yıkılğan- III, 54</i>
yıkılmak	<i>yıkılmak-I, 348;III, 81, 82</i>
yıkışmak	<i>yıkmakta yardım etmek- III, 74</i>
yıkmak	<i>yıkmak, yıkılmak- I, 85, 343, 384;III, 20, 63</i>
yıksamak	<i>yıkmak istenmek- III, 306</i>
yıkturmak	<i>yıktırmak- III, 97</i>
yıl	<i>yıl, sene- I, 345, 346, 349, 447, 513; II, 118, 331; III, 5, 7, 69,76, 131, 162</i>
yıl	<i>at yelesi- III, 13 bkz> yal, yalıg</i>
yılan	<i>yılan- I, 17, 228;II, 18; 20, 275, 279;III,29, 39, 367 § nek yılan; ejderha-III, 155 § ok yılan; kendini insan ve başka şeyler üzerine atan bir yılan-I, 37;III, 29 § sogan yılan; tulum gibi iri bir yılan-I, 409</i>
yılan yılı	<i>Türkler'in on ikili yıllarından biri ,I, 346;III, 30</i>
yıldız	<i>ağacın kökü, damarı,III, 40</i>
yıldızlanmak	<i>köklenmek, bir yere yerleşmek, soylanmak-III, 116</i>
yıldızlıg	<i>köklü- III, 40 § tüplilg</i>
yıldızlıg	<i>asaletli, köklü, III, 40</i>
yılğın	<i>ılğın, ılğın ağacı, Tamariska- III, 37</i>
yılğınlanmak	<i>ılğın ağacına sahip olmak, III, 117</i>
yılıg	<i>ılık, sıcakla soğuk arası, I, 31, 64; III, 14, 51 bkz> ılıg</i>
yılımak	<i>ılımak- III, 91</i>
yılınçga (aş)	<i>tadı, tuzu, yağı olmayan yemek, III, 433 bkz> yalınçga</i>
yılırmak	<i>ılımak, az ısınmak-I, 179; II, 283</i>
yılışmak	<i>ılıçmak, ılıklaşmak- III, 74, 75</i>
yılışmak	<i>birbirini töhmetlemek, itham etmek- III, 75 bkz> yalıışmak</i>
yılıtmak	<i>sıtma tutmak, sıtınadan vücudu ısınmak; ılıtmak, II, 316, 317</i>
yılıkı	<i>hayvan, yılıkı, hayvan sürüsü, dört ayaklı hayvanlara verilen genel ad- I, 21, 91, 241, 257, 285, 330, 332, 412, 461, 481, 482;II, 96; III, 34, 76, 90, 104, 131, 178, 292, 300</i>
yımirtga	<i>damarsız olan her türlü yeşillik; hıyar gibi gevşek olan her nesne- III, 433</i>
yın	<i>in- III, 6 bkz> in, yin</i>
yınçge	<i>ince- III, 380 bkz> yinçge</i>
yıp	<i>ip, tel kendisiyle at bağlanan uzun örk- I,158, 165, 178, 185, 213, 220, 236, 253, 302,414, 523, 524;II, 8, 9, 98, 120, 132, 180, 189,194, 207, 227, 236, 244, 330, 334, 354, 362; III, 3, 104, 255, 286, 388, 426, 428, 444</i>
yıpar	<i>misk I, 327;II, 4, 6, 122; III, 7, 28, 48, 96. 180, 308 bkz> yipar</i>

yıparlıg	<i>misk kokan, miski, anberi olan· III, 48, 50</i>
yıplamak	<i>ip üzerinde oynamak, cambazlık etmek, III, 308</i>
yıplamak	<i>iple kıl aldırma· III, 307</i>
yıplaşmak	<i>iple birbirinden kıl yolu;mak· III, 104</i>
yıplatmak	<i>ipletmek, iple kıl yoldurmak· II, 355</i>
yır	<i>koşma, türkü, hava, ır, musikide ırlama, gazel· II, 14, 135;III, 3, 131, 143</i>
yıragu	<i>çalgıcı, şarkıcı, çağırıcı· III, 36</i>
yırak	<i>uzak, ırak· I, 97, 309, 456; III, 28, 29</i>
yıraklanmak	<i>uzak bulmak· III, 115</i>
yıraklık	<i>uzaklık, ıraklık· III, 51</i>
yıramak	<i>uzakla;mak, ırak olma·III, 88, 366, 422 bkz> yaramak</i>
yıratmak	<i>uzaklaştırmak·II, 315</i>
yırlamak	<i>şarkı, gazel söylemek, ırlamak III, 3, 308</i>
yırmak	<i>yirmek·III, 58 bkz> yermek, yirmek</i>
yırılmak	<i>yırtılmak.I, 41; III, 106, 107</i>
yırtınmak	<i>yırtar görünmek.III, 108</i>
yırtışmak	<i>yırtmakta yardım etmek,III, 101</i>
yırtmak	<i>yırtmak·I, 323, 341; III, 435</i>
yış	<i>sıkışma· III, 4 bkz> yuş</i>
yış	<i>iniş, yokuş· III, 4, 143 § art</i>
yış	<i>yokuş iniş· III, 4</i>
yış bolmak	<i>sıkı;mak· III, 4</i>
yışığ	<i>ip; kayıştan örülmüş bağ; boyundurukyayı·I, 126, 158, 165, 183, 196, 209, 276,427;II, 123, 216, 349; III. 13</i>
yışıklıg	<i>ipli, ipi olan· III, 49</i>
yışıklıg	<i>tulgalı, tulga giymi;· III, 50 bkz> aşuk,yaşuk</i>
yıtıtmak	<i>biletmek· II, 317 bkz> yanutmak</i>
yi	<i>sık ve birbirine girmiş; elbisenin yivi, dikişi, dikiş, pabuç diki;I; dağ yivi; diş ve ağaçların birbirine girinesi.III, 25, 216, 229, 283 bkz> cigi, yigi</i>
yiçi	<i>terzill, 3;III, 216</i>
yid	<i>koku,III, 48 bkz> yıd</i>
yidmek	<i>bohça veya heybeyi toparlamak, uçları nı birleştirmek III,443 bkz> yédişmek, yédilmek, yédmek</i>
yig	<i>iğ,I, 48, 85 bkz> ig, ik, yik</i>
yig	<i>gemin damağa gelen parçası·III, 144</i>

yig	<i>çiğ, pişmemiş. I, 338; III, 144 bkz> yik</i>
yigde	<i>iğde. I, 31; III, 31, 147 bkz> yikte</i>
yigi	<i>sık, birbirine girmiş, sıralanmış, (dikişte)sağlam. III, 25, 216, 229 bkz> cigi, yi</i>
yigirme	<i>sayıda yirmi. III, 48 bkz> yigirmi</i>
yigirmi	<i>sayıda yirmi. III, 48 bkz> yigirme</i>
yigirminç	<i>sayıda yirminci. I, 132;III, 449</i>
yigit	<i>yığit, genç, her şeyin genci. I, 25, 263, 400;II, 113; III, 8, 16, 917, 356, 386. 420</i>
yigitlik	<i>yığitlik, gençlik. I, 143, 511; III, 51</i>
yigne	<i>igne. II, 3, 120, 150;III, 35</i>
yigrenmek	<i>tüyü ürpermek, öğrenmek III, 109</i>
yigtürmek	<i>bir şeyle iyilik etmek, III, 96 bkz> yiktürmek, yüftürmek, yüwmek</i>
yigtürmek	<i>incitmek III, 97</i>
yik	<i>iğ. III, 144 bkz> ig, ik, yig</i>
yik	<i>çiğ, pişmemiş. I, 338 bkz> yig</i>
yiken	<i>hasır yapılan kovalak otu. III, 23</i>
yiklemek	<i>çiğnemek. III, 309, 310 bkz> egleşmek, iklemek,ikleşmek</i>
yikte	<i>iğde, I, 31 bkz> yigde</i>
yiktürmek	<i>bir şeyle iyilik etmek. III, 96 bkz> yigtürmek, yüftürmek, yüwmek</i>
yilik	<i>ilik. I, 72, 119 bkz> ilik</i>
yiliklig	<i>ilikli, iliği olan, III, 52</i>
yilim	<i>tutkal II, 20, 70, 99, 108 bkz> yelim, yélim</i>
yilmirmek	<i>ılımak, ılır gibi olmak. III, 100</i>
yimlemek	<i>gözle işaret etmek, III, 310 bkz> imlemek</i>
yin	<i>beden, vücut, insan bedeni. I, 179, 261, 275; II, 151; III, 92, 145, 154, 278</i>
yin	<i>tüy, £101-1. I, 167, 217, 315; III, 109</i>
yin	<i>koyun pisliği, davar tersi, hayvan pisliği. I, 49; III, 5 bkz> in § koy yini; koyun 101-51. III, 5</i>
yin	<i>in, hayvan ini. I, 49;III, 5 bkz> in, yın</i>
yincü	<i>inci. I, 31 bkz> cinçü, yinçü, yünçü</i>
yinçge	<i>ince. III, 380 bkz> yinçge § yinçge turku; ince ipek kuniâ §. III, 380</i>
yinçge kız	<i>odalık kız. III, 380 bkz> yinçge kız</i>
yinçge kişi	<i>Tanrı'ya ibadet eden, tapan. III, 380</i>
yinçgelemek	<i>ince saymak, inceltilek III, 411</i>
yinçgelenmek	<i>alçak gönüllülük etmek; odalık edinmek; Tanrı'ya karşı küçüklük göstermek, tapmak, ibadet etmek. III, 450</i>

yinçke kız	yatağa alınacak, yetişkin cariyе ve kız, kız oğlan kız- I, 326 bkz> yinçge kız
yinçü	inci; cariyе- I, 31, 273, 387, 390. 396,419;II, 9, 31, 79, 100, 122, 127, 146, 154, 243, 288; III, 30, 229, 289 bkz> cincü, yincü, yünçü
yindmek	aramak, sormak- III, 66- bkz> yinmek
yindürmek	kayıbı arattırmak. III, 99
yinedmek	sağalmak; yeğnilmek- II, 317 bkz>yinetmek
yinetmek	sağalmak; yeğnilmek- II, 317 bkz>yinedmek
yinmek	arannak, sormak- III, 66 bkz> yindmek
yiñ	sümük- II, 326; III, 362
yiñ atmak	sümkürmek- II, 326 bkz> yiñitmek
yiñdegü	sümüklü (çocuklara bununla sövülür)- III, 387
yiñitmek	sümkürmek II, 326 bkz> yiñ atmak
yiñşürmek	sıcağa soğuk karı;tıarak ilıştırmak, III, 400 bkz> yeñşürmek
yıpar	misk-I, 327; 11; 4. 6, 122;III, 7, 28.48, 96, 180, 308 bkz> yıpar
yipin	koyu kırmızı, kızıl-III, 21 bkz> bayın, yipkil, yipkin
yipkil	erguvan renginde olan- III, 46, 47 bkz> bayın, yipin, yipkin,
yipkin	menekşe rengi, erguvan renginde olan, konur, koyu kırmızı-I, 395;III, 37, 47 bkz> bayın, yipln, yipkil
yirilgen	daima çatlayan, yarılan, yirilen.III, 55
yirişmek	yirişmek, ylrilmek, ayrılmak; gülümsemek; kuvvetsizleşmek-III, 72, 73
yirmek	yirmek,III, 58 bkz> yermek, yırmak
yirük	yirilmiş, uzunlamasına ylrilmiş ve güzelliği gitmiş olan her şey, yirik, gedik-III,18 bkz> yerük
yışilmek	eli işe yatışmak, udumlaşmak- III 79 bkz> işilmek, yuşılmak, yuşulmak,yüşilmek, yüşülmek
yişim	soğukta dizlere giyilen nesne, bir çe şit çakşır-III, 19
yişimlenmek	yişim giynmek, tozluk giymek-III, 115
yitik	keskin, bilenmiş-I, 384;III, 18
yitik	yitik şey,kaybolan şey, II, 182 bkz> tiyül, yitük
yitiklemek	kaybolanı aramak, III, 343
yitim	keten tohumu- III, 24
yitmek	kaybolmak, yitmek. I, 467; II, 314
yittilmek	kaybettirmek,' bir şeyi bohça ve bohçaya benzer şeylerde saklatmak- III, 94 bkz> yağtırmak, yatturmak ;
yitük	kaybolan şey, yitik. II, 115, 182;III, 18, 181 bkz> yitik
yitüklig	bir şey yitiren, kaybeden,III, 18
yitürmek	kaybetmek, yitirmek. III, 67

yiz	sele otu, çiğ otu, sele sazi, Artemisia abrotanum (kamı;tan daha ince ve yumuşak olup göçebelerce çadır örtüsü yapılır)-III, 135, 143
yizek	askerin önde giden bölüğü, öncül- III, 18 bkz> yezek
yodluşmak	silinmek III, 105
yoğmak	silmek, bozmak, mahvetmek- III, 434
yoğsamak	silmek istemek- III, 305
yodturmak	sildirmek III, 94 bkz> yutturmak
yodulmak	silinmek, yok edilmek-III, 77
yodunmak	sllinmek-III, 83
yoduşmak	(leke, kitapta yanlış; vb.) silmek ve gidermek işinde yardım etmek,III, 70
yog	matem, yas, ölü gömülmesinden sonra üç veya yedi güne kadar verilen yemek.III, 143
yog basan	ölü gömüldükten sonra verilen yemek-I, 399
yogdu	devenin çenesi altındaki uzun tüyler III, 30 bkz> cugdu, yogru, yogruy, yugdu
yoglamak	ölü için yemek vermek.III, 309
yogrı	çanak,III, 31, 32
yogru	deve tüyünün uzunları .III, 31 bkz> cugdu, yogdu, yogruy, yugdu
yogrulmak	yogrulmak. I, 248; III, 107
yogrum	bir defada yoğrulacak kadar olan- III, 47
yogruşmak	yogruşmak, yoğrulmak, yoğurmakta yardım etmek-II, 122;III, 102
yogruy	deve tüyünün uzun olanları .III, 31 bkz> cugdu, yogdu, yogru, yugdu
yogun	yogun, şişkin, kalın-III, 29
yogurguç	şehriye ve benzeri şeylerin açılmasında kullanılan oklağı-I, 493
yogurkan	yorgan-I, 197, 210;II, 137, 141; III, 54, 110, 253
yogurmak	yogurmak-II, 102
yogurt	yogurt, I, 182, 208;II, 189, 295;III, 164, 190
yogurtmak	yogurtmak-III, 436
yok	çanak bulaşığı,III, 4 bkz> yak, yak yuk, yok yak, yuk, yuk yak
yok	yok-I, 68, 70, 323, 360, 368, 420;II, 28; III, 3, 143, 147, 151, 154, 239
yokadmak	yok olmak,III, 384
yokar	yukarı-I, 142, 320 bkz> yokaru, yukaru
yokaru	yukarı- II, 4, 6, 35, 81, 198, 260;III, 285 bkz> yokar, yukaru
yoklamak	yükselmek, çıkmak-III, 212, 221
yoklatmak	yükseltmek, dağa çıkartmak-II, 355
yok yak	çanak bulaşığı-III, 4 bkz> yak, yak yuk, yok, yuk, yuk yak

yok yér	yokuş yer·III, 4
yol	yol, sefer, ani yola çıkma·I, 53, 63, 66, 92, 155, 173, 196, 204, 208. 247, 292, 332, 342, 458;II, 8, 29, 98, 176, 197, 212, 214, 232; III, 64, 87, 144, 187, 288, 292, 343, 387, 423, 450
yolak	çay· I, 222; III, 17 bkz> yul, yulak
yolak	çığır, çılga, kırlardaki küçük yol; yol yol çizgili olan her ;ey· III, 17 § yolak barç ın; yol yol çizgileri bulunan ipek kumaş· III, 17
yoldramak	(maden ve cevher) parlamak· III, 437 bkz> yoldrımak yoldrımak (maden ve cevher) parlamak· III, 437 bkz> yöldramak
yoldruga	kılıç gibi uzunca bir bitki, III, 433 bkz> yoldurga
yoldruk	cilâlı, parlak, süslü, III, 432 bkz> yaldruk, yuldruk
yoldurga	kılıç glbi uzunca blr bltki· III, 433 bkz> yoldurga
yolgırmak	yolda rastlamak· II, 193
yoliç	keçi kıllarının diplerinde bulunan yumuşak ince yün·III, 27 bkz> yovlıç, yulıç
yolıtmak	yagma ettirmek·II, 316 bkz> yoluşmak, yolutmak, yulıtmak, yulumak,yuluşmak, yulutmak yolkaşmak
yolkmak	sıyırmak; çatlatmak; yolmak, bir şeyden herhangi bir şeyi çıkarmak, soymak; faydalanmak, elde etmek,III, 435, 436
yolkunmak	sıyrılmak,III, 110
yokuşmak	birbirinden kâr veya fayda elde etmek,III, 103, 10
yolmak	yolmak, yolmak için kaynar suya bırakmak; kurtarmak, bırakmak, salıvermek; istinsah etmek,II, 24;III, 63, 64
yolratmak	parlatmak·II, 353 bkz> yalratmak, yalrıtmak, yolrıtmak
yolrıtmak	alevlernek, parlatmak·II, 353 bkz> yalratmak, yalrıtmak, yolratmak
yolsuz	yolunu azıtan kimse·III, 40
yoltga	bir ;eyle alay etme·III, 432 bkz> yaltga, yultga
yoltga	kılmak alay etmek, maskaraya almak· III, 432
yolturmak	para verdirerek köleyi azat ettirmek; yoldurmak·III, 97
yolug	fidye, feda, kurban·I, 210, 243, 399; III, 13, 333
yoluglug	fidyeli, fidyesi verilmiş olan· III, 49
yolunmak	yolunmak; azat edilmek, bırakılmak, bo;anmak·III, 85
yoluşmak	yağnıala{mak·III, 75 bkz> yolıtmak, yolutmak, yulıtmak, yulumak yuluşmak, yulutmak
yolutmak	yağma ettirmek·II, 316 bkz> yolıtmak, yoluşmak, yulıtmak, yulumak, yuluşmak, yulutmak
yonak	hayvanların sennerleri altına konan şey,çul çuval parçası III, 29
yonındı	yonuntu, talaş,III, 30
yonınmak	yonar göstermek,III, 86 bkz> yo-nunmak
yonulmak	yonulmak,III, 82

yonumak	<i>yonmak I, 384</i>
yonunmak	<i>yonar göstermek-III, 86 bkz> yonınmak</i>
yonuş	<i>yontmakta yardım ve yarış etmek- III, 75</i>
yoñag	<i>beye birini geçme, gammazlık etme-III, 376</i>
yoñamak	<i>beye birini geçmek, gammazlık etmek, yanılmak, şikâyet etmek III, 397</i>
yoñatmak	<i>koğulamak,II, 326, 327</i>
yorçı	<i>usta kılavuz,III, 30</i>
yorıdaçı	<i>hısımlar, dünürler arasında gelip giden adam-II, 51</i>
yorıga	<i>yorga yürüyen (at için)- III, 174</i>
yorıgçı	<i>hısımlar, dunürler arasında gelip giden adam- II, 51</i>
yorıglı	<i>yürümeyi düşünen- I, 326</i>
yorıgu	<i>yürünecek yer ve zarnan- III, 36</i>
yorık	<i>akma, yürüme, gidiş, huy- I, 378; II, 40; III, 15 bkz> borık, yoruk</i>
yorık	<i>tabir (rüya vb.) sözün gidişi, anlaşılışı III, 18 bkz> yormak, yörük</i>
yorık	<i>uz dilli- III, 15</i>
yorık tıl	<i>fasih dil III, 15</i>
yorımak	<i>yürümek, gitmek, varmak; ismi varıp yayılmak; yürüyüp yorulmak- I, 167; II, 41; III, 31, 87, 219, 375 bkz> yormak</i>
yorınça	<i>yonca-III, 375 bkz> yorınça</i>
yorınça	<i>yonca-I, 431; III, 433 bkz> yorınça</i>
yorışmak	<i>yürüşmek; yol yol olmak, yıpramak- III, 72</i>
yorıtmak	<i>yürütmek, (ilâç) içini sürdürmek I, 115; III, 315</i>
yormak	<i>tabir etmek, yornak- III, 125 bkz> yorık, yör(ik</i>
yormak	<i>yürümek. I, 456; III, 87 bkz> yorımak</i>
yortmak	<i>dört nala koşturmak, bir işe başlamak üzere yürümek, III, 356, 435</i>
yortug	<i>savaş gününde veya bir yere giderken hakan ın yanında bulunan kimseler- III, 42</i>
yortuşmak	<i>at yürütmekte yarış etmek- III, 101</i>
yoruk	<i>gidiş, huy,I, 27 bkz> borık, yorık</i>
yorulmak	<i>çözölmek.III, 78 bkz> yörmek</i>
yorutgan	<i>çok osuran, osurgan-III, 52</i>
yorutmak	<i>osurmak,III, 52</i>
yotturmak	<i>sildirmek-III, 94 bkz> yoddurmak</i>
yovlıç	<i>keçl kıllarının diplerindeki yumuşak ince yün-III, 27 bkz> yolıç, yulıç</i>
yozamak	<i>(kısıraktan başka hayvan) kısır kalmak-III, 88 bkz> kısır bolmak</i>

yozmak	çok aknnak·I, 192 bkz> yilzmek
yök	kuş tüyü, kuş yeleği, ok yelegi. 111. 143 bkz> yüg, yük, yüh
yökletmek	oka yelek taktırmak·II, 356 bkz> yükletmek
yöre	yöre, çevre, bir ;eyin etrafı·III, 24 bkz> yére, yüre
yörgək	örtü·II, 289
yörgək bolmak	örtülmek, gök kara dumanla örtülmek II, 289
yörgemeç	işkembe ve bağırsağın incecik kıyılarak bağırsak içinde kızartılması veya pişirilmesi suretiyle yapılan yemek·III, 55
yörgemek	sarmak·III, 307
yörgenç	dağ dönemed, dağ bükümü, buküntülü, kıvrık·III, 387 bkz> tezginc
yörgenç	ağaçlara sarılıp onları kurutan bir çeşit bitki, sarmaşık·III, 387
yörgençü	sargı, dolak·II, 346; 111. 296
yörgenmek	örtülmek, sarılmak·I, 331; II, 303; III, 110 bkz> yörkenmek, yürgenmek
yörgeşmek	sarılmak, birbirine girmek, dolaşmak, karışmak·I, 395, 437;II, 285;III, 104 bkz> yörkeşmek, yürgeşmek ;
yörgetmek	sardırmak· II, 354
yörgeyek	ulanmış, I, 135
yörkenmek	örtülmek, sarılmak. I, 331; II, 303; III, 110 bkz> yörgenmek, yürgenmek
yörkeşmek	sarılmak, birbirine girmek, dolaşmak, karışmak·I, 395, 437;II, 285;III, 104 bkz> yörgeşmek, yürgeşmek ;
yörmek	çözmek III, 58,185 bkz> yorulmak
yörük	tabir (rüya vb.) sözün gıdışi, anlaşılışı· III, 18 bkz> yorık, yormak
yu	kadınların bir şeyden utandıkları zaman söyledikleri bir kelime· III, 215
yubagu	üzerinde durulmayan, yapılmaması gereken, III, 36
yubakulak	sıtmadan titreme· III, 56
yubalmak	ihmal edilmek, yüzüstü bırakılmak, üzerinde durulnnamak· III, 76
yubalmak	karışmak· III, 76 bkz> burbaşmak, yubanmak
yubamak	ihmal etmek, yüzüstü bırakmak, üstüne düşmemek. III, 86 bkz> burbamak, buybamak
yubanmak	karışmak· III, 83 bkz> burbaşmak, yubalmak
yubanmak	çekinmek, bırakmak· III, 83
yubatmak	savsaklatmak, savsaklamayı emretmek· Asıl anlamı burbatmak, yap yup kılmak, yubilamak, yuplamak,
yubilamak	aldatmak, hile yapmak, al etmek., II, 315; III, 327, 328 bkz> burbatmak, yap yup k ılmak, yubatmak, yuplamak
yudkı	karanlık, ekşi· II, 250
yudruklanmak	elini yumruk yapmak· III, 116

yudruk	yumruk.III, 42, 43
yudug	başkasının suçu yüzünden kendine sötgelen kimse-III, 12
yudug	çocuklara sövülen bir kelime- III, 13bkz> yud ıt
yudurmak	almak, yüklemek- I, 371 bkz> yüdürmek
yudut	hayırsız, kendine hayrı olmayan; bir çeşit küfür (sövme)-III, 8, 13 bkz> yud ııg
yudutmak	soğukta dondurarak öldürmek- II, 302 bkz> budutmak
yufga	ogulluk, oğulluğa alınmış- III; 32
yufgadmak	yozlaşmak, dik ba:lı olmak- II, 354 bkz> yufgatmak, yuwgalanmak
yufgatmak	yozlaşmak, dik başlı olmak II, 354 bkz> yufgadmak, yuwgalanmak
yufka	ince, yufka, ucuz, II, 294, 350; III, 34, 204, 302 bkz> yupka, yuwga
yufkalanmak	yaltaklanmak, yavuncımak- III, 203, 204
yuluşmak	yuvarlanmak. III, 105 bkz> yuwluşmak
yufuşmak	yardımlaşmak, birbiriyle dost olmak,III, 73 bkz> yüfüşmek
yuga	katmer, yuka, yufka-III, 27, 34, 35 bkz> yuvga § katma yuga; ya ğda pişirilen ufalanmış ekmek I, 433
yugaç	bir dere veya ırmağın karşı tarafı-III, 8, 9 bkz> yuguç
yugak	su kuşu-I, 222;III, 17
yugçı	yuyucu, yıkayıcı- II, 171
yugdu	devenin uzamış olan tüyleri .I, 31;III, 30 bkz> cugdu, yogdu, yogru, yogruy
yugruş	Türkler'ce halktan vezirlik derecesine çıkan adann, hakandan bir derece aşağıdır.yalnız Türkler'e özgüdür-III, 41
yuguç	ırmak ve derenin arkası- I, 18 bkz> yugaç
yuk	çanak bulaşığı, kaptaki bulaşık- III, 4, 143 bkz> yak, yak yuk, yok, yok yak, yuk yak yukarı yukarı- III, 180 bkz> yokar, yokaru
yukmak	bulaşmak, sıvanmak, sirayet etmek- III, 63
yukturmak	sürdürmek, bulaştırmak,III, 96
yukulmak	bulaşmak, sıvanmak-III, 81
yukuşmak	bulaşmak, yayılmak-III, 24, 74 bkz> tokuşmak
yuk yak	çanak bulaşığı, kaptaki bulaşık-III, 4 bkz> yak, yak yuk, yok, yok yak, yuk
yul	kaynak, çay, pınar, su pınarı, kaynağı, gözü-111, 4, 144 bkz> yolak, yulak § yul yulakî küçük küçük bir çok su pınarları. III, 17
yula	kandil- I, 200; III, 25, 26
yulak	küçük küçük birçok su pınarları. III, 17 bkz> yolak, yul
yulaklanmak	pınarlanmak, pınarlar çoğalmak, III, 115
yular	at yuları. III, 9, 28 yularlamak yularlamak, bağlamak. III, 9

yularlanmak	<i>yularlanmak, yular takılmak. III, 114</i>
yularlıg	<i>yularlı, yularlanmış. III, 49</i>
yuldruk	<i>cilâlı, parlak, süslü. III, 432 bkz> yaldruk, yoldruk</i>
yulduz	<i>yıldız, yıldızların genel adı. I, 96; II, 303; III, 40, 149, 378</i>
yuliç	<i>keçi kıllarının diplerinde bulunan yumuşak ince yün. III, 27 bkz> yolıç, yovliç</i>
yulıtmak	<i>yagma ettirmek. II, 316 bkz> yolıtmak, yoluşmak, yolutmak, yulumak, yuluşmak, yulutmak</i>
yulkunmak	<i>sıyrılmak. III, 110 bkz> yolkunmak</i>
yultga	<i>bir şeyle alay etme. III, 432 bkz> yaltga, yoltga</i>
yultga kılmak	<i>alay etmek, maskaraya almak. III, 432</i>
yulumak	<i>birine yardım etmek; birini yağma etmek. III, 90, 91 bkz> yolıtmak, yoluşmak, yolutmak, yulıtmak, yuluşmak, yulutmak</i>
yulun	<i>murdar ilik, kokar ilik. III, 23</i>
yuluşmak	<i>yağmalaşmak. III, 75 bkz> yolıtmak, yoluşmak, yolutmak, yulıtmak, yulumak, yulutmak</i>
yulutmak	<i>yağma ettirmek. II, 316 bkz> yolıtmak, yoluşmak, yolutmak, yulıtmak, yulumak, yuluşmak</i>
yul yulak	<i>küçük küçük birçok su pınarları. III, 17</i>
yumak	<i>yıkamak. III, 45, 66, 157, 249</i>
yumdarmak	<i>toplamak. III, 98</i>
yumgak	<i>yumak, yuvarlanan ve yuvarlak olan her şey, III, 44 § yumgak tene; yuvarlak tane, kişniş. III, 44</i>
yumgaklanmak	<i>yumak, yuvarlak yapılmak. III, 116</i>
yumgı	<i>toplu, çok. III, 35</i>
yumgın	<i>toplu olarak, toptan, hep birden, bütün. II, 294; III, 240</i>
yuminmak	<i>yumar gibi görünmek. III, 86 bkz> yumunmak</i>
yumitgan	<i>daima toplanan. III, 53</i>
yumıtmak	<i>toplanmak. I, 69; II, 312, 317 bkz> yumutmak</i>
yumız (er)	<i>etli, tıknaz (adam), III, 10 bkz> yumuz er</i>
yumluşmak	<i>yumulmak. III, 105</i>
yummak	<i>yummak. III, 64 bkz> yümme</i>
yumşak	<i>yumuşak. II, 74, 295; III, 44, 276, 320</i>
yumşaklanmak	<i>yumuşamak, yaltaklanmak. III, 116</i>
yumşamak	<i>yumuşamak, I, 110, 441; III, 306, 320</i>
yumşatmak	<i>sepiletmek, yumuşatmak, sözü veya kitabı çabuk çabuk söylemek ve okumak. II, 354</i>
yumulgan	<i>daima yumulan, III, 55</i>
yumulmak	<i>yumulmak. III, 55 bkz> yümölmek</i>

yumunmak	<i>yumar gibi görünmek III, 86 bkz> yumınmak</i>
yumur	<i>hayvanların göden bağırsağı. III, 9</i>
yumurlamak	<i>yumru yapmak, toplanmak- I, 389</i>
yumurlanmak	<i>toplanmak. II, 270; III, 114</i>
yumurtga	<i>yumurta, bütün kuşların yumurtaları, insanların ve hayvanların taşakları. II, 313; III, 433</i>
yumuş	<i>hizmet, vazife, elçilik, iki ve ikiden art ık kimse arasında elçilik I, 484; III, 12</i>
yumuşçı	<i>melek, III, 12</i>
yumuşga	<i>"kızılıcık" veya "güren" denilen dag yemişi- III, 48 bkz> yafışgu</i>
yumutmak	<i>toplanmak- I, 214 bkz> yumıtmak</i>
yumuz (er)	<i>etli, tıknaz (adam)- III, 10 bkz> yumız er</i>
yunçığ	<i>kederlenmiş, bitap, düşkün, kötü, zayıf, cılız, arık, hali fena çürüklüğünden ele alınamayan. I, 93</i>
yunçımak	<i>kötüleşmek, yoksullaşmak, yoksulluktan kötüleşmek; ısırmak- II, 281; III, 303 bkz> tençmek, yençimek, yençmek</i>
yunçirmek	<i>kötülemek- III, 98</i>
yunçıtmak	<i>incitmek. II, 352 bkz> yunçutmak, yünçitmek, yünçiltmek</i>
yunçutmak	<i>incitmek- II, 352 bkz> yunçıtmak, yünçitmek, yünçütmek</i>
yund	<i>at (cins adı), atlar, at sürüsü .I, 235, 292, 389; II, 153; III, 7, 9, 223</i>
yundak	<i>at fışkısı, at gübresi, III, 44, 168</i>
yundi	<i>yemek yendikten sonra kab ın yıkantisı- III, 31</i>
yundurmak	<i>döndürmek; kusmak; korkutmak- III, 98, 99 bkz> yalmak, yandurmak, yanmak, yunmak</i>
yund yılı	<i>Türkler'in on ikili yıllarından biri- I, 346; III, 7</i>
yungak	<i>çögen, kôkü sabun gibi köpüren bir bitki- III, 44, 45</i>
yun kuş	<i>tavus kuşu- III, 144</i>
yunmak	<i>yunmak, yıkanmak- II, 314; III, 66 bkz> çunmak</i>
yunmak	<i>döndürmek; kusmak; korkutmak- III, 98 bkz> yandurmak, yanmak, yundurmak yuñ yün, yün sümeği I, 150, 284, 507; II, 89, 147, 220. 221, 236, 241; III, 3, 248, 289, 361, 362 bkz> yüñ yuñ ciğere bitişik bezli bir et (yaln ız kadınlar yer)- III, 361</i>
yuñlamak	<i>yün kırmak- III, 404</i>
yuñlatmak	<i>yünletmek, yün kırtırmak- II, 359, 360</i>
yuñ yap	<i>yün yapağı, III, 3</i>
yup	<i>hile, al- III, 142, 159 bkz> al, yap</i>
yupka	<i>yufka- III, 34 bkz> yufka, yuwga</i>
yuplamak	<i>hile yapmak, al etmek- III, 142 bkz> burbatmak, yap yup k ılmak, yubatmak, yubılamak</i>
yurbag	<i>sürünceme, işi uzatma, i; i yarına bırakma, I, 461 bkz> burbag</i>

yurbaş (ış)	<i>neresinden çıkılacağı belli olmayan karışık (ış)· I, 459</i>
yurç	<i>karının küçük erkek kardeşi, küçük kayın· III, 7</i>
yurlamak	<i>haykırmak· I, 189 bkz> orılaşmak, orlaşmak, urılamak, urlamak, urlaşmak</i>
yurt	<i>delik· I, 93</i>
yurt	<i>yurt; eski izerler, ören· III, 7, 258</i>
yurun	<i>ipek kuma; parçası· III, 22 § yurun</i>
yuka (yaka)	<i>ipek yaka· III, 22</i>
yurunlug	<i>ipek kumaş parçası olan· III, 50</i>
yuş	<i>yeşillik, III, 4, 143</i>
yuş	<i>sıkışma, III, 4 bkz> yış</i>
yuş bolmak	<i>sıkışmak· III, 4</i>
yuşılmak	<i>udumlaşmak, eli işe yatışmak; emzikten akıtılmak· III, 79 bkz> işilmek, yişilmek, yuşulmak, yüşilmek, yüşülmek</i>
yuşmak	<i>emzikten akıtmak· III, 60 bkz> yüşmek</i>
yuşul	<i>yeşil· III, 19 § yeşil yu; ul; yeşil mişil· III, 19</i>
yuşulgan	<i>daima akan· III, 53</i>
yuşulmak	<i>eli işe yatkın olmak· III, 53</i>
yuşulmak	<i>akıp dökülmek, fışkırmak· II, 128; III, 79, 102 bkz> işilmek, yişilmek, yuşılmak, yüşilmek, yüşülmek</i>
yut	<i>kışın soğukta hayvanları öldüren felâket· III, 142</i>
yutıkmak	<i>yutamak, soguktan hayvan telef olmak· III, 76 bkz> yutukmak</i>
yutmak	<i>yutmak· II, 313</i>
yutturmak	<i>sildirmek· III, 94 bkz> yodturmak</i>
yutukmak	<i>kuraklıktan arıklamak, ölüm haline gelmek· I, 21 bkz> yutıkmak</i>
yuvga	<i>katmer, yuka, III, 27 bkz> yuga</i>
yuvmak	<i>yuvarlamak· III, 393 bkz> yuwmak</i>
yuvug	<i>sellerin dağdan yuvarladığı kaya parçaları· III, 164 bkz> yuwug</i>
yuwalmak	<i>yuvarlanmak· I, 397 bkz> yuwulmak</i>
yuwga	<i>zayıf, ince, yufka, âciz· II, 6; III, 80, 156 bkz> yufka, yupka</i>
yuwgalanmak	<i>yaramazlaşmak· III, 203 bkz> yufgadmak, yufgatmak</i>
yuwılmak	<i>yumşamak· I, 441 bkz> yuwulmak</i>
yuwka	<i>her şeyin incesi, yuka, III, 33</i>
yuwulunmak	<i>yuvarlanmak, kendi kendine yuvarlanmak· III, 111, 112, 113</i>
yuwluşmak	<i>yuvarlanmak· III, 105 bkz> yırfluşmak</i>

yuwmak	<i>koşmak· III, 62</i>
yuwmak	<i>yuvarlamak· III, 61, 112, 113 bkz>yuvmak</i>
yuwsamak	<i>yuvarlamak istemek III, 306</i>
yuwurtmak	<i>yuvarlatmak·III, 96</i>
yuwug	<i>sellerin dağdan yuvarladığı kaya parçaları·III, 164 bkz> yuvug</i>
yuwulmak	<i>uslandırılmak; akıtlmak; yuvarlanmak; toplanmak·I, 397;III, 80, 112, 113 bkz> yuwaltmak</i>
yuwulmak	<i>erişmek, olgunlaşmak·III, 81, 356 bkz> yewülmek, yığılmak</i>
yuwuşmak	<i>yuvarlaşmak· III, 74</i>
yüdrük	<i>yüklük, üzerine eşya ve elbise konan şey, dolap, masa ve benzeri şeyler· III, 45</i>
yüd	<i>yüz, II, 250 bkz> yüz</i>
yüdmek	<i>yüklemek, yüklenmek· I, 404; III, 434</i>
yüdmek	<i>yüklemek·I, 371; III, 67, 68 bkz>yudurmak</i>
yüdüşmek	<i>yükleşmek, yüklemekte yardım ve yarış etmek· III, 71</i>
yüftürmek	<i>bir şeyle iyilik etmek· III, 96 bkz>yigtürmek, yiktürmek, yüwmek</i>
yüfüş	<i>hısımların (çok kere gerdeğe konulan gelini çeyiz sahibi etmek üzere) elbise veya mal ile yardımlaşması. III, 11</i>
yüfüflüg	<i>armağanlı. III, 12</i>
yüfüfmek	<i>yardımlaşmak; birbiriyle dost olmak· III, 73 bkz> yufuşmak</i>
yüg	<i>ok yeleği III, 45, 70. 97, 143 bkz> yök, yük, yüñ</i>
yubanmak	<i>karışmak· III, 83 bkz> burbaşmak, yubalmak</i>
yubanmak	<i>çekinmek, bırakmak· III, 83</i>
yubatmak	<i>savsaklatmak, savsaklamayı emretmek· Asıl anlamı burbatmak, yap yup kılmak, yubilamak, yuplamak,</i>
yubilamak	<i>aldatmak, hile yapmak, al etmek., II, 315; III, 327, 328 bkz> burbatmak, yap yup kılmak, yubatmak, yuplamak</i>
yudkı	<i>karanlık, ekşi· II, 250</i>
yudruklanmak	<i>elini yumruk yapmak· III, 116</i>
yudruk	<i>yumruk·III, 42, 43</i>
yudug	<i>başkasının suçu yüzünden kendine sötgelen kimse·III, 12</i>
yudug	<i>çocuklara sövülen bir kelime· III, 13bkz> yud ıt</i>
yudurmak	<i>almak, yüklemek· I, 371 bkz> yüdmek</i>
yudut	<i>hayırsız, kendine hayrı olmayan; bir çeşit küfür (sövme)·III, 8, 13 bkz> yudıg</i>
yudutmak	<i>soğukta dondurarak öldürmek· II, 302 bkz> budutmak</i>
yufga	<i>ogulluk, oğulluğa alınmış· III; 32</i>
yufgadmak	<i>yozlaşmak, dik ba;lı olmak· II, 354 bkz> yufgatmak, yuwgalanmak</i>

yufgatmak	<i>yozaşmak, dik başlı olmak II, 354 bkz> yufgadmak, yuwgalanmak</i>
yufka	<i>ince, yufka, ucuz, II, 294, 350; III, 34, 204, 302 bkz> yupka, yuwga</i>
yufkalanmak	<i>yaltaklanmak, yavuncımak· III, 203, 204</i>
yufuşmak	<i>yuvarlanmak. III, 105 bkz> yuwluşmak</i>
yufuşmak	<i>yardımlaşmak, birbiriyle dost olmak,III, 73 bkz> yüfüşmek</i>
yuga	<i>katmer, yuka, yufka·III, 27, 34, 35 bkz> yuvga § katma yuga; ya ğda pişirilen ufalanmış ekmek I, 433</i>
yugaç	<i>bir dere veya ırmanın karşı tarafı·III, 8, 9 bkz> yuguç</i>
yugak	<i>su kuşu·I, 222;III, 17</i>
yugcı	<i>yuyucu, yıkayıcı· II, 171</i>
yugdu	<i>devenin uzamış olan tüyleri ·I, 31;III, 30 bkz> cugdu, yogdu, yogru, yogruy</i>
yugruş	<i>Türkler'ce halktan vezirlik derecesine çıkan adann, hakandan bir derece aşağıdır.yalnız Türkler'e özgüdür·III, 41</i>
yuguç	<i>ırmak ve derenin arkası· I, 18 bkz> yugaç</i>
yuk	<i>çanak bulaşığı, kaptaki bulaşık· III, 4, 143 bkz> yak, yak yuk, yok, yok yak, yuk yak yukarı yukarı· III, 180 bkz> yokar, yokaru</i>
yukmak	<i>bulaşmak, sıvanmak, sirayet etmek· III, 63</i>
yukturmak	<i>sürdürmek, bulaştırmak,III, 96</i>
yukulmak	<i>bulaşmak, sıvanmak·III, 81</i>
yukuşmak	<i>bulaşmak, yayılmak·III, 24, 74 bkz> tokuşmak</i>
yuk yak	<i>çanak bulaşığı, kaptaki bulaşık·III, 4 bkz> yak, yak yuk, yok, yok yak, yuk</i>
yul	<i>kaynak, çay, pınar, su pınarı, kaynağı, gözü·111, 4, 144 bkz> yolak, yulak § yul yulakî küçük küçük bir çok su pınarları. III, 17</i>
yula	<i>kandil· I, 200; III, 25, 26</i>
yulak	<i>küçük küçük birçok su pınarları. III, 17 bkz> yolak, yul</i>
yulaklanmak	<i>pınarlanmak, pınarlar çoğalmak, III, 115</i>
yular	<i>at yuları. III, 9, 28 yularlamak yularlamak, bağlamak. III, 9</i>
yularlanmak	<i>yularlanmak, yular takılmak. III, 114</i>
yularlığı	<i>yularlı, yularlanmış· III, 49</i>
yuldruk	<i>cilâlı, parlak, süslü· III, 432 bkz> yaldruk, yoldruk</i>
yulduz	<i>yıldız, yıldızların genel adı· I, 96; II, 303; III, 40, 149, 378</i>
yulıç	<i>keçi kıllarının diplerinde bulunan yumuşak ince yün· III, 27 bkz> yolıç, yovlıç</i>
yulıtmak	<i>yagma ettirmek II, 316 bkz> yolıtmak, yoluşmak, yolutmak, yulumak, yuluşmak, yulutmak</i>
yulkunmak	<i>sıyrılmak·III, 110 bkz> yolkunmak</i>
yultga	<i>bir şeyle alay etme·III, 432 bkz> yaltga, yoltga</i>

yultga kılmak	<i>alay etmek, maskaraya almak. III, 432</i>
yulumak	<i>birine yardım etmek; birini yağma etmek, III, 90, 91 bkz> yolıtmak, yoluşmak, yolutmak, yulıtmak, yuluşmak, yulutmak</i>
yulun	<i>murdar ilik, kokar ilik ,III, 23</i>
yuluşmak	<i>yağmalaşmak-III, 75 bkz> yolıtmak, yoluşmak, yolutmak, yulıtmak, yulumak, yulutmak</i>
yulutmak	<i>yağma ettirmek-II, 316 bkz> yolıtmak, yoluşmak, yolutmak, yulıtmak, yulumak, yuluşmak</i>
yul yulak	<i>küçük küçük birçok su pınarları III, 17</i>
yumak	<i>yıkamak. III, 45, 66, 157, 249</i>
yumdarmak	<i>toplamak- III, 98</i>
yumgak	<i>yumak, yuvarlanan ve yuvarlak olan her şey, III, 44 § yumgak tene; yuvarlak tane, ki şniş. III, 44</i>
yumgaklanmak	<i>yumak, yuvarlak yapılmak- III, 116</i>
yumgı	<i>toplu, çok, III, 35</i>
yumgın	<i>toplu olarak, toptan, hep birden, bütün-II, 294; III, 240</i>
yumınmak	<i>yumar gibi görünmek III, 86 bkz> yumunmak</i>
yumitgan	<i>daima toplanan-III, 53</i>
yumıtmak	<i>toplanmak-I, 69; II, 312, 317 bkz> yumutmak</i>
yumız (er)	<i>etli, tıknaz (adam), III, 10 bkz> yumuz er</i>
yumluşmak	<i>yumulmak- III, 105</i>
yummak	<i>yummak- III, 64 bkz> yümme</i>
yumşak	<i>yumuşak- II, 74, 295; III, 44, 276, 320</i>
yumşaklanmak	<i>yumuşamak, yaltaklanmak- III, 116</i>
yumuşamak	<i>yumuşamak, I, 110, 441; III, 306, 320</i>
yumşatmak	<i>sepiletmek, yumuşatmak, sözü veya kitabı çabuk çabuk söylemek ve okumak- II, 354</i>
yumulgan	<i>daima yumulan, III, 55</i>
yumulmak	<i>yumulmak- III, 55 bkz> yümölmek</i>
yumunmak	<i>yumar gibi görünmek III, 86 bkz> yumınmak</i>
yumur	<i>hayvanların göden bağırsağı. III, 9</i>
yumurlamak	<i>yumru yapmak, toplarıak-I, 389</i>
yumurlanmak	<i>toplanmak, II, 270; III, 114</i>
yumurtga	<i>yumurta, bütün kuşların yumurtaları, insanların ve hayvanların taşakları. II, 313; III, 433</i>
yumuş	<i>hizmet, vazife, elçilik, iki ve ikiden art ık kimse arasında elçilik I, 484; III, 12</i>
yumuşçı	<i>melek, III, 12</i>
yumuşga	<i>"kızılıcık" veya "güren" denilen dag yemişi- III, 48 bkz> yafışgu</i>

yumutmak	<i>toplanmak· I, 214 bkz> yumıtmak</i>
yumuz (er)	<i>etli, tıknaz (adam)· III, 10 bkz> yumız er</i>
yunçığ	<i>kederlenmiş, bitap, düşkün, kötü, zayıf, cılız, arık, hali fena çürüklüğünden ele alınamayan·I, 93</i>
yunçımak	<i>kötüleşmek, yoksullaşmak, yoksulluktan kötüleşmek; ısırmak·II, 281; III, 303 bkz> tençmek, yençimek, yençmek</i>
yunçırmak	<i>kötülemek· III, 98</i>
yunçıtmak	<i>incitmek· II, 352 bkz> yunçutmak, yünçitmek, yünçiltmek</i>
yunçutmak	<i>incitmek· II, 352 bkz> yunçıtmak, yünçitmek, yünçütmek</i>
yund	<i>at (cins adı), atlar, at sürüsü ·I, 235, 292, 389;II, 153; III, 7, 9, 223</i>
yundak	<i>at fışkısı, at gübresi, III, 44, 168</i>
yundi	<i>yemek yendikten sonra kabın yıkantısı· III, 31</i>
yundurmak	<i>döndürmek; kusmak; korkutmak· III, 98, 99 bkz> yalmak, yandurmak,yanmak, yunmak</i>
yund yılı	<i>Türkler'in on ikili yıllarından biri· I, 346; III, 7</i>
yungak	<i>çögen, kôkü sabun gibi köpüren bir bitki· III, 44, 45</i>
yun kuş	<i>tavus kuşu· III, 144</i>
yunmak	<i>yunmak, yıkanmak· II, 314; IIII, 66 bkz> çunmak</i>
yunmak	<i>döndürmek; kusmak; korkutmak· III, 98 bkz>yandurmak, yanmak, yundurmak yuñ yün, yün sümeği I, 150, 284, 507;II, 89, 147, 220. 221, 236, 241;III, 3, 248, 289, 361, 362 bkz> yüñ yuñ ciğere bitişik bezli bir et (yalnız kadınlar yer)· III, 361</i>
yuñlamak	<i>yün kırpma· III, 404</i>
yuñlatmak	<i>yünletmek, yün kırtırtmak· II,359, 360</i>
yuñ yap	<i>yün yapağı, III, 3</i>
yup	<i>hile, al· III, 142,159 bkz> al, yap</i>
yupka	<i>yufka· III, 34 bkz> yufka, yuwga</i>
yuplamak	<i>hile yapmak, al etmek· III, 142 bkz> burbatmak, yap yup k ılmak,yubatmak, yubılamak</i>
yurbag	<i>sürünceme, işi uzatma, i;i yarına bırakma, I, 461 bkz> burbag</i>
yurbaş (ış)	<i>neresinden çıkılacağı belli olmayan karışık (ış)· I, 459</i>
yurç	<i>karının küçük erkek kardeşi, küçük kayın· III, 7</i>
yurlamak	<i>haykırmak· I, 189 bkz> orlaşmak, orlaşmak, urılamak, urlamak, urlaşmak</i>
yurt	<i>delik· I, 93</i>
yurt	<i>yurt; eski izerler, ören· III, 7, 258</i>
yurun	<i>ipek kuma; parçası· III, 22 § yurun</i>
yuka (yaka)	<i>ipek yaka· III, 22</i>
yurunlug	<i>ipek kumaş parçası olan· III, 50</i>

yuş	yeşillik, III, 4, 143
yuş	sıkışma, III, 4 bkz> yış
yuş bolmak	sıkışmak-III, 4
yuşılmak	udumlaşmak, eli işe yatışmak; emzikten akıtmak-III, 79 bkz> işilmek, yişilmek, yuşulmak, yüşilmek, yüşülmek
yuşmak	emzikten akıtmak-III, 60 bkz> yüşmek
yuşul	yeşil-III, 19 § yaşıllı yu; ul; yeşil mişil-III, 19
yuşulgan	daima akan-III, 53
yuşulmak	eli işe yatkın olmak, III, 53
yuşulmak	akıp dökülmek, fışkırmak-II, 128; III, 79, 102 bkz> işilmek, yişilmek, yuşılmak, yüşilmek, yüşülmek
yut	kışın soğukta hayvanları öldüren felâket- III, 142
yutıkmak	yutamak, soguktan hayvan telef olmak- III, 76 bkz> yutukmak
yutmak	yutmak. II, 313
yutturmak	sildirmek III, 94 bkz> yodturmak
yutukmak	kuraklıktan arıklamak, ölüm haline gelmek, I, 21 bkz> yutıkmak
yuvga	katmer, yuka, III, 27 bkz> yuga
yuvmak	yuvarlamak III, 393 bkz> yuwmak
yuvug	sellerin dağdan yuvarladığı kaya parçaları. III, 164 bkz> yuwug
yuwalmak	yuvarlanmak- I, 397 bkz> yuwulmak
yuwga	zayıf, ince, yufka, âciz- II, 6; III, 80, 156 bkz> yufka, yupka
yuwgalanmak	yaramazlaşmak. III, 203 bkz> yufgadmak, yufgatmak
yuwılmak	yumşamak. I, 441 bkz> yuwulmak
yuwka	her şeyin incesi, yuka, III, 33
yuwlunmak	yuvarlanmak, kendi kendine yuvarlanmak. III, 111, 112, 113
yuwluşmak	yuvarlanmak III, 105 bkz> yırluşmak
yuwmak	koşmak- III, 62
yuwmak	yuvarlamak- III, 61, 112, 113 bkz> yuvmak
yuwsamak	yuvarlamak istemek III, 306
yuwturmak	yuvarlatmak. III, 96
yuwug	sellerin dağdan yuvarladığı kaya parçaları, III, 164 bkz> yuvug
yuwulmak	uslandırılmak; akıtmak; yuvarlanmak; toplanmak- I, 397; III, 80, 112, 113 bkz> yuwaltıak
yuwulmak	erişmek, olgunlaşmak, III, 81, 356 bkz> yewülmek, yığılmak
yuwuşmak	yuvarlaşmak- III, 74

yüdrük	yüklük, üzerine eşya ve elbise konan şey, dolap, masa ve benzeri şeyler· III, 45
yüd	yüz, II, 250 bkz> yüz
yüdmek	yüklemek, yüklenmek· I, 404; III, 434
yüdürmek	yüklemek.I, 371; III, 67, 68 bkz>yudurmak
yüdüşmek	yükleşmek, yüklemekte yardım ve yarış etmek· III, 71
yüftürmek	bir şeyle iyilik etmek· III, 96 bkz>yıgtürmek, yiktürmek, yüwmek
yüfüş	hısımların (çok kere gerdeğe konulan gelini çeyiz sahibi etmek üzere) elbise veya mal ile yardımlaşması. III, 11
yüfüflüg	armağanlı. III, 12
yüfüfmek	yardımlaşmak; birbiriyle dost olmak· III, 73 bkz> yufuşmak
yüg	ok yeleği III, 45, 70. 97, 143 bkz> yök, yük, yüñ
yüglüg ok	yelekli ok,III, 217
yügmek	toplamak· II, 243
yügrük	koşucu, geçici, yüğrük· I, 110;III, 45, 175
yügrük	bilge bilgin akıllı, erdemli, udumlu kişi .III, 45
yügrüm	bir koşuluk yer·III, 47
yügrüşmek	koşuşmak· III. 102, 367
yügün	gem,III,144, 366. 371 § küvüç yügün; küçük yular, çilbir· III, 163
yügür	darı, III, 9 bkz> ügür
yügürgen	Çin'den İslam diyarın gelen kervanın müjdecisi; her zaman koşan, koşucu·II, 15;III, 54
yügürgen	(at) koşucu yüğrük at· III, 54
yügürgün	darı gibi kırmızı taneli bir bitki· III, 54
yüg(ü)rmek	(at) koşmak, yüğrükçe koşmak, geçmek, seğırtmek; beze eriş yipmak.I, 360;II, 13, 133, 137;III, 68. 69
yügürtmek	koşturmak,II, 274;III, 437
yük yük	bohça·I, 75, 138. 210, 237, 247, 280, 365, 521;II, 44, 75, 149, 166, 180, 222, 225,230, 246. 339, 355;III, 4. 67, 309. 314, 316, 322, 434
yük	kuş tüyü, kuş yeleği, ok yeleği,III, 45, 70, 97. 143 bkz> yük, yüg, yürig
yüklegsek	yüklemek isteyen· III, 314
yüklemedeçi	yüklemeyici, yüklemeyen·III, 316
yüklemegli	yüklemek dileğinde, azminde olan·III, 316
yüklemek	yüklemek, III, 309
yüklemsinmek	yükler görünmek·III, 322
yükletmek	yükletmek, yüklettirmek·II, 355, 356
yükletmek	oka yelek taktırmak·II, 356 bkz>yökletmek

yüklüg ok	<i>yelekli ok-III, 217</i>
yüksek	<i>yüksek- II, 294; III, 45, 46</i>
yüksek	<i>terzi yüksüğü-III, 46 bkz> yüksük</i>
yüksemek	<i>yükselmek, uzamak-I, 320;III, 306</i>
yüksetmek	<i>yükseltmek-II, 354</i>
yüksük	<i>terzi yüksüğü-III, 46 bkz> yüksek</i>
yükünç	<i>namaz, ibadet; baş eğme-I, 171;II, 25;III, 375</i>
yükündeçi	<i>ibadet eden, baş eğen-II, 168</i>
yükünge	<i>her zaman yükünen-II, 168</i>
yüküngüçi	<i>ibadet eden, baş eğen- II, 168</i>
yükünmek	<i>secde etmek, ibadet etmek, namaz kılmak, büyük önünde eğilmek, ba; eğmek- II, 167; III, 84, 167, 375</i>
yülegü	<i>destek, dayak-III, 36</i>
yüleklig	<i>dayanmış, söykenmiş .III, 52</i>
yülemek	<i>direk dikilmek-III, 82</i>
yülemek	<i>desteklemek, destek vurmak; güvenmek-III, 89, 90</i>
yılligü	<i>saç tıraş eden ustura-III, 174 bkz> kerey</i>
yülmek	<i>yolunmak-III, 82</i>
yülmek	<i>yülümek, tıraş etmek-III, 90</i>
yülmek	<i>yülütmek, tıraş ettirmek-II, 316bkz> yülütmek</i>
yülmek	<i>yülütmek, tıraş ettirmek II, 316 bkz> yülitmek</i>
yümmek	<i>(göz) yummak- III, 64 bkz> yummak</i>
yümtilmek	<i>yumdukmak- III, 97</i>
yümülgen	<i>dalma yumulan- III, 55</i>
yümülmek	<i>yumulmak- III, 55 bkz> yumulmak</i>
yünçitmek	<i>incitmek-II, 352 bkz> yunçıtmak,yunçutmak, yünçütmek</i>
yünçü	<i>inci III, 279 bkz> cincü, yincü, yinçü</i>
yünçütmek	<i>incitmek-II, 352 bkz> yunçıtmak, yunçutmak, yünçütmek</i>
yün	<i>yün, yün sümeği; pamuk-I, 150, 284, 507; II, 89, 147, 220, 221, 236, 241; III, 248, 289, 361, 362 bkz> yurig yün kuş yeleği, III, 97 bkz> yök, yüg, yük</i>
yüre	<i>çevre, muhit- II, 45 bkz> yére, yöre</i>
yürek(g)	<i>yürek, I, 41, 325;II, 144;III, 18, 33</i>
yüreklenmek	<i>cesaret göstermek, yiğitlenmek- III, 115</i>
yüreklig	<i>yüreği pek, yiğit, cesur, yirekl. III, 18, 51</i>

yürgenmek	örtölmek, sarılmak· I, 331; II, 303; III, 110 bkz> yörögenmek, yörökenmek yürge şmek sarılmak, birbirine girmek, dolaşmak, karışmak·I, 395, 437; 11. 285; III 104 bkz> yörgeşmek, yörkeşmek
yürgeyek	ulaşmış·I, 135
yüşeñ	(taş) düz cilalı·I, 135;III, 372 bkz>üşeng
yüşilmek	eli işe yatışmak, udumlaşmak; em zikten akıtılmak. 111. 79 bkz> işilmek, yişilmek, yu;ılmak, yuşulmak, yüşölmek
yüşmek	akıtmak,III, 60 bkz> yuşmak
yüşölmek	eli işe yatışmak, udumlaşmak; emzikten akıtılmak·III, 79 bkz> işilmek, yişilmek, yuşılmak, yuşulmak, yüşölmek
yüwmek	blr şeyle yardım etmek·III, 172 bkz> yigtürmek, yiktürmek, yüftürmek
yüwsemek	gönöl almak istemek· III, 306 bkz>yawsamak
yüz	yüz, çehre, veçhe· I, 47, 60, 69, 102, 150,173, 216, 226, 243, 250, 256, 366, 422, 463, 486; II, 8, 81, 96, 144.171.183 ,188,194, 230,253, 295, 304, 339. 349, 353, 355, 363; III,33.43, 63, 104, 132, 143, 307, 308, 327. 394, 434, 439 bkz> yü ğ
yüz	sayıda yüz· I, 80
yüzerlik	üzerlik otu, Peganum harmala·III, 12 bkz> eldrük, ilrük, y ıdığ ot
yüzkeşmek	yüze çıkmak, I, 395
yüzlenmek	yüzünü dönmek; saygı sahlbi olmak; halktan hizmet istemek III, 110, 111
yüzlüğ	yüzlü, I, 426; III, 45
yüzmek	yüzmek, soymak; yayılmak ve dağıılmak, çok akmak· I, 472; III, 59 bkz> yozmak
yüztürmek	yüzdürmek, III, 95
yüzük	yüzük (parmağa takılan)· III, 18
zak zak	koçları tos yapmağa kışkırtmak için kullanılan bir söz·I, 333
zanbı	gece öten çekirgeye benzer bir böcek,orak ku şu· III, 441
zap zap	çabuk çabuk yürümede çıkan ses· I, 319
zap zap barmak	zıp zıp koşmak, çabuk gitmek·I, 319-
zargunçmud	bir çeşit güzel kokulu ot, fesleğen·I, 17, 530
zerenze	"yaban mersini" veya "durdabak" denilen bir ot·I, 449 §
zerenze uruğı	bu bitkinin tohumu· I, 449
zünküm	bir çeşit Çin ipeklisi·I, 485